DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

1262

LeMan

24 Şubat
2016
Çarşamba
Sayı:
2016/09
3,5 TL.
(KDV Dahil)
K.K.T.C.: 4 TL.

Artvin'de altıncı talan! "Millletin A....koyacağım"

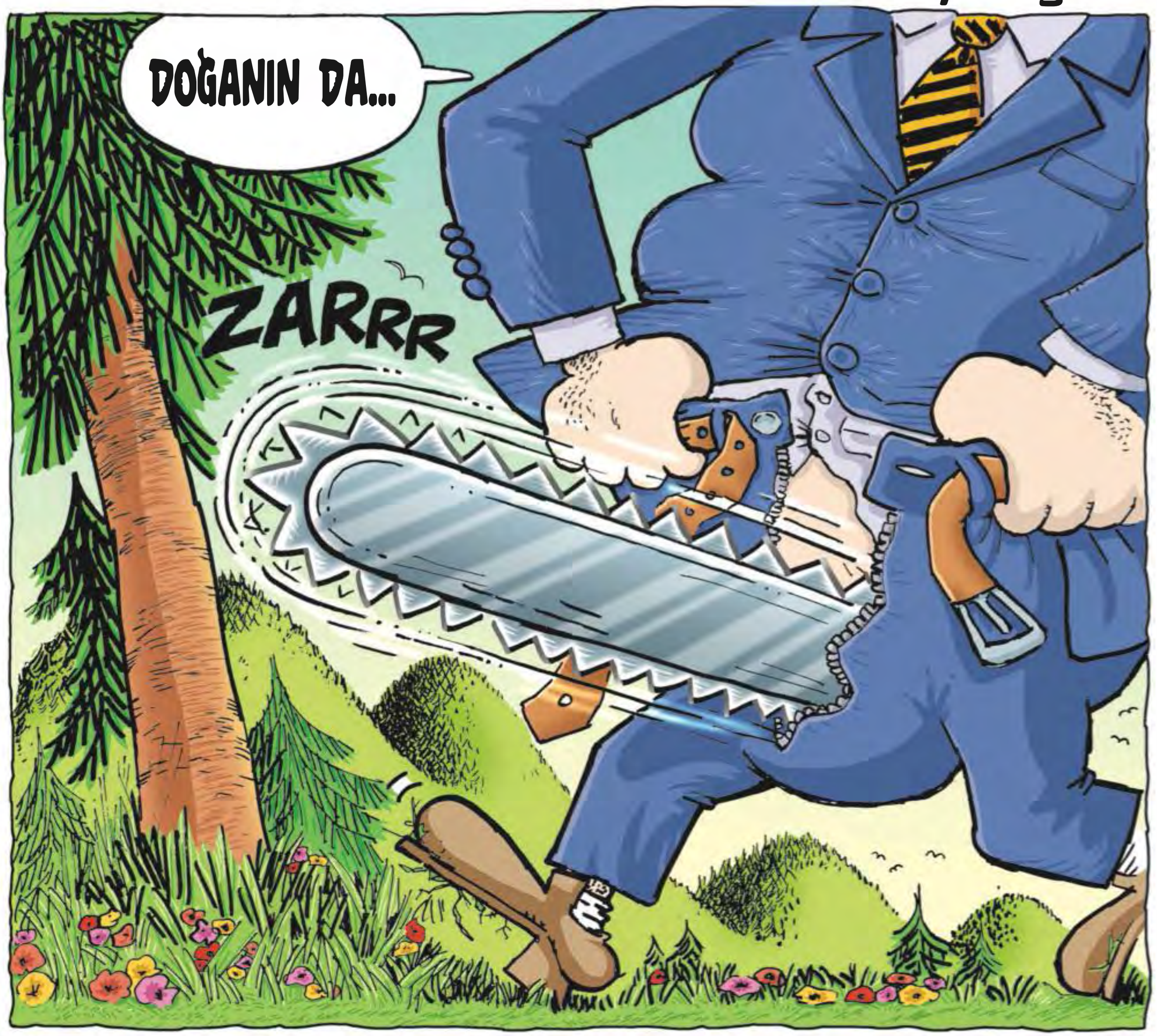

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GÖNÜL ADAMI

bu hafta

Galatasaray maçında hakem Deniz Ateş Bitnel'e kırmızı kart gösteren Trabzonsporlu Salih Dursun, Trabzon'da şimdiden fenomen oldu.

Melikgazi'de lisede okuyan 12'nci sınıf öğrencisi Cansel, öğretmeni Bayram Ö.'nün cinsel istismarına uğrayınca durumu önce arkadaşlarıyla ardından öğretmenleriyle paylaştı. İddiaya göre okul yönetimi olayın üzerini kapatmak istedi. Şikayetlerinden sonuç alamayan Cansel, çarşamba günü evinde babasının tabancasıyla kendisini başından vurdu.

Bir şey anlatmıyorum bu hafta, böyle gündemin de içine oçarım.

Nusaybin'de polis zırhlı aracından açılan ateş sonucu ölen 59 yaşındaki Dilşa Ak ve yaralanan kızı ile ilgili açıklama yapan Mardin valiliği "Zırhlı aracımızda oluşan teknik bir arızadan dolayı ateşleme mekanizması harekete geçmiş" dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yancı paçavraların Can Dündar'a yönelttiği "Ankara'daki evini değerinden yüksek Şyata sattı, karşılığında MİT tırları haberini yaptı" iftirasından sonra Kayyumcu tetikçi gazete, Silivri'deki koğuşlardan görüntü yayınlayıp, "Can Dündar dublekste yatıyor" manşeti attı.

Bir hafta önce Suudi Arabistan ve Türkiye görüşmelerinin ardından Suriye'ye ortak kara operasyonu gündeme gelmişken Suudiler tam yol çark etti; "HedeŞmIz Esad değil IŞİD"

LEMAN

Kişisel veriler devlet korumasında? Bu hafta yasalaşması beklenen "kişisel verilerin korunması" tasarısına göre özel bilgiler bir havuzda toplanacak(!) Mezhep, gen haritası, karı koca cinsel yaşamı, çıplak fotoğraşar bile dosyaya eklenecek.

KAPAK KONUSU

"Milletin a. koyacağız..." tapeleriyle ünlenen işadamı M.Cengiz, ak destekli altın çıkarma faaliyetlerini Artvin'de yürütmeye hazırlanıyor.

Ormanlar bakanı Cerattepe için eylem yapanların tespit edilip, cezalandırılacağı tehditinde bulundu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dududil

Ahmet Yılmaz

● TELEPATİK ÖYKÜ : KAİNATIN CİCİSİ BİCİSİ..!

Otomatik Patlıcan

•• Artvin'i canlı canlı göldükten sonra, onu yok etmeye çalışmak ciddi anlamda kötü olmak demektir bence. Oradan bir yaprak koparsan, sonra aynaya bakamaz insan. Artvin'e lütfen dokunma!

•• Ben askerdeyken ormandan ağaç keseriler yakalamıştık. Kendilerini "Hırsızlık yapsak daha mı iyi" diye savunmuşlardı. Zaten öyle olduğunu anlatamadık. Ağaç senin ya da benim malım değil, dünyanın malı.

•• Artık normal insanlar gibi düğüm olan ayakkabı bağcığıma sinirlenmek, evde bıraktığım 25 kutuş lazım olduğunda üzülmek falan istiyorum.

•• Adam sabahın altısında uyanmış ve bu da yetmez gibi, altıda uyanmış başka biriyle telefonla konuşuyor. inanılır gibi değil gerçekten.

•• Sabah telefonlarınızın sesini kısar mısınız? Bazı otobüs. mi'libüs uykucuları alarmları çalıyor sanıp uyanabilir ve ölebilir.

•• Okulda dersini yapmayan çocuk, nedeni sorulduğunda "ailevi mesele" dediği zaman öğretmen ona ilişmezdi. bir kere babam eniştem 66 oynarken benim hayat bilgisi defterini tabela olarak kullanmışlardı, o zaman anladım neymiş ailevi mesele.

•• İç huzura kavuşmak için yoga yapmıyorum, Moda kayalıklarda kırmızı Tuborg içiyorum.

•• Hayatta gördüğüm en büyük haksızlık. Aaron Gordon'un NBA All Star'daki performansından sonra birinci olamaması olabilir.

•• Köycezağız dünyadaki en güzel yer ismi bence.

•• Sezar nasıl defalarca bıçaklanarak öldürülür aklım almıyor. Orası Roma senatosu mu, esrarkeş yuvası bela semt mi?

•• Çocuğum olmadan önce sadece kendini düşünen bencil pis bir adamdım. Çocuğum oldu, hala sadece kendini düşünen bencil pis bir adamım.

•• Babam Gemide İsyan diye bir kitap okuyordu. laf olsun diye: "Neye isyan ediyor bunlar" dedim. "Sosyal haklarını alamıyorlar, ona" dedi

•• Biri çöpten bir şeyler toplarken, o çöpe bir şeyler atıyorsan. kötüler takımının kaptanısın kusura bakma.

•• Arkadaşlar kimlik ve adres bilgilerimiz çalındığı için. hızla herkes kütüğünü değiştirip evleri birbiriyle takas etmeli. Kötücül kişilere, bul karayı al parayı yapalım.

•• Cüzdandaki bozuk paralığa bozuk para koyan erkek not düzenlidir.

•• Gülmek garanti yazan hiç bir şeye gülünemiyor.

•• Bir rap şarkısı polis sireni ile başlıyorsa güzeldir. #iyibilgi

•• Minibüsten inmek için: "kaptan Nusaybin'de" dedim. Durdu indim. İşte görkemli hayatım

•• Metroya inen yürüyen merdivende yol boyunca aşkla bakışan çift peki? Bu da mı hayattan soğumak için yeterince iyi bir sebep değil?

•• Günahlar sorulunca, "ortamda müzik vardı" deyip tahrik indiriminden yararlanmaya çalışmak. Diyanet style.

•• on ikide yatacakken saati on bir buçuk falan sanıyorsun da saat daha on çıkıyor ya. işte mutluluk o an yaşadığındır.

•• Fotoselli lambalardan önce. yabancı apartmanda ışık sönünce. düğme ararken evin kapısı açılıyordu da mal gibi yakalanıyorduk ya. işte o an çok saçma andı.

•• Büyük keyifle oyun oynarken kaldırıp bakkala yollanan çocuk sinirli enerjiye dönüşse, patlasa bulunduğu şehri yok eder.

•• Görüşürüz Gibi...

Alper Çelik
otomatikalper@hotmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

MANTIKTAN MUAF: "MUAFFAK"

Behiç Pek

ŞOK MAÇ.. ŞOK MAÇ.. ŞOK ACAYİP MAÇ..

GALATASARAY – TRABZONSPOR: 2-1

Dk.3. Soldan gelen ortaya Umut – Olcan ortak yapımı kanşık kafa şutu. Ortak uzay çahşması diyelim buna. Top kalenin yirmi bin kilometre üzerinden yörüngeye oturtuldu.

Dk.14. Sağda Sabri. Podolski'ye çıkardı. Podolski'nin roketi, girse olay olurdu. Direğe girse diyorum – ki girebilirdi de.

Dk.24. Nefes kesen kovalamaca sahnesi. Hızla giden ilk araç (Sabri) virajı almaya çalışan ikinci aracı (Marko Marin'i) sıkıştırarak şarampole yuvarladı. Penaltı. Ama diil. Hakem yorumu.

KALÇALARIN GECESİ

Dk.24. Erkan nefis döndü. Fındak gibi. Koray Günter'le kalçalar tokuştu. Penaltı diil ama, penaltı. Çünkü az önce Marko Marin'e vermemişti. Bu penaltı o penaltı. Erkan kullandı. Muslera başını taşlara değil de ters köşenin direğine vuracağıdı nerdeyse: 0.1

Bu arada, top, ceza alanında kayarak müdahale eden Hakan Balta'nın kalçasından döndü. Kalçaların gecesit. Eline de çarpıp kornere gitti.

Dk.49. Özer'le hakem Deniz Ateş Bitnel arasında bitmek bilmeyen "Elle oynadın – Hayır oynamadım" açık oturumu. Hacivat-Karagöz gibi. Elle oynamadın da ne oldu Özer? Parmakla oynadın. San kart. (Özer, soyunma odasına giderken de parmak sallıyordu. A Özer, hakem sana ne yapsın. Kırmızı kartını origami eyleyip kat kat katmerli kırmızı gül edip onu mu göstersin? İki sarı iki kırmızı karttan eflatun mu versin, fuşya mı versin?)

MAÇIN DEĞİL SEYİRCİNİN KIRILMA ANI

Dk.52. Karambolde Umut Bulut, bir metreden kalenin çatalı yerine Olcan'ın alnının çatına taktı topu. Olcan bayılayazdı. Lorel-Hardi misiniz birader? Şarlo musunuz?

Dk.59. Özer, kayarak topu Carole'nin ayağının altından aldı. Diil ama faul. Önce sarı sonra kırmızı kart. Aykut geldi. "Sen niye geldin? De git hade" ahanda sarı. Yer sarı gök kırmızı bugün. En büyük cimbom. (?)

Dk.63. Kaleci Onur'dan üst üste iki harika kurtarış. Top Podolski'de. Döndü döndü, beş derece sağa, iki derece daha sağa, rotasını çizdi, top ağlarda: 1-1. Nihayet Trabzon defarsından müdahale geldi. Biraz geç olmadı mı?

Dk.70. Korner. Podolski'yle "kafa kafaya" oynayan Aykut'a da kırmızı.

Dk.86. Ceza alanında Umut – Cavanda mücadelesi. Penaltı. Mı acaba? Dysa Cavanda topu Umut'a verse Umut gereğini yapar, tehlike anında beıtaraf olurdu. Cavanda koştu. D da hakeme tosladı. Elbette kırmızı. Çeşit olarak iki renk var zaten hakemde. Ya sarı ya kırmızı. Dlsa, niye bordo veya mavi göstermesin? Salih Dursun soldan geldi. Hakemden söküp aldığı kırmızı kartı hakeme gösterdi. (Ne verirsen elinle o gelir seninle.) Hakem kırmızıyı geri aldı. Sallih Dursun'a gösterdi.

KIRMIZI: HER DERDE DEVA (!)

Şu anda stadyumda ve sokaklarda herkes birbirine kırmızı gösteriyor sayın seyirciler. Kimse kimseyi anlamak dinlemek istemiyor. Sallih Dursun'un kırmızı kartıyla MHK da oyun dışı kaldı. Penaltıyı Selçuk kullandı: 2-1. Trabzonspor şimdi sahada yedi kişi. Bakalım hakem, maçı halı sahaya alacak mı? Maç yediye yedi devam edecek mi? Ya da kalan süre aitı kişi daha atıp kaleci Onur'u GS'ye karşı tek bırakmaya yetecek mi? Naapiyim? Herşey geliyor insanın aklına.

MANDAYI BAYILTIYOR, BİZİ AYILTIYOR

Bu arada Trabzonspor'un, şutlarıyla manda bayıltan efsane hocası Hami Mandıralı'yı ve de başkan Muharrem Usta'yı son derece sakin, yatıştırıcı açıklamaları nedeniyle kınıyorum ay şey kutluyorum yani. (Şu aralar dengesi bozuk olan sadece Bitnel mi?)

KARGAŞA SADECE FUTBOLUMUZDA DEĞİL?

Bir TV reklamında Barcelonalı yıldızımız Arda Turan, otomobil lastiğiyle futbol oynıyor. Koca lastiği göğsünde yumuşatıyor. Başka bir TV reklamında bankacı kadın top fabrikasına gitmiş, şut atarak raflara top diziyor. Bence bu reklamlar da birer Bitnel (Karışık kafa).

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Doğan Pehlevan

toka

Güneş. Aslanım güneş. Bir bankta oturuyorum. Isınmak için kanatlarını açmış bir karabatak gibi kollarımı bankın iki yanına serdim, hiç bir şey yapmadan duruyorum. Hiç bir şey yapmadan durabilmek çok güzel. Kısacık bir hiç bir şey yapmadan durabilişin ardından, şiir var bankta. şiiri okumaya başlıyorum otomatikman. Büyükşehir insanı hastalığı. Kolay kolay tam bırakamıyor kendini, mutlaka bir şey yapması gerek sanıyor hep kerizim. Peki, al madem. şiiri okutayım kendime barl. **'İstanbul'u dinliyorum, gözlerim kapalı'**.. Orhan Veli. Şimdi yazamazdı bu şiiri rahmetlik. Çünkü artık İBŞ. İstanbul Büyük Şantiyesi. Her yerden inşaat gürültüsü yükseliyor. Sonra **'neden artık böyük şair çıkmıyor?'**.. Nasıl çıkacağıdı? Ne yazaydı şair şimdi? Matkap mı övsün. *öhmmm betan'a hangi kelime uygun düşer* diye mısra mı düşünsün şair, greyder mi anlatsın. kalas mı anlatsın?.. diye tam pis pis tirlbe girecekken aha da bir kelebek. Kelebek kondu bankın yanına, yere. Zaten sürekli kafamda dönüp duran mutsuz edici düşüncelerden kurtardı beni antenini sevdiğim. Kusura bakma Orhan Veli. kelebek seyretmek her zaman daha cazip. insanın yazıp çizmesi, yapıp etmeleri de çok hoş tabi, ama Tanrı'nın eserleri her zaman daha ilginç, daha latif. Beni kelebek seyretmekten alıkoyacak bir şiir, bir roman yazılmadı henüz. Yazılmaz da. Hiç üstüne alınma şair, senle ilgili değil. En güzeli doğa seyretmek bana. Her zaman öncelikli.

Doğa seyretmek de fakat, ustalık gerektiriyor. Kolay değil. Çok güzel bir doğa olayını, ki zaten çirkin doğa olayı mı olur?.. bence olmaz, sence?.. bence yok.. çok güzel bir doğa olayını 'ay aman birazdan biterse ya' diye gerilimle seyretmek de zevkten çok ezlyct. O yüzden çok zor. ustalaşmak gerekiyor. Misal bir serçe var dalda. Civp civlp.. bir o yana. bir bu yana döne döne, okluğu yerde hızlı hızlı, çok komik ve acllp güzel zıplayışlar, sıçrayışlarla civp cıtırt civep.. Allahımmm ne güzzzeelll, hiç bitmesin n'olur. Ama her an basıp gidebilir de mi şimdi bu eşşeoleşşeg?.. Aniden karar verip zırp diye uzayacak birazdan, biliyorum. Yav bl dur! İki seyredek hele. Biraz takıl işte burda, ne var oraya gidecek? Acı bize acık. Bak akşama kadar kalas sesi, beton kırma gürültüsü dinlemekten ruhumuz gevreyeyazdı. Gitme hemen g.t!.. Yok. Gidecek. Çok önemli işleri var, gitmesi lâzım. De hadi git madem. Zaten seni de bu yüzden seviyoruz. Kıpraş kıpır seni. Hadi civp civi o zaman.

- Aniden giderim hesa!.. Gidiyim mi?

Kelebeği seyrederken de korkuyor muyum diye baktım bir kendimc. **'Aniden gidecek ve bitecek işte bu mutlu an da'** korkusu. Tam bir kerizlik. O kısacık mutlu anda **'olmak'**, o an sadece orda ve o durumda otmak niye bu kadar zor? Buncağa bcrecemeyip o muhteşem süreci kendime zehir ederken kaç kere yakaladım kendimi. Sonra helin kuş gitti diye üzülüp, hem de seyretmenin tadını iylce çıkaramıyorum diye sinir içinde kalakaldım milyorlarca defa. Daha çok antreman yapmam lâzım bu konuda. Bitteceği andan korkmadan öylece duradurmak. Sadece orda olmak. Geçiciliği kabul etmek. Çok uzun süredir azimle üstünde çalışıyorum bu konunun. Sonunda bu kış, erguvan ağacında yazdan kalmış tohumları açarken, tam da tohum açma sesiyle aynı şekilde, çıt çıt.. çıtçıt çıt çıtet çlpi çıt.. çiti çiti çıt öten baştankaraları dinlerken kendimi biraz bırakabildiğimi hatırlıyorum. Daha çok çalışmalıyım, yapabilirim. Kelebeği de mesela geçen bahara nazaran daha sakin seyredebildiğimi farkettim. çok sevindim. Kendi kendime **'şu an burda işte.. çok güzel., seyret, başka bir şey düşünme, bitecek diye endişelenme'** demeyi de bıraktığım an tamamdır bu iş. Kendi geçiciliğimi kolaylıkla kabul ettim halbuse. Gez, dolaş, ağla, gül, hedode hödödö, sonra bitecek. E tamam. Olur, bl sakıncası yok. Normal yani. Acele etmem, özel bir çaba göstermem bu konuda, ama zamanı gelince de güle oynaya..

Sırtını ısıtıyor kelebek. Kanatlarını tam açtı, dış yüzeyini güneşe verdi. Demek ki güneş panelleri sırt tarafında. Daha önce de hiç göbeğini ısıtan kelebeğe denk gelmedim sanırım, hep arkalarını dönerek güneşleniyorlar galiba. Yüzleri kınşmasın diye?

Çayırın ilerisinde köpek yatıyor. En sevdiğim cins: Sokakiti cinsi. insan gibi rengi, kocaman bir de, adam kadar. Bir an anlayamadım köpek olduğunu, çırçıplak adam yatmış yerde döne döne güneşlenlyor keyifle sandım. Köpeğlmiş meğersem. Sırtını. karnını, takım taklavatını döne döne güneşlendiriyor. Demek ki doşaklarında da güneş panelleri var. bacaklarını ayırdı şimdi. Oooh misss, çok mutlu hıyaraga. Güneşi gördüğüne en az benim kadar sevinmiş. Ama ben onun kadar serbestleme güneşlenemiyorum. Aslında biz de komple soyunup, gocuğu, atkıyı ve her şeyi ve tüm güneş panellerimizi direk güneşe verip?.. Şaka şaka. Olur mu canım öyle şey. Onlar sürekli gocuksuz gezdiği için alışıklar. Biz bu soğukta onlar gibi güneş. lensek hemen grip oluruz.

Nurgül KAAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

- Babaanneni ufak bir ticared işi için ödünç alabilir miyim Sıkılhan? Kendisini ekonomiye kazandıncam... Rızıklara vesile olacak teyzem.

- Enes? Dilendiricen mi lan kadını?

- Ayıboluyo dostum. Enes Binsatar; evet vizyonerdir, evet inovasyona gönül vermişdir, evet win win noktasında hızla düğmeye basıp netice alır amma asla vicdansız değildir. Temiz bir iş için istiyorum babaanneni. Benim şahsi babaannem var fakat kendisi kendisi biraz bunadı da. Bana şuuru yerinde bir yaşlı teyze lazım. Ticaretimizden hasıl olan kân fıf:i fıfti paylaşacağız.

- Fıfti fıf:i, win win?

- Aynen aynen.

- Tabii ki "sıhıntı" da yoktur...

- Sıhıntı yok tabii kardeşim. Sıhıntı yok... Geçen beyefendi bir konuşmasında, televizyonlardaki bağzı yanşma programlarını lüzumsuz bulduğundan bahisle "Bunların yerine Gaziantep

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

başta olmak üzere ülkemizin çeşitli bölgelerinden ninelerin, kız ve erkek torunlarına geleneksel mutfaklarına ait yemekleri yapmayı öğrettiği bir yarışma programı olsa inanıyorum ki çok daha fazla ilgi çeker, çok daha fazla faydalı olur" dedi. Ben yakın çevremde Gaziantepli bir nine bulamadım ama senin nine de olur... Zannedersem projeyi anladın. "Nine Sizsiniz" adlı bir yemek yarışması düzenleyip kanallara satıcaz, onlar da derhal alacak.

- Babaannem hep dışardan yemek söyleyen bir hanımdır yalnız. Ehe.. Pizzaylan büyümüşüz biz.

- Ya orası farketmiyo nine görünümlü olsun yeter. Ha, öyle bir görünümü yoksa o bile halledilir. Diyelim ki nur yüzü, ak pürçeği filan yok, kendisine kaymak ak purçek saç takılır, nur yüz de fondötenle halledilir. "Benim, nur yüzlü, ak pürçekli nenem" şeklinde olur kendisi. Alo?

- Bi saniye "ak pürçek" neymiş ona bakıyım neden: kadınlarda şekilden şekile giren saç, zülüf.. Onları var babaannemde, aynısına nur yüzlüdür de benim tombiğim...

- Tamam orjinal zülüf daha iyi. Hemen istibdat geçelim, neticelendirelim. Kardeşim bak hakkaten güzel iş bu. Kanalın biri yapıca öbürleri de yapar, cinsleri böyle bunların. Hepsine biz satarız yarışmayı. Şu anda altı nineyle daha istişare ediyorum...

- Yalnız babaannem yine de senin işine yaramaz. Sen kendisini hiç gördün mü? Tanıyo musun?

- Yav nine, ninedir yav. Anadolu'nun çilekeş, kombisi dahi olmayan, mısırını çorbasına katık eden, kınalı elleriyle oy atmağa giden, hakikiğ samimiğ vea...

- Tam o fırsatta dili işte benim nine. Kendisini televizyonda, yutub da filan görmüş olman lazım...

- Hmm... Produksiyon olarak no neym bi nine daha iyi tabi. Yüzü eskimemiş olsa iyiydi. Peki niye no neym dili nine? İzdivaç programlarına filan mı çıkıyo? Evi kendisinin mi? Dededen maaşı var mı?

- Yok öyle dili. Yeşil yol protestolan sırasında tanıdı... Heni dozerin önünde "... benim ben... Ben halkım" diye konuşan yaşlı kadın vardı ya. Benim babaannem o işte, ehehe...

- Bak sen. Şimdi bu komik mi Sükuhan? Bi kere heriften şunu altını çizerek ifade edeyim, miyzah bu değil. Akım sıra benlen nakara kukara yapmak suretiyle eğleniyorsun amma burada kaybedecek olan ben sen deyil, bu çilekeş milletimizdir. Yav sen kimsin? Kimsin de benim elegüzi kızları, ak pürçekli ninemin. Kuşkusuz izleyici tarafından fevkalade alaka görüp yüksek reyting alacak bir yarışma programından alacağı paraya mani olmak için yalanlar atıyorsun? Bu Anadolu kadınının nezkiyan niye oynuyorsun?

- Yanacıklarıyınan oynuyorum daha çok. Tombiliklerin tombiğidir kendisi.

- Kendisini haberdar ettin mi bu tekliften? İstişare ettiniz mi? El cevab:hayır. Win win noktasında derhal düğmeye basacağımızı söyledin mi? Yok... Ya ne yapbn? Hadiseyi Artvin'de Caretta Caretta adlı bir kaplumbağa cinsi için milletin huzurunu ve hur inşaat etme hakkını bozmağa uğraşan zihniyyete bağlamak maksadıyla, "Karadenizli isyankar nine" motifine sürükleyip akın sıra korniklik etti. Bu millet bunları yemez kardeşim. Yarışmasına bakar, reytingini hakkıyla teslim eder. Sen ise öyle çıkıntılık ettiğinle kalırsın, telefonu da çot diye kapadersın işte böyle. Hah... Kudurıyorsunuz... Alo? Bak ben nası da bilirim malımı, çoktan kapamış tabi afedersin pij. Alo? Ticared? Kaparız sihhti yok. Kapadığın telefon değil kendi kısmetindir, nezkindir yalnız... Alo... Ticared? İnşaat teahhüd? Alov...

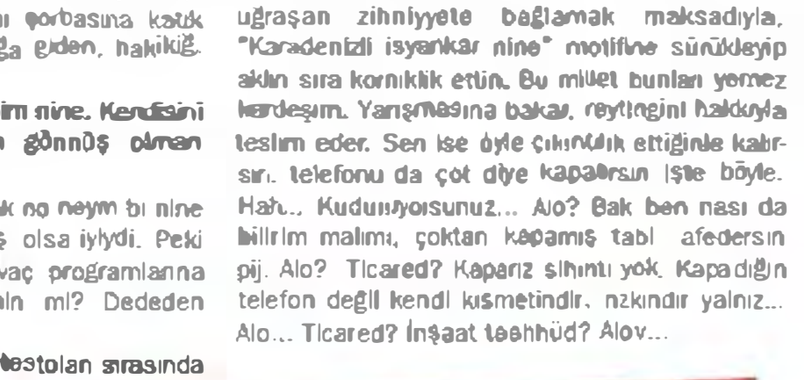

BAYİİLERDE

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BEZGİN BEKİR

TUNÇAY AKGÜN

FİKRİYE

nuricetin@yahoo.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CİMBÜR CEMAAT

Ahmet Yılmaz

● STÜDYO TİP EV SAHİBİ TANER...

TANER :- GÜZELİM GECE İÇİN SAĞOL, BEN GİDİYORUM, ARAŞIRIZ :-

SEN DE GİT BAKALIM / ULAN ÖYLE Bİ EVDE OTURUYORUMKİ ONE NIGHT STAND'TEN BAŞKA İLİŞKİ GELİŞMİYOR, YOK YA BİR ODA, BİR BANYOYA OLACAK İŞ DİİL BU... O MİNA KODUMUN LAKE MUTFAKLI, KOMBİLİ DAİREYE GEÇME-DEN UZUN VADE BERABERLİK HARAM BANA... İKİ DE ODA LAZIM EBEVEYN BANYOLU...

1-2-3-4 FİLMLERİNİN HASTASI İMAM MUZAFFER VE BOKSÖR LÜTFÜ...

HOCA EFENDİ DUALARINI BENDEN ESİRGEME, YARIN ÜNVAN MAÇIM VAR, AYNI MAHALLEDE KOMŞUYUZ :-

LÜTFÜ KROŞE SPOR KLÜBÜ

KROŞE BOKS KLÜBÜ

İŞ HANI

KİMMİŞ O BEY EZAN VAKTİ :-

O ROCKY-PAPAZ TADINI BİŞEKİLDE BANA DA NASİP ETTİN YA, SANA ŞÜKÜRLER OLSUN YARABBİ !.. ŞU KAREYİ BURADA YAŞAYAMASAYDIM, İNAN OLSUN AMERİKA'YA GİTMEYE NİYETİM VARIDI :-

● GÖREVİMİZ TEHLİKE...

KOMAN YİĞİTLERİM KOMAN :- TAŞ ÜSTÜNDE TAŞ KOMAN :-

TAŞ ÜSTÜNDE TAŞ KOMAN DA !? HER YERİ YIKTIRIP, SONRA YİNE BİZE YAPTIRIYOSUN... ALT YAPISI, KANALİZASYONU ÜST YAPISI, TESİSATI İFLAHMIRI ZİKTİN BE ARKADAŞ :- EVET, KOMAN AMA :-

GÜRÜL GÜRÜL

GÜRÜL GÜRÜL

... ANLAMADIM EFENDİM ?!

YANİ DİYORUM Kİ ŞİM ; SENİN GÖREVİN TABİİ KABUL EDERSEN YE, İÇ, EĞ KEYFİNE BAK :-

...FAKAT EFENDİM, NASIL YANİ ?!

E-YAVRUM DAKKA BAŞI TEHLİKE AN OLUCAK SENİN İÇİN ?.. İŞ Mİ ÇIKARALIM ŞİMDİ BAŞIMIZA DURDUK YERDE ?! OLAY YOK, HADİSE YOK DİYORUM İSTİRAHAT ET DİYORUM :- TABİİ KABUL EDERSEN DİYORUM ! HAA YOK "BEN İLLA TATLI CANIMI TEHLİKEYE ATICAM" DİYOSAN SİGORTALAR-LA OYNA, PRİZE PARMAĞINI SOK !

TELEPHONE

POZİTİF ELEKTRİK HAYVANI TANER ve OLAYI...

YA YETER ŞU HAYVANLA OYNADIĞIN, VER BİRAZ DA BENİM KUCAĞIMA GELSİN :-..

EVET, NEGATİFİ, POZİTİFE ÇEVİREN BİR TABİATIM VAR, LAKİN ÖYLE BİR EVE DÜŞTÜM Kİ SİNİR-STRES HİÇ BİTMİYOR... NEGATİF-NEGATİF PSİKOPATA BAĞLADIM, EN SONUNDA AKIL HASTASI OLUCAM VERİCEM PENÇEYİ, KOLTUĞA-AVİZEYE İNDİRCEM HEPSİNİ AĞSA :-

BU KAĞIT NE, BOMBOŞ ?! DIŞARI BAKACAĞINA KAĞIDINA BAK :-

KALORİFERİM, KUŞLARIM, ŞAHANE MANZARAM VAR.. BENİ ŞU ARKA SIRAYA GÖNDERDİĞİN-DEN BERİ DÜNYAM DEĞİŞTİ BE :- EN GÜZEL KAĞIDI DA BEN VERİYO-RUM, PIRIL PIRIL BEMBEYAZ, İNCİ GİBİ KAĞIT ÇIKARIYORUM SANA :- HEM KAĞITLARI OKURKEN BENİM-KİSİ ARADA ES VERİCEK, DİN-LENDİRECEK SENİ, DAHA NE İSTER Bİ HOCA TALEBESİNDEN.

AHMET YILMAZ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

PANTOLON
M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N·

22 Şubat 2016
"Resim Mucit Bir çiki herkeng Gigeyin Ol Beet Olmuş yerine Vergisi 2. Taksidi Son Ödeme Günü!

Günün Sözü

"Taşa Oturma, derdi hep canım anam! Yıllar sonra kendi paramı kazandım, evlendim, biri kız gibi dört tane oğlum oldu! Ve evde kocaman bir odayı kendi hobime ayırıp, oraya kocaman bi taş koydum! Her akşam üstüne oturuyor, anacığımın anısını yaşatıyorum."

Ölüden Önce Mutlaka Yapılması Gereken 3 Şey:
-Sulan kapatın!
-Gazı kontrol edin!
-Anahtarınızı alın!

İçinizden Bir Sayı Tutun, bilmeye çalışacağım. Ciddi diyorum! Tuttunuz mu? Tamam, bana söylemeyin! Yanın, Taksim meydanındaki Aynur büfenin önündeki çöp kutusuna 3000 TL ve telefon numaranızı bırakın. Ben sizi arayıp, tuttuğunuz sayıyı söyleyeceğim! Teşekkürler.

Gerçek Girişimcilik Hikayeleri

Emre Oksüz

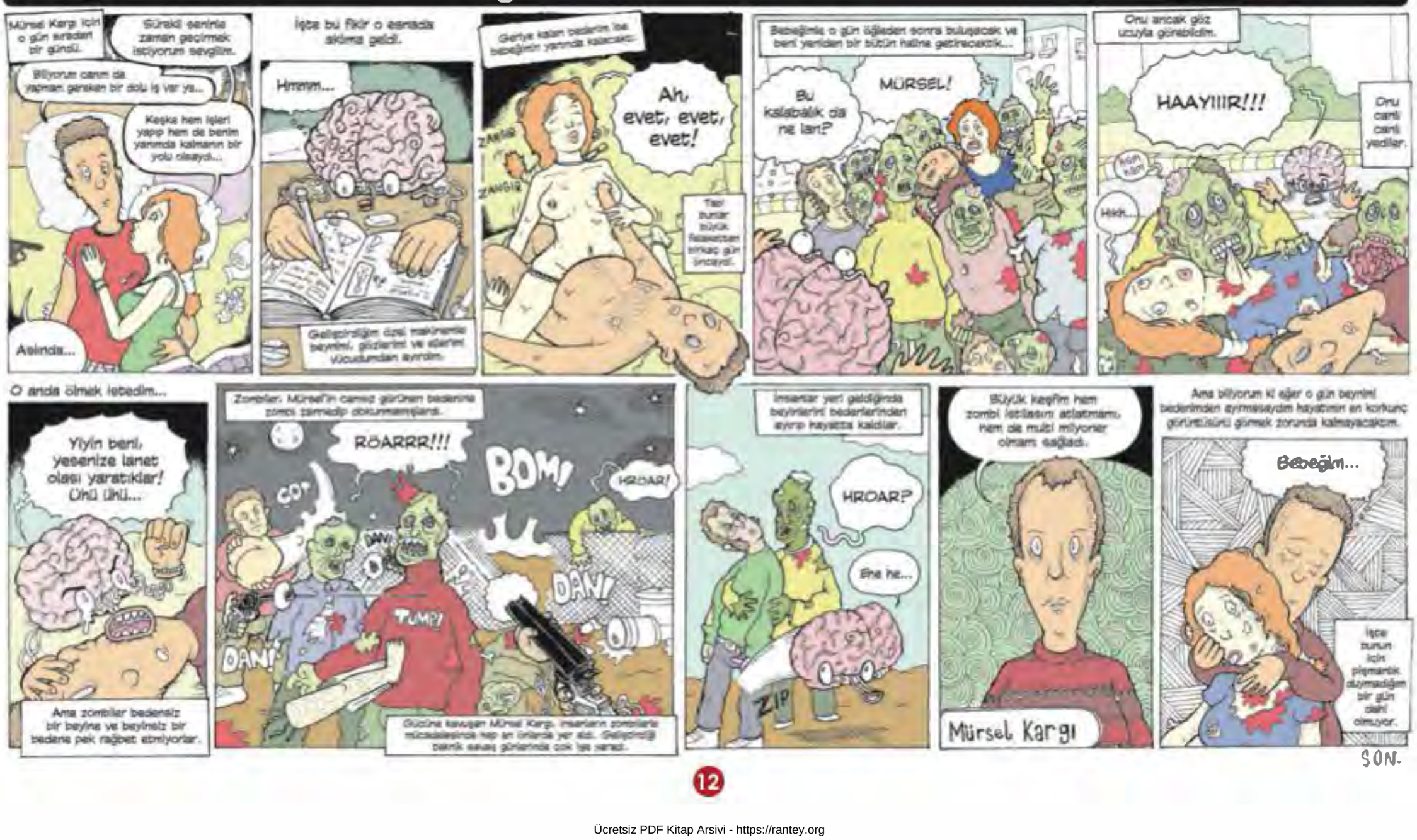

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

HACI: "BİR TÜRLÜ 'FATİH' OLAMIYORUZ HAFIZ!"

Selim Yalçıner

Bizim "Hacı" İsmail ve Hasan'la geçen hafta başımıza gelenleri aktarmışım. Çok dil bilen, eski adıyla "Deli", yeni adıyla "Hacı" İsmail biliyorsunuz, aşırı yetenekli bir arkadaşımız ve Efes'te uzun süre turist rehberliği yaptığı için "Hacı" diye anılıyordu tarafımızdan. yineleyeyim. Hasan'ı da geçen yazılardan tanıyorsunuz, gezegendeki gelişmeleri yakından izleyen ve o da -İsmail'den aşağı kalmasın- çok zeki bir arkadaşımız. Kuzey Kore Devlet Başkanı Kim Jong-un'un savaş çıkarmaya çalışmasını tartışmamız üzerine, hadi kovulduğumuz demeyeyim ama, hızla terketmek zorunda bırakıldığımız kafenin dışında hesabımızı ödeyebilmiştik, kapının bir sokak altındaki köşede, ayaktayız. Hala, İsmail'le Hasan'ı bilmem ama, benim dizlerim titremeye devam ediyor.

İsmail, **"Benim kanım acıktı"** deyince, Hasan hemen, **"Benim de"** anlamına gelen boğuk bir ses çıkardı. Benim için farketmezdi. Dayak yemiş gibiydim, bir şeyler yemekten o kadar da büyük bir zarar gelmezdi. Belki, kanımı beynimden mideme yönlendirmem iyi bile olabilirdi.

"Uyanım," dedim.

Hacı, bir önerisi olduğunu, yiyecek ve içecek bir şeyler aldıktan sonra Rumelihisarı'na gidebileceğimizi ve kısmi deniz manzaralı bir temaşa ile günü başarıyla sonlandırabileceğimizi beyan etti. Hasan, öneriyi sıcak karşıladığını ifadeyle, başkaca bir sözünün bulunmadığını ve suçsuz olduğunu tutanaklara geçirdi.

Benim, yol üzerindeki bir bakkalın -evet, ünü henüz dünyayı sarmamış olsa da- çok lezzetli kavurmalı tost yaptığını, ona uğrayabileceğimizi içeren önerim demokratik bir biçimde genel kabul gördü.

Aracımızı park ettik, bakkala girdik. Hem bakkal, hem de yardımcısı bize, Star Wars'dan çıkmışız gibi bakıyorlardı. Uymuyor muyduk bir sanayi sitesinin amblyansına, bilemedim. Türkçe olarak, **"Kavurmalı tost alacaktık"** cümlesini kurdum. Bakkal çok sevindi, **"Tabii, kaç tane, neli olsun?"** diye sordu.

Üçümüzden de aniden farklı sesler -gene Türkçe olarak- çıkmaya başladı. Demokrasi buraya kadar mıydı, yoksa çoğulculuk da gerekli miydi diye düşünmeden başıma ağrı girecekti. Kavurmalı tostun içine, etin yanına konulabilecek beş altı alternatif gıda maddesi vardı. Tartışmaya başladık. Bakkal, olağanüstü bir sabırla görüş alış verişimizi izliyordu. Yardımcısının yeni çıkmaya başlayan bıyığının altından güldüğünü sezdiğimi sanıyorum bu arada.

"Hacı" İsmail, birden **"Yeter len,"** dedi, **"Herkes ne istiyorsa sırasıyla söylesin, bu arada diğerleri sussun, müesseseyi fazla meşgul etmeyelim."**

Bakkal, başını sallayarak onayladığını belirtti. Doğru fikirdi. Vesselam.

Hacı, Rumelihisarı'na gelip park yeri bulma sevincini kıyasıya yaşamanızın hemen ardından hızlı adımlarla yürümeye başladı. Kavurmalı tostlarımız ve ayrantlarımızın bulunduğu torba, elindeydi. Peşinden gitmek zorundaydık. Peki, o bizi Rumelihisarı'ndaki tiyatro alanına götürmek zorunda mıydı?

Alanın girişinde bazı adamlar vardı. Hacı, onlara, **"Ankara'dan geliyoruz çocuklar, her şey yolunda mı?"** dedi. "Eyvallah abi," gibisine yanıtlarla bize yol verdiler. Tiyatro alanına geldik, boş sıralardan en manzaralı olanına yerleştik. Hacı İsmail, tiyatroya geldiğimizden beri en küçük bir ses çıkarmadan oyun oynanan alana sabit nazarlarla bakıyordu.

Hasan, **"Beğendin mi abi?"** diye sordu Hacı'ya. O ise, bıyıklarını kopanrcasına burmakla kalmıyor, dişleriyle de kemiriyordu. Ben de bu arada, ellerimle dizlerimi tutuyor, sakinleşmeye çalışıyordum. Tiyatronun oyun alanında bir bina vardı. **"Bu bir nedir?"** dediğimi hayal meyal hatırlıyorum.

Hasan, **"Mescit bu,"** dedi. eskiden buralarda bir yerde bir mescit varmış, bula bula tiyatronun oyun alanını bulmuşlar yeniden yapmak için. Burayı Fatih Sultan Mehmet yaptırmıştı. Halbuki biraz ilerde çok güzel bir cami var, yani, namaz kılmak isteyenler için..."

Hacı, **"Çok güzel yapmışlar"** diyo bağırdı. **"Fevkalade, muhteşem!"**

Gerçekten de çok güzel bir mescitti. Yerinin seçimi ise, güzellikten öte, büyük bir dehaya işaret ediyordu. Hacı'ya dönerek, **"Haklısın"** dedim.

Hacı, "Bir türlü 'fatih' olamıyoruz hafız!" dedi bana doğru.

"Olamıyoruz," dedim. Hacı'nın yanında duran gıdıva torbasına doğru uzandım. Torbayı hemen kaptı. öbür yanına koydu, **"'Fatih' olmak için, 'Fatih' gibi olmak gerekir,"** dedi.

"Öyle" diye yanıtladım, **"Kesinlikle öyle. Fatih Sultan Mehmet'in ne kadar bilgili ve bilge bir adam olduğunu, hocalarına ve yaptıkları işleri bilen insanlara ne kadar saygı gösterdiğini biliyoruz."**

Hacı gıda torbasını açtı. "Al, seninkiler bunlar," diyerek kavurmalı tostlardan ikisini bana uzattı, **"Hak ettin."** Sinirden çınlayan kahkahası, oyun alanına bir bina kondurulmuş olan tiyatroda bile yankılandı.

Sessizlik içinde tostlarımızı yedik, ayrantlarımızı içtik.

Hacı ile ben, -an itibariyle, gerçek zamanlı olarak- 'Hafız'- sigaralarımızı yaktık. Hasan, "Bu meredi bir türlü bırakamadınız" diyerek keyfimizi kaçırmaya çalıştı.

"Grup terapisine gidiyorum," dedim Hasan'a.

"Bazıları gerçekten sigara bırakmaya çok faydalı oluyormuş," dedi Hasan.

"Sigara bırakmak amacıyla değil," dedim, **"Roman, şiir, tiyatro, sinema gibi bağımlılıklardan kurtulabilmek için grup terapisi yapıyorum."**

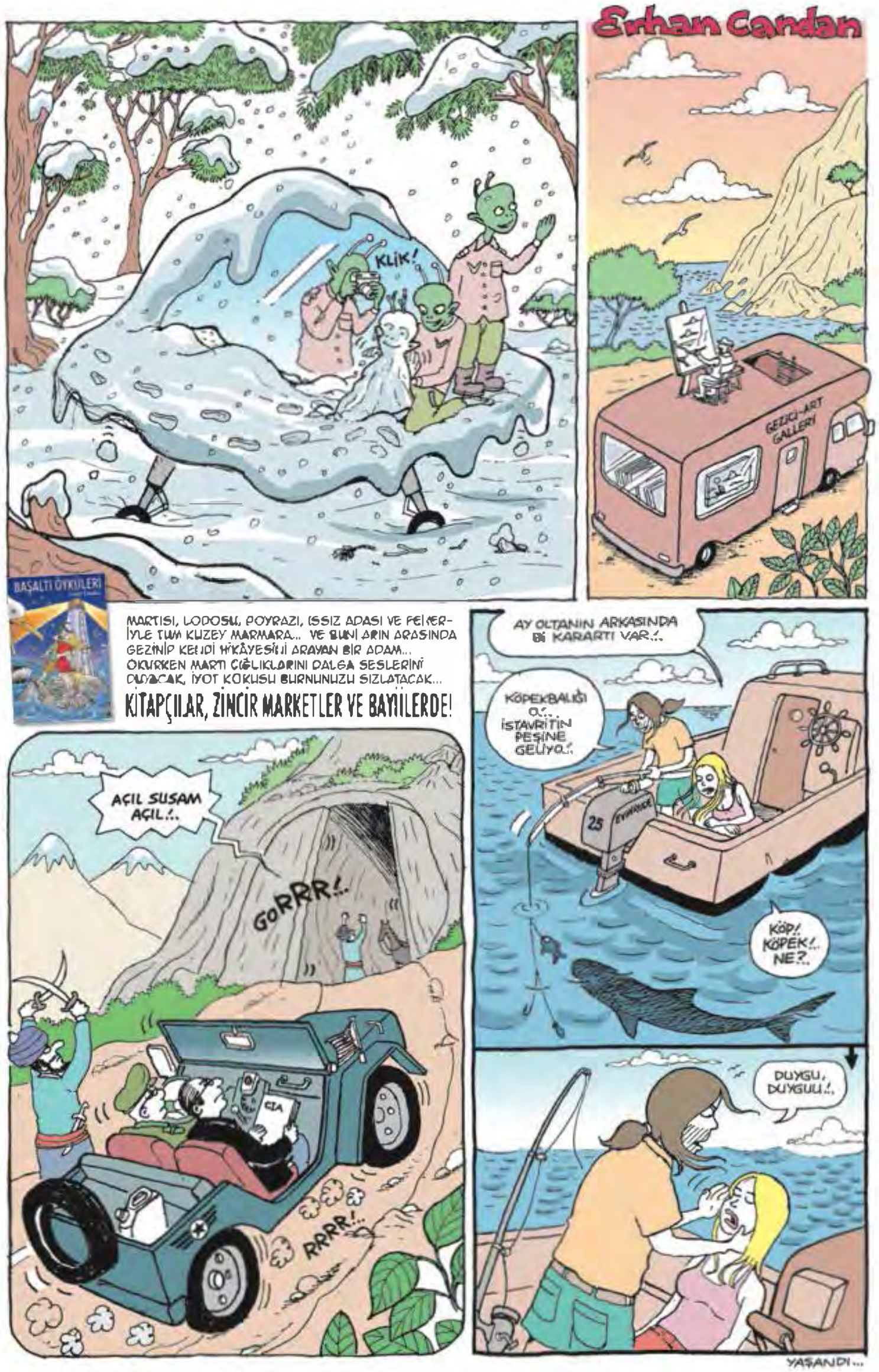

"Hacı", **"Ne oluyor lan, bu ne biçim espri"** diye kükredi. Herhalde yine çeviri işine biraz dalmıştı. Böyle zamanlarda dünyada olanlara en küçük bir ilgi göstermezdi.

Hasan. **"Büyüklerimize göre öyleymiş. Roman, şiir, tiyatro, sinema; sigara ve içki içiriyormuş,"** diye açıklamada bulundu.

"Nerede senin bu terapi yaptığın yer?" diye sordu Hacı. Gözlerimi kırpmadan binaya bakıyordum, **"Biliyorsun,"** dedim. Biliyordu. o anlatmıştı.

Hasan. **"Müzik de, cinselliği uyarıyormuş"** dedi.

"O doğru," dedim, **"Çok iyi biliyorum, mehteri her dinlediğimde bir tuhaf oluyorum."**

Hacı, mehteri dinleyenlerin hangi organlarının etkileneceğine ilişkin bir yanıt verdi ki, burada yazamam. Önemli bir yere geldikleri sanarak başkalarına afra tafra yapanların hangi organlarının etkilendiği ile kim ilgilenir ki ayrıca. mesela?

"İnsan sizle birlikte olunca, ortalığın kan gölüne döneceğini, ülkenin doğusunun, güneydoğusunun harabeye dönüştüğünü, iç savaşın yanına bir de dış savaşın eklenmesinin en meselesi olduğunu, dünya yazarının bile memleketin batırıldığından söz ettiğini, önemli bir terör eylemini gerçekleştirdiği iddia edilen kişinin tüm geçmişinin çok kısa bir süre içinde açıklanabilmesine rağmen eylemin neden önlenmediğini unutuyor vesselam," dedi Hasan.

İkimiz de Hasan'a bakmaya başladık.

Tuhaf bir çocuktu.

Vesselam.

selim.yalciner@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TEREFELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

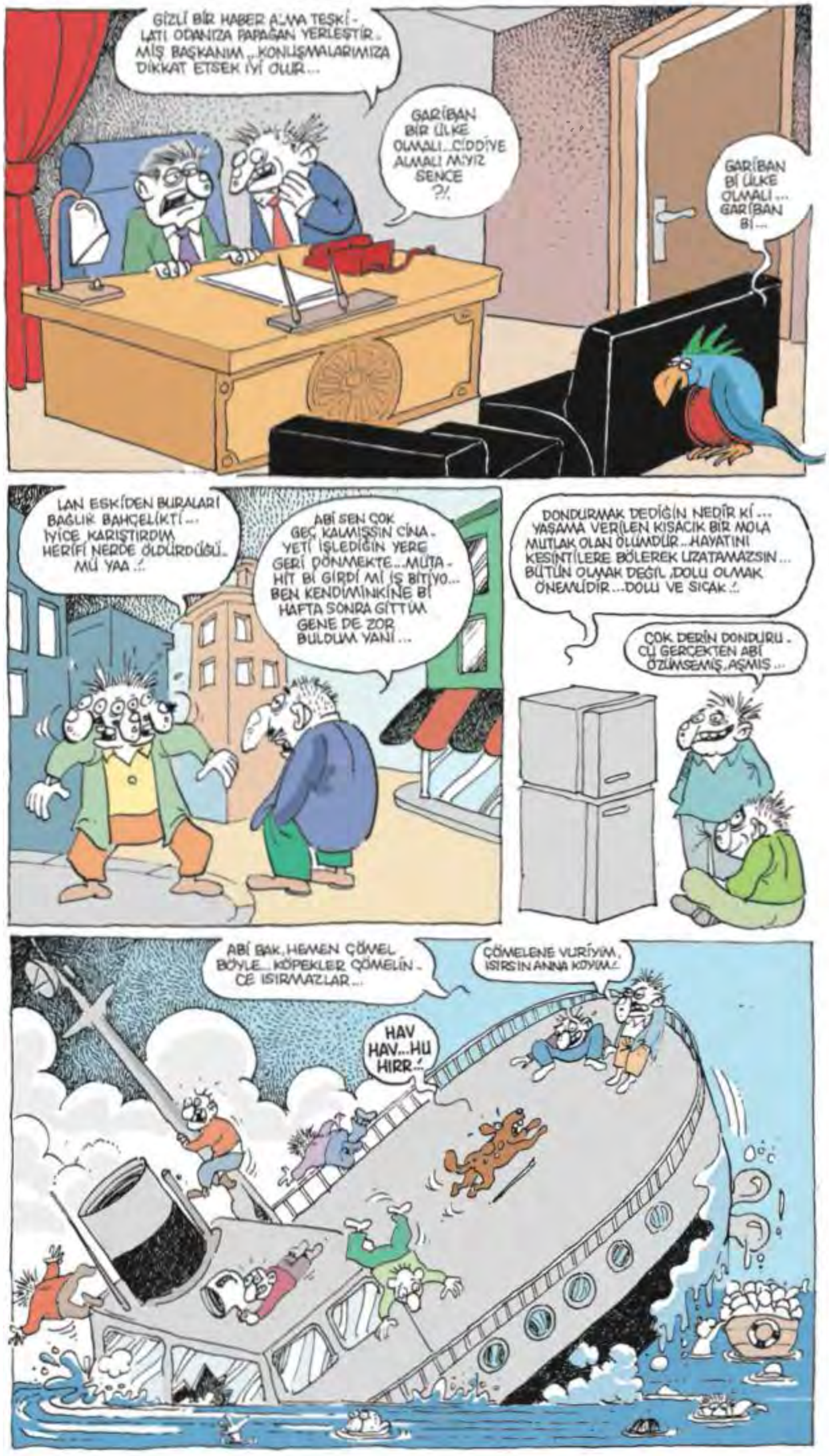

BOYACI EMİN

(Bölüm 2)

AYRINTILAR

"...Emin, Eser'in İngilizce öğretmeni olduğunu duyunca çok şaşırmış, çok sevinmişti! 'Aç mısınız' diye sormaya gerek görmeden, bugün aldıkları ve evde bulunan malzemelerle hızla, üç kişilik bir akşam yemeği yapmaya koyuldu. Eser, yardım etmek istedi, ama mutfakta başka bıçak yoktu. Kararsızlık verdiği duduklu çekiyle, mavi biberleri doğradı. Emin, dolaptaki uzun kavanozun dibinde duran süperenerjikleştirici pelte pilav yapmak için ateşe su koydu. sonra içeriye, büyük odaya girdi. (Kendine küçük odayı almıştı.) Osman'ın kısa eyleminden açarak kurmakta olduğu masa, ışıklı bir çizim masasıydı. Çocuk kitapları resimlediğini söyledi Osman. Emin heyecanla, dostça gülümsedi ona, sonra tekrar Eser'in yanına gitti. Ev kedisi gibi, bir bunun, bir oldukinin yanına gidiyor, onları rahatsız etmemeye çalışarak kısa birşeyler sarıp geliyordu. Bu eğitimli insanlarla beraber aynı çatı altında bulunmaktan çok memnun olmuştu. Eğitimli, okumuş insanları seviyordu. Duvar boyamadığı mekanlarda da okuyan, belli bir seviyeye kadar eğitim gören insanlar var diye düşündü Emin, hepsi de cahil, kutuk gibi kaba insanlar değildi etrafı. İlhamı masala: sadece ilkokuldaki bedava yazıları değil, parayla satın alarak roman bile okurdu. Üstelik de kumar bir insandı. Kumarlık da eğitim alınakla ilgili birşeydi Emin'e göre. Ama bu gelenler. Onlarda, sonradan öğrenilmeyen, daha sıcak, daha değerli birşeyler vardı.

"İngilizce-Türkçe mi? Türkçe-İngilizce mi?"

Biberlerin üzerine öntüğü kapağı kaldıran Eser, Emin'e baktı, bu soruyu sordu. "Farketmiyor ki. Aslında güzel bir soru. Ama Türkçe çalışıyoruz biz, İngilizce eğitim değil. Yani İngilizce öğretiyoruz ama, Türkçe kullanarak öğretiyoruz, eğitiyoruz pardon."

Konunun karıştığını düşünen Emin, biraz urktu. İlk günden, ev arkadaşlarının canını gerip bir yakınlık göstererek sıkmak istemiyordu. Sadece, çocukken gazetenin bedava verdiği o sözlükler birdenbire aklına geldiğinden bu soruyu sormuştu. Türkçe-İngilizce ve İngilizce-Türkçe olarak, iki farklı versiyonda dağıtılmıştı bu ucuz baskı sözlükler. Emin, hangisinin daha doğru ve yararlı olduğunu aylarca düşündüğünü hatırlıyordu!

Osman, yanlarına geldi: "Kusura bakma, biz hiçbirşey alamadan apar topar geldik. Birşey eksikse eğer, gidip bir bakkaldan sorayım? Bu binada bakkal-falan var mı?

"Hiç gerek yok bence," dedi Emin," Bunlarla, tıka basa olmasa bile rahatça doyarız. Mısır suyu da var, Pelte-pilav gün diye olunur mideye zaten."

Yemeklerini yedikten sonra, karı-koca, eşyalarını çantalardan çıkardılar, odalarını bir parça düzenlediler. Sonra uçu beraber biraz lafladılar. Güvenç'ten bahsettiler: Kira işlemiyordu. Eh, fikrini değiştirirse verecekleri elbet e zaman. Eser, e istese de istemese de banka hesabına ısrarla belirli bir miktarı yatırmaları gerektiğini söyledi. Emin de başıyla onayladı. Hepsinin işi şimdilik iyi sayılırdı; dijital bulut-fonlarının bulunduğu nezih bir semtteki 16. kat dairesinin kirasını kolayca ödeyebilecek durumdaydılar. Daha sonra Osman, ışıklı masasını yaktı, önüne bir minder atarak oturdu, birşeyler çizmeye koyuldu. Emin, çok ısrar etse de, Eser bulaşıkları yıkadı. Onları bugün fazla rahatsız etmek istemeyen Emin, yatacağını söyleyerek odasına çekildi. Tulumuna girdi, televizyonu açıp merceği önüne koydu:

Heidi-Zone isimli, beğeniyle takip edilen bir yarışmanın tekrar bölümüydü. Üçü erkek, üçü kadın, biri ayı altı yarışmacı, İsviçre Alpleri'ndeki bir barakada, aynı mekanda yaşamaya çalışacaklardı. Aynı olduşmuşlardı. bu müsabaka sırasında erkeklerden biri de olmuştu, geriye beş kişi kalmışlardı. Ahırda, iki yarışmacı derleşiyordu: "Şu Muharrem'in, bu hafta elemesi kesin," dedi bir tanesi. "Hiçbir halta yaradığı yok. Gün boyu sadece, elindeki çatalla tahta masayı oyup duruyor. Allahın delisi. Ne yapalım bilyor musun?" / "Ne yapalım?" dedi, bir keçiyi sağmakta olan öteki. / "Süt sağma sırası yarın onda. Keçinin memelerine bally sürelim. Elleri yapış yapış, ürüş olacak, acayip elinlenecek ve bu öfkeyle keçiye vuracak! Biliyorum, yarışma kurallarına göre, bir hayvana vurmak kesinlikle yasak. O anda elenecek eroyll" / "Ama, ayrı da bizim mi değil biz?" / "Ayı, yarışmacı olduğundan, hayvan sayılmıyor." / Peki, keçiye bally sürmek günah değil mi?" Emin, neşeyle bir kahkaha patlattı! Sonra utanarak tulumu üzerine çekti. Osman ve Eser uyumuş olabilirlerdi. Programın sesini de biraz kıstı. Kamera değişti. pijamalı, genç ve seksi bir kadın, barakanın içinde, yerden bir iplik parçası alırken iki büklüm görüldü. Görsel katkı payı için sürekli eğilip duruyordu. Kamera değişti. Muharrem, tahtaya çok fazla saplanan çatalı çekip çıkarmaya çalışıyordu. Uykusu bastırdı Emin'in, başını tulumun içine çekti, her gecekl, rutin uyuma mücadelesine girişti.

Bundan sonraki günleri nasıl geçecek. Bundan öncekiler nasıl sayılırdı. Meterlu rule kabı gibi birşey mi, yoksa klasik alıştırmalarıyla mi devam etmeli. Üç farklı renkteki oyun hamurundan oluşan bu üç düşünce topağını. her birini diğerine, sonra hepsini beraber iç içe katarak bir güzel karıştırdı. O anlarda, topakların dışından gelen ısrarcı bir düşünce yapıştı zihnine. Yutkunma sıvısını kullanarak, hüzün ve acıyla söktü onu oradan, bilinç çukuruna geri yolladı. Kampetin ayakları geçici yapabilir diye fazla dönemeden, yanlarca iki kere sağa, bir kez de sola dönerek, uyudu. O uykuya daldığı anlarda, kutunun içindeki küçük varlık, hareket etmiyordu. Kıpırdamayan gözleri, karton kutunun köşesine, karanlığa çevrilmişti. Elinde minik, plastik bir kalkan tutuyordu..."

Kitaptan...

Sayı: 1262 / 24 Şubat 2016 Çarşamba

Haftalık yerel süreli yayındır

Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd. Şti. • İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen: Tuncay AKGÖN • Yazışleri Müdürü: Zafer AKINAR • Müessese Müdürü: Ali YAVUZ • Müessese Müdürü: Orhan UNLÜ • Grafik: Murat Yücetan • Cezmi Okcu • Renk: Fahrel Özdemir • Satış Müdürü: Şener Küçükkaptan • Adres: Istiklal Cad. İnönü Aralığı Sok. No:14 Beyoğlu/İstanbul • Tel: 0.212 292 96 85 (4 Hat) Fax: 0.212.245 36 09 • Abonelik için Tel: 0.212 292 96 85 • Basıldı: Lalem Matbaası • Adres: Güneş-Yenibosna Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Yenibosna/İST Tel: 0212 - 452 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: DPPAŞ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

«BİRLİK VE BERABERLİĞE EN ÇOK İHTİYAÇ DUYDUĞUMUZ ŞU GÜNLERDE.....»

"Birlik ve beraberliğe en çok ihtiyaç duyduğumuz şu günlerde.." O kadar çok duymuşuz ki bu lafı yıllar içinde.. İçi boşalmış bir kavram artık bu. Ulan, zaten biz farklı bağlamlar üzerinden ülkemizi seviyor.. Orta sahip çıkıyoruz. Ama karizmamız gereği bunu ifade edemeyiz! Komik duruma düşeriz çünkü. 90'lı yıllarda herkes kendi zkinin derdindeyken, bu ülkeden defolup gitmenin belki bir anlamı vardı. Şimdiyse ülke olarak bir eşiğe geldik. İlginç zamanlar. Ama demode "birlik, beraberlik" zamalarından ziyade, işbirliklerinin zamanı. Lakin.. Yeni aura'ların pırıltılarını göremiyoruz hala. Ve bugün şöyle bi bakınca, ilginçtir, ulusalcılar, şu anki konjonktürde olaylara en aklı selim yaklaşanlar! (Bu arada CHP Türkiye'nin kurucu partisi. Olaylara partilerüstü bakabilir. Atatürk'ün çağdaşlık anlayışını evrimleştirebilir. Böyle aksiyonlar, ilkesizlik değildir. Gelgelelim orada böyle bir umut yok.) Neo-Osmanlılığa karşı, ne idüğü belirsiz, renkli sloganlarla dolu ve derinleşemeyen anlayışlar türedi ama. Artık hiç sevgi kalmamış, dört bir yanı düşmanlarla çevrili bir ülke miyiz? Ah ulan sistem! IŞİD'e dokunan o el, sistemin o gizemli eli.. IŞİD'i parlatan o el niye bize dokunmaz ki?. Bu yapayalnız ülkenin bir de savaşa girme isteği mi var?. Arap işine karışma, arap saçına dönersin baboş! Çünkü evren, herkese "kötülük" için ruhsat, lisans vermez. Hem Türkler, hem de Kürtler olarak belli bir takım ortak vicdani platformlarımız var.. Mucizevi, isimsiz ve tuhaf paydalar.. Garip bir şekilde, kestirip atılmaz şeyler.. Direkt bi kötülük o yüzden çıkmıyor. Ama sürekli olarak, sadece "ekinek" derdine düşmekten ve bu kafadan hiç çıkınmadığından, ideal ülkenin ideal çocukları da olunmuyor hiç bi zaman.

Dolayısıyla dış politikadan ardamayan, insani vasıfları gelgitli bir iradenin üst versiyonu tarafından BİRLEŞTİRİLMEK zorunda kalıyoruz hep! Ey vatandaş!!. Ben 10 yıllık dönemler içinde, tahmin edilebilir derecede yavaşım. 10 yıllık periyotlar dahilinde her şekilde kandırılıp enayi yerine konuyorum.. Kormayıver artık! Kişinin "ekinek" değil de, kendi idealini inşa etme inadı!!! Buraya buna getirmeyecek misin gayrı?? KENDİNİ, HAYDİ TAM DA BUGÜN YENİDEN İNŞA ET!. Kendi idealini inşa et artık!! İnşa etmek, "inşaat" kelimesi kötü bir çağrışıma sahip. Ne var ki, barış iklimini kendi içinde barındırıyor inşaat. Bu ülkede yaşayıp, bu ülkeyi iyi kötü seven insan "BARIŞ" durumunu ancak "inşa etme" motivasyonu üzerinde kurabilir! Ve bu motivasyon elbette ne TOKİ'ler, ne de AVRUPA KONUTLARI'dır. İnşa et ey gadasını aldığım! İnsanlararası ilişkini sadeleştir!!!

Düşmanlıklar almış yürümüş yurdumda.. Ama burada bi şekilde, emek verilmiş bi ülke var! Tarih var.. "Her şey boş..." geyiklerine beynimizi esir edemeyiz, etmemeliyiz, etmeyeceğiz! Bu ülkede belli bir eğitim, dört buçuktan beş bir demokrasi habitatı ve üretim altyapısı mevcut.. İnsanları arap cinnetinden uzak. Pekiii devlet dertleri şu şey.. Evet, biz sivilleri savaştan korumak zorunda!! Bizi savaştan koruduğu sürece.. işimizi nasıl daha iyi yapabiliriz?? Her ne olursa olsun.. Gene bir 10 yıl sonra, gene bir 10+10=20 yıl sonra.. Özel.. Genel.. başımıza ne işler gelmiş olacak?? Ne gelirse gelsin, gene bi yerlerde zaten bir Ahmet Kaya şarkısı çalacak..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

suatozkan
@leman.
com.tr

KIRIK LEBLEBİ

SUAT
ÖZKAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

1263

LeMan

2 Mart
2016
Çarşamba
Sayı:
2016/10
3,5 TL.
(KDV Dahil)
K.K.T.C.: 4 TL.

HERKES BİR GÜN CUMHURBAŞKANI'NA HAKARETTEN TUTUKLANACAK!

Bursa'da bir öğrenci Cumhurbaşkanı'na hakaretten derste gözaltına alınarak tutuklandı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

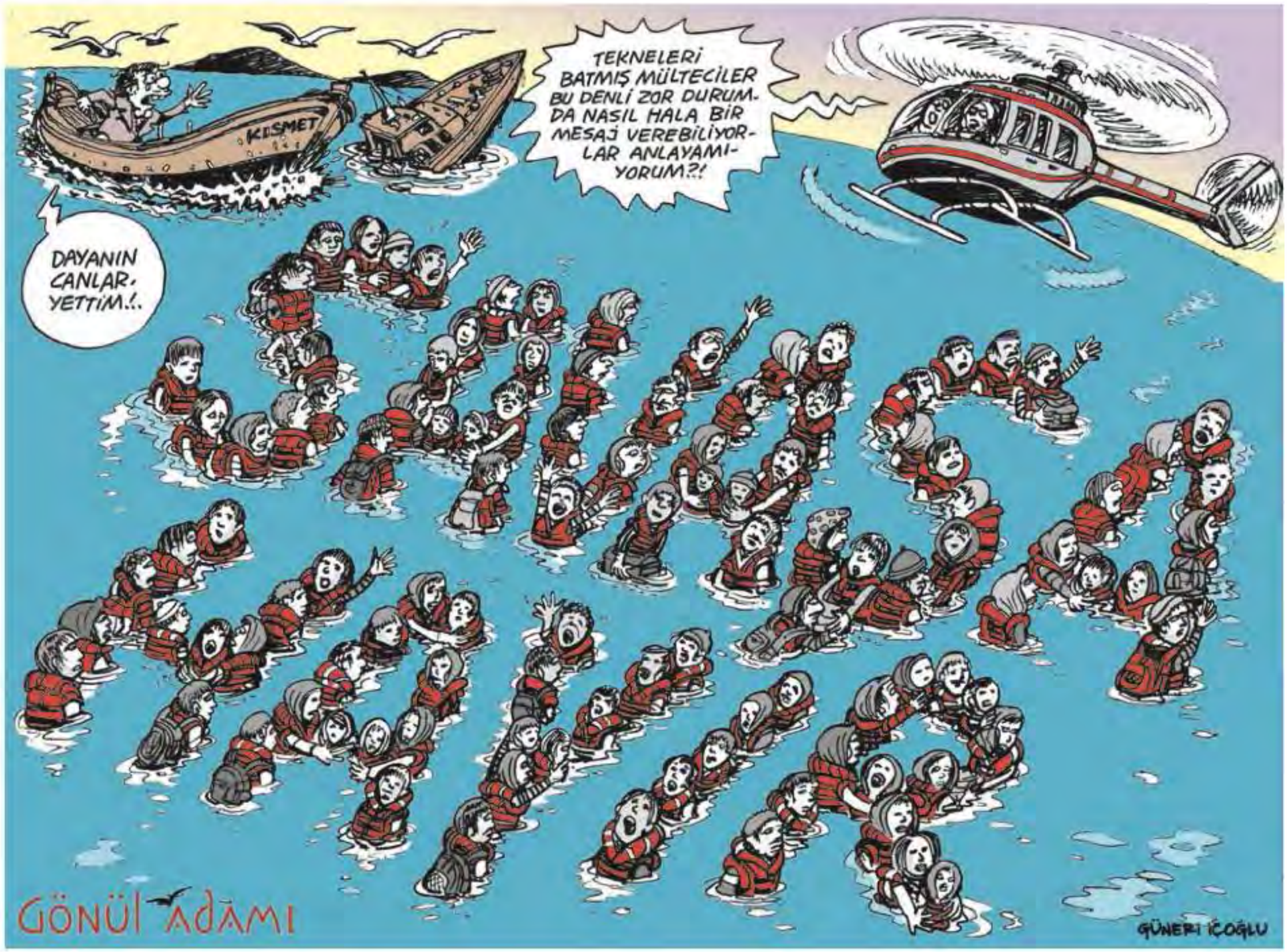

Erdoğan'ın dili Cerattepe direnişçilerine kadar uzandı; "yavru geziciler"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İMC Tv'nin yayını Can Dündar ve Erdem Gül ile röportaj yaptığı sırada TÜRKSAT tarafından kesildi.

Yancıların ağır abisi Engin Ardıç, ekonominin kötüye gittiğini açıklayan uzmanların yalan söylediğini savundu: "Halkın parası var yemeyi bilmiyor".

Doğayı betonlaştırma, talan etme icraatında cumhuriyet döneminin tüm iktidarlarını geride bırakan AK parti, manalı bir projeyi daha hayata geçirdi: çocuklara doğayı sevdirmek için boyama kitabı hazırladı ve kitapta Davutoğlu ve ailesi de yeraldı.

LEMAN

Firssst Le di Bu urdu:
Doksan yıllık enkazı kaldırdık..

AKP Adalar Gençlik Kolları Erdoğan'ın dudağının değdiği bardağı , sosyal medyada "sayın cumhurbaşkanımızın konuşma yaptığı sırada su içtiği bardak" başlığıyla paylaştı. Fotoğraf geyik konusuna dönüşünce hesaptan silindi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Erhan Candan

•• Simitle karpuzu aynı anda bitirmeye çalışırken yaşadığım sinir harpleri yüzünden ömrümden yıllar gitti. Kanser olursam büyük şeylerden değil de böyle şeylerden olurum gibime geliyor.

•• Abi toplantıdaydım da açamadım. (gene ne arıyor bu OÇ deyip açmadı)

•• İçkili mekânda doğum günü kutlarken. "hepi de börd dey tu yu" diye çok kötü bir şey çalıyorlar ya, Allah çalanın da, söyleyenin de ayrı BV.

•• Öldükten sonra hayatım ve işlediğim günahlar izletilirken kolunu zebaninin omzuna atıp atıp "bak bak burası çok komik" diyeceğim. Nasıl olsa yandık kül ne yandık. Bari eğlenelim.

•• Tevazu gösterene yavşak denilen bir toplumda yaşıyoruz.

•• Bu n naturmorçular neden hep vegan?!?! Köy ulan bir incik, burmut bir şey çiz ya, içim düşüm elma armut zaten.

•• "Umarım" sekülerin Allah'ın özürleridir.

•• Biz kimin kullanışlı aptalıyız acaba?

•• Brokoli denizde osurunca duyulan ses değil mi? Bir de böyle bitki varmış. hiç denemedim.

•• Büyük yük asansörü ile çıkılan hangar gibi evlerden alacağım zengin olur olmaz. Bunu anneme de dedim, "ayol ısıtamazsın orayı" dedi, haklı. Annem söylediğim her şeyi ciddiye alır. Sanırım annelerin komplesi bu şekil. Anne nefis bir şey.

•• Gençlik bitmeden, kalan kısmını yaşa. yalım lan bari. Gençlik tam olarak ne zaman biter acaba. Yaşla olacak iş değil de o. başka bir şey olması lazım sanki. Yaşının sandığın adamın, otobüste sana yer vermesi falan.

•• Biraz önce Murat diye hapşırdım.

•• Otopark ışığı yüzüklerin efendisindeki yüzük gibi, sürekli sahibine dönmek istiyor. bu yüzden sürekli kaybediyor. Bir de otoparkta arabasını kaybedenlere "mal ya" diye bakmayın er ya da geç, bir şekilde başınıza geliyor bu b.k.

•• Umumi tuvalette takılırken, tam kapı önündeki lavabode abdesti alan amca sesinin yarattığı gerginlik peki? İçeride mahpus kalıyorsunuz, Bir süre sonra da ech deyip atıyorsunuz kendinizi dışarı. Amca bir yemiş, aşırı elastik, ayağı bir buçuk metre yukarıdaki lavabonun içinde "selamunaleykümm" diyor, "aleykumselâm" deyip kaçıyorsun oradan. Gerginlikler.

•• Lan bu ülkede ne zaman caz yapıldı da, bazıları bundan hoşlanmayıp "Caz yapma" falan diye tabir uydurup, kafa üüleyenlere söylemeye başladı?

•• Anneannem öldüğü gün, kuran okurken hapsırdım. Anneannemin bir arkadaşı "bari sen çok yaşa" dedi ağlayarak.

•• Bir Rakı içelim dediğinde "oooo Tekirdağ içelim, ama Tekirdağ" diyen adam kolpacıdır. Masaya oturulmaz onunla.

•• Hayvanat bahçesine gittim. Çok üzücü, (madem uzucu neden gittin g.toş) çok mutlu ve heyecanlı girip inanılmaz mutsuz ve enerjisiz çıkıyorsunuz. Hayvanlar o kadar üzgün ki, onların kötü elektriği sizin üzerinize sirayet ediyor resmen. Çocuğun olunca böyle bir gereklilik oluyor gibi. Aslanı kaplanı, maymunu gömesini istiyorsun. Gezerken de sürekli bu yanlış deyip duruyorsun. Hayvanat bahçesi büyük iklim gerçekten, aslında tam iklem bile değil. Hayvanlara özgürlük. (Yazar burada hiç bir şey anlatmadı)

•• Sakallı adamın ilk yarışında sakalına külür edilir.

•• Mutluluk dolapta bolca sütlaç olduğunun bilgisi ile akşam eve gelmektir bence.

•• Bütün gidişler, geri gelmek üzerinedir.

•• Görüşürüz gibi.

otomatikpatlican@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

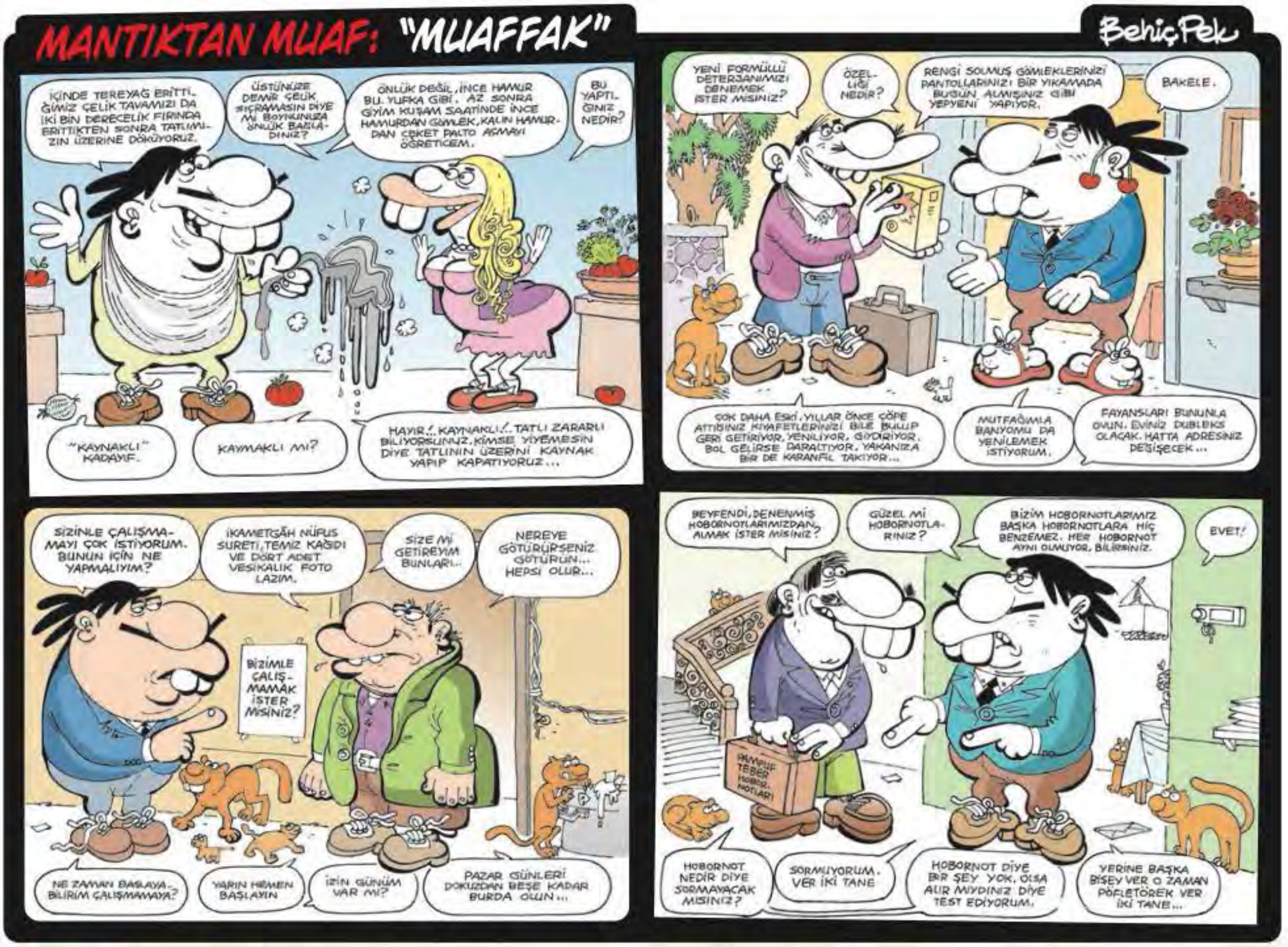

Duayen futbol yazarı

saygım sonsuz

sizler için yazdı...

LAZİO – GS: 3-1

Dk.59. Biglia, sağdan kemer kullandı. Orda beş Galatasaraylı nöbette. Süratle gelen yabancı bir şahıs yasak bölgeye (ceza alanına) girdi. "Dur! Kimsin? Paroloyu söyle." Nöbetçiler nöbet yerinden ayrılmadıkları, esas duruşta durdukları için Parolo kafayı vurdu: 1-0

Dk.61. Candreva. Karşısında GS'li dört nöbetçi. Sağda Matri. Sola çıkardı. Bommmboş ikr Laziolu da kalenin içinde. Ammaa kalabalık gelmiş lan bunlar. Andelsan: 2-0

Dk.62. Sabri orta saha yuvarlağı önünde. Derinlemesine pas. Ceylan gibi kaçan topu leapar gibi kovalayan Yasin. Kaleci Marchetti balet gibin bacaklarını yüz seksen derece açaroktan yere aturdu: 2-1

Dk.71. Chedjou'nun top kaptırmasıyla başlayan Muslera – Chedjou ortak şavu. Muslera'nın yatıp tutması, tuttuğu topu bırakması (top fiyatları el yakıyor hohoho) yerde aturan bir adamın (Klase) oturduğu yerden gol atmaya kalkışması, topun Chedjou'nun bacak arasına çarpıp karnere çıkması. (Hisseli harikalar kumpanyası)

Dk.72. Andersen'dan dik bir pas. Sola kaçan Radu ceza alanına çıkardı. Klose. Atlı pas çizgisi üzerinde bommm ama bommmboş. Bu sefer oturduğu yerden değil, adeta yattığı yerden: 3-1. GS'li üç nöbetçi esas duruşta, vukuatı gözleriyle takip ediyor.

LOKOMOTİV MOSKOVA – FB: 1-1

Dk.45. Fabiano'dan yanlış yere uzun pas. Fernandez. Kasaev. Mihalik. Çaprazdan sert şut. Fabiano'dan gene yanlış yöne döndü. Samedov: 1-0

Dk.83. Hasan Ali. Sağdan korner. Mehmet Topal, alttı pas köşesinden tribünlere doğru koşuyor. Ne oldu gol mü oldu? Yoo, topa vurdu. Tepters bir kafa vuruşu. Kendi kalesi dahil her yere girebilir. Peh peh peh. Moskova kalesine girdi: 1-1. Bu kafayla avut atışından bile gol atabilir bu adam. Saygım Sonsuz.

ZORLAMA MANŞETLER

Moskova RUS – pus oldu!.. Braga'yı eleseK daha da memnun olURUS!.. Fener, koca Lokomotiv'i bir otuRUSta yedi!.. Kokumativ Zortkova fena oRUSdu.

KAPALI KUTU

Fener'in yeni rakibi Braga, twitter hesabından sadece şunu yazmış: "Biz sizi ağırlamaktan." Sarı lacivertlilerin işi hakikaten zor. Rakip bir bilmece.

KİMİN AKLINA GELİR Kİ?

Gurbetçi Mesut Özil, Arsenal – Barcelona maçında, nasıl olsa anlamaz diye hakeme Türkçe küfretmiş. Hakem Cüneyt Çakır Türk çıkınca skandal olmuş tabi.

OHA OLDUM

5 Şubat'taki Antalyaspor maçında Gökhan Gönül'ün iki yüz bin liralık Patek Philippe saati soyunma odasından çalınmış. Nasıl olur lan? Nasıl olur? (Ne nasıl olur?)

KARTAL KOOOV KOOOV KOV

Vodafon Arena Stadı'nın inşaatında çalışan ve de inşaatın yavaş yürümesiyle ilgili tvitler atan iki işçi, BJK tarafından işten kovulmuş. Kendi statları bitmediği için mecburen Başakşehir stadından kovmuşlardır zaar.

GAZİANTEPSPOR – GS: 2-0

Dk.5. Sağda Larsson. Abdülkadir'i kaçırdı. Ay ben de kaçıracam. Bu nasıl GS? Abdülkadir penaltı noktasına çıkardı. Nefiz vuruş. Nefiz gol. Emre Netiz: 1-0

Dk.54. Orkan Çınar. Fazlasıyla derinlemesine, Cimbom'un tee ciğerine bir pas. Larsson, yarış atası gibi fırladı. Birden önüne çıkan Muslera'yı ezmemek için ani bir hareketle direksiyonu sağa kırdı. Çaprazdan bıraktı: 2-0

Maçın bitmesiyle birlikte doksan dakika boyunca devleşen Gaziantepspor kalecisi Karcemarskas, Godzilla gibi tribünlerin, apartmanların üzerinden atlayıp evine gitti.

DENİZLİ MUCİZESİ

Teknik direktörlerin, bir gün, bilemedin üç gün görevde kalabildikleri ülkede on bir hafta görevde kalmayı başardı. Gözü dönmüş bir boğanın sırtında on bir saniye kalabilen rodeocu gibi.

BURAK'TAN İKİ GÖMLEK ÜSTÜN

O. G. Saray'da Burak Yılmaz'dan boşalan yerin en büyük adayı. Hani şu "Tek bilek – Tek yürek" bileziklerini elli kuruşa maledip kulübe dört liradan sattığı iddia edilen meçhul şahıstan bahsediyorum. Burak Yılmaz'dan kat be kat kıvrak. Ondan çok daha fırsatçı. Yakaladı mı affetmiyor.

FB – BJK: 2-0

Dk.3. Soldan serbest vuruş. Diego ve Caner topun başındalar. İkisi de geriliyor. Güçlerini mi birleştirecekler? Voltron mu yapacaklar? Birlikte aynı anda vurup tuttuğu bir şut mu çıkaracaklar? Caner'den artık. En sağda Volkan Şen. Nefis bir vole. Aleksis diz çöküp selamladı: 1-0

Dk.81. Solda Ozan Tufan. Topu Aleksis'ten kaptı. Kamyon lastiğinden fırlayan taş gibi (one be?) ceza alanına girdi. "Bunu atamazsan, sana yatlar katlar alınır." diyerekten bahse girdiği Nani'ye verdi. Nani ne yaptıysa da kaçıramadı: 2-0

Maçın geriye kalan kısmında, sahada ikide bir indifa eden, arada bir ateş püskürten gümbür gümbür bir Volkan (Hatta arada bir de mini boks gösterisi yaptı.), Bolşoy Balesi'ne taş çıkaran artalanıyla Karejma, bi türlü atamamalarıyla Gomez, Cenk Tosun, hayatının yerde geçirdiğinden fazlasını havada geçiren Volkan Demirel, elli numara teyneğiyle Beck ve de mavi gibi kanat çırpa çırpa Kadıköy semalarına yükselmesine ramak kalan bir Pereira vardı.

Not: Cüneyt Çakır tersten Bitnel. Bitnel çok kırmızı. Çakır yok kırmızı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ZIÇPANADAM

KAAN ERTEM

toka

• Sığırcık sürülerinin hep anlatacak çok heyecanlı bir şeyleri var.. sürekli vecivici vicivici civicivi bici zivey civibi civi cici cici.. ama hiç durmadan. Aralıksız neşe, kesintisiz coşku. Nereye konarlarsa orayı ilkokul bahçesine dönderiyorlar. Bir aradayken sesleri yüzlerce çocuğun teneffüs neşesi gibi.

• Bombey ile Mumbai arasındaki fark, Bumbar ile Mumbar arasındaki farkın aynısı.

• Bugün komik gonl vidyosu seyrederken 'a-şa, aynı çizgifilm gibi' diye sevinirken enseledim kendimi. *'Anaaa, ayynı filmlerdeki gibi'.. 'Ehhoo, tıpkı çizgifilmlerdeki gibi'..* O neymiş ki öyle, saf gibi? Filmi de, çizgifilmi de 'esası var' diye yapılmış zaten a civelek. Hakketten özbeöz en has hakiki gerçeği var diye yapmışlar o filmleri, çizgifilmleri zaten. Ne tez unuttun len iki film seyretmeynen gerçek dünyayı!.. diye ensemden tuttuğum gibi dışarı attım kerizimi.

• İşte ondan soona da tabi Orklar ağaçlara dadanıyor monuk. Gördüğü yerde ağaç indirlyor. Ağaç koserek yaşıyor adeta. Ondan sonacıma.. ağaçlar da 'eeeh be, yeterin ulen' diye diyerek.. filmde bütün denyoların amacı hep Ortadünya'nın saybısı olmak. İşleri güçleri Ortadünya. Ne Ortadünya'ymış fakat, he mi? Demek ki bi şey var bu Ortadünya'da. Ne var yav bu Ortadünya'da bu kadar herkesin ağzının suyu aktığına göre? Su diye mi acaba? Başka kıymetli şeyler de var tabi, ama en çok su diye bu olanlar herhal, su önemli ve en temel ihtiyaç diye.. azalıyor diye. Peki mesela sence Ortadünya neresi sence? Sence şöyle bi düşününce nere o filmdeki Ortadünya sence? Gözlük kafanda, sen hâlâ başka yerlerde arıyon gibi mi acaba, nere?.. Sonra da işte filmin sonunda, sonunu anlatmıyım, belli zaten. Bütün öykülerin, masalların, filmlerin, gerçeklerin sonu hep aynı zaten: Her zaman doğa kazanır. Ork-lar anca orkluk ettiğinen kalır. Başka ne olacağıdı ya.

• AB'ye giriş yapan onbin göçmen çocuk kaybolmuş son iki yılda. Şu konuları demeyim diyorum, demeyim diyorum, demezsem kafamı delirecek gibi oluyorum, mecmuren diyorum a dostlar. Araplar da demek ki ne kadar ilginç insanlarsa demek ki. Demek ki insanı vezir de eder, rezil de demek ki arapları demek ki. Arapların bilimsel buluş ve icatlarını alıp mis gibi rönesans yaparken eyiydi de.. sonra sen kalk.. iki arap geldi diye cimrilikten, yabanîlikten.. yüzlerce yıl uğraşa didine oluşturduğun 'uygar ve gelişik diyar' imajını.. sen, tut.. hem de kendi ellerinle.. çok afedersin, sök at.. olacak iş değil. Halbuse avrupayı iyi bilirdik. Fromm'u. Sartır'ı, Molyer'i, Russo'yu, Jung'u neyin nasıl da hayranlıkla okuduktu. Meğersem kitabı filminden daha güzelmiş..

• .. derken, berli yandan da, 'şu an avrupa kıtasında yaşayan avrupalıların hepisi yabanîdir' demek de avrupada bu yaban hareketleri çeken yabanî kesimin yaptığının tıpatıp aynısı olmaz mı? Olur. Avrupada da avrupanın göçmene ettiklerinden aşırı sıkılan, hicap duyan ne çok avrupalı vardır, he mi? Bu arada, ne çok 'avrupa ' dedim fakat. Bur bi son kere daha bi diyim de, avrupa avrupa avrupa avrupavru pavrupav rupa avru pağnpağropeöğropağroöööeeğrp.. hah, iyice bi çıksın hepsi. Tamam.

• Bin yıllık ezbere tahsih: Dünyanın en eski mesleği .rospuluk değil, gavadlıktır. (Kavas demiş olabilirim).

• Hemencecik de neşelenip 'o tahsih değil. tashih olacağıdı. yannış didin' diye sevinçle gözleri ışıldayan olduysa, esas mevzuyu es geçmiş olabilir diye.. 'Dünyanın en eski mesleği .rospuluk değil, gavadlıktır'. Çünkü sebep olmak. Yağmalamak. Kas gücünü kötüye kullanmak. Mecmur bırakmak. Bunca kadın düşmanlığı varken bu tür ezberleri gözden geçirmek, eyice bi düşünmek gerek diye.. Yoksa sevinmeye bi şey demem, sevinilsin helbette cano. Ben isterim ki hep neşelenelim, sevinçli olunsun, yüzümüz gülsün. Niye istemiyim, ork muyum ben töbe töbe.

Nurgül KAAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

!BU ÜLKEDE ERRKEK OLMAK..

Ertümüz 8 Mart zaten. Bu ülkede nicedir kadın olmak irdeleniyor.. Mücadeleler veriliyor. İyi de yapılıyor. Lakin, bu ülkede iki ayrı cins de müşterek ve dürüst irdelensin ki gerçekten de güzel günlere varılsın!

Zaten, bu ülkede erkekler de kolay kolay "erkek olmak" kaynaklı haklarını arayamazlar.. Çünkü bu, erkekliğe sığmaz! Erkeğin, kendi cinsiyetiyle ilgili hak araması... Yenilmiş/Ezilmiş/Kaybeden olmanın onaylanmasıdır yurdumda. Mesela, bir erkek çıkıp "Ordular tamamen kadınlardan oluşsun!" diyebilir. Ya da kadınlara zorunlu askerlik mevzusu mesela? Ama, bu ülkenin erkeği diyemez. Maçodur... diyemez. Çünkü varlık nedenine aykırıdır, "Entel"se bile diyemez! Çünkü, her nelorsa olsun... feministlerin yanında durması en "Entelist" vaziyettir. Velhasıl, şöyle ifade edilebilir: Pekçok şeyde olduğu gibi erkek, şiddet sektöründe de ağırlıklı, başat aktördür. Gayet hak çiğneyen.. ve haliyle hakkı da çiğnenen. Öte yandan bu toplum, AKP öncesi de kadın düşmanıydı. Kadından ziyade bu toplum naifliğe, inceliğe düşman. Ama kadın da bu kavramlara çok dost sayılmaz sanki?..

Haktanırlık, kibarlık ve kalenderlik gibi hallerle türevlenen bu frekans... Zayıflık, karaktersizlik, acizlik ve eziklikle bir tutuluyor. Kadın seçme gücü var.. Her şeye rağmen kur yapmak ve taciz etmek arasındaki ince çizginin stresini yaşamaz. Erkek de bu durumu kıskanır. Ama isyan etmez... edemez... Kukular.. kalçalar.. göğüsler vs. Bunlar, görsel imgeler halinde sürekli erkek beynini bir nevi düzmektedirler. Ve bununla ilgili, erkeğin hukuk sınırları içinde aktif olarak yapacağı hakkaniyetli hiç bir şey yoktur. Bi de bizim kültürde, karşı kaleye gol atarken, kendi kalende gol görmemek de çok önemlidir "Erkek"lik açısından. Ve "seks" kolaylaşırsa kendi kalesine gol yemiş oluyor erkek!! (Bu arada, erkek sevişememe eksikliğine çok isyan ederse de abazan ve zavallı olarak algılanıyor.. Ne acaip!) Ana.. bacı.. sevgili.. Tuhaf bi şekilde korunuyor erkekte. Böylelikle kendisi dışındakilere gol atmaya çalışıyor! (Bununla ilgili, gol atamayanlar da kollektifçe sızlanmazlar.) Gelgelelim, sevişmek asla kolaylaşmıyor.. Rahatlamıyor. Hep saklı ve kirli. (Erkeğin içindeki dişilik" Konusu da var tabii. Ama ayrı, derin mevzu o.)

«BU MİLLETİN ..MINA KOYUCAZ!» BİR SEVGİ BİÇİMİ Mİ??..

Bi de bu "Küfür" meselesi var. Zıkmek.. Zokmak tabirleri "Ay ne ayıp! Ne etsiz!" diye bi moda çıktı şimdi. Küfretmek, bi defa zihni açar. Öfkenin en üst frekansı için de daha cool bişey bulunamadı.. Kadınlar tercihen "Ağzına sıçarım senin!"i seçerler. Sonra, cinsiyetsiz bir çözüm.. Ama hitabet küfrü değildir. "Zıkmek" ebette imaj olarak uncool bi durum... Eğilip bükülüyorsun.. Şarja manuz kalıyorsun. Darbe alıyorsun! Seçimler... Kucaklıklar.. Tabular.. Tactikler.. "Zıvanek" eylemlerin artanını gitgide büyüten şeyler bunlar. (Ama mesela.. Bizim kuşak, bizler erginken sevgilimizi zıvanek istemezdik.) Ve kadın "Zıkmek"i bir şihir gibi içinde eritiyor zaten.. Söz orada bitiyor. Öte yandan "Namus" erkeğin erkeğe attığı golcür.

Nasıl ki, faşistler kendi aralarında dost olamazlarsa teonik olarak.. Erkeklerde de durum böyledir. Erkekler, her sene ne kadar erkek ve ne kadar kadın öldürüyorlar Türkiye'de?!?.. Buna da bi bakmak gerekir. Güçlü, maskülen erkek bedenlerine de TESTOSTERON hükmediyor zaten. (Kadının, kimi zaman Testosteronizme desteği de aynı bi durumdur.) Kadın.. Bu dünyanın müşterisi. Ama, tüm ressamlar da kadını resmeder. Kadın, seks objesi olduğuna yanar... Erkekse olmadığına!

3S

Hele hele kentli kadın, o olsun bu olsun, şu olsun kriterleriyle kendi kendini zaten bir meta haline getirir, farketmeden. "Rört"ün, insanı yoran, şizofrenik zorlu süreçlerine mahkumuz bu ülkede. (Üstüne hep tecavüz, cinayet vakaları eklendiği için) Ve talebin arzı hiç karşılanmadığı şu yurdum ortamında. "Pasif" erkeğe de 3S yasak zaten: Saygı, Sevgi, Seks. O sebeple yurdum erkeğinin durumu da temelde içaretliktir... Çalışacak.. Kavga edecek... Açık vermeyecek... Kuyruğu dik tutacak ve meclis adamı olacak!.. Vah vah vah... Mintax'la canım.. Mintax'la...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bayır Gülü

- Akıllı beram Sibel'im? Beram Sen Aşkıyla Hoşça, Evlendin mi Zeliha'yla yoksun? Gurgun mu yuvan, çalıştın mı Özcan'ı kaçırdı, sıkıntın mı güzel bir kız?

- **Hebel didim hele..**

Gırnk benle eylesmeyi, Demet Akalın'ın eski vokalisti kuzeni Mübeccel diye bi kız var, onu aklıma arıa. Gerçek sesiyi Demet Akalın'ı, İdeal bir insan... Bak yolsuzluğa kuşkuyla nasıl saldırıyor, modern bir kadın. Ona "Ne olursa olsun" desem, elimde eski, çürük bir kompleks tanımı olacak yok. Bu yüzden evlendiğim zaman ben de kocamı da mükemmel yapmaya çalışacağım. Geçtiğimiz günlerde yaşadıklarımızı anlatmamı istiyorsun...

- **Lafın nereye gideceğini de anlamadım hele?**

- Bişi dilim hele varıp almıyorsun Sibel'im. Zaten bana bişi sormadı ki, ben de sana bişi söyleyip yeni zaman yapayım. Neyse efendim, geçtiğimiz Cumartesi Sibel devlet konservatuvarı'nda sahneye çıkacaktı. Ama ben hep sayın Bakanımız'ın bişi yapmamı istiyorsak... Ona göre ayarlıyorum... Her şeyi çok mu gırtlak... Evlen hadi Sibel'im, hemen evlen sen... Usandırdı beni... Neyse efendim, o akşam ben de sahneye çıkacaktım. Bi gösteriye bir konsere gidiyorum. Bi de gazeteci gibi... Ama bu sefer bi değişiklik yapmak istedim. Bir "sürpriz" yapmak istedim.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

ERDENER ABİ

FİKRİYE

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CİMBÜR CEMAAT

Ahmet Yılmaz

• ESKİ ADAM SABRİ'NİN DEPREM'E BAKIŞI :/..

• SEVİMLİ ODUN PİNOKYO/..

• EFSANE GEMİ ATILGAN ve UZAY YOLU.

ÜNLÜ JEOLOG PROF. EŞŞEK'İN DEPREM ÖNERİLERİ :

1. Panik yapmayın, gülün oynayın ne güzel deyin.
2. Evinize kedi-köpek alın, her huysuzlandıklarında evden kaçın, hayvanlar acıkasın...
3. Kedi-köpeğe fazla güvenmeyin, evinizde medyum beslemeyin, yanlış fahenin-de yemeğini kesin...
4. Japon konsolosluğunun bahçesinde yatın...

• TARKAN ve KURT

• TARKAN ve KURT

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

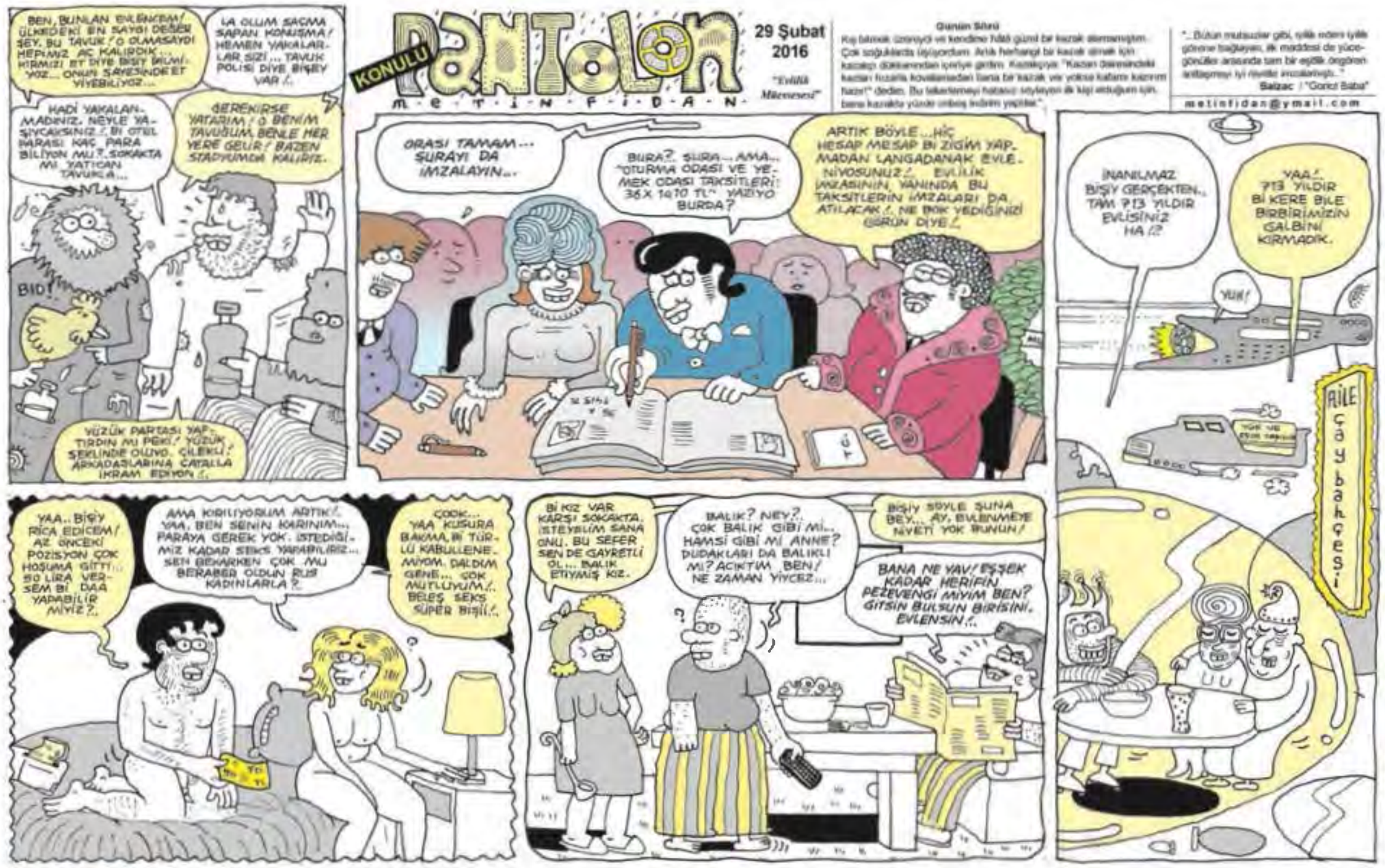

"Kayan Yazı!"

Dijital Tabelalar- 2

Daha evvel de "dijital ışıklı tabelalar" ile ilgili bir takım gözlemlerimden ve şikayetlerimden bahsetmiştim burada. Ötekini alamamış olmalıyım ki bir kez daha bahsetme ihtiyacı duyuyorum!

Bu tür teknolojik yeniliklerin içinde yaşeren saçmalıkları görünce, insanı mecburen aynı sonuçlara varıyor: Birinci sonuç: Teknolojiyi kullanmayı kesinlikle bilmiyoruz!! İkinci sonuç: Teknoloji veya "teknolojik" diye bir olgu yok. Yalnızca, onun "ilerleme" kısmına ithaf edilen bir "övgü" söz konusu. Aynı övgüyü, attığımız tahtayı geri getiren, yani hareket eden köpeğe de gösteriyoruz. Hareket eden her şey, otomatikmen biz insanların övgüsünü hak ediyor. Elbette, "ileriye" doğru yapılan bir hareket bu. Fakat bu mantıkla, geriye (yani ilkelleşmeye doğru) atılan bir adım da, aynı saçma refleksle pekala bir övgüyü hak edebilir. İnternet haberleşmesi ile, mektup haberleşmesi arasında, bence ara bir dönem olmalıydı. Bu ara dönemi, es geçildi, üzerinde durulmadı: sadece bazı fantastik film karelerinde, bence bu dönemin araç-gereçlerine sembolik olarak yer verildi (Örn: "Brazil" - Terry Gilliam). Böyle olduğunu düşünüyorum, ve bu ara-dönemi çok özlüyorum! İnternet haberleşmesinin faydalarını kimse inkar edemez. Mektubu ise aldırmemiz gerekmiyordu. Duygusuz bir sıçrama değil, insanî bir ara dönem yaşanmalıydı. Aynı şekilde, konumuza uygun daha detaylı bir örnek verecek olursak, Tüplü televizyon ile Panel TV (Plazma, Lcd, veya Led) arasında da benzer bir ara dönem olmalıydı diye düşünmüşümdür. Tüplü televizyonların eksikleri vardı: Çok fazla enerji harcıyorlardı, arkalarındaki tüpler fazla yer kaplıyordu ve en önemlisi geometri problemleri mevcuttu. Işın tabancasının çalışma prensibi gereği: görüntüyü oluşturan ve aynı noktadan çıkan ışın demetleri ekranın her santimetrekaresine hatasız biçimde dağılamıyordu (örneğin: yüksek bir binanın perspektifi, olması gerektiği gibi düzgün değil, üçlerden eğri görünüyordu). Panel televizyonlarda bu geometri problemi çözülünce ilk gibi düzgün bir görüntüye kavuşmuş, ayrıca enerji tüketimi azaltıldı ve tüp denen fazlalıklardan kurtulduk. Ne yazık ki, ne Led, ne Led Tv'ler, ne de son moda 4k televizyonlar (ki 4k veya 8k durumu, sadece "çözünürlük"le ilgili durumlardır, yani kontrast ve netlik ile ilgisi yok) tüplü televizyonların canlılığına, o doğal parlaklığına ulaşamadı!! Elbette yaşanan, ilerleme gerektiren bir durumdu. Ama geride, bence bir ara-dönem var olmalıydı. Teknolojiyi kullanma biçimimize uygun olarak, bir "ara dönem" değil, bir acelecî "sıçrama" yaşandı. Mevcut bir teknolojiyi, sonuna dek götürmüyoruz, veya götüremiyoruz. O teknolojinin (örneğin tüplü Tv teknolojisi) eksikleri, hataları oluyor. Onları çözmek yerine, yerine yeni bir cihaz keşfi yapıyoruz. Bazılarımız, "İşte bu yeni cihaz, eski cihazın tamamlanmış, yani eksiği giderilmiş hali değil midir? diyebilir. Öyleyse, o zaman nerede mektubun zarfı? Nerede kağıdın hışırtısı? Nerede top gibi yuvarlak ekranların o semimî parlaklığı?"

Yeni gelenler, eskilerin tamamlanmış halleri olsaydı, eksiklerin ardından hüzünlenmezdik.. Hiçbir Teknoloji, sonuna dek ilerleyip mutlu sona varamıyor. Hepsi, aceleciliğimiz yüzünden, henüz daha ömrü varken öldürülüyor. Tabelalar, çok mu kötüydü? Üzerine fırçalarla boyalarla yazılar-rakamlar çizilen, o eski tabelalar, sizce işlevlerini yerine getiremiyorlar mıydı? Şimdiki, kırmızı-kırmızı, pant-pani leş gibi parlayan, gözümün tam içine ardarda boklu foton parçacıkları fırlatan şu anki tabelalar, daha bir sahici tabelalar mı? Çevrenin içinden kayıp giden yazı, duran eski yazıdan daha mı faydalı?

Kısacası 'dijital' diye özetlenen bilgisayar katkısının, bu faydayı, elbette reklam, tanıtım ve tabela alanında da yok sayamayız. Ama lütfen, şöyle bir bakın bulunduğunuz çevrenin kaldırımlarına, caddelerine.. Sizce bu, masum bir teknolojik 'ilerleme' mi? Yoksa yine cehâlet, çaresizlikten yapılan aptalca bir "sıçrama" mı? Sıçraya sıçraya dönüyoruz Mars'a vuracak, bir bok da elde etmediğimiz yok. Yahu, aşağıdan yukarıya, yandan sola, tiraya tiiree, sarsıla yuvarlana, yana sone ilerleyen; "Ayvalık tostu..." ışıklı tabelasının kime ne faydası var!

Karnım aç, ve herhangi bir şey yiyeceğim örneğin. Bakınıyorum etrafıma. Adamın ayvalık tostu satmadığını, ancak üç dakika sonra tabelada anlayabilirim. Çünkü iki dakika boyunca başka açıklamalar, telefon numarası, internet adresi v.b, veya bir içecek ismi kayıyor tabelada. Bu anlamsız etkisinin (fayda hiç değil, bildiğin zarar ziyan!) yanısıra, bir de çirkinlikleri söz konusu. Yukarıdaki mektup ve tüplü televizyon örneklerinden farklı olarak, tabelalar, birlikte yaşamakta olduğumuz çevreye, sokaklara-kaldırımlara, yani etrafımıza birer küçük güzellik katan, kesinlikle de kafa-ması gereken nesnelerdir. Belediyeler bile, çok fazla çevre çirkinliği yarattıkları için, yıllar öncesinde, tabelaların sokağa doğru dik açıyla asılmasını yasaklamışlardır, yalnızca dükkan ve mağaza yönünde paralel asılabiliyorlar. Elbeteki bir belediye veya bir merkezi yönetim, sizin sokağınızı nasıl güzelleştireceğiniz konusunda daha fazla yapılım sunamaz. Bunu istersenız siz becerebilirsiniz: ahşap bir zemin üzerine gene güzel ahşap harflerle çok hoş ve de okunaklı bir yazı karakterleriyle "Ezgüme" yazarsınız. o arada teknolojiyi de ihmal etmez, köşesine bir de küçük, ışıklı bir dijital "E" kutucuğu konduruverirsiniz ("Yağlıçiçi pasta" civarındaki bir eczanenin tabelası). Ya da, isterseniz gene siz açıp batırabilir: eşşek kadar bir dijital döküntü-gen yüzeyin içinde, hiçbir özelliği olmayan, ayı gibi kaba, sıradan harflerden oluşan "Yufkacı" yazısını, yanıp sönebilir. daha iyi ve etkili olunacağını sanarak onu büyütebilir ve üç seviyede bir hoplatabilirsiniz! (Koşuyolu civarında bir yufkacı dükkanı).

Işıkların daha parlak olması iyi birşey elbet. Üstelik, içi floresan lambalar ile dolan ateşleyen balastlar ve starterler gibi bir yığın malzemelerle dolu eski pleksiglas tabelaların aksine; yani nasıl dijital tabelalar çok daha az enerji tüketimi yapıyor. Ama, bunlar tabela değil sanki onlar. Bence başka birşey. Çünkü, ara denemi göremedim yine! Gene sıçrama oldu! Arada, belki bir ölçüde, neon tabelalar vardı örneğin. Onlar da yapımındaki cıddi ustalık gerektirdiği ve zorluğu sebebiyle her yerde rağbet görmüyor. Bu arada, niye tabelalara kafayı taktığımı, tam iki sayıyı onlara ayırdığımı soracak olursanız: Çünkü, ben çok fazla yürüyorum kaldırımlarda. Hayatta en büyük eğlencem yürümek. O yüzden ister istemez, çok fazla tabela ile karşılaşıyorum! Kafamı eğip önüme bile baksam, kırmızı dijital ışıkları gözümü alabiliyor. Hem niye kafamı eğecekmişim ki.

Şu "ara-dönem" durumları sahiden çok önemli. Yeterli bilimsel ve edebi kanıtlar sunamadığımı biliyorum. Ama çok yakından hissediyorum, tadını alıyorum: Özellikle internet haberleşmesi ile mektup haberleşmesi arasında bir ara dönem mutlaka olmalıydı, olabilirdi diye ısrar ediyorum! Aynı şekilde, boyalı tabela ve dijital tabela arasında da. Bu tuhaf "ara-dönem"lerin gizemine dair ufak bir kanıt, belki ruhumuzdaki kara delikler: Bilindiği gibi, evrendeki kara delikler gezegenleri yutabiliyor. Ruhumuzdaki kara delikler de, dalga sıçramalarımızdan doğan unutkanlıklarla beslenip ara-dönemleri yutuyor.

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

alpergelik

Doğan Pehlevan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"SİLİVRİ ÇOK GÜVENLİ BİR YER; HİÇ HIRSIZ YOK!"

Selim Yalçıner

"Silivri çok güvenli bir yer; hiç hırsız yok!" diyen telefondaki sese amurluğumden karşılık verdim:

"Nerden biliyorkarmış, istatistik falan mı var?"

O ses, Hasan, onu karşılık verdi: **"Evet. Kesin bilgi. Can Dündar'dan. Araştırmış, biliyor ne dediğini."**

Yoğunlaştığım, dolayısıyla beyinsel etkinliğimi tahrik ettiğim işime sağ olsun Hasan'ın sayesinde bir süre devam edemeyecektim, amurluğumu devreden çıkardım. "Doğru olabilir, Can Dündar çok iyi bir gazetecidir," dedim, "Yerleşke'de gerçekten de hiç hırsız olmayabilir, hırsızların ve pedofillerin tutuklanmakla olduklarına dair en küçük bir belirti zalen yok, yankesici falan yoktur ama Silivri'ye tıkılmış olsa bile, oradan ne çalabilir ki?"

"Tam adı, yani resmi adı 'Yerleşke' değil," diye yanıtladı Hasan, ekledi: "Silivri Ceza İnfaz Kurumları Kompüsü." Beni alkilamak istiyor idiyse, bunu başarmıştı.

"Çok güzel bir ad koymuşlar, mapus damına," dedim, bu arada internette aradığımı bulurum.

"Bak dinle," dedim Hasan'a, okumaya başladım:

"Mapus damı bana çok şey öğretti
Ama en çok sabretmeyi
Yalnızken kalabalık olmayı
Kalabalıkların da kendimle kalmayı
Ve sürekli kavga edip
Durmadan kendimle barışmayı
Hiç gocunup yüksünmeden
İhanetlere katlanmayı
Beş metrede beşbin meheyi yürümeyi
Ve duvarların darlığında
Dünyaları dolaşmayı
Ve hepsinden de çok
Bütün yuvarlakları yüreğimde bileyip sivrilmeyi
İnsan olmayı insan olmayı"
"Çok güzelmiş. Aziz Nesin mi'ydi?" dedi.

"To kendisi" dedim, "Koç ve hapis yatta, girdi çıktı: yolmuş olanlar, halen hapiste bulunanlar, gelecekte de -umalım ki mapus damları boş kalır- yolacakları ve yürekleri onlarla birlikte olanlar için yazmış."

"Kutuplaşma çok kötü bir şeymiş," dedi bu kez Hasan. Niyetini merak ettirmeye yeminliydi.

"Bu da nereden çıktı şimdi?" diye sormuş bulundum.

"Ne bileyim, kamuoyunu oluşturma görevini edinmiş olanların tümü bu günlerde kutuplaşma üzerine konuşup duruyorlar. Onlar diyorlar 'kutuplaşma çok kötüdür' diye, bir bildikleri vardır diye şey etti'm..."

Bilgisayar başındayım ya, loramaya başladım. Hasan madem ki benim işimden çıkarmaya teredüt etmiyordu, o da sonuçlarına şey edecekti.

"DİYALEKTİK, nesnel denilen diyalektik, tüm doğada egemendir ve öznel denilen diyalektik, diyalektik düşünce, doğanın her yerinde kendini gösteren ve karşıtların sürekli çalışması ve bunların sonal olarak, birbirlerine ya da daha yüksek biçimlere geçmeleri yoluyla doğanın yaşamını belirleyen hareketin karşıtlar aracılığıyla yansımasından ibarettir. Çekme ve itme, Kutuplu'luk mıknatıs ile birlikte başlar, tek ve aynı cisimde kendini gösterir."

"Marx'tan mı?" diye sordu. Çevresinde biri'leri vardı galiba.

"Engels'ten," dedim, "'Doğanın Diyalektiği'nden. Bir kez daha okuyup okuyamayacağımı sordu. Aziz Nesin'in "Ama en çok sabretmeyi" dizesini anımsadım, dediğini bu kez yavaş yavaş yapım.

"Hareket olan yerde kutuplaşma olur, her yerde vardır diyorsun..."

"Ben demiyorum, Engels diyor," dedim, ve oradan, işi gücü bırakıp Hasan'a fiziki olarak da kol mesafesi- yakın olma isteğinin bünyemde filizlendiğini hissettim ya da duyumsadım.

"O kadar da kötü bir şey değilmiş yani, Engels dediğine göre," dedi, "Kamuoyunu yönlendirmeyi görev edinmişler haksız bu durumda, yanlışlar bir yerde... mi?"

"Yorum yok," dedim, istemim dışında, masamın yanında beyzbol sopası ararmaya başladım. Elim boşlukta kaldı, yoksa, o sopa, Obama'nın masasının yanında mıydı? Engels ile kamuoyunu yönlendirmeyi görev edinmiş bazı zevat arasında mukayese yapmak...

"Kütleçekim dalgalarının kanıtlanması da bununla ilgili değil mi?" diye sordu bu kez Hasan.

"Hasan," dedim, adının sonundaki 'n' harfini iyice vurgulayarak, "Şimdi de Einstein'la bir lokum yazar kasalarını karşılaştıracak değilsin herhalde?" Bu arada, tek elimle, evde giydiğim pantolonu çıkarmaya çalışıyordum. Çok kolay değildi. Filmlerdeki oyuncular gibi bir çırpıda soyunamıyordum nitekim. Hadi pantolonu çıkardım, sokak pantolonumu nasıl giyecektim tek elle, düşünmesi bile...

O ise, boş durmuyordu:

"Einstein ölmüş bir kere," dedi, "Sansürlüğe uğratılmış, yazar kasalar, uğratılmayı bekliyorlar daha, mukayese bu değil."

Hasan'ın mantığındaki güzelliğin kaynağını merak et-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Köpekleme"

Köpekleme günlüğün son sınavı da dergiye gitmek..

memek mümkün değildi. **"Bu kaç bin aklı yürüme yetisini nasıl kazandın?"** diyebildim.

"Olayları izliyorum, yetkililerin açıklamalarını okuyorum, kamuoyunu oluşturmakla görevli şahısların köşe yazılarını kaçırmıyorum" gibisine beyanatta bulundu. Sokak pantolonumu giymiştim, tek elle düğmelerini kapatamıyordum. Zaman kaybetmemek için penguen yürüyüşüyle kapının önüne gittim, en kolay giyilen mokasenlerimi (mokasen: kızlarınki ayakkabısı) oyağma geçirdim.

"Sen, kaça kadar sayabilirsin?" diye sordum Hasan'a. Amacım, sayı saymasını bilip bilmediğini öğrenmekti.

"Tek mi, çift mi?" dedi. Çekelemi, cep telefonumu sıkıca tutarak giymiştim bu odayı.

"Farketmez," dedim. **"Sen nerdesin, yani şu anda?"**

"Senin evin sokağının başındaki köfedeyim." diye yanıtladı. Yakındaydı. Oğan çıktım, kapıyı sessizce kapattım, zar zor ilerledim, arkamı döndüm ki, kiralık katil olduğumdan en küçük bir kuşku bile duymadığım karşı komşum gıcır pantolonumun önü açık bir halde asansör beklemekteydi.

Beni görünce, köpek bokuğu dişleri gibi sivri dişlerini göstererek gülümsedi. Asansöre binerken Hasan'a "bir saniye" dedim ve telefonun mikrofonunu sıkıca kapatarak kiralık katil komşuma, **"İşler nasıl?"** diye sordum. "Çok iyi," dedi, "Bu aralar çok iyi gerçekten." Öyle olmalıydı. Gilar çorbasının içinde her ne silah varsa, tık kullanıyordu onu anlaşılan. Gözü, önü açık pantolonuma takılmıştı. Kim bilir neler düşünecekti hakkımda. Umurumda bile değildi. Telefonumu katil komşuma verdim, önümü kapatmaya başladığımda dirdik ve asansörün kapısı açıldı. Karşımda, üst katta oturmakta olan yaşlı çift vardı, bir bana, bir kiralık katile bakıyorlardı. Nasıl bir saçmalıkla karşı karşıya bulunduklarını anlamaya çalışmakla meşguldüler. Telefonumu katilin elinden kapıp utançla dışarı çıkarken, **"Hiçbir şey göründüğü gibi değil,"** dedim. Kiralık katil, "Kesinlikle" diyerek beni destekledi. Yaşlı çift için bu sözlerin durumun vahametini anlatmaktan başka bir anlamı yoktu. Telefonumu tekrar kulağıma götürdüm. Hasan, "O derece yani..." derken, kafeden içeri girmiştim. Beni pantolonumun önü açık bir halde gördüğü andaki yüz ifadesi anlatmakta.

Hiçbir şey göründüğü gibi değil... miydi?

selmayalcinerr@gmail.com

Caner Dağlı

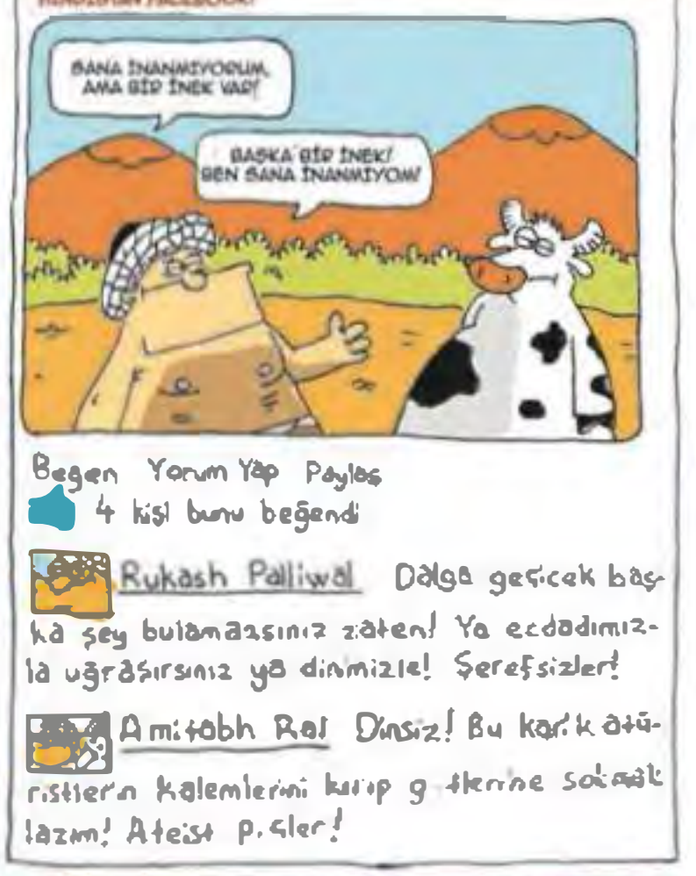

Sayı: 1263 / 2 Mart 2016 Çarşamba
Haftalık yerel süreli yayındır
Yayıncı: Lil Basın Yayın Ltd.Şti. -İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen: Tinaz AKGÜN • Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR • Müessese Müdürü : Ali YAVUZ • Muhasebe Müdürü: Gökçem ÖNLÜ • Grafik: Murat Yüceşan • Gebrail Okçu • Renk. Fikret Cedemir • Satış Müdürü: Şener Küçükaşlan • Adres: Istiklal Cad. İmam Adnan Sok. No.14 Beyoğlu/İstanbul. • Tel: 0 212 292 95 65 (4 Hat) Fax: 0 212 265 38 65 • Abonelik için Tel: 0 212 292 95 65 • Basım: LeMan Matbaası • Adres: Akçaburgaz Sanayi Sitesi C-5 Blok No. 7-8 Esenyurt/İST Tel. 0212 - 658 00 83 (Pbx). • Genel Dağıtım: D.P.P.A.Ş

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

suatozkan
@leman.
com.tr

KIRIK LEBLEBİ

SUAT
ÖZKAN

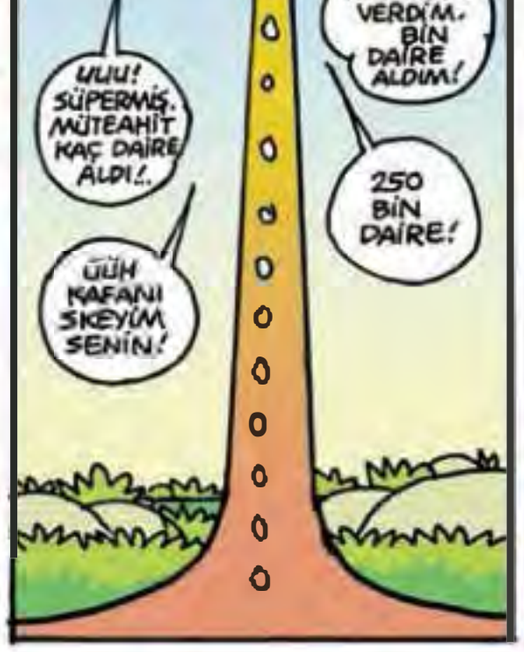

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

1264

9 Mart 2016 Çarşamba Sayı: 2016/11 **3,5TL.** (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4TL

LeMan

YENİ TÜRKİYE: Bizden olmayan her fani bir gün Kayyum'u tadacaktır...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SIKILHAN

- Allo Şey Çağrı Merkezi'nden Nurcall ben. güvenliğiniz açsından bilgileğinizi güncallamak için anyorum... Öncelikle Sıkılhan Öflan'la mı görüşüyorum? Annelzin kızlık soyadı gün ay yıl olarak?

- Alo. Sıkılhan Öflan yok kızım. Ben yerine atanan kayyum Nevzad Zeki Tobercalı. Kendisi çıkıntı ve şizoid bir genç olduğu için yerine beni atadılar. Kısa cümleler kurar anyan insanlan küçümsemek suretiyle telefon cihazını suratlanne kapar idi. Her halta muhalif idi versen iki koyunu güdemez idi...Haindi şekerim. Bak ben ööle miyim uzun uzun cümleler kuruyorum, "Çağrı Merkezi" görünce "Hasbinallah ve nimel vekil" diyorum. Yeşil bulsam eziyor, su bulsam emiyor, balık yahud sincap görsem istişare etmeden kafasına kürekle vuruyorum. Mes'udum...

- Saçmalıyosun Sıkılhan Öflan. Daha önceden Çağrı Merkezimiz ses kayıt örneğini kaydetmişti. Bilgisayardaki karşılaştırmalı ses graf'iğinden görüyorum ki sensin. Uzatma. bize yeni bilgiler vermen lazım, onları satıcaz data olaraktan... Direnme sabaha kadar car car car arenz, musallat oluruz, intahara sürüklenz lan seni!

- Hanım kızım Kayyum Nevzad Zeki Tobercalı'yım diyorum...

- Het!!! Hadi lan... Kandıramazsın Sıkılhan. Toplayıp satıcaz verilerini mukavemet etme. sessizce ver dataları...

- Tamam da daha ne veriim ne kaldi toplıycağınız Nurcall ya?

- DNA'n, RNA'n, gen haritan lazım bize. Senin güvenliğin için bebeem. "Anne kızlık soyadı " filan işinin cılkı çıktı. Herkesinki plyasada uçuşuyo... Gasteler yazıyo. hekleyip hekleyip alıyolar. Dataların plyasa değerini düşürüyolar. Ayrıyetten Feysbukta filan salak dayılar ikide bir "Aslan yeğenimle pikniq qeyfi, dayısının koçu " filan yazıp anne kızlık soyadını kabak gibi açıkta bırakıyolar. Bugün "40 milyon kişilik anne kızlık soyadı datam var" diye nette satmaya kalksan bir lira vermezler.

- E ben naaplim ya.

- Bir tükrük numunesinden DNA'nı felan alırız biz. Ayrıca biyometrik verilerinini detaylandırmak bakımından, bazı özel bölgelerinin alçıdan kalıbı lazım bize. Hepsi derli toplu bi yerde bulunsun...

- Naapcanız ya özel yerlerimin alçıdan kalıbını? Klonliycak mısınız? İkinci Sıkılhan'a ben bile dayanamam...

- Yok yok sıra ona gelecek. Zaten dış, kan, röntgen felan hastanelerden tek elde toplanıyo. Sağlık sigorta firmaları ve diğer ticariler ona göre fiyat versin, aman nkse gitmesinler ziyan etmesinler deye kıymetli ticari bir data. Ama şahsa ait hususii yerlerin alçıdan kalıplarını bilıktiren bi yer henüz yok. Ben kendiminkini aldırdım şık da oluyo. Birer kopyasını ücreti mukabilinde müştenye vericez arzu ederse büfesine koyar heykel gibisine...

- Tü Allah belanızı... Püh... Al tükürük numunesi verdim. Geberin!

- Merabalar. iyi günnar. Yeşille denizin kucaklaştığı Dümbükü Beach Resort Konsept Hoteller zincinnden Halkla İlişkiler Müdirası Gizem Tağuçlugil Korsakoff ban. Gülizar Öflan'la görüşabilir miyim acabağ.

- Konu neydi, erken rezervasyonla delice fırsatlar mı? O mu, noolur o olsun...

- Ola da bilir. Ama esasen bir satış yapmaktan ziyade 2009 yılında otelimizin "Dilek ve şikayetleriniz kutusu" na attığı şikayet pusulasıynan ilgili arıyorum kendisini. Şikayetiyle ilgilenildi, ilgili personel askere gitti, şu an yok yani.

- Anladım Rus turist gelmeyince sıkıntıdan şikayet kutusunu açtınız. 2009 hem de...

- Dürüst pazarlamadan yanayız, evet. Rus turistler gelmedi bu yıl. Yerli turiste it gibi davrandığımız günler geride kaldı. Annenız şezlong kavgasında Rus Turistten yana taraf tutup kendisine "Lan gidin burdan verdiğiniz üç kuruş otell mi satın aldınız ibişler" diyen garson arkadaşı şikayet etmişmiş. Dediğim gibi, kendisi askere gitti zaten. Fiyatlarımız da uygun...

- Ehehe... Size güven olmaz. Ruslar yeniden gelir, gene yerli turiste köpek çekersiniz filen...

- Yok ya, açık konuşuyorum gelicekleri filan yok. Birinci dereceden mağdurum zaten bu konuda. Adıma dikkat ettiyseniz Gizem Tağuçlugil Korsakoff. Kocam da Rus benim. Oligark koca buldum diye sevinmiştim, herif Rusya'da nalburmuş. Arada bi telefonla konuşuyoruz "Aşla gelmiycez" diyo. Annengiller gelirler mi bi soruver delikanlı. Bu arada sizin sülalede şeyh. oligark filan var mı? Düz zengin de olur... Alo... Kapadınız mı? Alo...

Atilla ATALAY

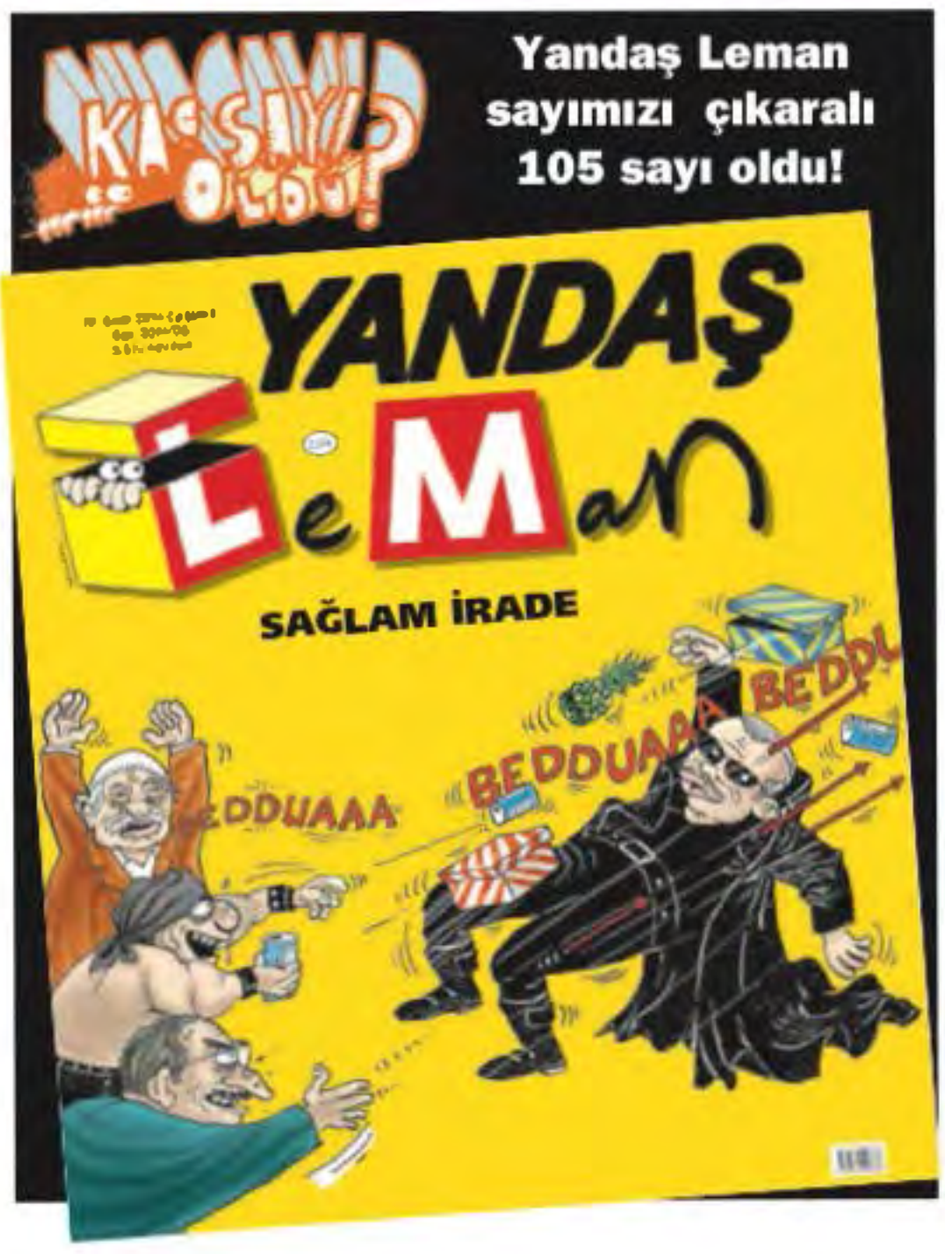

KAYYUM GİYİM'DEN YEPYENİ TESETTÜR MODELİ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

HDP'li vekillerin dokunulmazlıklarının kaldırılmasına ilişkin fezlekeler başbakanlığa ulaştı. Meclise gönderilmeleri halinde, dokunulmazlıkların kaldırılması için Bahçeli'den tam destek açıklaması geldi.

Başbakan Davutoğlu; "Silopi'de kudretimizi gösterdik şimdi şefkat zamanı".

Bir yıldır uzayda yaşayan bir astronot (ABD) ve iki kozmonot (Rus) Dünya'ya döndü..

Ortadoğu can, AB mülteci derdinde ...

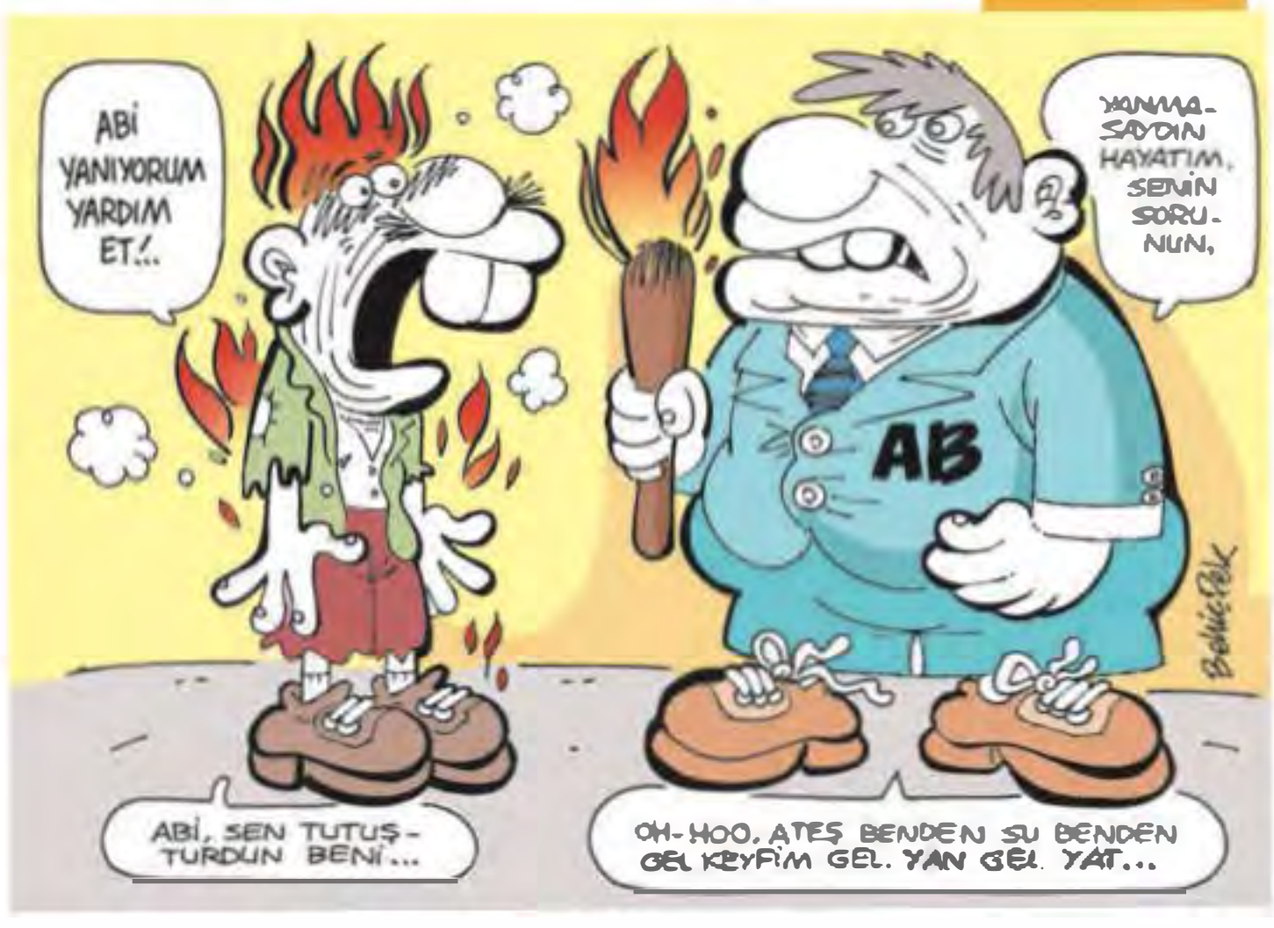

LEMAN

Ankara ve İstanbul'da valiler, 8 Mart kutlamalarını yasakladı. Polis, yasağa uymayan kadınlara tekmeli lokatlı saldırdı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Erhan Candan

KİTAPÇILAR, ZİNCİR MARKETLER VE BAYİİLERDE!

OTOMATİK PATLICAN

•• Bu ülkeye mizah bir muz kabuğunun üzerinde geldi. Bazı şeylerinin ortalama, birçok şeyinin kötü olduğu bir ülkenin mizahının bu kadar güzel olmasının başka açıklaması yok.

•• Fuat Avni = Tyler Durden.

•• Bir' için; "çocuğu olunca duruldu" şey demekmiş, lovuk çıt senine uyanıyor, o yüzden sakin sessiz oluyorsunuz, uyanmasın diye.

•• Alın bunu, nefretini kusacak bu.

•• Apartmanda yaşamak değişik bir şey. Yan dairede seks vardı, ne yapacağımı şaşırdım, açtım ketili tamir ettim gecenin üçünde. Ketil iyicene bozuldu.

•• Abi yok ya bu akşam müsait değiliz, başka bir yere sözümüz var. Ama siz yine de gelin, kedi evde.

•• Mandalinayı soyduktan sonra tüm o beyaz şeylerini de tümüyle ayıklayıp öyle yiyen insan net olarak gıcıktır. Aynı insan karpuz çekirdeklerine de ayıklar, uzoktan kumandayı da poşetler.

•• Biz çocukken istediğimiz şarkıyı çalsın diye Genç Tv'ye iki sayfa faks çekiyorduk. Şimdi yutubu öpesi'm, koklayasım geliyor.

•• Belki bekâretini kaybettin ama çok iyi bir arkadaş kazandın.

•• Bilgisayarda birşeyle uğraşırken bunalıp, bıkıp; bir anda bütün pencereleri kapatıp masaüstünde, çocuğunun, sevgilinin vs... resmi' ile karşılaşıyorsun ya, o an bütün dertlerin uçup gidiyor işte.

•• Çocukluğum He-Man ile She-Ra'nın akrabalık ilişkilerinin ne olduğunu merak etmekle geçti benim.

•• Bakunin kapılar, anarşizine gidelim.

•• Kavgadan adamı kucaklayarak alıp götürüp kavgayı sonlandıran mahalle abi'si tatlı'şliği. Biri biz' de kucaklasın, alsın götürsün isiiyorum bazen.

•• Kapalı basketbol salonunda basket oynadıktan sonra kafam binada yankılanan top sesinden öylesine çok ombale oluyor ki, yere batsın Michael Jordan!

•• Gazi en son kendi kendilerine sıkıp, en son kendi kendilerini dövüp filmi bitirecekler sanırım.

•• Bardağın dolu ya da boş olması içindekine göre değişir aga!

•• Sınav yaparken gazete okuyan ya do "bu gün canım ders yapmak istemiyor hadi sesi güzel olan biriniz kalksın da şarkı söylesin" diyen öğretmen vardır ya ilköğretimde, başka hangi önemli meslekte böyle birrahatlık var ki lan? Pedagojik hadiseler demeyin üzülüiüm.

-Bu gün canım böbrek ameliyatı yapmak istemiyor hadi hasiayı dikin çocuklar!

-Ya bu gün benim de canım hasta dikmek istemiyor,

-Hastabakıcıyı çoğının da türkü söylete-limozomon!

•• Çocukluk sanılan: annenin bulaşık yığını önünde çişi geldiği için yaptığı kabile dansını, bulaşık yıkarken mecburi yapılan bir ritüel sanmak.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

MANTIKTAN MUAF: "MUAFFAK"

Behiç Pek

•• Anne ile babanın abartı İspanyol paçalı garip tişörtlü fotoğraflarını gördükçe senin taşlanmış kotuna buldukları kulplar manasızlaşmıyor mu ne?

•• Yaz sıcağında sokakta çok kalın giyinmiş yaşlı var her daim. Geçen dikkatli baktım hepsi aynı kişi lan! Oğlum bize The Truman Show mu yapıyorsunuz, ne yapıyorsunuz?!

•• Filmlerde neden katledilen toplulukta esas oğlana ne olduğunu anlatmak için bir tek daha küçük roldeki karakter oyuncusu hayatta kalır ve cümleyi bitirir bitirmez ölür ve yine neden bu halen daha tekrarlanır? Bir kere de bildiğin vasıfsız figüran kalsın şu hayatta.

•• Zaman makinesi: aylar sonra yerde bulup yenilen antepfıstığının sizi o fıstığın yere düştüğü zamana ışınlaması.

•• Şu ona kadar hiçbir şeyi lam olarak anlayamadım ama tozu, pisi çıksın diye esnaf tarafından yola atılan paspası hiç anlamadım? Gerçekten temizleniyor mu hiç bilemiyorum.

•• Elbiseleri tıraş bıçağıyla tıraşlayarak pamuklarını yok eden kadınlar, anamız, bacımız, yârimiz.

•• Görüşürüz gibi...

otomatikalper@hotmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

YERİ GELDİĞİNDE BEN ASLINDA NASILDA BİR SIĞIRIM DİYEBİLMELİ İNSAN...

Maço erkeklik, bu "necip millet" için gayet dokunulmazdır aslında. İşin garip tarafı, bu maçolık çoğu zaman kentli kadın için de "seksi"dir gayet! Böyle olduğu sürece "Kadın Hakları" hususunda da köklü değişim kolay olmuyor. Dünyaca önemli olan hak ve gurur günlerinde, yurdumuzdaki diğerumumlarda hep şu "özgürlük" lafının lembelliğine takılırım işte! Yani işte ülkem insanının çoğunun bu lafa alerjisi var. Anlamıyor musunuz?? Özgür kadın, elbette bugün daha da görünür olan. "Kadına şiddet"in nedenini bu günkü bu iktidar olarak görüyor. Öte yandan muhafazakar da iş işten geçtikten sonra "kadın şiddet görmesin" diye bağırabiliyor. Ama aynı zamanda, kadın örfi, milli temsiller dışına çıkmasın istiyor! Beri bu çaresiz çelişkilerin temelini taaa Bizans'a kadar gömüyorum. Bizans kadındı.. Fetheden Osmanlılar erkekti. Yani büyük ve debdebeli bir cinsel birleşme misali. Fetihten önceki Bizans'ın "kadın" olması kuvvetle mümkün. K hnemletir ama bilim, sanat vardır. Kadınlar da ortalıkta serbestçe dolaşıp, herkes ellerinde şarap kadehleriyle gülüp eğlenmektedir. Kesinlikle böyledir. ("Porno" tabirinin kökeni de Bizans dönemi Sultanahmet'inde, kadınların seksi danslar yaptığı "Porn" adlı sokaktan gelmektedir.) Bizans'la bu birleşim sonucunda daha rengarenk bir hayatımız olmalıydı bugün... (Bu vesile ile, hatırladığım şu Çukurova küfrünü de ifade edeyim; "Anasını zkerim senin gökkuşağı altında, rengarenk kardeşlerin olur") Şu yaşadığımız ülkeye bir bakın... Evet, kadının dertleri dağlar kadar. Lakin, "erkek hakları"nın bile entelektüel bir savunucu yok. Lafa gelince, her zümreden insanlar avaz avaz höykürüyor!! Belki de bu ülkenin sorunu, hiç bir zaman SADEDE gelememek! Her konuda bir bitmeyen böğürü.

PORNO

"TÖRRKİYA BÖYYÜK devLETTiR üZÜLMAYIN"

Bu ülkede hemen her gün acayip olaylar, itiş kakış gündemler olur gürültüyle.. Ama bir de bakmışsın ortalık sessizleşiğinde aslında değişen hiç bir şey yok! Aynı köhne sistem devam etmekte. Kahvelerde, genelevlerde de sıradan bir gün böyledir! Sanıyorum Bizans'ta da böyleydi. Türkiye'de erkekler hastadır.. Anadan babadan yanlış yetiştirilmişlerdir. (Kızlar erkek kardeşçe ve dostça yetiştirilmez.) Dolayısı ile kadın ile erkeğin ilişkisi de hastadır. Size bir "Türkiye klasiği" anlatayım... Üç beş yıl evvel dergide çizim yapıyordum.. Kahveni aldım, pencereden bakarken iki liseli sevgili kavga ediyor.. Üzerlerinde liseli giysileri. Ama nasıl bir kavga... Öyle böyle değil! Kız, sonsuz yumruklarıyla, depikleriyle oğlanın ağzını sçtı da sçtı!! Sonra bi ara oğlan kızın elini ışırıverdi... O dayakçı kız aniden feryat figan yerlere attı kendini! İşte bu, tipik bir yurdum hikayesidir kadınla erkeğin. G zlerim n önümdeki şu tuhaf kavga bana vatanımı hatırlattı. Tam da vatanımdayken...

Kadına şiddetle mücadele her zaman, tam gaz devam etmelidir. Bu, Bizans falan değil, tamamen doğu hastalığıdır.

Ve evet... Kötü günlerden geçiyoruz hep.. Bi de hep şu laf vardır.. "Türkiye, büyük devlettir, bişi olmaz, canınızı çok sokmayın..." Bu, hala Bizans'ın lanetli güzelliğine güvenin demektir. Bilmem kaç asırlık bir lanetin köhnelliğinde işte böyle yaşayıp gidebiliriz, evet. Ama ışık... Ah o ışık yok mu?!? O ışık bize acıyarak sırıtmakta! İster AKP'li olsun, ister olmasın ışık sırıttıkça ruhlarımız asla teskin olmayacak. En doğrusunu, güzelini alana kadar hepimiz debelenip duracağız! Göbeğini öpe öpe dudaklarına nihayetinde ulaşamayacağız mutluluğa ülkece! Ve hala "Tarım toplumu" muyuz?? "Hah hah haaa!!. Tarım çoktan bitse de, elbette hala yiyiz!"

BİZANS

BU ÜLKEDE ERKEKLER HASTA

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LM KAYYUM

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sayın TAYYİP ABİM

Hatırlar Beni
Aşağı yokarı 20 sene evveli
Kasımpaşa'dan almıştım onu
Karizmayı anında hissetti taksici

Aynadan gözattım ki
Düşünceliydi hali,
Belliki canını sıkmıştı melmeketi
Dedim bu adam ileride başbakan
Geleceği gelmeden sezer taksici

İnanın içimden
nereye abi demek gelmedi,
İstikamet ANKARA içime doğdu
Deseydi o zaman yürübe Kozzi
Belki de danışmandı şimdi taksici

Ne genaral ne mareşali dayandı
Nice güçlüler eğildi dizine kapan
Tüm dünyaya şan, şöhreti yayıld
Tayyip'te bu dik duruşu gördü ta

Ergenekon dedi acımadı zalime
Ne medya ne de kimse edemedi k
Sesi çıkana diklendi, kimin haddine
Böyle Başbakan gömedi taksici

Onunla ekonomi arşa yükseldi
Para gördü memleket işler düzel
Çalışanın yüzü güldü, neşesi ye
Girdi krediye aracı yeniledi taksi

Hastane kuyrukları eridi gitti
TC kimliğin her şeye yetti
Lakin yaranamadı, çok içerledi
Bunca nankörlüğü gördü taksici

Meydanlar aslan gördü kükrediğ
Parti hizaya girdi o diklendiğinde
İçim parçalandı sağ göz titrediği
Parelel mi neymiş duydu taksici

Bir gezi dediler koptu tantana
Çalıdan çırpıdan, düşürdüler tuzağ
Ahh o danışmanlar ahhh dursun uz
Büyük façayı da gördü taksici

Belli ki birileri kıskandı onu
Pensilvanya merkezli hizmet kur
Onları da da aşan büyük oyunu
Malesef gördü yandaş taksici

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tüsiada bile eyvallah demedi
Bir Wanminüt ile İsrail'e ayarı çekti
İş bağlantıları için ömrü havada geçti
Memleket sevdasını gördü taksici

Dik durdukça sırtı, gelmiyor yere
Peygamber adeta ışığını görene
Allah esirgiyor, beddualar nafile
Sağlığı ile ilgili şaibeler duydu taksici

Diyorlar ki Gül ile arası limon
İnşallah maşallah, düzelir bir an
İkisi bir arada akl-ı selimken
Bükülmez bunlar bilir taksici

Tayyip güzel de malesef etrafı pislik
Yiyene güzelsin yemedin anında küslük
Bir günde satarlar çünkü alayı tırsık
Merti namertii görür taksici

Kim ne derse desin tarih onu yazacak
Yandaş, paydaş, yoldaş hepsi unutulacak
O duble yollardan duayı hergün alacak
Vefayı takdiri bilir taksici

Az bişey mi onca yıllık davayı kesti
Dağdaki de, düzdeki de hakkını verdi
Kurudu gözler yaşlar kesildi
Oğlu askerdeyken korkmaz taksici

İki kutu parayla işi olmaz onun
Kahraman olmak istiyor, Türkiye onun
En büyük zenginlik budur gerisi oyun
O burdan geçti, bilir taksici

Bazen diyorumki o Ankara yolunda
Konuşsaydın eni konu onunla
Deseydim hizmetindeyim üstad
Görev düşerse ne olur ara
Bin pişmandır, şimdi yandaş taksici

Her işte bir hayır vardır. değilmiş kısmet
Baksana tapelere durmuyor ne ret
Benimde maşallah çeneme kuvvet
Bir de benden tapeler olmaz taksici

O şindi dünyalara hükmediyor
İşini güzel yapana oluk oluk veriyor
Okudukça haberleri içim eriyor
Besin zincirinin son halkasında
Kaldım taksici...

Yandaş, yoldaş, kardeş taksici Kozzi

kayyum afet

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ZIÇANADAM

KAAN ERTEM

LOBİLERİ TANIYALIM

Hükümetimizi ve başbakanımızı yıpratmak için gizli ve idrî işler dönderen bir sürü karanlık lobiyi ortaya çıkardık.. İşte bunlardan bazıları..

Özellikle paralel yapının desteğiyle çalışan bu lobi 24 saat aralıksız, yeni ve yakışıklı beddualar üreterek bunları iktidarın, bakanların ve akparti milletvekillerinin üzerine göndermek suretiyle zarar vermeye çalışıyorlar..

Bu cehape zihniyetli lobi, hükümetimizin yaptığı, yol olsun, köprü olsun, çiçekleme olsun birlerce çalışmayı ve hizmeti görmezden gelme faaliyeti yürütüyor..

Aşağın ve sapkın bir lobi.. Beğenmediği başlarımızı hedef alıyorlar, taciz ediyorlar, idrar sıkıyorlar, hiç bişey yapamazlarsa 100 kişi yeniden koşup zatürre ediyorlar..

Lobilerin komuta merkezi.. Yeni lobiler üretmek ve mevcut lobilerin planlama ile işleyişlerini yönetmekle mükellefler.. Bunların dışında, anasına lobisi, ebesine lobisi, ayakkabı kutusu lobisi gibi birçok boşguncu lobi mevcut...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AYRINTILAR

terlik

O lüfsat yaz gününü hiç unutmuyorum. Hem terliğimi kaybettiğim, hem de seninle tanıştığım gündü...

Daha sonra, yanyana bir parkta otururken anlatmıştım sana: Yakın yerlere gitmem gereken zamanlarda, ayakkabımı değil de terliklerimi giydiğimi biliyorsun. O gün, Üsküdar'daki eski bir kitapçıya gideceklim. **Hintli derlemeci Beydeba**'nın, **Pança-tantra** isimli sanskritçe masallardan derlediği **Kelile ve Dimne** adındaki kitabının, hoşuma giden bir çevirisini bulmuştum. O heyecanla, ve tabii Üsküdar'da Kadıköy'e yakın olduğundan, yine ayakkabılarımı giymeyi düşünmedim. Ayağıma terliklerimi geçirip otobüs durağına indim.

O zamanlar, eski otobüslerin kapıları şimdikiler gibi otomatikti ama, çok fazla arıza çıkarıyorlardı ve sarsılarak açılıyorlardı. Belki de kapılara yüklememeliyim kabahati; dikkatli olmamak benim suçumdu. Eğer ayağında lastik terli kuvarsa, her zamankinden iki kez fazla dikkatli olmalısın! "**Doğancılar**" durağında inerken, kaldırıma mutlu ve normal bir şekilde ayak basmama sadece bir saniye kalmıştı ki, bir terslik olduğunu farkettim, ve arka ayağımın ucundan sıyrılan terlik, kapıya sıkışarak içeride kaldı. Öyle ucuz bir terlikti ki veya ben o kadar şaşkalaşmıştım ki, öylece kala kaldım. İçimden bir an, "**Kaptan! Arka kapıl**" diye bağırmak geçse de, bunun içerideyken söylenen birşey olduğuna, dışarıdan söylerip söylenemeyeceğine kafa yordum. Gelirken otobüsün içi tenhaydı, durumumu gören de olmamıştı. Uzun lafın kısası, otobüs neredeyse gözden kaybolmuştu ve ben Doğancılar parkının önündeki kaldırımda, ayaklarımda tek terlikle durmaktaydım.

Bu çaresizliğim kısa sürdü. Filmlerde görmüştüm. Böyle durumlarda, kahramanlar, kaybolan pabuçlarının öteki teklerini de ellerine alıp, o şekilde yürüyorlardı. Allah bir yerden alıyor, bir yerden veriyor! Terliğimi kaybettiğime üzülürken, birdenbire kendimi kahraman gibi hissetmeye başlamış, huzur bulmuştum. Üstelik hava çok sıcaktı! Ayakları terlemiş bir vatandaş gibi rol yapmam hiç de zor olmayacaktı. Doğancılar'dan, aşağıya, denize inen sokaklardan birine saptım. Eski kitapçı, aşağılarda bir yerde olmalıydı. Daha önce de gelmiştim; etrafa baka baka yürürken birazdan mutlaka tam yerini hatırlayacaktım.

Önünde gazoz ve ayran kasaları, büyük bir filenin içinde de rengarenk plastik toplar bulunan klasik bir bakkalın önünden geçiyordum. Burada gözüme çarpan şey, yine, o mavi parlak taşlardı. O zamanlarda apartmanların dış yüzeyleri, dekoratif amaçla, kibrit kutusu boyutunda, fayans gibi düz, parlak ve ufak taşlarla kaplanırdı. Ne zaman görsem, içimde tuhaf bir çaşkınlık yaratırdı bu görsellik! Fakat, bakkal ile birinci kat dairelerinin arasındaki bir bölümde, bu mavi taşlardan yoktu. O kısım dökülmüş gibiydi. İçimde, garip bir sızı hissettim anısın. Parkta otururken söylemiştim. Çok acayip, ufacık şeyler karşısında birdenbire mutlu oluyor, ufacık şeylerden de ansızın tenelaşıyorum.

Yolumu çıkan farklı duyguların etkisiyle, ayağımdaki acıyı unutmuştum. Bir taşa oturup, kalkıp baktığımda, bir deniz atının ayağıma saplandığını gördüm. Normalde, saplanması değil, orada ezilmesi gerekirdi. Anlamıyordum. Yoksa, o bir gazoz kapağı mıydı? Gazozkapağını, deniz atı olarak mı görmek istiyordum? Bu çok güzel bir soruydu! Aynı zamanda arkadaşım da olan kitapçıya bu soruyu sormayı düşünerek, sahile doğru inmeye devam ettim.. Neredeyse denize inecek, Harem otogarına gidecektim. Ama inmeden önce, son sokaklardan birinde olmalıydı. Bir apartmanın önünden geçerken, bir birinci kat dairesinin pencerelerindeki demir korkuluklardan hatırladım! İçeride hayata bağlı, neşeli biri oturuyor olmalıydı ki, tüm demirleri farklı renge boyamıştı. Kitapçı, işte bu apartmanın bulunduğu sokağın biliminde olmalıydı...

Ben küçük bir taburede oturuyorum. Hoze arkada, kitabımı arıyordu. Söylemiştim sana: **Hoze** [Hoseı İspanyol, ama oldukça yıllar İstanbul'da yaşıyor. Arka taraf la aynı zamanda, sorumun cevabını da düşünüyor olmalıydı. Çünkü sormuştum ve çok ilgisini çekmişti. Yanıma geldi, elindeki yığından bir kitabı uzatarak. "**Pança-tantra'nın en iyi çevirisi bu,**" dedi, "**İspanyolca da bile daha iyisi yok.**" Ben kitabı incelerken, yüzüme baktı. Kolamı kaldırdım. Beni zekice ve nazik bir dille de olsa suçlamasını bekliyordum. "Gazoz kapaklarını deniz atı olarak görmek istediğini sanmıyorum," dedi, "**çünkü gazoz kapakları da deniz atları kadar güzeldir.**"

"**Ama, deniz atları canlıdır,**" dedim. "**Canlı olmak, her zaman diğer şeylere anlam katar!**" Sana yardımda bulunmasını rica etmiştim, fakat saçma bir şekilde üstünlük çabası içindeydim. Yine de üzerime gelmedi Hoze, "**Doğru,**" dedi sessizce, "**Deniz atını ne yaptın?**"

Bunu soracağını beklemiyordum. Biliyorsun; bazı şeyleri gerçekten bekleyemiyorum. Ansızın yaşanıyorlar. Otobüste kalan terlik tekim gibi. Hoze, deniz atını ne yaptığımı düşünmeme yardım etme nezaketini göstererek, içeriye girdi, fazla gelindiği kitapları yerlerine koydu. Bu kez, arka tarafı kapalan çiçekli perde bir yere takılmış, iyi kapanmamıştı. Aralıktan, hemen kenardaki bir kafanın içinde tuhaf şeyler gördüm. Sanki, yukarıdaki apartmanın, koyu mavi süsleme taşlarıydı bunlar. Yüz-üçyüz tane vardılar. Hoze, yerine dönüp oturunca, perde tam kapandı. Şüphelenmiştim ve ona olan soygun biraz sarsmıştı, ama gene de "deniz atını ne yaptığıma" dair bir cevap bulmaktaydım. O gün sana da söylemiştim; hani beraber çok gülmüştük:. İşte o komik cevabı verdim.

Doğan Pehlevan

Hoze'ye, "**Buraya koydum,**" dedim. Bunu söylerken, Hoze'ye, sağ elimin işaret parmağıyla kafamın içini, yani beynimi göstermiştim.

Kitap, sahiden güzel bir çeviriydi. Öyle ki, eve kadar sabredemeyip, yakuşu çıkana dek sayfaları çevirip çevirip baktım. Arkadaşım kitapçı, önümüzdeki haftalarda geri getirmem koşuluyla, bir çift sağlam terlik de ödünç vermişti! Boyu güle oynaya tırmandım.

Sana gelince," durup durup, "**sana söylemiştim, parkta konuşmuştum, sana demiştim**" gibi cümleler kuruyorum ama, aslında 'sen' diye biri yok. Yani sen, yoksun. Peki, olmayan biriyle nasıl konuşabiliyorum? Önümüzdeki haftalarda Hoze'ye terliklerini bırakmaya gideceğim. Ona bunu soracam, ve emin ol, sana burada güzel bir cevap vereceğim!

M · E · T · İ · N · F · İ · D · A · N

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KONULU PANTOLON

METİN FİDAN

07 Mart 2016

"Tartışma"

FİYUUU! NE BİÇİM TARTIŞTIK YAV! HEM DE HİÇ KAVGA ETMEDEN... İYİ GELDİ VALLAHİ! FÜFF! FUFF!..

HARİKAYDI... HİÇ KABA DAVRANMADIK BİRBİRİMİZE...

YOK, DAVRANMADIK... BİR ARA, TEKME Mİ ATTIM BEN SANA?

HATIRLAMIYOM.

EVET, ANKARA'DAKİ KONUĞUMUZA BAĞLANIYOZ ERDİNÇ BEY, SEMİH BEY BURADA DİYOR Kİ: AĞAÇ EYLEMLERİ, ÖRGÜT İŞİDİR, DİYO. ZATEN AĞAÇ, DOĞA İÇİN ZARARLI BİR MADDE, DİYO. PET ŞİŞE GİBİ. DOĞA ONU 100 YIL SÖKÜP ATAMAZMIŞ. SEMİH BEYİN BU GÖRÜŞLERİNE KATILIYO MUSUNUZ?

ANKARA

TERBİYESİZ EŞŞEK OĞLU EŞEK SENİ!

BİZİM EVİN BAHÇESİNDE BİR İNCİR VAR, KOCAMAN, KALIN GÖVDELİ... O AĞAÇ SEMİH BEY'İN TAA DİBİNE GİRİP!!!!!!

DOĞRU AMA YANLIŞ

HEMEN BİR REKLAM ARASI VERİYOZ... AA? RÜSTEM BEY? AĞLIYO MUSUNUZ SİZ?

DOĞRU AMA YANLIŞ

HEE... AKLUMA BİŞİ GELDİ DE... REKLAMLAR BİTENE DEK AZ AĞLIYM.

KAKAOLU DONDURMANIN İÇİNDE ÇİKOLATA YOKTUR OLUM! KAKAO SADECE ÇİKOLATALARDA VAR! DONDURMADA ISLAK ÇİKOLATA VAR!

SAÇMA SAÇMA KONUŞMA... O ZAMAN NEDEN İNSANLAR KAKAOLU DONDURMAYA, ÇİKOLATALI DONDURMA DİYORLAR?!

HİÇ KİMSE BİR KERE ÖYLE DEMİYO. BEN BİR DEFA DEDİM, ADAM ANLAMADI, AZ KALDI BENİ DÖVÜYODU YANLIŞLIK YÜZÜNDEN.

PÖH! KİMSE KİMSEYİ YANLIŞLIK YÜZÜNDEN DÖVEMEZ SALAK! SADECE BİRİSİ PARANI ÇALARSA DÖVEBİLİRSİN!..

HAAYIR CANIM! PARANI GERİ VERİRSE DÖVEMİYOSUN. AMA ORDAN GEÇEN BİR KADIN SANA KÜFÜR EDERSE DÖVEBİLİRSİN BİRAZ!

YANNUŞ YUNNUŞ KONUŞMA. KADIN NE ARIYO O SAATTE SOKAKTA? DONDURMACILAR BİLE GECE 12'DE KAPANIYO SALAK!

ANLIYORUM, PARAN YOK. O İŞİN KILICINI ALAMAZSIN. AMA BENCE ŞÖYLE DÜŞÜN, ŞİMDİ ONU ALAMAZSAK, AY BAŞINDA BANA SÖZ VERDİĞİN ÖBÜR OYUNCAKLA ÇAKIŞACAK... BENCE ŞİMDİ ALIP BİR AZINDAN BUNDAN KURTULALIM. ÖBÜR OYUNCAĞI BELKİ İSTEMEYEBİLİRİM DE, ÖNERİN NEDİR?

SUS, YALVARIRIM BİROL. AY NEDEN SEN DE ÖBÜR ÇOCUKLAR GİBİ TEPİNİP AĞLAMIYORSUN? AY NEFES ALMADAN KONUŞUYOSUN!

NEFES ALIYORUM ASLINDA, AMA SEN ÖNDE YÜRÜDÜĞÜN İÇİN DUYMUYORSUN. FIF FIF FIF DİYE ARADA NEFES ALIYOM...

HAYIR, KATILMIYOM FİKRİNE!.. AKIL VAR NİZAM VAR. BİRAZ İNSANDA MANTIK OLUR YAHU! AĞZINDAN ÇIKANI BİR KULAAN DUYSUN!

NE BİÇİM KONUŞUYON HÜKÜMDARINLA. TEZ KELLESİ VURULA!

HEMEN KELLE VUR! HEMEN KELLE. TARTIŞMAYA GELEMİYO, KELLE VURUYO... DİNLEMEYİ BİR ÖĞRENSEN. BİR SAKİN OL, AZ DİNLE BENİ...

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

BU LODOSLU HAVA DA BİTİRİYOR İNSANI...

KIŞMET

ONUN DA SARHOŞLUĞU BAŞKA GÜZELDİR!..

NE SARHOŞLUĞU YAHU, İNSAN DAYAK YEMİŞ GİBİ OLUYOR İSTANBUL LODOSUNDA...

DAYAK DEMİŞKEN, KADINA ŞİDDET ŞEY ŞİDDETLİ BOYUTLARA ULAŞTI...

ŞİMDİ İL İL ŞİDDET HARİTASI ÇIKARILIYORMUŞ ÜLKENİN ŞİDDET RÖNTGENİNİ ÇEKMEK İÇİN...

BU HARİTA KADINA ŞİDDET UYGULAYANLARI DURDURUR MU SENCEP.

İL OLARAK ÇOK GERİDE KALDIK NAMZET ABİ. GURURUMA DOKUNUYO. MEDALMAN ÇOKERTİYO BENİ...

HEE LA BEN DE ÇOH İÇERLİYOM BU DURUMA...

DAHA ÇOK ÇALIŞMAMIZ LAZIM. GİDİYM DE İKİ SÜMSÜKLÜYUM BENİM BARIYİ...

BENCE BİR DE SEVGİ HARİTASI ÇIKARILMALI... SEVGİNİN DÜNYA HARİTASI ÇIKSA DAHA İYİ OLUR ASLINDA ...

GÜZEL BİR PROJE... BU İŞ GÖNÜL ADAMLARINA DÜŞER...

AŞK ATEŞİYLE YANMIŞ GÖNÜL BÖYLE BİR HARİTA ÇİZERSE ÇOK HARARETLİ OLUR, EL YAKAR. ONUN İŞİ YALNIZCA ALEMİ SEVMEK... BIRAKALIM BU İŞİ DE KARARINCA BİLİM ADAMLARI YAPSIN...

ERDENER ABİ

-Dünyaya çocuğu bir daha bakmak istiyorum abi!

-Hiç tavsiye etmem!

-Çevre duyarlılığına dikkat çekmek için kendimi yaktım ama hiç kimse ilgilenmedi abi! Yanıyom kurtar beni!

-Bak bari bir kurtarmaya!

K. ERTEM

Günün Sözü

"İlk defa internetten birisiyle buluşacaktım. Çok heyecanlı cişmi Yıkandım, süslendim. Prova yaptım, balkonda 'Pın, pıcı, pıaaaa!' diye bağırdım. Çok heyecanlıydım. Son anda vazgeçtim randevuya gitmeksizin Buluşacağım kişiye mesaj atıp, 'Gelme, kafalı' dedim. Sonra balkonda uzanıp ağladım."

Günün Kahvaltısı

-Poğça
-Poğça
-Boğça
-Poğçacıklı Poğ!

"...Ayağa kalkıp bir köşeye gitti ve orada sessiz sedasız çökerek iki eliyle sımsıkı kulaklarını tıkadı. Çünkü bu bedbahtın, işitmemesi ve gönüllenmesi gereken bir durumla sahiye olacaktı."

Suskunlar / İhsan Oktay Anar

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

toka

Fani dünya

'Yatçaz kakçaz, yatçaz kakçaz, yatçaz kakçaz.. hoooop, ordayım'. Gülşen'in şakalarında hep bi segsağlık var olması gerekli gibimiyrak, sanki adeta. Görev gibi. O da ordan öyle bi bişeyler şeyederek. İşte o da öyle gibi zaar.. ken, ki ,imtirak. Şarkının sadece nakaralı kalmış aldımda: 'Yatçaz gakçaz, yatçaz gakçaz, yatçaz gakçoz.. hoooop, ordayım'. Bana Aşık Veysel'i çağrıştırıyor. Toprak'tan gelip toprağa gitmeyi çağrıştırıyor. Şarkıyı yazarken niyet her neydiyse artık, bilemem. Geri'siri zeire hatırlamıyaıum, sadece tekrarlı yeri faniliği, geçiciliği en kısa ve özet, hemi de şakalı anlatan bi nakarat gibi geliyor: Üç günlük dünya. Hepimiz neticede yatcez gakcez, yatcez gakcez, yatcez gakcez, hoooop, ordayız...

Hulya İglasyas

Bi dönem bu şarkıcı 'çağ zenginmiş, hatta adası var' diyesiydi. Bi ara çok duydukdu: 'Adası var, bi sürü kadın doldurmuş zabahoca dens, oğşomaca dens, eğleniyorumuş'.. diye diyenler olduydu. Bana hülya iglasyas dedikodusundan ve olayın gerçek mi yoksa elsene mi olduğundan çok, onu anlatanın anlatırken ne kadar heyecanlandığı ilginç geldi hep. Bakıyasun, eğer gülüp eğleşmek amaçlı anlatıyosa, ahmiss. Çok süper, neşeli bir kişi bu, doyuk, dingin, ferah biri, rahat arkadaşlık edilir bunla. Yak, baktın bunun gözleri ışıl ışıl, 'keşke ben de öyle olsaydımdı' diye anlatıyor, o zaman azmakbaşı, hemmen uza. Buna varılmaz. Buna kız verilmez. Buna dükkanın anaktarı emanet edilmez. Bunla alkadaş neyin de alunmaz maazallah anam bu bi acayip çünkü. Aman diyim, kaç kaç kaç.

Ve fakat

Beri vayn diye şarkıcı var. Amo konumuzla ilgisi yok... beri yandan kadınlara bu ülkede seçme ve seçilme haklarının düzmüz, zerre uğraştırmadan verildiğini unutmamak gerek. Bu çok önemli. Amerika'da, İngiltere'de kadınlar, sana bana çok normal gelen bu hak için çok uğraştı, çok işkence gördü, meydanlarda öldü. Ulusların antlaşmalara mutlaka kadın yöneticilerin imzası atılan bir milletken, ne oldu da ne geldi başımıza? Neden geldi? Ne yaptık da oldu? Ve hâlâ dünyada neden tırnak içinde 'en gelişmiş ülkelerde' dahi çalışan bir kadın, aynı işi yapan erkekten daha az kazanıyor? Ne münasebet? Bunu bir sar kendine yarraaa..m?.. diye sarmak lazım elinde tutanlara. Güçlü.

Elma

Elma vermiş de, o da elmayı yemiş de şey olmuş da.. bırmak bu işleri maruk. Bin milyon yıldır aynı şeynen kandırıyosun kendini. 'Tümanı tutamıyom' demiyo da.

8 Mart Pleylist

Pin Up- Kimcon mu Beli mi? (Ayşe Hatun Önal şarkısının daha bi heyyoooh versiyonu, orijinali de güzel, amo bu daha da şey)

• Pin Up- Üretim hatası

• İzel- Pis Drakula ('Hayvan' diye başlıyor. 'Sevişmeyi bilmiyor, öğrenmek de istemiyor' diye devam ediyor. Bu türdeki en rakınral şarkı.)

• Mercan- Yak sana

• Mercan- Saçmalamasana

• Nil Karaibrahimgil- Tektaş. (Babası, beyi ünlü olduğu için iş hayatında kadınların çektiği zorluklarla güleşmesi gerekmediği izlenimi veriyor. Özgür kız edası eccik havada kalıyor alsa da niyeti iyi, güzel şarkıları var.. daha özgür olaydı eyfirdi)

• Özlem Tekin- Tek Başına (Şarkıdaki 'motor' kelimesini biraz daha düşünmüştür mutlaka bu arada. 'Erkek motor' konusunu veya genel olarak motor nedir, neden insanlar motor olundurtturuyor, hatta motor demek de güzel mi zaten kimseye- bu kavramlar yamulttuğunu görmek ister deli gönül)

• Nükhet Duru- Beri Sil, Beni Geç (Mete Özgencil kelime, Nükhet Duru ses sanatçısı.)

ZIÇANADAM

KAAN ERTEM

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"8 Mart"

Feyhan Güver

"KADINLAR TURŞUYU ÇALKALAMAYA BAŞLARLARSA KORKACAKSIN HAFIZ!"

Selim Yalçıner

"Turşu mu?"

"Evet. Turşu. Niye şaşırdın, yazın denizden eve dönerken manyak gibi turşu yemez miydik ha? Suyunu da, bardak bardak, kana kana içmez miydik?"

Ağzından iştah köpükleri saçarak konuşan İsmail'e verecek yanım çıktı, artık çocuk değildik, o turşulardan hala var mıydı gibi şey ama, o kadar büyük bir motivasyonla -inovasyon da vardı içinde- konuşuyordu ki, itiraz eltiğimde birbirimizin gırtlağına sarılmamız işten bile değildi. Yani önce o benim gırtlağıma sarılırdı, dağıtusunu söylemek gerekirse. Bulunduğumuz ortamın ambiyansı, gene değinusunu söylemek gerekirse -ki artık anlaşılmıştır yanlışla bir işimiz olmayacağı- bu türden bir başıbozukluğu ya da delişmenliği kaldıracak bir ortamı hiç mi hiç sunmuyordu.

"Pekî," dedim. **"Gidelim oraya, ama Hasan'a haber verelim, buraya geleceğine turşucuya gelsin bari,"** ve acilen cep telefonumu sonladım. Yanıt vermedi, not bıraktım, bir de kısa mesaj attım.

İsmail, Hacı yani, iri adımlarla yürüyordu ki, gören aşermiş olduğundan kuşku duymazdı kesin. Turşucu, yeni açılan, iç mimarı eli değmiş dükkanlara güzel bir örnekti. Çalışanların tümü önlüklü ve eldivenli olmakla, müşterilere burosunun hijyenik bir olduğu mesajını veriyordu ayrıca. Oldukça geniş, L biçiminde bir tezgahın üzerine büyük turşu kavanozları yerleştirilmişti, isteyen, parmağıyla işaret etmek **'suretiyle'** arzuladığı turşu cinsini ya da karışımını, turşu suyunu rahatlıkla gösterebiliyordu. Dükkan reklamı bu kadarla kalsın şimdilik.

Müşteriler kuyruk oluşturarak yandan kaynak yapmanın ayıp olacağı bir ortam hazırlamışlardı, bu vesileyle gönül rahatlığıyla kuyruğa girdik. Hacı kıpırdanıp duruyordu. Sanki yaşamı, yiyeceği turşulara, içeceği turşu sularına klinik bir ilişkiyle sıkı sıkıya bağlıydı. Hamile olamazdı. Olsaydı kesin bilirdim. Gene de...

Birden, yükselen bir kadın sesiyle irkildik, çalışanlardan birine çıkışıyordu:

"Evladım, bir lokma denemek istiyorum, bunda ne var anlamadım!"

Önlüklü delikanlı, hızlıca patronunu aradı gözleriyle, siyah pantolonlu beyaz gömlekli -gömleğin üstten iki düğmesi açık- üç günlük sakallı bir adamın iki gözünü sinirli bir biçimde kapatarak onay işareti vermesiyle başlayan sürecin ardından bir kağıda iki üç parça lahana turşusunu maşayla koyup kadına uzattı.

Üst orta sınıfa mensup olduğu izlenimi veren kadın, bir parça lahana turşusunu ağzına götürdü, sessizlik içinde dikkatle çiğnedi ve:

"Bu kavanoz iyi çalkalanmamış oğlum." dedi. Çalkalanma terimi, dükkanda, çok isabetli verilmiş bir pasın stadyumda neden olacağı sese benzer bir uğultuya yol açtı.

Satıcı delikanlı, **"Hanımefendi, imalat sırasında mutlaka yapılmıştır, yani, çalkalanmıştır"** deyince kadın sesini daha da yükselterek, **"Al ye evladım, bak bakalım çalkalanmış mı?"** diye sardı. Artık dükkanda sinek uçsa vızıltısı duyuluyordu.

Genç çalışan, ürkek bir hareketle bir parça lahana turşusunu alıp yemeye başladı. Hepimiz delikanlının ne diyeceğini, derecelendirme kuruluşunun açıklamasını bekleyen ülke ya da banka yöneticisinin tedirginliğini çok aşan bir korku içinde bekliyordu.

"Her zamanki gibi gallba..."

Bu sözler, süreci bitirdi. Kadın, kendisinden hiç beklenmeyen bir güçle kaba kavanozu kaldırdı, bir eliyle alttan tutarak öbür eliyle de kapağını iyice bastırarak çalkalamaya başladı. Bir yandan da söyleniyordu:

"İşi bilmiyorsunuz. Gereken zamanda çalkalamıyorsunuz, işi bize bırakıyorsunuz. Oldu sandığınız turşu bile bakın çalkalanınca ne kadar değişecek, göreceksiniz..."

Gömleğinin üstten iki düğmesi açık, üç günlük sakallı patron bu sırada kadının yanına gelmişti. Turşu kavanozunu almak istedi, kadın bırakmadı. Adam bu kez kadının kollarını tutmaya çalıştı, iyice çileden çıkan kadın, kavanozu sallama mesafesinin kısalmasına rağmen vazgeçmedi. Bunun üzerine kadını hızlıca itti bıçkın. Kadın yere düştü, kavanoz da kucağındaydı. Ben bu iş çığırından çıktı diye düşünürken Hacı İsmail birden adamın üzerine atıldı, önce iki tokat çekti herife, ardından da midesine oldukça sert bir yumruk vurdu. Adam ve kadın yerde yan yana yatıyorlardı artık. Kadın, kucağındaki turşu kavanozunun ağırlığı altında kıpkırmızı kesilmişti. Patron, neye uğradığını anlamaktan hala çok uzaktı. İsmail, bir lenar netliğiyle, kadına el kaldırmanın, hem de dünya kadınlar gününde, ne kadar kötü bir şey olduğunu, sinirli ama tane tane sözcüklerle ve oldukça yüksek bir sesle bağırırken, çalışanlar tezgahın arkasından çıkmışlardı; ikisi İsmail'i kavrıtular, diğeri de yerde yatan patronunun yanına gitti. Ben tam Hacı'yı turşucular dan kurtarmaya yönelirken bir ses duyuldu:

"Ne oluyor burada?"

Hasan'dı. Çok cıvıldıydı. Bana hafifçe göz kırptı, elini ceketinin cebine soktu, cüzdanını çıkardı, yarım açıp şöyle bir gösterdi, "Polisi kim aradı?" diye sordu.

"Ben aradım!" dedim. Kanıt olarak ya, cebimden çıkardığım cep telefonumu kaldırıp gösterdim.

Hasan, **"Nedir?"** dedi.

"Bu bey," dedim, Hacı İsmail'i göstererek, **"sinirlendi de..."**

"Onun sinirini alırız" dedi Hasan, İsmail'i dirseğinin üzerinden sıkı bir şekilde tuttu ve ite

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kaka dışarıya çıkardı. Ben de peşlerinden. Hacı, bir bana, bir Hasan'a bakıyor, polis tarafından götürülmeye, ayağını sürümeye çalışarak direnir gibi yapıyordu. **"Benden ne istiyorsunuz, ben suçsuzum, o adam kadına saldırdı, onu götürün,"** mealinde sesler çıkarıyordu. Turşucu, çalışanları müşterileriyle, caddeye dökülmüş, arkamızdan bakıyorlardı. Orlarda tabii ki polis aracı falan yoktu. Yoldan çevirdiğimiz bir taksiye **"Kadıköy'e"** diye binerken, turşuculardan biri, **"Ya bunlar iki arkadaş, birlikte gelmişlerdi, polis de bunların arkadaşı"** diye bağırdı ki, çok geç kalmıştı. Taksici, kavganın taksisi değildi, buranın çocuğuydu, caddeden çoktan en soldan en sağa geçmeye -olay yerinden hızla uzaklaşmak için değil, doğası gereği- başlayarak bizi öfkeli turşucularından çoktan kurtarmıştı.

Hasan işaret parmağını dudaklarına götürerek 'sus' işareti yaptı, kimse konuşmadı, bir kısır zorlu Kadıköy'e geldik, şoförün **"Nerede bırakayım abi?" sorusuna, "İlk müsait yerde"** dedi Hasan ve indik, ne iniş. Çarşıya doğru gidiyoruz ya, normalde çarşıdan dönüşte bile insanlar bizim gibi yalpalamaz yani, o derece.

Midye kokareç falan, öyle bir yere azami itinayla oturduk.

"İyi çalkaladın Hacı" dedim İsmail'e.

"Kadınlar turşuyu çalkalamaya başlarlarsa korkacaksın Hafız!" dedi, "Baksana, o kadar korkuyorlar ki, Dünya Kadınlar Günü kutlaması için Diyarbakır'a gitmek üzere İstanbul'a gelen Katalan milletvekili Mireia Vehi'yi sınır dışı etmişler. Bu dünyada bir şeyler değişecekse, bunu kadınlar yapacak." Hasan'a döndü, "Bana bak, sen nerede öğrendin adamın kalbini öyle tutmayı, kıpırdayamadım bile." dedi, "**Polis misin yoksa sen lan?**"

"Bir kere gözaltına alınmıştım" diye yanıtladı Hasan, "Oradan biliyorum."

Kokareçler, midyeler dolu masaya, sonra çevreye bakındı Hasan, **"Size sosyal paylaşımlarda okuduğum çok kötü bir fıkrayı anlatayım mı?"** dedi. Hacı masadaki bıçağa sarıldı,

"Bak, yeterince kötü değilse..." Ben omuz silktim. Nasılsa Hasan yanımızdaydı, başımıza bir iş gelmezdi, **"Sen anlat bari,"** dedim.

"Son kokareç kesilmeden, son midye açılmadan, son işkembe içilmeden beyaz adam, brokolinin yenen bir şey olmadığını anlamayacak," dedi Hasan.

Hacı İsmail'in elindeki bıçak masaya düştü. Benim omuzlarım çöktü. Fıkra daha kötü olamazdı.

Hasan'a ne yapmışlık da bunu bize reva görmüştü?

Korkak İntihar

AKYOL

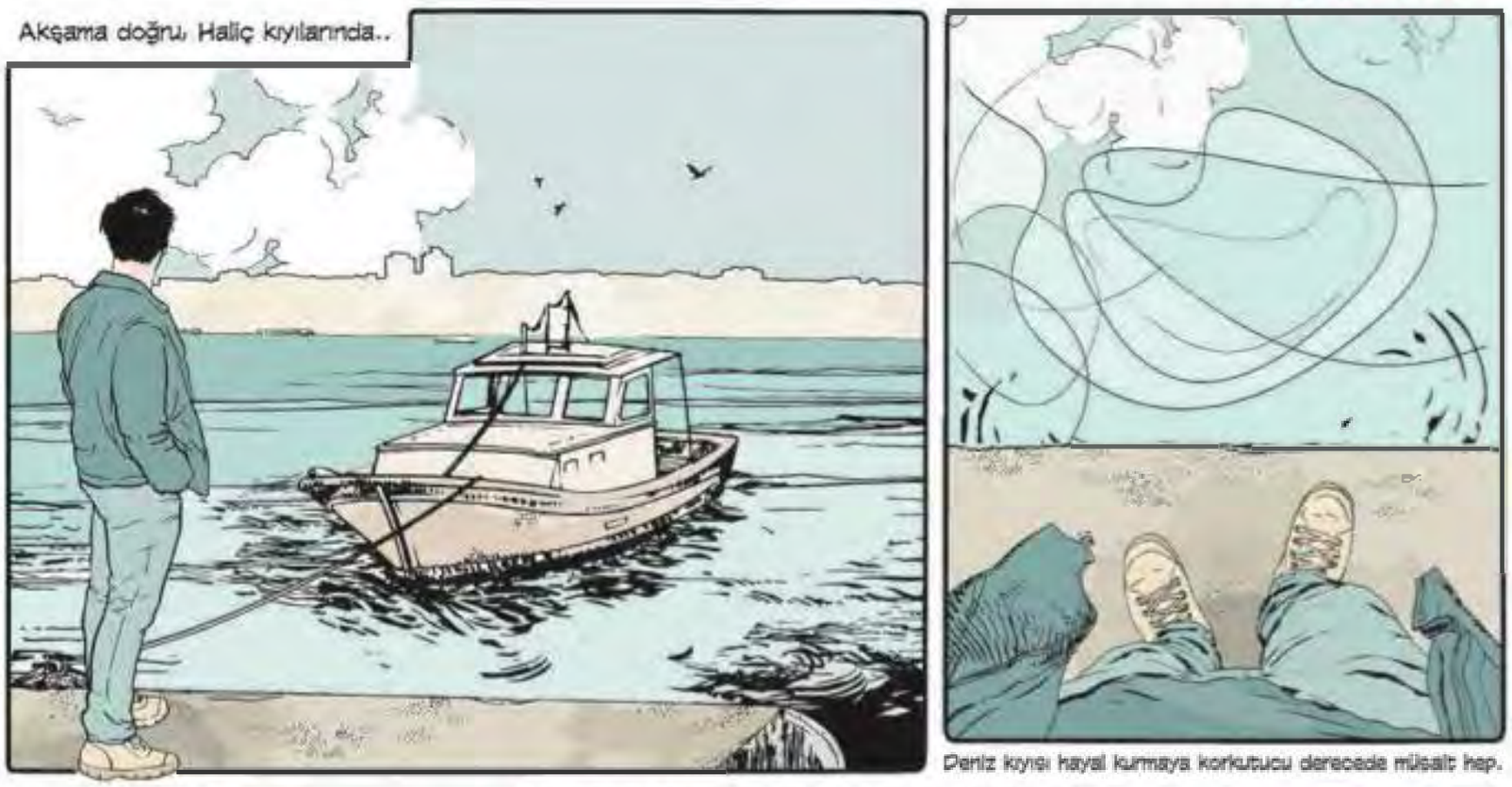

Sayı: 1264 / 9 Mart 2016 Çarşamba
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. · İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN · Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR · Müessese Müdürü : Ali YAVUZ · Muhasebe Müdürü: Gülsüm ÜNLÜ · Grafik: Murat Yüceşan · Cebrail Okan · Renk: Fürüet Ödemir · Satış Müdürü: Şener Küçükaslan · Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu İstanbul. · Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 · Abonelik için Tel: 0.212.292 95 55 · Baskı: LeMan Matbaası · Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-3 Blok No: 7-8 Haseköy /İST. Tel: 0212 - 856 00 93 (Pbx) · Genel Dağıtım: D.P.P A.Ş

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

suatozkan
@leman.
com.tr

KIRIK LEBLEBİ

SUAT
ÖZKAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

1265

16 Mart 2016 Çarşamba Sayı: 2016/12 **3,5 TL.** (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4 TL

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SIKILHAN

- Allo Şey Çağrı Merkezi'nden Nurcall ben. Güvenliğiniz açısından bilgileğinizi güncallamak için anyorum... Öncelikle Sıkılhan Öflan'la mı görüşüyorum? Annenizin kızlık soyadı gün ay yıl olarak?

- Alo. Sıkılhan Öflan yok kızım. Ben yerine atanan kayyum Nevzad Zeki Tobarcalı. Kendisi çıkıntı ve şizoid bir genç olduğu için yerine beni atadılar. Kısa cümleler kurar anyan insanları küçümsemek suretiyle telefon cihazını suratlarına kapar idi. Her halta muhalif idi varsan iki koyunu güdemez idi...Haindi şekerim. Bak ben öğle miyim uzun uzun cümleler kuruyorum, "Çağrı Merkezi" görünce "Hasbinallah ve nimel vekil" diyorum. Yeşil bulsam eziyor, su bulsam emiyor, balık yahud sincap görsam istişare etmeden kafasına kürekle vuruyorum. Mes'udum...

- Saçmalıyosun Sıkılhan Öflan. Daha önceden Çağrı Merkezimiz ses kayıt örneğini kaydetmişti. Bilgisayardaki karşılaştırmalı ses grafiğinden görüyorum ki sensin. Uzatma, bize yeni bilgiler vermen lazım, onları satıcaz data olaraktan... Direnme sabaha kadar car car caraanz. musallat olunız, intahara sürüklenz lan seni!

- Hanım kızım Kayyum Nevzad Zeki Tobarcalı'yım diyorum...

- Hetdil Hadi lan... Kandıramaasın Sıkılhan. Toplayıp satcaz verilerini mukavemet etme, sessizce ver dataları...

- Tamam da daha ne veriim ne kaldı topliycağınız Nurcall ya?

- DNA'n, RNA'n, gen haritan lazım bize. Senin güvenliğin için bebeem. "Anne kızlık soyadı " filan işinin cılkı çıktı. Herkesinki piyasada uçuşuyo... Gasteler yazıyo, hekleyip hekleyip alıyolar. Dataların piyasa değerini düşürüyolar. Ayrıyetten Feysbukta filan salak dayılar ikide bir "Aslan yeğenimle pikniq qeyfi, dayısının koçu " filan yazıp anne kızlık soyadını kabak gibi açıkta bırakıyolar. Bugün "40 milyon kişilik anne kızlık soyadı datam var" diye nette satmaya kalksan bir lira vermezler.

- E ben naapim ya.

- Bir tükrük numunesinden DNA'nı felan alırız biz. Ayrıca biyometrik verilerinini detaylandırmak bakımından, bazı özel bölgelerinin alçıdan kalıbı lazım bize. Hepsi derli toplu bi yerde bulunsun...

- Naapcanız ya özel yerlerimin alçıdan kalıbını? Klonliycak mısınız? İkinci Sıkılhan'a ben bile dayanamam...

- Yok yok sıra ona gelecek. Zaten dış, kan, röntgen felan hastanelerden tek elde toplanıyo. Sağlık sigorta firmaları ve diğer ticariler ona göre fiyat versin, aman nkse girmesinler ziyan etmesinler deye kıymetli ticari bir data. Ama şahsa ait hususi yerlerin alçıdan kalıplarını biriktiren bi yer henüz yok. Ben kendiminkini aldırdım şık da oluyo. Birer kopyasını ücreti mukabilinde müşteriye vericez arzu ederse büfesine koyar heykel gibisine...

- Tü Allah belanızı... Püh... Ai tükürük numunesi verdim. Geberin!

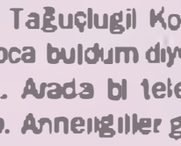

- Merabalar, iyi günnar. Yeşille denizin kucaklaştığı Dümbükü Beach Resort Konsept Hoteller zincirinden Halkla İlişkilar Müdürü Gizem Tağuçlugil Korsakoff ban. Gülizar Öflan'la görüşabilir miyim acabağ.

- Konu neydi, erken rezervasyonla delice fırsatlar mı? O mu, nooluro olsun...

- Ola da bilir. Ama esasen bir satış yapmaktan ziyade 2009 yılında otelimizin "Dilek ve şikayetleriniz kutusu" na attığı şikayet pusulasıyan ilgili anyorum kendisını. Şikayetiyle ilgilenildi. İlgili personel askere gitti, şu an yok yani.

- Anladım Rus turist gelmeyince sıkıntıdan şikayet kutusunu açtınız. 2009 hem de...

- Dürüst pazarlamadan yanayız, evet. Rus turistler gelmedi bu yıl. Yerli turiste it gibi davrandığımız günler geride kaldı. Anneniz şezlong kavgasında Rus Turistten yana taraf tutup kendisine "Lan gidin burdan verdiğiniz üç kuruş otell mi satın aldınız ibişler" diyen garson arkadaşı şikayet etmişmiş. Dediğim gibi, kendisi askere gitti zaten. Fiyatlarımız da uygun...

- Ehehe... Size güven olmaz. Ruslar yeniden gelir, gene yerli turiste köpek çekersiniz filan...

- Yok ya, açık konuşuyorum gelicekler filan yok. Birinci dereceden mağdurum zaten bu konuda. Adıma dikkat ettiyseniz Gizem Tağuçlugil Korsakoff. Kocam da Rus benim. Oligark koca buldum diye sevinmiştim, henf Rusya'da nalburmuş. Arada bi telefonla konuşuyoruz "Asla gelmiycez" diyo. Anneıgiller gelirler mi bi soruver delikanlı. Bu arada sizin sülalede şeyh, oligark filan var mı? Düz zengin de olur... Alo... Kapadınız mı? Alo...

Atilla ATALAY

KAYYUM GİYİM'DEN YEPYENİ TESETTÜR MODELİ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

HDP'li vekillerin dokunulmazlıklarının kaldırılmasına ilişkin fezlekeler başbakanlığa ulaştı. Meclise gönderilmeleri halinde, dokunulmazlıkların kaldırılması için Bahçeli'den tam destek açıklaması geldi.

Başbakan Davutoğlu; "Silopi'de kudretimizi gösterdik şimdi şefkat zamanı".

Bir yıldır uzayda yaşayan bir astronot (ABD) ve iki kozmonot (Rus) Dünya'ya döndü..

Ortadoğu can, AB mülteci derdinde ...

LEMAN

Ankara ve İstanbul'da valiler, 8 Mart kutlamalarını yasakladı. Polis, yasağa uymayan kadınlara tekmeli tokatlı saldırdı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

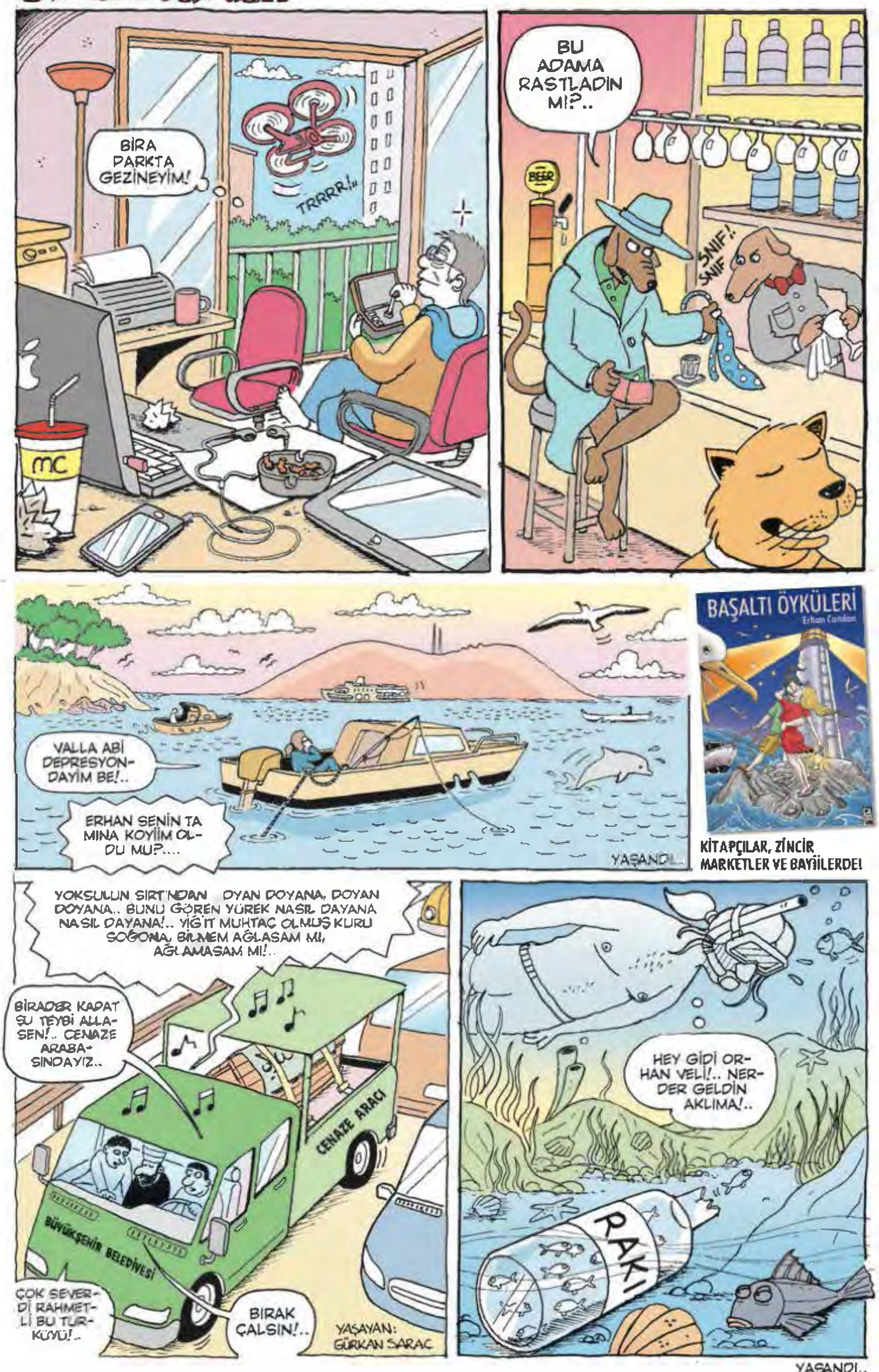

OTOMATİK PATLICAN
ALPER ÇELİK

•• Bu ülkeye mizah bir muz kabuğunun üzerinde geldi. Bazı şeylerinin ortalama, birçok şeyinin kötü olduğu bir ülkenin mizahının bu kadar güzel olmasının başka açıklaması yok.

•• Fuat Avni = Tyler Durden.

•• Bir' için; "çocuğu olunca duruldu" şey demekmiş, lavuk çıt senine uyanıyor, o yüzden sakin sessiz oluyorsunuz, uyanmasın diye.

•• Alın bunu, nefretini kusacak bu.

•• Apartmanda yaşamak değişik bir şey. Yan dairede seks vardı, ne yapacağımı şaşırdım, açtım ketılı tamir ettim gecenin üçünde. Ketıl iyicene bozuldu.

•• Abi yok ya bu akşam müsait değiliz, başka bir yere sözümüz var. Ama siz yine de gelin, kedi evde.

•• Mandalinayı sayduktan sonra tüm o beyaz şeylerini de tümüyle ayıklayıp öyle yiyen insan net olarak gıcıktır. Aynı insan karpuz çekirdeklerine de ayıklar, uzaktan kumandayı da poşetler.

•• Biz çocukken istediğimiz şarkıyı çalsın diye Genç Tv'ye iki sayfa faks çekiyorduk. Şimdi yutubu öpesi'm, kaklayasım geliyor.

•• Belki bekâretini kaybettin ama çok iyi bir arkadaş kazandın.

•• Bilgisayarda birşeyle uğraşırken bunalıp, bıkıp; bir anda bütün pencereleri kapatıp masaüstünde, çocuğunun, sevgilinin vs... resmi' ile karşılaşıyorsun ya, o an bütün dertleri'n uçup gidiyor işte.

•• Çocukluğum He-Man ile Şhe-Ra'nın akrabalık ilişkilerinin ne olduğunu merak etmekle geçti benim.

•• Bakunin kapılar, anarşizine gidelim.

•• Kavgadan adamı kucaklayarak alıp götürüp kavgayı sonlandıran mahalle ab'si tatfişliği. Biri bizi de kucaklasın, alsın götürsün isiiyorum bazen.

•• Kapalı basketbol salonunda basket oynadıktan sonra kafam binada yankılanan top sesinden öylesine çok ambale oluyor ki, yere batsın Michael Jordan!

•• Gazi en son kendi kendilerine sıkıp, en son kendi kendilerini dövüp filmi bitirecekler sanırım.

•• Bardağın dolu ya da boş alması içindekine göre değişir aga!

•• Sınav yapaiken gazete okuyan ya da "bu gün canım ders yapmak istemiyor hadi sesi güzel olan biriniz kalksın da şarkı söylesin" diyen öğretmen vardır ya ilköğretimde, başka hangi önemli meslekte böyle birrahatlık var ki lan? Pedagojik hadiseler demeyin üzülüiüm.

-Bu gün canım böbrek ameliyatı yapmak istemiyor hadi hastayı dikin çocuklar!

-Ya bu gün benim de canım hasta dikmek istemiyor,

-Hastabakıcıyı çağırın da türkü söyletelimo zaman!

•• Çocukluk sanrılan: annenin bulaşık yığını önünde çişi geldiği için yaptığı kabile dansını, bulaşık yıkarken mecburi yapılan bir ritüel sanmak.

MANTIKTAN MUAF: "MUAFFAK"

Behiç Pek

• • Anne ile babanın abartılı İspanyol paçalı garip tişörtlü fotoğraflarını gördükçe senin taşlanmış katuna buldukları kulplar manasızlaşmıyor mu ne?

• • Yaz sıcağında sokakta çok kalın giyinmiş yaşlı var her daim. Geçen dikkatli baktım hepsi aynı kişi lan! Oğlum bize The Truman Show mu yapıyorsunuz, ne yapıyorsunuz?!

• • Filmlerde neden katledilen toplulukta esas oğlana ne olduğunu anlatmak için bir tek daha küçük roldeki karakter oyuncusu hayatta kalır ve cümleyi bitirir bitirmez ölür ve yine neden bu halen daha tekrarlanır? Bir kere de bildiğin vasıfsız figüran kalsın şu hayatta.

• • Zaman makinesi: aylar sonra yerde bulup yenilen antepfıstığının sizi'a fıstığın yere düştüğü zamana ışınlaması.

• • Şu ana kadar hiçbir şeyi tam olarak anlayamadım ama tozu, pisi çıksın diye esnaf tarafından yola atılan paspası hiç anlamadım? Gerçekten temizleniyor mu hiç bilemiyorum.

• • Elbiseleri tıraş bıçağıyla tıraşlayarak pamuklarını yok eden kadınlar, anamız, bacımız, yârimiz.

• • Görüşürüz gibi...

otomatikalper@hotmail.com

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

YERİ GELDİĞİNDE BEN ASLINDA NASILDA BİR SIĞIRIM DİYEBİLMELİ İNSAN...

Maço erkeklik, bu "necip milet" için gayet dokunulmazdır aslında. İşin garip tarafı, bu maçolık çoğu zaman kentli kadın için de "seksi"dir gayet! Böyle olduğu sürece "Kadın Hakları" hususunda da köklü değişim kolay olmuyor. Dünyaca önemli olan hak ve gurur günlerinde, yurdumuzdaki diğerkurumlarda hep şu "özgürlük" lafının lembeliğine takılırım işte! Yani işte ülkem insanının çoğunun bu lafa alerjisi var. Anlamıyor musunuz?? Özgür kadın, elbette bugün daha da görünür olan. "Kadına şiddet"in nedenini bu günkü bu iktidar olarak görüyor. Öte yandan muhafazakar da iş işten geçtikten sonra "kadın şiddet görmesin" diye bağırabiliyor. Ama aynı zamanda kadın örfi milli temizler dışına çıkmasın istiyor! Ben bu çaresiz çelişkilerin temelini taaa Bizans'a kadar götürüyorum. Bizans kadındı.. Fetheden Osmanlılar erkekti. Yani büyük ve debdebeli bir cinsel birleşme misali. Fetihten önceki Bizans'ın "kadın" olması kuvvetle muhtemel. Köhnemiştir ama bilim, sanat vardır. Kadınlar da ortalıkta serbestçe dolaşıp, herkes ellerinde şarap kadehleriyle gülüp eğlenmektedir. Kesinlikle böyledir. ("Porno" tabirinin kökeni de Bizans dönemi Sultanahmet'inde, kadınların seksi danslar yaptığı "Porn" adlı sokaktan gelmektedir.) Bizans'la bu birleşim sonucunda daha rengarenk bir hayatımız olmalıydı bugün... (Bu vesile ile, hatırladığım şu Çukurova küfrünü de ifade edeyim; "Anamı zkerim senin gökkuşağı altında, rengarenk kardeşlerin olur") Şu yaşadığımız ülkeye bir bakın... Evet, kadının dertleri dağlar kadar. Lakin, "erkek hakları"nın bile entelektüel bir savunusu yok. Lafa gelince, her zümreden insanlar avaz avaz hıy-kırıyor!! Belki de bu ülkenin sorunu, hiç bir zaman SADEDE gelememek! Her konuda bir bitmeyen böğürü.

PORNO

"TÖRRKİYA BÖYYÜK devLETTİR üZÜLMAYIN"

Bu ülkede hemen her gün acayip olaylar, iç kaos gündemler olur günlüğüne.. Ama bir de bakmışsın ortalık sessizleştiğinde aslında değişen hiç bir şey yok! Aynı köhne sistem devam etmekte. Kahramanlarda, senaryolarda da sıradan bir gün böyledir! Sanıyorum Bizans'ta da böyleydi. Türkiye'de erkekler hastadır.. Anaları tarafından yanlış yetiştirilmişlerdir. (Kızla erkek kardeşçe ve dostça yetiştirilmez.) Dolayısı ile kadın ile erkeğin ilişkisi de hastadır. Size bir "Türkiye klasiği" anlatayım... Üç beş yıl evvel dergide çizim yapıyordum.. Kahveni aldım, pencereden bakarken iki liseli sevgili kavga ediyor.. Üzerlerinde liseli giysileri. Ama nasıl bir kavga... Öyle böyle değil! Kız, sonsuz yumruklarıyla, depikleriyle oğlanın ağzın sçtı da sçtı!! Sonra bi ara oğlan kızın elini ışınverdi... O dayakçı kız aniden feryat figan yerlere attı kendini! İşte bu, tipik bir yurdum hikayesidir kadınla erkeğin. Gözlerimin önündeki şu tuhaf kavga bana vatanımı hatırlattı. Tam da vatanımdayken...

Kadına şiddetle mücadele her zaman, tam gaz devam etmelidir. Bu, Bizans falan değil, tamamen doğu hastalığıdır.

Ve evet... Kötü günlerden geçiyoruz hep.. Bi de hep şu laf vardır.. "Türkiye, büyük devlettir, bişi olmaz, canınızı çok sıkmayın..." Bu, hala Bizans'ın lanetli güzelliğine güvenin demektir. Bilmem kaç asırlık bir lanetin köhnelliğinde işte böyle yaşayıp gidebiliriz, evet. Ama ışık... Ah o ışık yok mu?!? O ışık bize acıyarak sırıtmakta! İster AKP'li olsun, ister olmasın ışık sırıttıkça ruhlarımız asla teskin olmayacak. En doğrusunu, güzelini alana kadar hepimiz debelenip duracağız! Göbeğini öpe öpe dudaklarına nihayetinde ulaşamayacağız muzluluğa ülkece! Ve hala "Tarım toplumu" muyuz?? "Hahı hah haaa!!. Tarım çoktan bitse de, elbette hala öyleyiz!"

BİZANS

BU ÜLKEDE ERKEKLER HASTA

LM KAYYUM

BU KAPAK OLUR YAA!, BOYSAL ÇİZSİN.. ŞÖYLE SİVAHLI FALAN ÇİZ LAN! BU ARADA ÇAY DA GELEMEDİ Bİ SAATTİR HA..

AR-AR-AR DAM-DAM-DAM ŞAHDAMAAAAR- AJDAAAAAR

1000. SAYI

TAŞKIIIIN!

GELDİM..

ÖBÜR ESPRİ DAHA İYİNDİ..

HIMFFF.. İYİCE...

Z.AKNAR * BOYSAL

İpek Özsüslü

Sayın TAYYİP ABİM

Hatırlar Beni
Aşağı yukarı 20 sene evveli
Kasımpaşa'dan almıştım onu
Karizmayı anında hissetti taksici

Aynadan gözattım ki
Düşünceliydi hali,
Belliki canını sıkmıştı melmeketi
Dedim bu adam ileride başbakan
Geleceği gelmeden sezer taksici

İnanın içimden
nereye abi demek **gelmedi**,
İstikamet ANKARA **içime** doğdu
Deseydi o zaman yürübe Kozzi
Belki de danışmandı şimdi taksici

Ne genaral ne mareşali dayandı
Nice güçlüler eğildi dizine kapan
Tüm dünyaya şan, şöhreti yayıld
Tayyip'te bu dik duruşu gördü ta

Ergenekon dedi acımadı zalime
Ne medya ne **de** kimse edemedi k
Sesi çıkana diklendi, kimin haddine
Böyle Başbakan görmedi taksici

Onunla ekonomi arşa yükseldi
Para gördü memleket işler düzel
Çalışanın yüzü güldü, neşesi yer
Girdi krediye aracı yeniledi taksi

Hastane kuyrukları eridi gitti
TC kimliğin her şeye yetti
Lakin yaranamadı, çok içerledi
Bunca nankörlüğü gördü taksici

Meydanlar aslan gördü kükrediğ
Parti hizaya girdi o diklendiğinde
İçim parçalandı sağ göz titrediği
Parelel mi neymiş duydu taksici

Bir gezi dediler koptu tantana
Çalıdan çırpıdan, düşürdüler tuzağ
Ahh o danışmanlar ahhh dursun uz
Büyük façayı da gördü taksici

Belli ki birileri kıskandı onu
Pensilvanya merkezli hizmet kur
Onları da da aşan büyük oyunu
Malesef gördü yandaş taksici

Tüsiada bile eyvallah demedi
Bir Wanminüt ile İsrail'e ayarı çekti
İş bağlantıları için ömrü havada geçti
Memleket sevdasını gördü taksici

Dik durdukça sırtı, gelmiyor yere
Peygamber adeta ışığını görene
Allah esirgiyor, beddualar nafile
Sağlığı ile ilgili şaibeler duydu taksici

Diyorlar ki Gül ile arası limon
İnşallah maşallah, düzelir bir an
İkisi bir arada akl-ı selimken
Bükülmez bunlar bilir taksici

Tayyip güzel de malesef etrafı pislik
Yiyene güzelsin yemedin anında küslük
Bir günde satarlar çünkü alayı tırsık
Mert namert görür taksici

Kim ne derse desin tarih onu yazacak
Yandaş, paydaş, yoldaş hepsi unutulacak
O duble yollardan duayı hergün alacak
Vefayı takdiri bilir taksici

Az bişey mi onca yıllık davayı kesti
Dağdaki de, düzdeki de hakkını verdi
Kurudu gözler yaşlar kesildi
Oğlu askerdeyken korkmaz taksici

İki kutu parayla işi olmaz onun
Kahraman olmak istiyor, Türkiye onun
En büyük zenginlik budur gerisi oyun
O burdan geçti, bilir taksici

Bazen diyorumki o Ankara yolunda
Konuşsaydın eni konu onunla
Deseydim hizmetindeyim üstad
Görev düşerse ne olur ara
Bin pişmandır, şimdi yandaş taksici

Her işte bir hayır vardır. değilmiş kısmet
Baksana tapelere durmuyor nefret
Benimde maşallah çeneme kuvvet
Bir de benden tapeler olmaz taksici

O şindi dünyalara hükmediyor
İşini güzel yapana oluk oluk veriyor
Okudukça haberleri içim eriyor
Besin zincirinin son halkasında
Kaldım taksici...

Yandaş, yoldaş, kardeş taksici Kozzi

kayyum afet

ZIÇANADAM

KAAN ERTEM

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

LOBİLERİ TANIYALIM

Hükümeti ve başbakanımızı yıpratmak için gizli ve kirli işleri düzenleyen bir sürü karanlık lobiyi ortaya çıkardık.. İşte bunlardan bazıları..

BEDDUA LOBİSİ

Özellikle parasal yapının desteğiyle çalışan bu lobi 24 saat aralıksız, yeni ve yakıcı açılmadık beddualar üreterek bunları iktidarın, bakanların ve akpartili milletvekillerinin üzerine göndermek suretiyle zarar vermeye çalışıyorlar..

GÖRMEZDEN GELME LOBİSİ

Bu cehape zihniyetli lobi, hükümetimizin yaptığı, yol olsun, köprü olsun, çiçekleme olsun binlerce çalışmayı ve hizmeti görmezden gelme faaliyeti yürütüyor..

DERİ PANTOL LOBİSİ

Azgın ve sapkın bir lobi.. Başörtülü bacılarımızı hedef alıyorlar, taciz ediyorlar, idrar sallıyorlar, hiç bişey yapamazlarsa 100 kişi yanından koşup zatürre ediyorlar..

LOBİ LOBİSİ

Lobilerin komuta merkezi.. Yeni lobiler üretmek ve mevcut lobilerin planlama ile işleyişlerini yönetmekle mükellefler.. Bunların dışında anahtar lobisi, arkose lobisi, ayakkabı kutusu lobisi gibi birçok bozguncu lobi mevcut...

terlik

O tuhaf yaz gününü hiç unutmuyorum. Hem terliğimi kaybettiğim, hem de seninle tanıştığım gündü...

Daha sonra, yanyana bir parkta otururken anlatmıştım sana: Yakın yerlere gitmem gereken zamanlarda, ayakkabımı değil de terliklerimi giydiğimi biliyorsun. O gün, Üsküdar'daki eski bir kitapçıya gideceklim. **Hintli derlemeci Beydeba**'nın, **Pançatantra** isimli sanskritçe masallardan derlediği **Kelile ve Dimne** adındaki kitabının, hoşuma giden bir çevirisini bulmuştum. O heyecanla, ve tabii Üsküdar da Kadıköy'e yakın olduğundan, yine ayakkabılarımı giymeyi düşünmedim. Ayağıma terliklerimi geçirip otobüs durağına indim.

O zamanlar, eski otobüslerin kapıları şimdikiler gibi otomatikti ama, çok fazla arıza çıkarıyorlardı ve sarsılarak açılıyorlardı. Belki de kapılara yüklememeliyim kabahati; dikkatli olmamak benim suçumdu. Eğer ayağında lastik terlik varsa, her zamankinden iki kez fazla dikkatli olmalısın! 'Doğancılar' durağında inerken, kaldırıma mutlu ve normal bir şekilde ayak basmama sadece bir saniye kalmıştı ki, bir terlik olduğunu farkettim, ve arka ayağımın ucundan ayrılan terlik kapıya sıkışarak içeride kaldı. Öyle ucuz bir terlikti ki veya ben o kadar sapsağlamdım ki, öylece kala kaldım. İçimden bir an, "**Kaptan! Aska kapıl**" diye bağırmak geçse de, bunun içerideyken söylenen birşey olduğuna, dışarıdan söylenip söylenemeyeceğine kafa yordum. Gelirken otobüsün içi tenhaydı, durumumu gören de olmamıştı. Uzun lafın kısası, otobüs neredeyse gözden kaybolmuştu ve ben Doğancılar parkının önündeki kaldırımda, ayaklanmda tek terlikle durmaktaydım.

Bu çaresizliğim kısa sürdü. Filmlerde görmüşlüm. Böyle durumlarda, kahramanlar, kaybolan pabuçlarının öteki tekterini de ellerine alıp, o şekilde yürüyorlardı. Allah bir yerden alıyor, bir yerden veriyor! Terliğimi kaybettiğime üzülüken, birdenbire kendimi kahraman gibi hissetmeye başlamış, huzur bulmuştum. Üstelik hava çok sıcaktı: Ayakları terlemiş bir vatandaş gibi rol yapmam hiç de zor olmoyocaktı. Doğancılar'dan, aşağıya, denize inen sokaklardan birine saptım. Eski kitapçı, aşağılarda bir yerde olmalıydı. Daha önce de gelmiştim; etrafa baka baka yürüiken birazdan muhteka tam yerini hatırlayacaktım.

Önünde gazoz ve ayran kasaları, büyük bir filenin içinde de rengarenk plastik toplar bulunan klasik bir bakkalın önünden geçiyordum. Burada gözüme çarpan şey, yine, o mavi parlak taşlardı. O zamanlarda apartmanların dış yüzeyleri, dekoratif amaçla, kibrit kutusu boyutunda, fayans gibi düz, parlak ve ufak taşlarla kaplanırdı. Ne zaman görsem, içimde tuhaf bir coşkunluk yaratırdı bu görsellik! Fakat, bakkal ile birinci kat dairelerinin arasındaki bir bölümde, bu mavi taşlardan yoktu. O kısım dökülmüş gibiydi. İçimde, garip bir sızı hissettim ansızın. Parkta otururken söylemiştim. Çok acayip, ufacık şeyler karşısında birdenbire mutlu oluyor, ufacık şeylerden de ansızın fenalaşıyorum.

Yolumu çıkan farklı duyguların etkisiyle, ayağımdaki acıyı unutmuştum. Bir taşa oturup, kaldırıp baktığımda, bir deniz atının ayağıma saplandığını gördüm. Normalde, saplanması değil, orada ezilmesi gerekirdi. Anlamıyordum. Yoksa, o bir gazoz kapağı mıydı? Gazoz kapağını, deniz atı olarak mı görmek istiyordum? Bu çok güzel bir soruydu! Aynı zamanda arkadaşım da olan kitapçıya bu soruyu sormayı düşünerek, sahile doğru ırınneye devam ettim.. Neredeyse denize inecek, Harem otogarına girecektim. Ama inmeden önce, son sokaklardan birinde olmalıydı, Bir apartmanın önünden geçerken, bir birinci kat dairesinin pencerelerindeki demir korkuluklardan hatırladım! İçeride hayata bağlı, neşeli biri oturuyor olmalıydı ki, tüm demirleri farklı renge boyamıştı. Kitapçı, işte bu apartmanın bulunduğu sokağın biliminde olmalıydı...

Ben küçük bir taburede otururken, Hoze arkada, kitabımı arıyordu. Söylemiştim sana: **Hoze** [Hose] İspanyol, ama otuzbeş yıldır İstanbul'da yaşıyor. Arka taraftaki aynı zamanda, sorumun cevabını da düşünüyor olmalıydı. Çünkü sormuştum ve çok ilgisini çekmişti. Yanıma geldi, elindeki yığından bir kitabı uzatarak. "**Pançatantra'nın en iyi çevirisi bu,**" dedi, "**İspanyolca da bile daha iyisi yok.**" Ben kitabı incelerken, yüzüme baktı. Kafamı kaldırdım. Beni zekice ve nazik bir dille de olsa suçlamasını bekliyordum. "Gazoz kapaklarını deniz atı olarak görmek istediğini sanmıyorum," dedi. "**çünkü gazoz kapakları da deniz atları kadar güzeldir.**"

"**Ama, deniz atları canlıdır,**" dedim. "**Canlı olmak, her zaman diğer şeylere** on basarlı" Sana yardımda bulunmasını rica etmiştim, fakat saçma bir şekilde üstünlük çabası içindeydim. Yine de üzerime gelmedi Hoze, "**Doğru,**" dedi sessizce. "**Deniz atını ne yaptın?**"

Bunu soracağını beklemiyordum. Biliyorsun: bazı şeyleri gerçekten bekleyemiyorum. Ansızın yaşanıyorlar. Otobüste kalan terlik tekim gibi. Hoze, deniz atını ne yaptığımı düşünmeme yardım etme nezaketini göstererek, içeriye girdi, fazla getirdiği kitapları yerlerine koydu. Bu kez, arka tarafı kapatan çiçekli perde bir yere takılmış, iyi kapanmamıştı. Aralıktan, hemen kenardaki bir karton kutunun içinde tuhaf şeyler gördüm. Sanki, yukarıdaki apartmanın, koyu mavi süsleme taşlarıydı bunlar. Yüz-üçyüz tane vardılar. Hoze, yerine dönüp oturunca, perde tam kapandı. Şüphelenmiştim ve ona olan saygım biraz sarsılmıştı, ama gene de "deniz atını ne yaptığıma" dair bir cevap bulmalıydım. O gün sana da söylemiştim: hani beraber çok gülmüştük.. İşte o komik cevabı verdim.

Hoze'ye, "**Buraya koydum.**" dedim. Bunu söylerken, Hoze'ye, sağ elimin işaret parmağıyla kafamın içini, yani beynimi göstermişim.

Kitap, sahiden güzel bir çeviriydi. Öyle ki, eve kadar sabredemeyip, yolu çıkana dek sayfaları çevirip çevirip baktım. Arkadaşım kitapçı, önümüzdeki haftalarda geri gelirmem koşuluyla, bir çift sağlam terlik de ödünç vermişti! Boyu güle oynaya tırmandım.

Sona gelince: durup durup, "**sana söylemiştim, parkta konuşmuştum, sana demiştim**" gibi cümleler kuruyorum ama, ortada 'sen' diye birisi yok. Yani sen, yoksun. Peki, olmayan biriyle nasıl karşılaşabiliyorum? Önümüzdeki haftalarda Hoze'ye terliklerini bırakmaya gideceğim. Ona bunu soracam, ve emin ol, sana burada güzel bir cevap vereceğim!

M · E · T · İ · N · F · İ · D · A · N

Doğan Pehlevan

KONULU PANTOLON

METİN FİDAN

07 Mart 2016

"Tartışma"

FİYUUU! NE BİÇİM TARTIŞTIK YAV! HEM DE HİÇ KAVGA ETMEDEN... İYİ GELDİ VALLAHİ :) FÜFF! FÜFF!

HARİKAYDI... HİÇ KABA DAVRANMADIK BİRBİRİMİZE...

YOK, DAVRANMADIK... BİR ARA, TEKME Mİ ATTIM BEN SANA?

HATIRLAMIYOM.

EVET, ANKARA'DAKİ KONUŞMAMIZA BAŞLANIYOZ ERDİNÇ BEY, SEMİH BEY BURADA DİYOR Kİ 1. AĞAÇ EYLEMLERİ, ÖRGÜT İŞİDİR, DİYO. ZATEN AĞAÇ, DOĞA İÇİN ZARARLI BİR MADDE, DİYO. PET ŞİŞE GİBİ, DOĞA ONU 100 YIL SÖKÜP ATAMAZMIŞ! SEMİH BEYİN BU GÖRÜŞLERİNE KATILIYO MUSUNUZ?

ANKARA

TERBİYESİZ EŞŞEK OĞLU EŞEK SENİ!

BİZİM EVİN BAHÇESİNDE BİR İNCİR VAR, KOCAMAN, KALIN GÖVDELİ... O AĞAÇ SEMİH BEY'İN TAA DÖTÜNE GİR... BİIIIIIP!

DOĞRU ama YANLIŞ

HEMEN BİR REKLAM ARASI VERİYOZ! AA? RÜSTEM BEY? AĞLIYO MUSUNUZ SİZ?

DOĞRU ama YANLIŞ

HEE... AKLIMA BİŞİ GELDİ DE... REKLAMLAR BİTENE DEK AZ AĞLIYM.

KAKAOLU DONDURMANIN İÇİNDE ÇİKOLATA YOKTUR OLUM! KAKAO SADECE ÇİKOLATALARDA VAR! DONDURMADA ISLAK ÇİKOLATA VAR!

SAÇMA SAÇMA KONUŞMA... O ZAMAN NEDEN İNSANLAR KAKAOLU DONDURMAYA, ÇİKOLATALI DONDURMA DİYOLAR?!

HİÇ KİMSE BİR KERE ÖYLE DEMİYO. BEN BİR DEFA DEDİM, ADAM ANLAMADI, AZ KALDI BENİ DÖVÜYODU YANLIŞLIK YÜZÜNDEN.

POH! KİMSE KİMSEYİ YANLIŞLIK YÜZÜNDEN DÖVEMEZ SALAK! SADECE BİRİSİ PARANI ÇALARSA DÖVEBİLİRSİN!

HAAYIR CANIM! PARANI GERİ VERİRSE DÖVEMİYOSUN. AMA ORDAN GEÇEN BİR KADIN SANA KÜFÜR EDERSE DÖVEBİLİRSİN BİRAZ!

YANNUŞ YUNNUŞ KONUŞMA. KADIN NE ARIYO O SAATTE SOKAKTA? DONDURMACILAR BİLE GECE 12'DE KAPANIYO SALAK!

ANLIYORUM, PARAN YOK. O IŞIN KILICINI ALAMAZSIN, AMA BENCE ŞÖYLE DÜŞÜN. ŞİMDİ ONU ALAMAZSAK, AY BAŞINDA BANA SÖZ VERDİĞİN OBÜR OYUNCAKLA ÇAKIŞACAK... BENCE ŞİMDİ ALIP EN AZINDAN BUNDAN KURTULALIM. OBÜR OYUNCAĞI BELKİ İSTEMEYEBİLİRİM DE, ÖNERİN NEDİR?

SUS, YALVARIRIM BİROL! AY NEDEN SEN DE OBÜR ÇOCUKLAR GİBİ TEPİNİP AĞLAMIYORSUN? AY NEFES ALMADAN KONUŞUYOSUN!

NEFES ALIYORUM ASLINDA, AMA SEN ÖNDE YÜRÜDÜĞÜN İÇİN DUYMUYORSUN. FIF FIF FIF DİYE ARADA NEFES ALIYOM...

HAYIR, KATILMIYOM FİKRİNE! AKIL VARMIŞ NİZAM VAR. BİRAZ İNSANDA MANTIK OLUR YAHU! AĞZINDAN ÇIKANI BİR KULAAN DUYSUN!

NE BİÇİM KONUŞUYON HÜKÜMDARINA. TEZ KELLESİ VURULA!

HEMEN KELLE VUR! HEMEN KELLE. TARTIŞMAYA GELEMİYO, KELLE VURUYO... DİNLEMEYİ BİR ÖĞRENSEN. BİR SAKİN OL. AZ DİNLE BENİ...

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

BU LODOSLU HAVA DA BİTİRİYOR İNSANI...

KIŞMET

ONUN DA SARHOŞLUĞU BAŞKA GÜZELDİR!..

NE SARHOŞLUĞU YAHU, İNSAN DAYAK YEMİŞ GİBİ OLUYOR İSTANBUL LODOSUNDA...

DAYAK DEMİŞKEN, KADINA ŞİDDET EŞİY ŞİDDETLİ BOYUTLARA ULAŞTI...

ŞİMDİ İL İL ŞİDDET HARİTASI ÇIKARILIYORMUŞ ÜLKENİN ŞİDDET RÖNTGENİNİ ÇEKMEK İÇİN...

BU HARİTA KADINA ŞİDDET UYGULAYANLARI DURDURUR MU GENCEP.

İL OLARAK ÇOK GERİDE KALDIK NAMZET ABİ. GURURUMA DOKUNUYO. MORALMAN ÇÖKERTİYO BENİ...

HEE LA BEN DE ÇOH İÇERLİYOM BU DURUMA...

DAHA ÇOK ÇALIŞMAMIZ LAZIM. GİDİYİM DE İKİ SÜMSÜKLÜYÜM BENİM GARİYİ...

BENCE BİR DE ŞİŞİ HARİTASI ÇIKARILMALI... SEVGİNİN DÜNYA HARİTASI ÇİN'DA DAHA İYİ OLUR ASLINDA...

GÜZEL BİR PROJE... BU İŞ GÖNÜL ADAMLARINA DÜŞER...

AŞK ATEŞİYLE YANMIŞ GÖNÜL BÖYLE BİR HARİTA ÇİZERSE ÇOK HARARETLİ OLUR, EL YAKAR. ONUN İŞİ YALNIZCA ÂLEMİ SEVMEK... BIRAKALIM BU İŞİ DE KARARINCA BİLİM ADAMLARI YAPSIN...

ERDENER ABİ

-Dünyaya çocuksu bir gözle bakmak istiyorum abi!

-Hiç tavsiye etmem!

-Çevre duyarlılığına dikkat çekmek için kendimi yaktım ama hiç kimse ilgilenmedi abi! Yanıyom kurtar beni!

-Seni ben bile kurtaramam!

K. ERTEM

toka

Fani dünya

'Yatçaz kakçaz yatçaz kakçaz yatçaz kakçaz.. hoooop, ordayım'. Gülşen'in şarkılarında hep bi segsüğlük var olması gerekli gibimiyrak sanki adeta. Görev gibi. O da ordan öyle bi bişeyler şeyederek. İşte o da öyle gibi zaar.. ken, ki ,imtirak. Şarkının sadece nakaralı kalmış aldımda: 'Yatçaz gakçaz, yatçaz gakçaz, yatçaz gakçaz.. hoooop, ordayım'. Bana Aşık Veysel'i çağrıştırıyor. topraktan gelip toprağa gitmeyi çağrıştırıyor. Şarkıyı yazarken niyet her neydiyse artık, bilemem. Gerisiri zeire hatırlamıyorum, sadece tek'anlı yeri faniliği, geçiciliği en kısa ve özet, hemi de şakalı anlatan bi nakarat gibi geliyor: Üç günlük dünya. Hepimiz neticede yatcez gakcez, yatcez gakcez, yatcez gakcez, hoooop, ordayız...

Hulya İglasyas

Bi dönem bu şarlatan 'çağ zengiymiş, hatta adası var' diyesiydi. Bi ara çok duydukdu: 'Adası var, bi sürü kadın doldurmuş zabahoca dens, oğşomaca dens, eğleniyorumuş'.. diye diyenler olduyodu. Bana hülya iglasyas dedikodusundan ve olayın gerçek mi yoksa elsame mi olduğundan çak.. onu anlatanın anlatırken ne kadar heyecanlandığı ilginç geldi hep. Bakıyasun, eğer gülüp eğleşmek amaçlı anlatıyosa, ahmiss. Çok süper, neşeli bir kişi bu, doyuk, dingin, ferah biri, rahat arkadaşlık edilir bunla. Yak, baktın bunun gözleri ışıl ışıl, 'keşke ben de öyle olsaydımdı' diye anlatıyor, o zaman azmakbaşı, hemmen uza. Buna varılmaz. Buna kız verilmez. Buna dükkanın anaktarı emanet edilmez. Bunla arkadaş neyin de alınmaz maazallah anam bu bi acayip çünkü. Aman diyim, kaç kaç kaç.

Ve fakat

Beri vayt diye şakacı var. Ama konumuzla ilgisi yok... beri yandan kadırlara bu ülkede seçme ve seçilme hakkının dümdüz zerre uğraşmadan verildiğini unutmamak gerek. Bu çok önemli. Amerika'da, İngiltere'de kadınlar, sona bana çak normal gelen bu hak için çok uğraştı, çok işkence gördü, mapislerde öldü. Uluslararası antlaşmalara mutlaka kadın yöneticilerin imzası atılan bir milletken, ne oldu da ne geldi başımıza? Neden geldi? Ne yaptık da oldu? Ve hâlâ dünyada neden tırnak içinde 'en gelişmiş ülkelerde' dahi çalışan bir kadın, aynı işi yapan erkekten daha az kazanıyor? Ne münasebet? Bunu bir sar kendine yarraaa..m?.. diye sarmak lâzım elinde tutanlara. Güçlü.

Elma

Elma vermiş de, o da elmayı yemiş de şey olmuş da.. bırmak bu işleri maruk. Bin mayor yıldır aynı şeynen kandıyosun kendini. 'Tümanı tutamıyom' demiya da..

8 Mart Playlist

Pin Up- Kıncon mu Beli mi? (Ayşe Hatun Önal şarkısının daha bi heyyaaaah versiyonu, orjinali de güzel, ama bu daha da şey)

• Pin Up- Üretim hatası

• İzel- Pis Drakula ('Hayvan' diye başlıyor. 'Sevişmeyi bilmiyor, öğrenmek de istemiyor' diye devam ediyor. Bu türdeki en rakınsal şarkı.)

• Mercon- Yak sana

• Mercon- Saçmalamasana

• Nil Karaibrahimgil- Tektaş. (Babası, beyi ünlü olduğu için iş hayatında kadınların çektiği zorluklarla güleşmesi gerekmediği izlenimi veriyor. özgür kız edası eccik havada kalıyor olsa da niyeti iyi, güzel şarkıları var.. daha özgür olaydı eyiydi)

• Özlem Tekin- Tek Başına (Şarkıdaki 'motor' kelimesini biraz daha düşünmüştür mutlaka bu arada. 'Erkek motor' konusunu veya genel olarak motor nedir, neden insanlar motor olundurtuluyor, hatta motor demek de güzel mi zaten kimseye_ bu kavramın yamukluğunu görmek ister deli gönül)

• Nükhet Duru- Beri Sil, Beni Geç (Mele Özgençli kelime, Nükhet Duru ses sanatçısı.)

"8 Mart"

Feyhan Güver

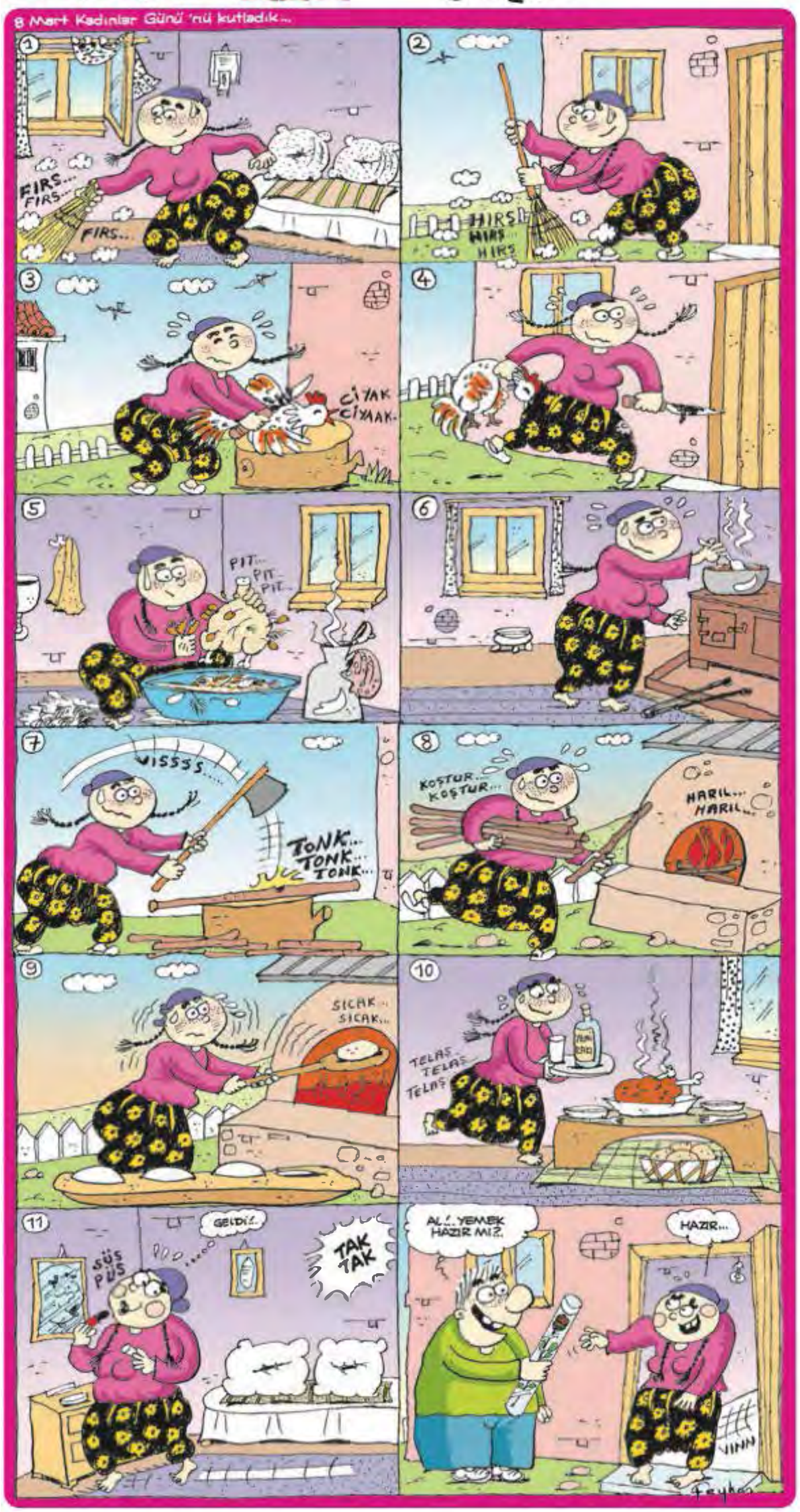

"KADINLAR TURŞUYU ÇALKALAMAYA BAŞLARLARSA KORKACAKSIN HAFIZ!"

Selim Yalçıner

"Turşu mu?"

"**Evet. Turşu. Niye şaşırdın, yazın denizden eve dönerken manyak gibi turşu yemez miydik ha? Suyunu da, bardak bardak, kana kana içmez miydik?**"

Ağzından iştah köpükleri saçarak konuşan İsmail'e verecek yanım çaktu, artık çocuk değildik, o turşulardan hala var moyalı gibisine ama, o kadar büyük bir motivasyonla -inovasyon da vardı içinde- konuşuyordu ki, itiraz eltiğimle birbirimizin gırtlağına sarılmamız işten bile değildi. Yani önce o benim gırtlağıma sarılırdı, dağıtusunu söylemek gerekirse. Bulunduğumuz ortamın ambiyansı, gene değinusunu söylemek gerekirse -ki artık anlaşılmıştır yanlışla bir işimiz olmayacağı- bu türden bir başıbozukluğu ya da delişmenliği kaldıracak bir atlamı hiç mi hiç sunmuyordu.

"**Peki,**" **dedim.** "**Gidelim oraya, ama Hasan'a haber verelim, buraya geleceğine turşucuya gelsin bari,**" ve acilen cep telefonumu sanladım.. Yanıt vermedi, not bıraktım, bir de kısa mesaj attım..

İsmail, Hacı yani, iri adımlarla yürüyordu ki, gören aşermiş olduğundan kuşku duymazdı kesin. Turşucu, yeni açılan, iç mimar eli değmiş dükkanlara güzel bir örnekti. Çalışanların tümü önlüklü ve eldivenli olmakla, müşterilere burasının hijyenik bir olduğu mesajını veriyordu ayrıca. Oldukça geniş, L biçiminde bir tezgahın üzerine büyük turşu kavanozları yerleştirilmişti, isteyen, parmağıyla işaret etmek 'suretiyle' arzuladığı turşu cinsini ya da karışımını, turşu suyunu rahatlıkla gösterebiliyordu. Dükkan reklamı bu kadarla kalsın şimdilik.

Müşteriler kuyruk oluşturarak yandan kaymak yapmanın ayıp olacağı bir ortam hazırlamışlardı, bu vesileyle gönül rahatlığıyla kuyruğa girdik. Hacı kıpırdanıp duruyordu. Sanki yaşamı, yiyeceği turşulara, içeceği turşu sularına kilitlik bir ilişkiyle sıkı sıkıya bağlıydı. Hamile olamazdı. Olsaydı kesin söylerdim. Gene de...

Birden, yükselen bir kadın sesiyle irkildik, çalışanlardan birine çıkışıyordu:

"**Evladım, bir lokma denemek istiyorum, bunda ne var anlamadım!**"

Önlüklü delikanlı, hızlıca patronunu aradı gözleriyle, siyah pantolonlu beyaz gömlekli -gömleğin üstten iki düğmesi açık- üç günlük sakallı bir adamın iki gözünü sinirli bir biçimde kapatarak anay işareti vermesiyle başlayan sürecin ardından bir kağıda iki üç parça lahana turşusunu maşayla koyup kadına uzattı.

Üst orta sınıfa mensup olduğu izlenimi veren kadın, bir parça lahana turşusunu ağzına götürdü, sessizlik içinde dikkatle çiğnedi ve:

"**Bu kavanoz iyi çalkalanmamış oğlum.**" dedi. Çalkalanma denimi, dükkanda, çok isabetli verilmiş bir pasın stadyumda neden olacağı sese benzer bir uğultuya yol açtı.

Satıcı delikanlı, "**Hanımefendi, imalat sırasında mutlaka yapılmıştır, yani, çalkalanmıştır**" deyince kadın sesini daha da yükselterek, "**Al ye evladım, bak bakalım çalkalanmış mı?**" diye sarıldı. Artık dükkanda sinek uçsa vızıltısı duyulurdu.

Genç çalışan, ürkek bir hareketle bir parça lahana turşusunu alıp yemeye başladı. Hepimiz delikanlının ne diyeceğini, derecelendirme kuruluşunun açıklamasını bekleyen ülke ya da banka yöneticisinin tedirginliğini çok aşan bir korku içinde bekliyorduk.

"**Her zamanki gibi gallba...**"

Bu sözler, süreci bitirdi. Kadın, kendisinden hiç beklenmeyen bir güçle kaba kavanozu kaldırdı, bir eliyle alttan tutarak öbür eliyle de kapağını iyice bastırarak çalkalamaya başladı. Bir yandan da söyleniyordu:

"**İşi bilmiyorsunuz. Gereken zamanda çalkalamıyorsunuz, işi bize bırakıyorsunuz. Oldu sandığınız turşu bile bakın çalkalanınca ne kadar değişecek, göreceksiniz...**"

Gömleğinin üstten iki düğmesi açık, üç günlük sakallı patron bu sırada kadının yanına gelmişti. Turşu kavanozunu almak istedi, kadın bırakmadı. Adam bu kez kadının kollarını tutmaya çalıştı, iyice çileden çıkan kadın, kavanozu sallama mesafesinin kısalmasına rağmen vazgeçmedi. Bunun üzerine kadını hızlıca itti bıçkın. Kadın yere düştü, kavanoz da kucağındaydı. Ben bu iş çığırından çıktı diye düşünürken Hacı İsmail birden adamın üzerine atıldı, önce iki tokat çekti: herife, ardından da midesine aldukça sert bir yumruk vurdu. Adam ve kadın yerde yan yana yatıyorlardı artık. Kadın, kucağındaki turşu kavanozunun ağırlığı altında kıpkırmızı kesilmişti. Patron, neye uğradığını anlamaktan hala çok uzaktı. İsmail, bir lenor netliğiyle, kadına el kaldırmanın, hem de dünya kadınlar gününde, ne kadar kötü bir şey olduğunu, sinirli ama tane tane sözcüklerle ve oldukça yüksek bir sesle bağırırken, çalışanlar tezgahın arkasından çıkmışlardı; ikisi İsmail'i kuvvetler, diğeri de yerde yatan patronunun yanına gitti. Ben ise Hacı'yı turşucular dan kurtarmaya yönelirken bir ses duyuldu:

"**Ne oluyor burada?**"

Hasan'dı. Çok cıdıydı. Bana hafifçe göz kırptı, elini cebinin cebine soktu, cüzdanını çıkardı, yarım açıp şöyle bir gösterdi, "Polisi kim aradı?" diye sordu.

"**Ben aradım!**" **dedim.** Kanıt olarak da, cebimden çıkardığım cep telefonumu kaldırıp gösterdim.

Hasan, "**Nedir?**" dedi.

"**Bu bey,**" dedim, Hacı İsmail'i göstererek, "**Sinirlendi de...**"

"**Onun sinirini alırız**" dedi Hasan, İsmail'i dirseğinin üzerinden sıkı bir şekilde tuttu ve ite

kaka dışarıya çıkardı. Ben de peşlerinden. Hacı, bir bana, bir Hasan'a bakıyor, polis tarafından götürülmeye, ayağını sürümeye çalışarak direnir gibi yapıyordu. **"Benden ne istiyorsunuz. ben suçsuzum, o adam kadına saldırdı, onu götürün,"** mealinde sesler çıkarıyordu. Turşucu, çalışanları müşterileriyle, caddeye dökülmüş, arkamızdan bakıyorlardı. Ortalarda tabii ki polis aracı falan yoktu. Yoldan çevirdiğimiz bir taksiye **"Kadıköy'e"** diye binerken, turşuculardan biri, **"Ya bunlar iki arkadaş, birlikte gelmişlerdi, polis de bunların arkadaşı"** diye bağırdı ki, çok geç kalmıştı. Taksici, kalışının taksisi değildi, buranın çocuğuydu, caddede çakılan en soldan en sağa geçmeye -olay yerinden hızla uzaklaşmak için değil, doğası gereği- başlayarak bizi öfkeli turşuculardan çoktan kurtarmıştı.

Hasan işaret parmağını dudaklarına götürerek 'sus' işareti yaptı, kımıl kımıl, kıkır kıkır zar zor Kadıköy'e geldik, şoförün **"Nerede bırakayım abi?" sorusuna, "İlk müsait yerde"** dedi Hasan ve indik, ne iniş. Çarşıya doğru gidiyoruz ya, normalde çarşıdan dönüşte bile insanlar bizim gibi yalpalamaz yani, o derece.

Midye kokareç falan, öyle bir yere azami itinayla oturduk.

"İyi çalkaladın Hacı" dedim İsmail'e.

"Kadınlar turşuyu çalkalamaya başlarlarsa korkacaksın Hafız!" dedi, "Baksana, o kadar korkuyorlar ki, Dünya Kadınlar Günü kutlaması için Diyarbakır'a gitmek üzere İstanbul'a gelen Katalan milletvekili Mireia Vehi'yi sınır dışı etmişler. Bu dünyada bir şeyler değişecekse, bunu kadınlar yapacak." Hasan'a döndü, "Bana bak, sen nerede öğrendin adamın kalbini öyle tutmayı, kıpırdayamadım bile." dedi, **"Polis misin yoksa sen lan?"**

"Bir kere gözaltına alınmıştım" diye yanıtladı Hasan, "Oradan biliyorum."

Kokareçler, midyeler dalu masaya, sonra çevreye bakındı Hasan, **"Size sosyal paylaşımlarda okuduğum çok kötü bir fıkrayı anlatayım mı?"** dedi. Hacı masadaki bıçağa sarıldı,

"Bak, yeterince kötü değilse..." Ben omuz silktim. Nasılsa Hasan yanımızdaydı, başımıza bir iş gelmezdi, **"E anlat bari,"** dedim.

"Son kokareç kesilmeden, son midye açılmadan, son lşkembe içilmeden beyaz adam, brokolinin yenen bir şey olmadığını anlamayacak," dedi Hasan.

Hacı İsmail'in elindeki bıçak masaya düştü. Benim omuzlarım çöktü. Fıkra daha kötü olamazdı.

Hasan'a ne yapmıştık da bunu bize reva görmüştü?

Korkak İntihar

AKYOL

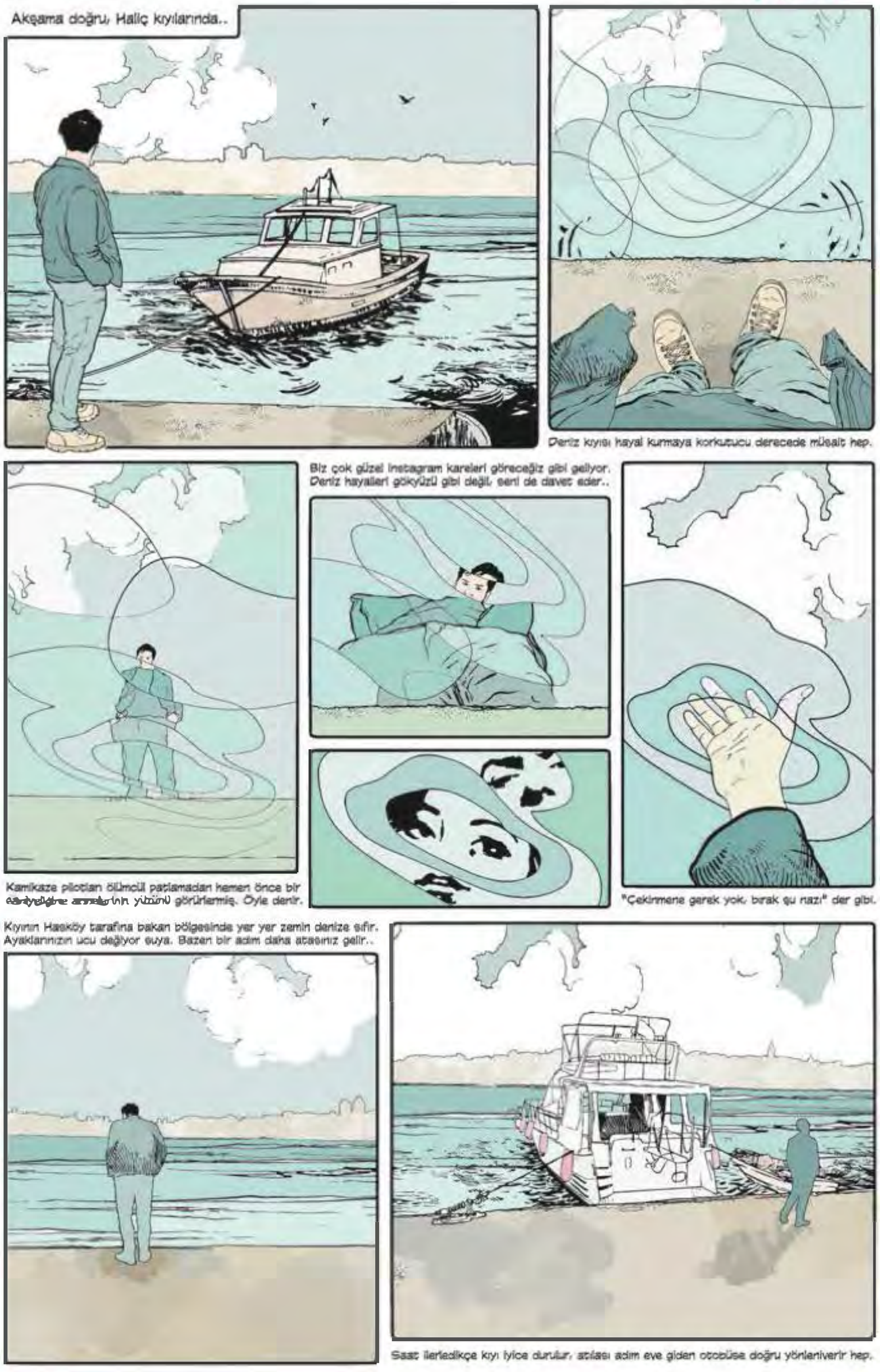

Sayı: 1264 / 9 Mart 2016 Çarşamba
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN • Yazışileri Müdürü: Zafer AKNAR • Müessese Müdürü : Ali YAVUZ • Muhasebe Müdürü: Gülsüm ÖNLÜ • Grafik: Murat Yüceşan • Cebrail Okan • Renk: Fürat Ödemir • Satış Müdürü: Şener Küçükaplan • Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 55 • Baskı: LeMan Matbaası • Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-6 Blok No: 7-8 Haramidere /İST. Tel: 0212 - 856 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: D.P.P A.Ş

suatozkan
@leman.
com.tr

KIRIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

1266

23 Mart 2016 Çarşamba Sayı: 2016/13 **3,5TL.** (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4 TL.

ISSN 0 1300 4867-4

9 770130 048678

LeMan

Flaş... Flaş... Flaş... Flaş...

Amerika'da Kara Para Trafiği İddiasıyla Tutuklanan Reza Sarraf'ın 75 yıl Hapsi İstenlyor.

SARRAF'IN FBI'DAKİ İFADESİNİ ELE GEÇİRDİK!

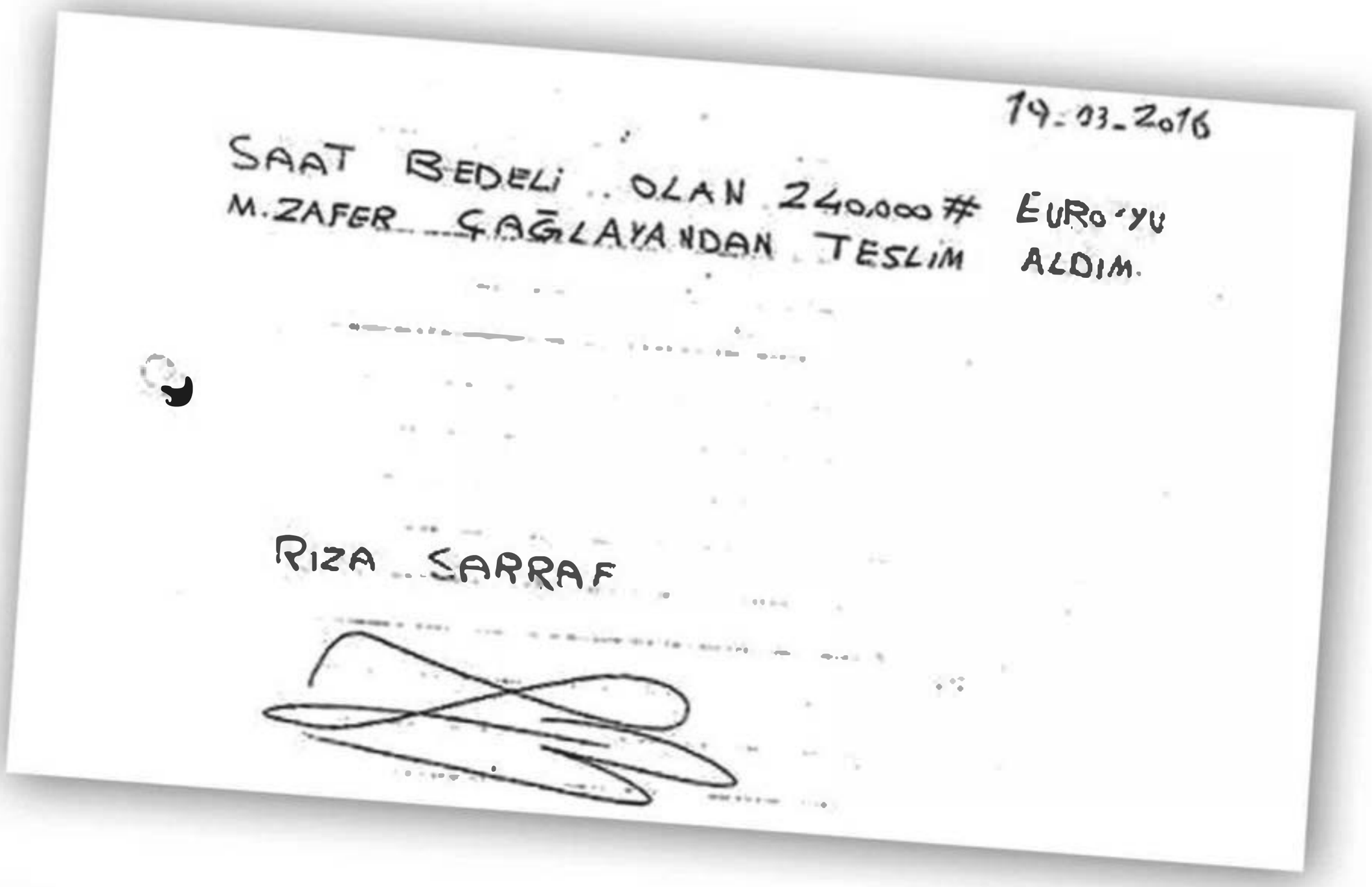

14-03-2016

SAAT BEDELİ OLAN 240.000# EURO'YU
M.ZAFER ÇAĞLAYANDAN TESLİM ALDIM.

RIZA SARRAF

İDEK

Bomba sonrası İstanbul...

İHH Kocaeli şubesi yetim çocuklara yardım için düzenlediği gecede, yetim çocukların eline oyuncak silah, kılıç vererek cihad çağrısı yaptı.

Her canlı bomba eylemi sonrası kırmızı karanfillerle olay yeri ziyareti başbakan'ın rutin faaliyetleri arasına girdi.

Amerika'da seçim masalları ve Üfürükçü Cumhuriyetçi Trump Reza yandaşı!

Her an her yerde feryat, figan, vefat, kan, ecelle ölmek haram...

Günlerdir beklenen saldırı İstiklal caddesinde gerçekleşti. İsrailli turistlere yönelik İŞİD'li canlı bomba sonrası İstanbul sokakları boşaldı...

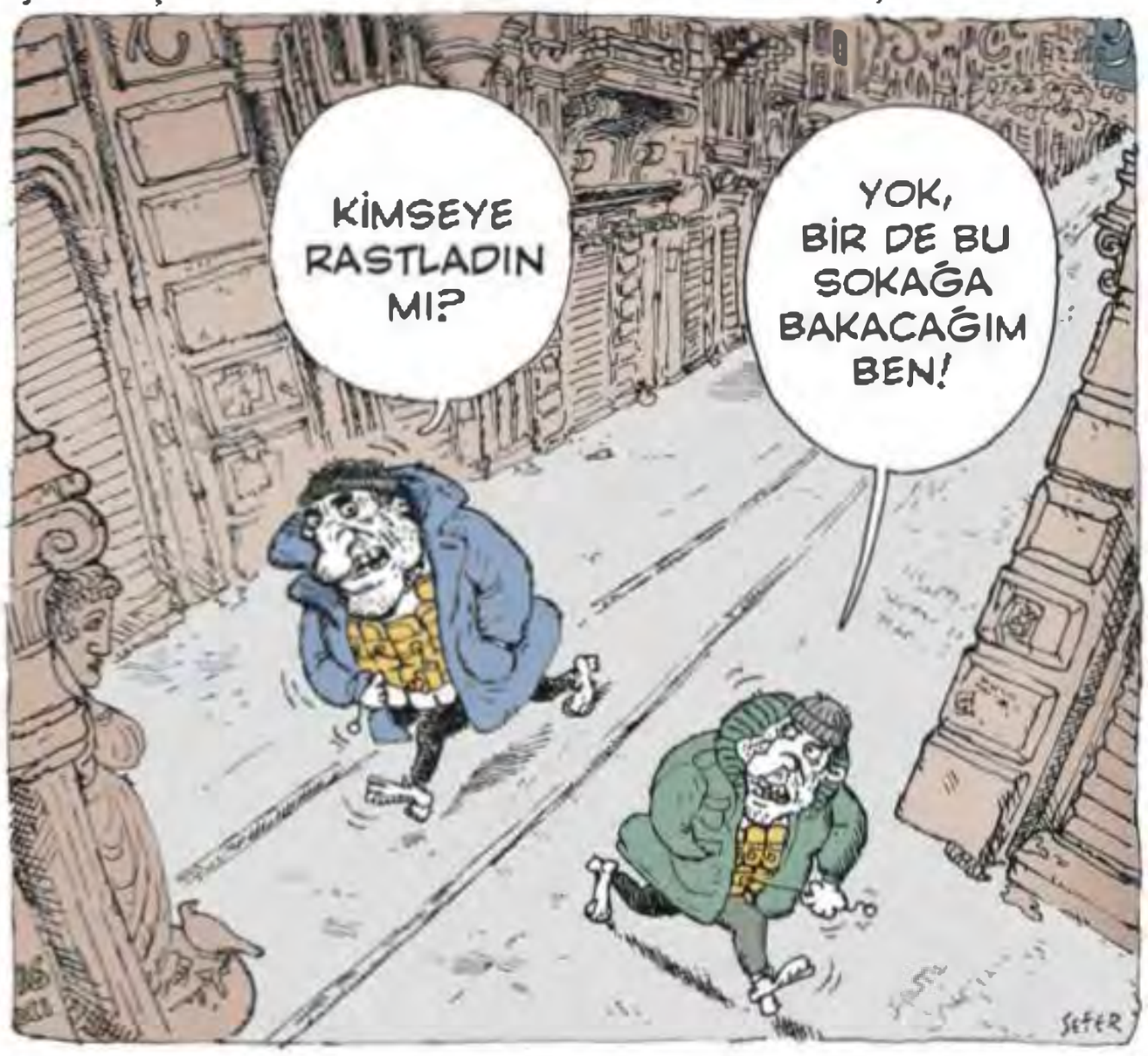

Sebahattin Zaim Üniversitesi Rektör yardımcısı Prof.Dr. Bülent Arı, Türkiye'nin en tehlikeli kesiminin üniveriste mezunları olduğunu söyleyerek, "Cahil okumamışlara daha çok güveniyorum" dedi.

KAPAK KONUSU

#RezaZarrafYalnızDeğildir

ZIÇANADAM

KAAN ERTEM

SIKILHAN

- Alo, Sıkılhan benim ben Hırgurkan. Alo. bana bak sakın benle konuştuğumu belli etme. Ortadan kayboldum_ köyde bir bağ evinde kalıyorum, Bir keç yakın kadeşimle amasız rakatsız alkol kullanıp Feidl Beba'dan şu şarkıyı söylüyoruz: "Çok sevdim suç sayıldı, hiç sevmedim kabahat. Bir his diyor ki bana:ol de kendini arat"...

- Afiyet olsun Reiz. Peki seni ölmeyip de beni aramaya iten nedir?

- Bırak şimdi goygoyu. Beni arayan soran var mı? "Adam gibi adam, mert, yiğit, duruşt, okmayinin peşindeki insan, dürrala: reisi kişi Hırgurkan Yıltızcı nerelerde acaba" diye huysuzlanmalar başladı mı?

- Eööö... Yokluğun pek duyulmamış olabilir, ortamlar henşik biliyosun. Sen orda kalmaya devam et arna. Bi şekilde farkedilir.

- O zaman sen bi zarf at bakalım Twitter'a faysebuk falan. De ki: "Erkan Petekkaya yalnızlığı ve Polat Alemdar samimiyetindeki kardeşim, temiz esnaf, hizmet ve hak için bir an dahi tereddüd etmeden kendini çalışmaya adayacak kıratlıdır. kadına daima bir çiçek gibi muamele etmeyi kendine düstur edinmiş arna gerektiğinde de edep dairesi içinde. şahsiyetini ezdirmemek için her türlü ve...

- Tamam değmezsin sen dostum, 140 karakteri aşıyo karaktersin...

- Ya işte özet geç o zaman. "Merak ediyorum acaba vaktiyle kıymetini kâfi derecede bilmediğimiz bu yüce gönüllü, bu memleket aşığı kardeşim, bu istrateji dehası, inşaa...

- 145... Beş karakter eğu...

- Üçün beşin hesabını yapma lan sarafsız, bir nevi memleket mevzuubahis, yaz işte... Ne diyodum, "Merak ediyorum acaba vaktiyle kıymetini kâfi derecede bilmediğimiz bu yüce gönüllü, bu memleket aşığı kardeşim, bu istrateji dehası, manevi inşaa muteahhidi, bu dünyalar reyisimiz nerede?" diye yaz. Bakalım ne cevap verecekler, yokluğum onlara nasıl koymuş? Hatta merak ve pişmanlık unsurunu biraz daha harlamak için "Sakın başına bi şey gelmiş olmasın? Eyer ki Hakk'a yürüdüyse, mekânı cennet olsun. diliyorum ki imanlı olmuştur" yaz... Yok lan sil... Çok acıklı oluyo. afedersin kadın gibi ağlamaklı oldum kendilerime... Haklarlen düşünürse, çok büyük bi kayıptım lan ben kendim için... Neyse. sen kısaca "Hırgurkan Reyis, yokluğun alemleri yakıyor. neredesin?" yaz... Alo, orda musun?

- Burdayım, küçük bir heykelini yapıyodum reiz... Ehe...

- Alay mı geçiyosun lan sen benle değişik! Benle dalga geçeceğine aç da kendinin edeb dışı ucube heykellerini yap sen yavşak! Nerdeysen orda dur Sıkılhan Dur ve seni defalarca kez piçaklamamı bekle... Adres var lan bana nerdesin...

- Arda'yı mutlu etmek için bi günlüğüne İspanya'ya gitmiştim Reyis...

- Bak haala ne diyo yavşak. Bittin lan sen Sıkılhan, sür'atle neticelendin olm... Alooo?

- Ola... Ehehe...

- Alooo, Sıkılhan Öflan... Canım naaber, nasılsız? Ben Asla Gelmeyen Kargocu Renan... Bana bak, sen gene evdesin de mi?

- Kargom mu var? Olmasın... Kabul ediyorum, adresinde bulunmamış olayım. Razıyım, kapattım. Evde ölmüş olayım, peki.

- Ne işiniz var lan evde? Olmayın lahi, hiç biriniz adresinizde durmayın. Pırıl pırıl evde takılıyoruz. Bütün lan ekonomiyi. Sokaklar bomboş, çarşılar. AVM'ler .ekmeğinin peşindeki samimiyet esnafları kan ağlıyo... İtin koptuğum asılsız tehditlerinden bıkıp da insan alış verişe ara verir mi lüç? Hade AVM'lere... Sokaklar boş kalmıyor, korkmuyorum. tükeliyorum... Hadi gençler...

- Ne alakası var ya tüketimle falan...

- Olm lan millet terör korkusuna evde otururken internetten alış verişe dadandı. Bakma sen, hiç bişe alış verişten alıkoyamaz bunları, alayının kredi kartı patlak. Ödenmesi gereken kadarını ödeyip ha babam de babam yeni borca giriyolar. İlla ederler alış verişlerini. Alayı tüketim manyağı olmuş. Bari diyorum dışarı çıkıp ordan alış veriş etsinler, İnternetten alış veriş ne demek? Kargo işi demek. Dünyayı dolaşıyo şu kardeşin Renan'a giriyo... Çıkın dışarılara hade, hade...

- İyi de sana ne? Sen zaten Asla Gelmeyen Kargocu Renan'sın, Dönüp dolaşıp da kimsenin kapısına bişe götürmüyon ki...

- Çok biliyosan sen gidip kargoları bişe. Hadi çık da satıyosa dolaş sokak sokak. Ben canımı yakıp durmadım. Sen sıcacık evinde oturup alış veriş et, Kargocu Renan pallasın. oh ne güzel İstanbul. Yağmayak. herkes dışarı çıksın alış verişini dışarıda edip nasıl paylaşsın. Bakarın evlerde oturup internetten tüketmeye... Kuş kış hade dışarı... Telefonu kapa fırla AVM'ye...

Atilla ATALAY

TERELLİ PICTURES

ÇAN BARSLAN-

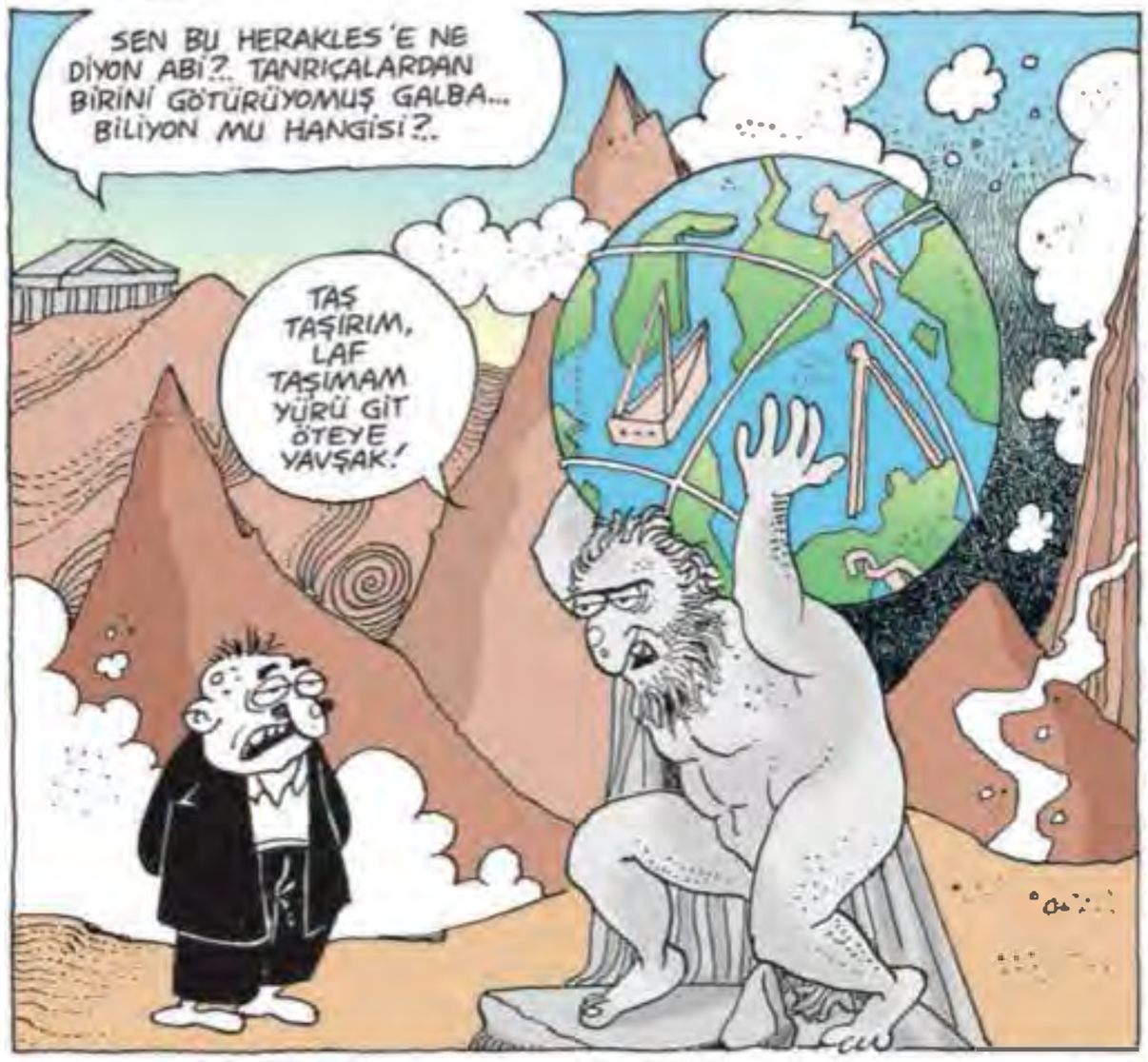

FELAT DELİBALTA

Duayen futbol yazarı

Saygım Sonsuz

sizler için yazdı...

BRAGA+BEBEK: 4 FB: 1

Dk.11. Ahmed Hassan aldığı topla Fener kalesine nefis bir ofsayt attı: 1-0. Alkışlar hem Ahmed Hassan'a, hem de ofsayta döviz bürosu gibi anında gole çanak eden hakeme.

Dk.43. Taç atışında topu eline alıp rakip kalede gol aramak için yayan olarak yola çıkan Şener bir süre sonra durdurularak topu ayağı ile taşıması hususunda uyarıldı.

Dk.45. İlk yarıda saha kenarında teknik direktör olarak ter döken Pereira oyundan alındı, ikinci yarıda takımının on ikinci oyuncusu olarak tribünde görev yaptı.

Dk.45+3. Soldan Nani geldi. Van Persie. Defanstan sekti. Alper Potuk. arkası yapışkanlı topu filelere yapıştırdı: 1-1

Dk.64. Mehmet Topal, sahaya kollarıyla çıktığı için cezalandırıldı. Penaltı. Kırmızı kart. FB on kişi.

Dk.69. Joshue. Penaltıdan gol: 2-1

Dk.72. Santos kafayla indirdi. Stailjkovic vurdu: 3-1

Dk.84. Rafa Silva. Topla kırk metre yürüdü. Kimsecikler yok. "Geldim yoktunuz," gibilerden topu not olarak kaleye bıraktı döndü: 4-1

Dk.90+5. Alper Potuk'tan faul. Bebek'ten kırmızı. Fener dokuz kişi.

Dk.90+6. Volkan Şen herşeyini ortaya koyuyor. Ahh. Gene atamadı. Volkan Şen'i diyorum. Hakem bir türlü atamıyor. Atsa rezillik olucak. Ve oldu. Volkan hakemle korakor mücadeleye girdi. Kırmızı. Fener sekiz kişi.

Fenerliler soyunma odalarına doğru kaçıyor. Korkunç Bebek arkalarından geliyor. Fırlattığı kırmızı kartlardan kurtulabilen iki üç oyuncu soyunma odasına saklanıp kapıyı kilitliyor. Korkunç bebek kırmızı kartını "Hmmmhhhmmmhhh" diye defalarca kapıya saplıyor.

İVAN BEBEK'LE İLGİLİ ZORLAMA MANŞETLER

"Bebek fena zıktı." "El Bebek gol Bebek. Haksız penaltı." "İvanılır gibi değil. Bir Bebek maç yönetti," "İvan Bebek çakı gibi hakem. Ama katil bebek Çakı gibi." "Bir Bebek bekliyorduk ama bu kadarını beklemiyorduk."

BJK – ANTALYASPDR: 1-0

Hüseyin Göçek kronometresini kontrol etti. Hüseyin Göçek: "Ohhh neyse yerindeymiş. Bir an için çalındığını zannettim de yüreğim ağzıma geldi."

Dk.27. Solda Oğuzhan. Güzel bir vücut hareketiyle rakibinden sıyrıldı. Güzel bir vücut derken hareketinden bahsediyorum. On sekiz çizgisinde Sosa'ya bıraktı. Sosa ayağının dışıyla Oğuzhan'a bıraktı. O bırakıyor öbürü bırakıyor, biri sahip çıksın yahu şu topcağıza. Oğuzhan ayağının içiyle ağlara bıraktı: 1-0

Dk.49. Sosa soldan kornet kullandı. Atiba kafaya çıkmaya gidiyor. Arkaya takılan var. Celutska, Atiba'ya asıldı. O da gidiyor. Pozisyon kaçtı. Penaltı değil. Çünkü Celutska müsait bi yerde indi. Başka müşteri çıkmadığı için Atiba boş dönüyor.

DEV DERBİ ERTELENDİ

Adım, Saygım Sonsuz. Bunca yıldır duayenlik yapıyorum. Bana gelen okuyucuyu geri çevirmem. İşte sizlere oynanmamış dev derbinin geniş özeti. Tribünler hınca hınç dolu. On binler hain terörü lanetliyor. İki takımın oyuncuları müthiş bir dostluk ve kardeşlik havası içinde sahaya sarmaş dolaş çıkıyorlar. Hakem Mete Kalkavan düdüğünü çalıyor. Mücadele başlıyor.

GALATASARAY VERSİYONU (GS– FB: 2-0)

Dk.3. Snayder sol kanattan korner kullanıyor. Gerildi. Aniden uçarak yerdeki topu kafayla ceza alanına doldurdu. Bunu beklemeyen Fener defansı hazırlıksız yakalandı. Penaltı noktası üzerinde Umut Bulut. Nasıl olur? İlk on birde yoktu. Olsun. Maç zaten oynanmadı. Umut yükselliyor. Aslanım benim. Çaktı kafayı: 1-0

Dk.53. Podolski sağdan hızla geldi. Hasan Ali'nin müdahalesi. Serbest vuruş. Kaleye yirmi beş metrelik bir mesafeden Selçuk İnan kullanıyor. Fener dört kişilik bir baraj kurdu. Selçuk'un aşırı falso verdiği top barajın etrafını en az üç kere dolandıktan sonra yere düşmeden orta sahaya gidiyor. Yere inip patinaj yapa yapa tekrar Fener kalesine yöneliyor. Sol alt köşeye giderken Volkan Demirel atladı. Top sağ üst köşeden filelere gitti. Bu ne falso Selçuk, tebrikler: 2-0

FENERBAHÇE VERSİYONU (GS – FB: 0-2)

Dk.44. Diego ve Alper Potuk soldan kısa paslarla geldiler. Alper'den nefis orta. Van Persie voleyi vurdu. Top doksana gidiyor. Volkan Demirel uçtu. Niye Volkan Demirel uçuyor? Muslera'nın uçması gerekmez mi? Durun siz. Karışmayın. Volkan Demirel kendi kalesinden GS kalesine kadar uçtu. Van Persie'nin dilekten dönen şutunu kafayla tamamladı. Volkan o hızla kale arkasındaki tribünlere inebildi: 0-1

Dk.90+4. Volkan Şen. Konuşarak hakemin etrafında adeta dans ediyor. Kart görecek hareketler yapıyor. Fakat o kadar kıvrak ki vücut çalımlarıyla hakemin sarı ve kırmızı kartlarından ustaca kaçıyor. Kartlar hep GS'li futbolculara isabet ediyor. Sonunda sahada GS'li hiçbir oyuncu kalmayınca topu boş kaleye yolluyor: 0-2

Böylece oynanmayan maçtan hem GS hem FB üçer puanla ve dostça ayrılıyor.

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

KİTAPÇILARDA

Feyhan — Bayır Bulu

toka

Aşık Veysel'in türküsündeki 'Her kim ki bu sırra mazhar, Dünyaya bırakır ölümsüz eser' sözlerini düşünüyorum yıllardır. Ama var ya.. bin yıldır. Sabah, akşam.. Nedir bu sır? Nedir bu sır a dostlar? Nedir bu sır anambabam? Allanım yarabbim, del'olacam, nedir bu sır? Nedir bu sır? Hem fânilik, geçicilik, yeryüzünde misafirlik kabul edilecek, hemi de dünyaya ölümsüz eser bırakılacak? Niyçün? Çelişkili?.. değildir helbet. Bazan atasözlerinde, türkülerde çelişki gibi görüken şeyler, inceye bakınca hiç de öyle değil. bunu biliyorum. Ama nasıl olacak bu iş? Bi çözsem şu düğümü..

Bu sabah bir türkü duydum Trt Türkü'de. Yine Aşık Veysel'in. 'Güzelliğin on para etmez'.. Çocukluğumdan beri bildiğim bir türkü. Onda sanki bir ipucu mu var?.. ha?.. olabilir mi? Evedeved, galiba ipucu. Olabilir mi? Galiba olabilir. Allahım, çok aşırı heye. canlandım. Eğer öyleyse nasıl farketmemişsim ki bunu ben bu saateco?.. Bin milyor kere de duydum halbuse bu türküyü. Şimdi anladım mı peki? Ya yine anlamadıysam? .. ya mazhar olmadıysam?.. dur.. iyice mazhar oluyum da ondan sonra mı anlatsam?.. eved eved.. sonra anlatıyım.. şimdi şunu bi anlatıyım, sonra onu..

Bir dönem. uzunca bir dönem, ama hakkaten çok uzun bir dönem kulaklıksız gezemiyordum. Yaşamak için gerekli bir nefesel protez. cihaz gibiydi benim için. Mutlaka müzik olacak kulağımda. Dalgıcın tüpsüz dalamayanı gibi, nefes alamam sanıyordum müziksiz. Zabah müzik, akşam müzik, her şey müzik, oksijen müzik, su müzik, yemek müzik, dinlenme müzik, kudurma müzik, yer müzik, gök müzik. ha babam de babam müzik.. delicesine müzik. Yerliyse başa alıp alıp, tekrar tekrar dinlemeli.. yabancıysa, sözlerine ulaşabiliyosam, ellmde sözlük, ne diyor bu herif burda?.. ne anlatmış bu apla şindük?.. hmhm da hm hm, mırıl da mırıl. Kitaptan çok müzik okudum. Milyorlarca şarkı- türkü dinledim, okudum. Dünyayı gezmedim ama gezmiş kadar oldum her yerin müziklerini dinlemek sayesinde. Bi nevi..

O dönem. o çok uzun dönem boyunca müziğe

- Kime diyorum ben? Houu.. B

veldiğim paraynan ev alır Annem dediydi, ben tabii ki d tiğim her yerde en evvela en larını sorup, bulup, dolanıp e taşırken dediydi annem: 'Ald bi sürü, daha niye alıyosun?' anne, lâzım hep bunlar!'.. N buse, en güzel türküleri söyle o.. Bütün ülkelerin türküler hem: 'iki dakka insan ol!'.. te suyu karışmamış pınara ağ zaten o suyun en hasını, katı nı. Sen daha gez dolan. araş ara dur. Şimdi? Şimdi bi bak lara, sildiltere falan. Şunların kadar, bunlara bu kadar verdi şunla topla, evet, hakkaten müziğe yatırmak yerine birikt alınırmış.. Peki alınalı mı al mem. Ama o müzikleri din Kızılcık'un dediği gibi. 'ben ol ben olamazdım.. belki de ö öküz, daha maloş olabilir Oooh, iyiki de almışım da di değsin. O müzikleri dinem ev almamış olmaktan sıkıntı olamazdım. Tercihimi bu yön değilim. Zerre kadar hem dc lıksız gezebiliyorum artık. Tüp mişim herlhal, nefes alabiliyo

alınmış meğersem. i ki dinlemedim. Ben gü- a en latif müzik dükkan- nıp eve tomarla plak. cd : 'Aldın ya yavrum zaten sun?'.. 'Sen anlamazsın '.. Ne anlamayacak hal söyleye söyleye takılıyo külleri aynı şeyi enlatır !'.. tertemiz, fabrika ası a ağzını dayayıp içmiş , kalksızını, damıtılmışı araştır, bakın, mal gibi l bakdım da evdeki plak. nların fiyatı ortalama şu

u.. Baarttırmayın lan beni!..

verdim, onla şunu çarp, aten o dönem o parayı birliktirseymişşim, bir ev nı almamalı? Onu bili- i dinlemeyeydim. Fikrot en alamam ki!.. Şimdiki de daha demyo, daha abilirdim şimdikinden. da diğenmişsin. Canıma nemeyeydim, o parayla akımı duymayan biri de u yönde yapım, pişman n de.. Bu arada.. kulak- k. Tüpsüz dalmayı öğren- bil'iyorum müziksiz. Çok

afedersin eşşek kadar oldum. daha yeni_ anca bir iki yıldır falan kulaklık takmayı çok da istemiyor canım. Takıyorum yine arada ama mal gibi de sürekli müzikle gezmiyorum ovvelsi gibi. Çünkü müzik sadece dımbırdımbırliey değil imiş. Bi keresinde yanımdan geçen bir adam, telefonda konuştuğu birine 'ooh yen yatıyon, top atıyon yanı' dediydi, mesela onu duyınak da müzikmiş. Birini yan yatarken, g.tü dikmiş top atarken tahayyül etmek müzikmiş. Bugun dört beş yaşında bir çocuk kollarını iki yana açmış koşarken 'uçuyoooouuum, kelebeğim beeen' diye bağırıyordu güverek. Bundan daha saf rakımsı şarkısı, bundan zarif halk müziği, caz, blues klasik müzik var mıdır? İnsan konuşmaları, sesleri, çok yanılan müzikmiş. Bilmedimdi. Dalga sesleri müzikmiş. Köpeklerin havlamaları, kedilerin miyavlamaları.. dumdüz miyav demiyor sunbuller, her birinin sesi farklı.. Kargaların gaak gaak diye ötüşleri müzikmiş.. bazan da, sanırım daha keyifleri yerindeyken çıkardıkları neşelilik, şımarıktık sesi gibi olan ötüşleri.. çlak.. çlak..saksağan ötüşü gibi,, akrabalar zaten kargayla saksağan.. bazan da gagalarını birbirine vurarak çıkarıyorlar, hakakakakak.. gumrak.. hakakak.. gumrak.. o seslerin hepsi müzikmiş. Hele şimdi bahar diye türlü kuşların ötüşü.. baştankaraların, karatavukların, bülbüllerin, sığırcıkların, kumrulların seslerini dinlemek, hep müzikmiş bunlar. İyice yaz gelsin hele.. ısınan kozalakların ağaçlarda gevreyip çıtır çıtır açılma sesleri.. hep muzik bunlar.

Kulaklık takınca duyulmuyor hiçbiri. Bazan teknl takıyorum. Bazan 'eeeh, bu ne be mal gibi, kapalı kapalı.. sies!' diye tomainen çıkarıyorum. Belki dış sesleri tamamen yalıtmayan bir kulaklık olsa? Delikli mi olması lâzım kulaklığın, dünyayı da geçirmesi için içeri?.. Öyle kulaklık olsa bari. Tamamen dunyadan koparan, izole eden değil de.. hem yanımdaki geçenlerin konuşmaları, hem dalga sesleri, kuşlar neyin, altları da ufak ufak muzik? Güzel olurmuş.. da.. zaten şimdi bahar artık. Zaten sürekli kulaklıkla dıpamak çok saçma. Çünkü bahar geldi ve doğa civelek, hem çiçek hem kelebek civelek civelek civelek..

Nurgül KAAN

...LERDE...

NOSTALJİ

Ciltlerimiz yakın tarih okuması için ilaç niyetine alınabileceği gibi, torun torbaya bırakılacak bir miras niteliğindedir..

Doğan Pehlevan

AYRINTILAR

Seksenli yıllarda.. video film kasetlerinin ve videocu dükkanlarının yaygınlaştığı, ama her evde video, hattâ bir renkli televizyon bulunmadığı günlerde.. televizyon satan mağazaların önünde kimi zaman küçük kalabalıklar oluşurdu. Bu insanların bezikiri canlı yayınlanan bir futbol maçı için toplaşsa da, vitrindeki televizyonda gösterilen Video Film için biriken gruplar da vardı. Bu küçük grubun, eğer şanslılarsa (mağaza sahibi herhangi bir sebepten kızıp televizyonu kapatmaz ise) filmi sinemadaki gibi sonuna dek seyrettikleri bile olurdu. Bu küçük toplaşmalardan birisini hiç unutmuyorum, içlerinde ben de vardım.

Krokodil Dandi isimli (Crocodile Dundee) yabancı bir komedi filmiydi. Çemberlitaş'ta bir sinemada oynamıştı, gitmiştim. Video kaseti yeni çıkmıştı, ve bu güzel filme asla doyamadığım için, ondan sahneler gösteren her renkli televizyon ve video player mağazasının önünde dikiliyor, onsekiz yaşın verdiği garip bir tereddüt ve utangaçlıkla filme göz atıyor, izliyordum. Bu sefer, gruptakilerle beraber çok şanslıydık: Filmin neredeyse yirmi dakikası geçmişti ve mağaza sahibi televizyonu kapatmamıştı! Timsah avcısı, köylü Dandi (Dundee), fıstık gibi bir hatun olan gazeteci Suu'nun (Sue) teklifini kabul etmiş ve büyük şehir Nivyork'a gelmişti. Suu ile beraber caddelerde geziyorlar, galiba birbirlerine aşık da oluyordular. Filmi izleyen grupta benimle beraber, altmış yaşlarında kır saçlı bir adam (çok rahattı, kolları arkasında, tesbih çekiyordu); önlüğü lekeli bir lokanta komisi (ne kadar izleyecekti merak etmiştim, işine gitmesi gerekmiyor muydu); ceketinin kolları zamanın modasına uygun olarak yarıya kadar katlanmış, saçları jöleli, üzerime doğu parfüm kokusu esen, otuzlu yaşlarda bir ağbi; ondört-onbeş yaşlarında, belki de esnaftan birinin oğlu olan, takım elbiseli bir çocuk vardı.

Dandi, Nivyork caddelerindeki kalabalıktan faydalanarak kapkaç yapıp, yaşlı bir kadının çantasını çalan ve koşarak elli metre uzaklaşan hırsıza, kadının yere devrilen poşetlerinden bir konserve kutusu alarak, havadan top atışı misali fırlatıyor. Taak! Tam enseden. Herkes alkışlıyor Nivyork sokaklarında. Türkiye'deki küçük grupta, kır saçlı adam da alkışladı. Garson çocuk alkışladı, jöleli ağbi "Vay bee, helali" diye inledi. Benim de içim içime sığmıyor. Alkışlamak, bağırmak istiyorum. Henüz öyle şeyler yapabilecek kadar medeni değilim. Dandi'den bile daha köylüyüm. Dandi, süper yakışıklı ve de karizmatik! İçim kıpır-kıpır, neredeyse coşkudan ağlayacağım! Hormonlar salgılar, libido, arzular-tutkular tavan yapmış durumda: Dandi'nin becerdiği gibi, çok uzaktan teneke kutu fırlatarak bir serseriyi etkisiz hale getirmek ve yanımdaki Suu gibi bir hatunu kendime hayran bıraktırmak istiyorum. Belki alkışlamalarda filan binaz ileri gidip gürültü çıkarmış olabiliriz; beyaz eşya mağazası sahibi kapıya kadar geldi, birşey demeden orada dikildi bir süre. Herkeste nasıl bir korku olduğunu tahmin edebiliyorum o andaı Filmin en heyecanlı yerleri çünkü. Çıt çıkarmıyor grubumuz. Televizyonun birdenbire kapatılması ve filmin yarıda kesilmesinden ziyade, başka birşey daha var bu korkuyu arttıran. O kapanma anında, ne yapacağını bilemiyor insan. Birdenbire kararıyor cihaz ve boş ekrana bakarken buluyorsunuz kendinizi. Acaba kızarak mı kapattı içeriden, yoksa sadece fiş mi yeniden çıktı, geçici bir aksaklık mı? Bazı cüretkar kişiler, boş ekrana bir süre daha bakmayı sürdürüyorlar (belki Film geri gelir diye) sabırsız kişiler de "Eeh" diye ellerini havaya kaldırıp lanet ederek, yollarına gidiyorlar.

Dandi, Suu'nun zengin babasının verdiği yemeğe davetli. Aslında Suu, onu seven başka bir adamla evlenmek üzere. Bu adam, yemekte, çın çın bardağa vurarak bir açıklama yapıyor, Suu'yu sevdiğini filan söylüyor. Benim okumayazmam çok iyi. Gözlerim de iyi görüyor. Bütün bunları alt-yazılardan okuyoruz. İyi ki öyle, çünkü mağaza sahipleri genelde televizyonun sesini fazla açmıyor. Açsalar da vitrinin ardından iyi işitilmiyor.

"O kiro'yu ne yapacak. Bu herifle evlensin tabii," dedi, kolları sıvalı ceketli ağbi, "İkisi de gazeteci hem, aynı meslekten."

Küçük film izleme gruplarında genelde muhabbet olmaz. Çünkü bu gürültüye yol açar ve mağaza patronu cihazı kapatabilir. Zaten jöleli ağbi de kendi kendine konuşur gibi, usulca söylemişti bunları. Tesbihli amca da kurnazlık yaparak, cevap verirmiş gibi değil, kendine kendine konuşurmuş gibi yaparak, "Bu timsahçı, delikanlı adam," dedi. "O gazeteci herif, cıvıklı.." Garson çocuk, ba-

MANTIKTAN MUAF: "MUAFFAK"

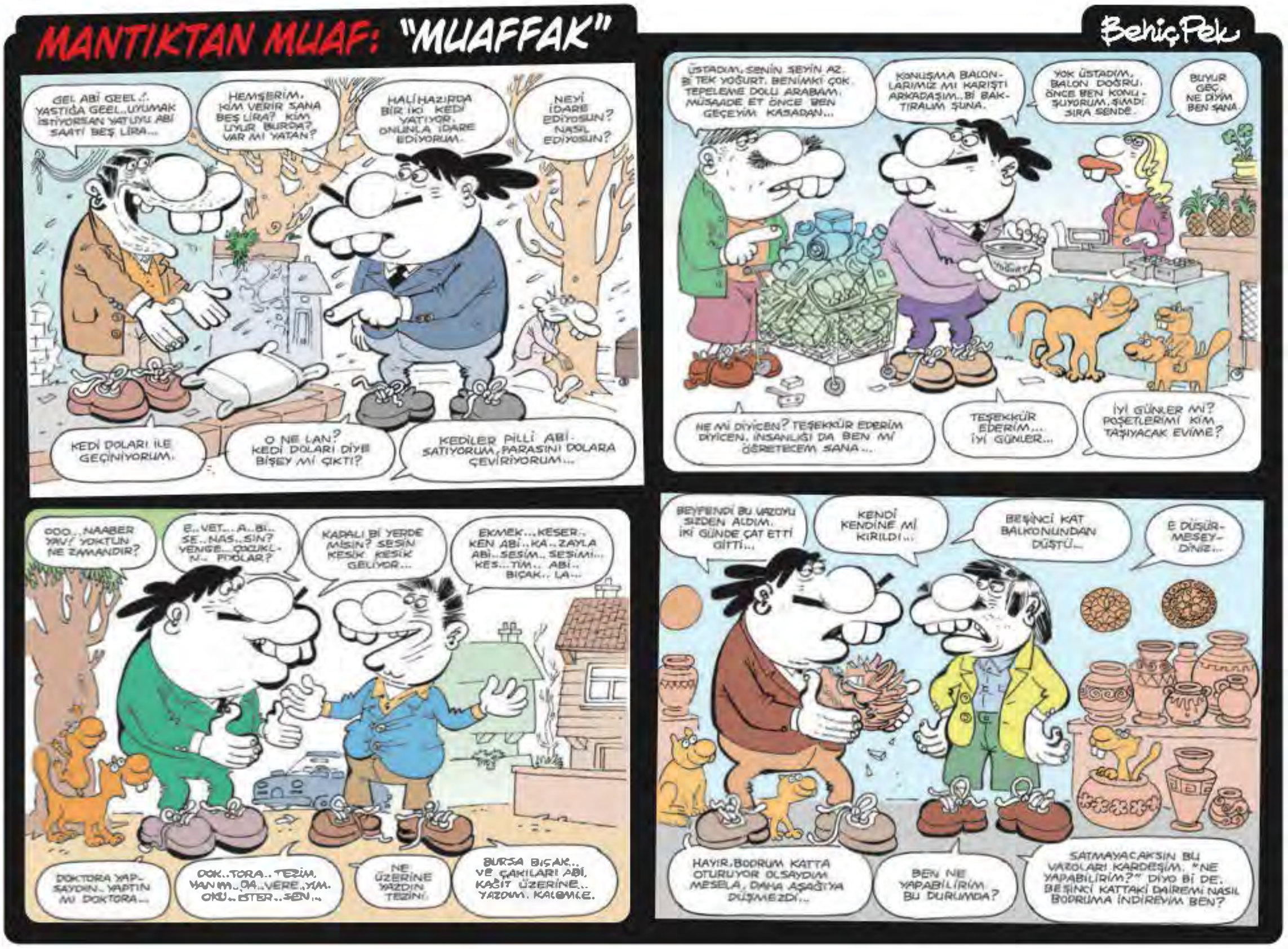

şıyla onayladı. Grubumuzda bundan sonra filmle ilgili başka bir konuşma da olmadı. Anlatmaya çekindiğim çok daha başka şeyler oldu! Çekindiğim diyorum, çünkü bütün tuhaflıkları kesinkes doğru olarak hatırlayabileceğimi sanmıyorum. Bu riske rağmen tüm öyküyü aktarmaya devam edeceğim:

Tamamen doğru olan bir şey ise, ilk önce, mağaza sahibinin televizyonu kapatmasıydı. Şok olmuştuk! O kadar mutluyduk ve inançlıydık ki, Crocodile Dundee filmini sonuna dek izleyebileceğimizi hissediyorduk. Neden böyle yapmıştı? Çıt çıkarmıyorduk, öksürmüyor, hapşırmıyorduk. Hatta daha da tuhaf bir özen gösteriyor, vitrinin önünü kapatmamak için tam televizyonun karşısında durmuyor, biraz kenardan bakıyorduk. Adamın televizyonu kapatmasından önce, başka garip bir şey olmuştu, durumu hep beraber kavrayabilmemiz için şimdi onu da anlatayım: Yemek sonrası, Dandi malikâneden tek başına ayrıldığı ve hüzünle içmeye gittiği sıralarda, mağaza sahibinin karısı geldi, mağazaya. Kapıdaki kulağımıza çalınan konuşmalarından karı-koca oldukları hemen anlaşılmıştı. Beyaz eşya mağazası sahibinin karısı, ellili yaşlarında, modern giyimli, güzel bir bayandı. Arkaya, yazıhane tarafına gitmemişlerdi. Hemen vitrinin ardında duruyorlardı. Televizyona bakarken, ister istemez kadına da bakıyordum biraz. Nihayet, bu kadının neden ilgimi çektiğini anlamıştım: Gruptan yalnızca ben mi fark etmiştim bilmiyorum ama, bu abla, filmdeki süper hatun Suu'nun birebir yaşlı hâliydi! Aynı o idi ve daha da güzelleşmişti. İşte, vitrindeki televizyonun kapatılması da bunu fark ettiğim anlara denk geliyor.

Garson çocuk, neredeyse ağlayacaktı, yüzü çok fena buruşmuştu. Takım elbiseli küçük çocuk "Off yaa!" dedi. Kır saçlı amca, garip bir tepki vermişti, sessizce ekrana bakıyor, umut ediyordu. Jöleli ağbi yola doğru döndü, "Eh, kısmetimiz bu kadarmış," diyerek tam gidecekken, mağaza sahibinin karısının sesini duyduk: "Televizyonu aç, Haldun! Yazık, seyretsin işte insanlar."

O anda hepimiz istem-dışı durduk. Adam, **"Sen karışma lütfen, Suna,"** dedi. Suna? Suu? Aman Allahım, aklımı yitirecek gibiydim! Yerimde çakılı kalmıştım. Ne yapacağımı bilmiyordum, yoluma mı gitsem, beklesem mi, iki yabancının tartışmalı konuşmasını dinlemek de ayıptı. Kadın "İzleyin arkadaşlar, izleyin siz" diyerek, açmak için televizyona doğru uzanırken, gürültüyle vitrinin ortasına düştü! Stereo teypler, cep radyoları raflardan hep yerlere düştü.

Önümüzdeki hafta, hikayenin son bölümünde: **"Dandi, Suu'yu o cavgın elinden alabilecek mi? Suna, meğerse kimmiş?"**

M · e · T · i · N · E · İ · D · A · N

Hollandalı taraftarların bozuk para atarak yoksul kadınları oynatmaları tepkiyle karşılandı...

KONULU PANTOLON

METİN FİDAN

21 Mart 2016

"Disiplin"

Günün Sözü

"34 Sgrv 49-50 plakalı aracın sürücüsü, Lütfen aracının yanına gidiniz!" diye bir anons duydum. Koşarak arabamın yanına gittim, aynalarını okşadım. Kapıda uzanmış onu sarılarak uyurken, "Aracınızın yanına gidin anonsunun muhatabı! Lütfen bu anonsun yanına gidiniz!" diye bir anons duydum. Koşarak sinors odasına gittim. Anonsçu, ölmüştü. "Acısını sikeyim!" diye isteredığı bir çığlık koparıdım."

"...İnsanlığın ve insansızlığın yüz karasıydım. Kendime acımak istedim. Mutlak bir umutsuzluğa düşmek istedim. Belki sarı düşüklerin sonsa çıkmak kolay olurdu."

"Korkuyu Beklerken" / Oğuz Atay

metinfidan@ymail.com

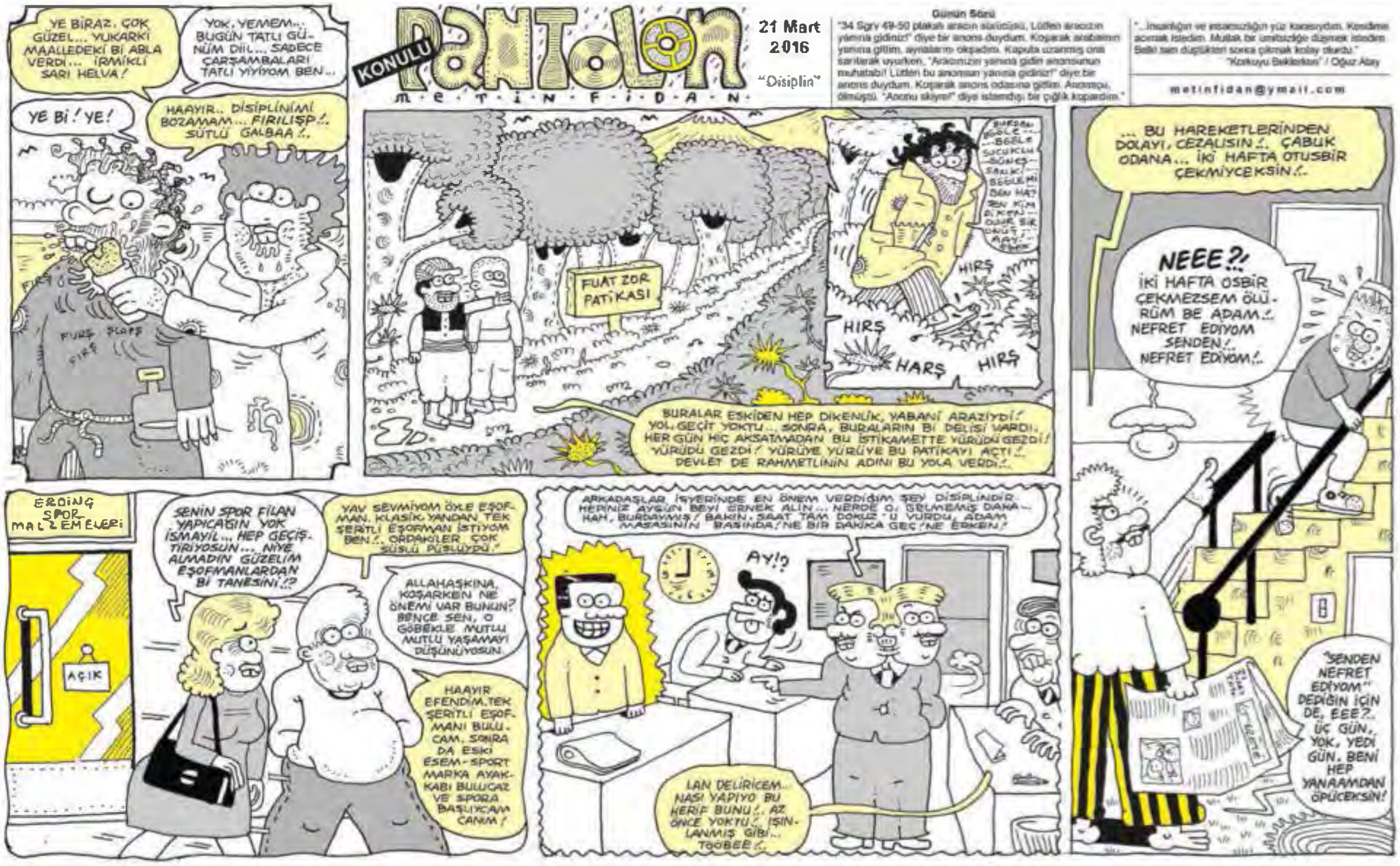

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

ERDENER ABİ

alper gelik

Erhan Candan

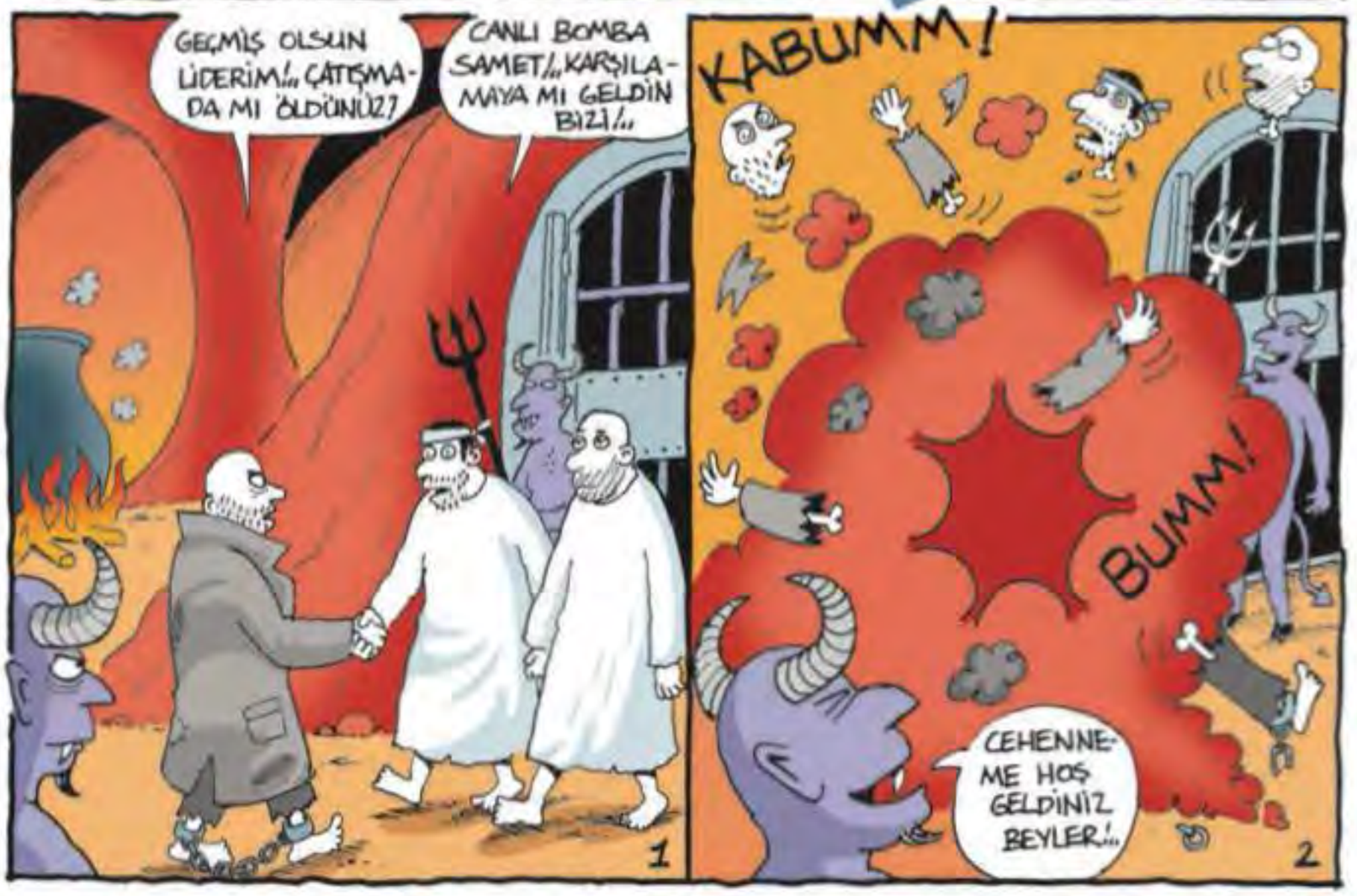

Selim Yalçıner

"SOSYOPATINI SEÇ TÜRKİYE!" YARIŞMASI YAPACAKMIŞ!

"Hacı" İsmail'le Cadde'de bir kafedeyiz. Keyfimiz tümden kayıp. Ortalık kan gölü. Masum insanların ülkenin her yerinde hiçbir anlamı olmayan bir biçimde düzenli olarak katledilmeleri bölge sakinlerinin çoğunu sokaklardan kaçırmış. Her zaman dolu olan kafede kolaylıkla yer bulabilmemizden belli.

"Dermiştl," diyor İsmail.

Ses çıkarmış olmak için soruyorum:
"Neyi?"
"Kaos'u."
"Kim?"

"Hasta etme lan beni Hafız! Biliyorsun kim olduğunu işte. Söylemişti böyle olacağını ve de oldu işte. Daha beter de olabilir. Allah kahretsin!"

Kuyruğumu kastırıp kalkıyorum. İsmail haklı.

"Ne yapılsın Hacı?" diye sordum, öyle mal gibi durmamış olalım diye.

"Çok iş var da, iş yok," dedi İsmail, bıyıklarını öyle hışımla buruyor ki, yolacak hepsini neredeyse. Doğru laf. İş var da, iş yok...

"Trumbo'ya gittim," dedim.

"Ha, öyle mi, nasıl buldun?" diye sordu İsmail.

"Biliyorsun, McCarthy dönemi baskıları üzerine ünlü senarist Dalton Trumbo ile arkadaşlarının film endüstrisindeki işlerinden atılmalarını, yargılanmalarını anlatıyor..."

"Ya oğlum konuya gelsene, bu anlattıklarını herkes biliyor, sen nasıl buldun filmi?"

"Trumbo ve arkadaşlarının bireysel mücadeleleri çok anlamlı. Anlamlı da, McCarthy gibi bir faşistin aslında başarılı olup olmadığını daha çok düşündüm filmi izledikten sonra."

"Yani?"

"Yani, McCarthy ve onu kullananlar, Hollywood'u tümden ellerine geçirmişler aslında. Asıl amaçlarına ulaşmış olduklarını düşünüyorum o yıllardan itibaren..."

"Hmmm," dedi Hacı İsmail, "Doğru bel Bir düşürürsen, o yıllara kadar yapılan filmlerin kalitesini, ve de sonrakilerle karşılaştırırsan, herifler düpe düz Amerikan film endüstrisini kafalarına göre ayarlamışlar-"

"Ben de sizi şimdi kafama göre ayarlayacağım!" diyerek İsmail'in sözünü kesen ses, Hasan'a aitti, bir iskemle çekip oturdu, bir Hacı'ya, bir bana bakmaya başladı.

"İyi olur," dedim, "Şöyle sıkı bir ayara ihtiyacımız var yani..."

Hasan, bir bana bir İsmail'e muzip muzip bakmaya devam etti, sonunda Hacı patladı:"

"Hadi ayarlasana oğlum! Ne bekletiyorsun bizi, dramatik gerilim dönemini çoktan geride bıraktık!"

Olduğu yerde bir toparlandı, dudaklarını ıslattı -çok uzun mu sürecekti bizi 'ayarlaması' acaba?- sakin bir sesle konuşmaya başladı:

"Televizyon kanallarına yeni bir yarışma programı formatı hazırladım," dedi ve İsmail'in masadan kapıp kafasına attığı kaşığı bir baş hareketiyle zorlukla savuşturdu. Beredet kafe boştu da, kaşık herhangi bir masuma değmeden duvara çarptı. Hemen koşup kaşığı aldım, masaya geri koydum. "provoke etmesen olmaz mı?" diye de sordum yerime otururken.

"Provokasyon falan değil," dedi, "Düpedüz bir tasarı bu. Proje. Sonunda büyük para var..."

"Nasıl bir format bu?" diye sordu Hacı İsmail.

Hasan, kafamızı ayarlayacağını söylemişti ya, en azından ben tüm iletişim kanallarım açık bir halde ne diyeceğini bekliyordum. Başımın ağrısı geçmemişti ama, en azından ülkenin halinden kaynaklanan sıkıntımın beynime vurduğunu şimdilik farketmiyordum, bu da bir şeydi...

"Bir yarışma formatı," dedi Hasan, "Adı da, 'Sosyopatını Seç Türkiye!'"

Hasan'ın cümlesi tamamlanmadan masayı ellerimle kapadım. Hacı'nın eline geçirdiği kahve kupalarını, tabaklarını sağa sola fırlatmasına engel olmak amacıyla. Korktuğum olmadı. Hacı, Hasan'ın bir espri tasarladığını düşünerek, "E tamam o zaman," dedi, "Beni seçtirirsin olur biter."

"Şaka yapmıyorum," diye yanıtladı Hasan. Ciddi ciddi bakıyordu. Saygısızlık mı ediyorduk ona? Elleminin halla masadaki kahve kupalarında olduğunu, Hacı'nın "Tamam artık, yeter, sen de kes bu işi" demesiyle anladım, biraz rahatlamış gibi yapıp arkama yaslandım.

Hacı, Hasan'ın sırt çantasını göstererek, "Formal yanında mı?" diye sordu.

"Evet, yazılı hali yanında ama bir de demo hazırlamanız lazım. Konuyu saza açmamın nedeni."

"Ulan bu sıyırmış!" diye kükredi Hacı, bana dönerek, "Bizi oynatacak demesinde!"

"Farketmez," dedim. "Oynarız sonuçta. Bugüne kadar neler oynadık, hatta bile rezalete sükünetle giden edalı oynamıyor muyuz?"

Hacı, Hasan'a döndü: "Formatın başlığını nasıl buldun? Sosyopat yani... Halk sosyopatın ne olduğunu bilmez ki?"

"Bilmez ama yaşar," dedi Hasan, "Formatın başlığı için bir dizi isim arasından seçme yaptım. 'Sosyopat Bizi Gözetliyor', 'Sosyopat: Var Mısın Yok Musun?', 'Sosyopat: Takip', 'Film Sosyopat Olmak İster?', 'Sosyopat: Ver Fırına', ve, 'Sosyopatını Seç Türkiye!' En çok sonuncusunu beğendim. Sırt çantasından bilgisayarıyla bir takım kağıtlar, dosyalar çıkarmaya başladı.

"Bakın," dedi, elindeki kağıtların birinden okuyarak, "'Sosyopat, antisosyal kişilik bozukluğu olarak tanımlanan durumun sosyal ortamda görülen halidir. Kişiler kurallara uymakta zorluk çeker, kanunları çiğner, diğer kişilerin haklarına saygı duymazlar,' diyor bir tanıma göre. Ama hepsi bu kadar değil, mesela sosyopatın semptomlarını, belirtilerini yani, şöyle sıralıyorlar:

'Antisosyal kişilik bozukluğu olan şahısların ortak özelliklerinin bir kısmı şunlardır: Yalan söyleme veya hırsızlık yapmada ısrar; Ceza adalet sistemi ile mükerrer problemler yaşama; Diğer şahısların haklarını veya sınırlarını (mülkî, fizikî, cinsî, hissî, hukukî) ihlal etme temayülü; Alkol veya uyuşturucu madde suiistimali; Saldırgınca, sıklıkla şiddetli davranış; Kavgaya karışma temayülü; Daimî olarak endişe, sinirlilik ve moral bozukluğu hissetme (disforî)'"

"Tamam," dedi İsmail, "Sen bu formatı hazırla, biz seni ziyarete geliriz, portakal şu bu getiririz merak etme."

"Ben bu işe böyük emek verdim. Yazılı format, çoğaltılmış ve dosyalanmış halliyle mevcut. Görüntülü demo'yu çekmek için de stüdyoyla anlaştım, casting'imi yapıyorum şekilde görüldüğü gibi, tekniğini ayarlıyorum, dekorları yaptırıyorum. Hatta, noterden de onaylatacağım formatımı, ne olur ne olmaz..."

"Noterе gitmeden önce, küçük bir değişiklik yap formalinde. İlk üç sırayı boş bırak," dedim, ve hatamı hemen düzeltim: "Yok, ilk dört sırayı boş bırak."

Hacı, "Sıralama yarışmayla belirlenecek oğlum," dedi, "Çocuğun tasarısının canına okuma. Madem ki ikimiz de Hasan'ın formatını ilklerimize kadar benimsemişiz, bari olağan bir şey çıksın ortaya... Gayet demokratik bir biçimde!"

Sahi. "Sosyopatını Seç Türkiye!"

selim.yalciner@gmail.com

Blue

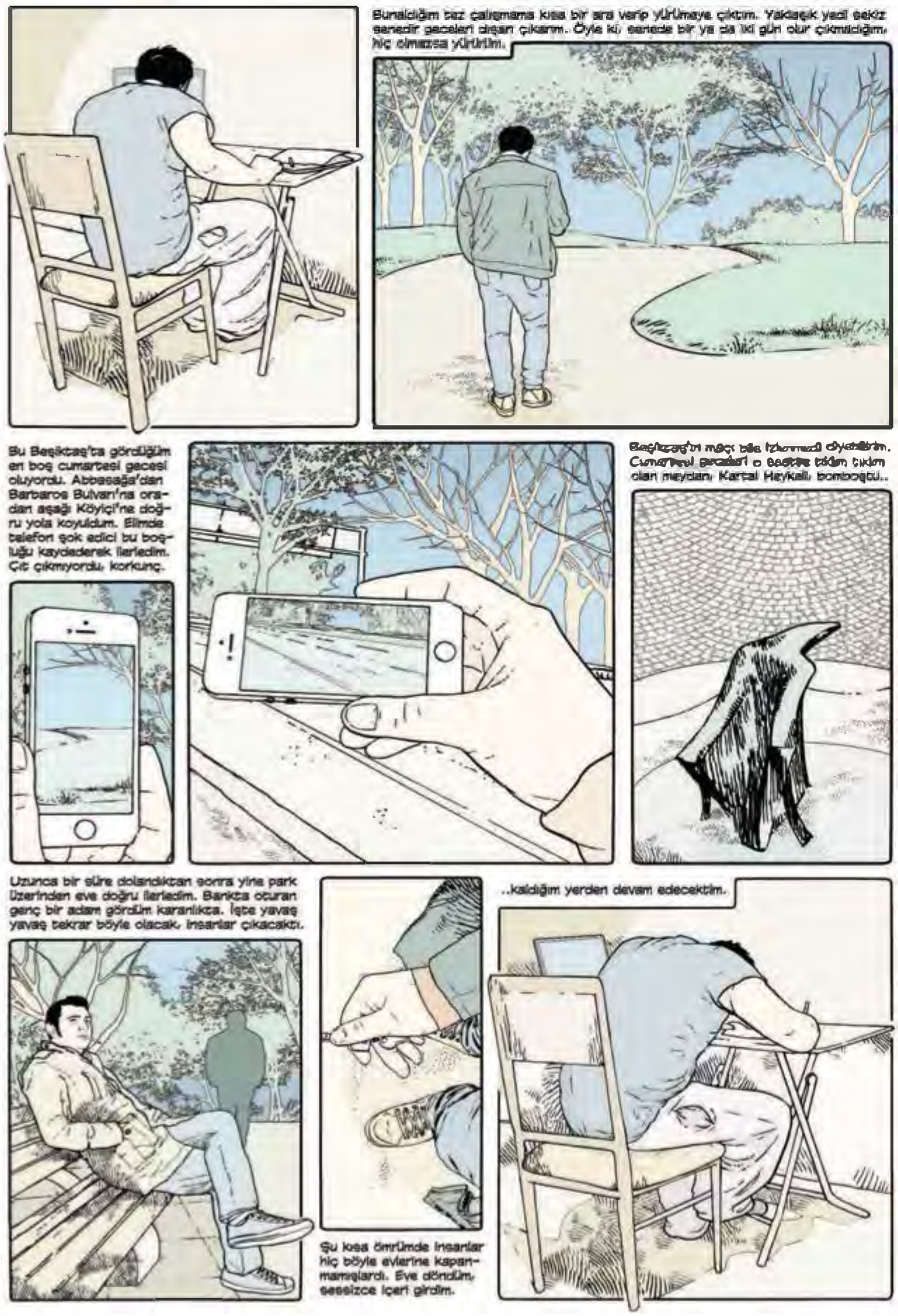

OTOMATİK PATLICAN
ALPER ÇELİK

•• Adam ülkeyi dizinde kırıp elimize verdi resmen.

•• Son bir aydır içkiyi bıraktım ve gördüklerim karşısında şoka uğradım. Ayıklık anmaklık buralarda.

•• Terörle imtihan benim çocuğum var.

•• Birilerinin seni arayıp iyi misin diye sorması ne acı bir şeymiş. Ölmedim diye iyiyim diyemiyorum, iyi değilim.

•• Çocukken Kuman sert şut çekip inek öldürmüş diye efsane vardı. Biz de birini kaleye sokup, pis burunla şut çekip, onu öldürmeye çalışmıştık. Çocuğu çok zıbarttık ama öldüremedik. Ertesi gün, At Ferhat diye bir çocuk şut çekip kolumu çatlattı. İşte o gün karmayla tanıştım.

•• Oğlumun ensesinin kokusundan parfüm yapabilsem, milyarder olurum.

•• Fikrim varmış gibi yapa yapa otuz iki yaşıma geldim, ya da otuz üç; bu konuda da fikrim yok.

•• Herkes farklı nedenlerden dolayı kendini dünyanın en şanslı insanı addeder. Benim evin kapısının önünde pazar kuruluyor mesela.

•• Bütün sosyal deneyler beni aşırı derecede geriyor.

•• Cinsi Münasebet nedir? Takım elbise ile sevişmek mi?

Bu ülkenin başına ne bok gelirse yorsa atını koşturmaya çalışan YAE'cilerin elinden geliyor.

•• Umutsuzluktan uyuyamayanlar Cumhuriyetçi.

•• İşten gelince filmlerdeki gibi elini fayansa dayayıp saatlerce duşta kalan adam. Sen günün yorgunluğunu atacaksın diye baraj hoşaltıyor oç!

•• Peşmerge demesi o kadar zevkli ki sırf bunun için bile Ortadoğu uzmanı olunur.

•• Eve gelen ustanın beşini lahmacundur, içeceği çaydır. Başka bir şey teklif etmeyiniz.

•• Hafta sonu arkadaşın evini taşıdım. Yataklarını sırtlarken 'dur üzerime rahat bir şeyler alayım' dedim diye bir lahmacun eksik ısmarladılar.

•• Sevgilin var mı diye sorulunca "evliyim" demek ne manyaklık lan. "Var" de ya. "sevgilimle evliyim" de hatta.

•• Telefon rehberinde en üstlerde olduğum için, uzun süredir görüşmediğim kişiler arayınca telefonlarını açmıyorum ilk aramada. Çoğu zaman arayan kişinin g.tü çıkıyor çünkü karşıdaki. İnsan üzülüyor gerçekten.

•• Beş senelik evliyim ve bekârlığa veda partisinin bizde de yaygın bir şey olduğunu yeni öğrendim. Yemin ederim çok moralim bozuldu. Biz arkadaşlarla asker uğurlaması gibi sahilde bira içtik. Acemiliğim Kütahya hava indirmeye çıkmış gibi geçirdim son bekâr günümü ben.

•• Ferhat Göçer asla kendi kendime açıp dinlediğim bir şey değil. Hep bir yerlerden duyuyorum. Ferhat bildiğin arkadaş komplosu.

•• Derdinin anlatınca ve haklı olmanı söylemesi için ona haksız mıyım diye sorunca "Sende de biraz şeylik var" diyen arkadaşl Arkadaş demişim...

•• Küçük notlar tuttuğum defterimi kaybettim. İçinde standup notlarım, görünmezlik iksirimin tarifi, bir de Al Fadime'm Gül Fadime'm lyrics vardı.

•• Askerdeyken, köyün ilkokulunun öğretmeni belki çocuklara bir faydam olur diye (kendime yok) resim derslerine beni de çağırıyordu. Ben de nöbetten yırtmak adına kabul ediyordum. Serbest çalışmalardan birinde çocukların hepsi; bulut, köpek, güneş, ev, dere, dağ ve aile bireyleri temalı resimler çizmişti. Yalnız birisi aile bireylerinden kimseyi çizmemişti. Bir ev ve dışarısında da bir köpek çizmiş. Sordum "Neredeler, sen neden anne babanı çizmedin?" diye, "Çizdim de hepsi evde" dedi. Sonra baktım pasteli elimle silince evi, çizdiği ailenin üzerine boyamış olduğunu gördüm. "Peki köpek neden dışarda." dedim. "Şerefsiz her yere işiyor" dedi. Köy çocuğu mucize gerçekten.

•• Görüşürüz gibi.

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

Taksim.. İstiklal Caddesi, çook uzun bi süredir toplu ölümlere izin veren bir yer değil. Bi kaç yıl önce gene Taksim meydanda bi kendini patlatmak istemişti ve olmamışsa. "Gezi" olaylarının böğrü de Taksim'di. Gene bir kişi bile ölmedi. Bu "Taksim'in ruh"uyla alakalı. Daha doğrusu, İstiklal Caddesi'nden Taksim'e doğru olan kendini koruyup kapsayıcı ruh. Tamamen kendine ait. Taksim'de saldırıları beri, bugünlerde de elbette herkes korkarak yürüyor yollarda.. Herkes paranoyakça birbirinin gözlerine bakıyor! Gündem PKK ve Rusya'yken... IŞİD gene birden bire niye sahneye çıkıverdi lan???

"İçeren ve dıştan gelen tehditler" sözüyle epeydir muhatapken.. IŞİD niye aniden gündem belirleyici oldu lan?

1980-2000 yılları arası "dinci ve kürtçü tehdit" olarak tabir edilen ve vesayet devleti tarafından yaratıldığı söylenen olgular... IŞİD'in de katılımıyla bugün bir dominant gerçeklik olarak yaşanmaktalar! ACABA TÜM BUNLARDAN TÜRKİYE, AKORDU İYİ YAPILMIŞ TOPYEKÜN BİR DERS ÇIKARABİLECEK Mİ? Doğru "dem"ini bulamadı bu ülke hala ve hala.. (Dersse denilen bir şey var evet... ama o da bu ülkenin bölünmüşlüğü için anne CHP'nin sahip olduğu bişey.)

Ekonomimiz, herşeye rağmen eskisi gibi kötüyken değilmiş falan filan... Hala ve hala "Feragat"e mecbur bırakılıyorsun bu ülkede.. Kendi isteğinle değil! Bi tek Avrupa Topluluğu'na haklı olarak posta koyarken Türkiye yönetimi... "Hadaa... Heee yaaa!.." diye inat veriyorum. (Kılıçdaroğlu olsa suç puç olurdu.) Şimdi terör, iyiden iyiye kendini gösterince gene "BİR OLMAK" ları yükseldi öte yandan. (Normalde hiç de birlik değilken.. nasıl oluyorlar bu tarz?) Vatandaşa sorsan.. polis ve asker: destekliyor elbet. MHP'liler de ilginç. AKP'den ayrı tutuyorlar Erdoğan'ı. Seviyorlar içten içe. Kimi uluslaşıcı kafalarda da "Erdoğan ülkeyi bir ve bütünde tutuyor"a varıldı zaten.

Ülkede aniden çoğalan terör faaliyetlerine geri dönecek olursak.. En nihayetinde tüm bu acılar "KENDİ KENDİNE YETME" ile ilgili motivasyonu sarsmalı bu ülke insanlarının... Benim tüm bu mavzulardan aldığım "ilginç" puan... çıktı sadece bu! Fakat, ne acıdır ki.. Kendi kendimize yetmeden evvel birbirimizi sevmemiz gerekiyor ki.. hiç ondan umut yok! Günde 15 yerde bomba patlasa.. patlamalara alışsak, kanıksasak da (ki alışırız arasıra sataşalım... bunu büyüyorum) birbirimizi yeme, birbirimizden nefret etme enerjimize... hiç bi intihar bombacısı denyonun o biçare enerjisi yetişeme?!. AMA KORKU?.. Korku yok mu?.. Sokaklar çok daha tekinsiz. KORKU her zamankinden daha fazla var artık. Fakat bizim millet kurnazdır. Birlik olmak değil de.. "birlik olamamak" durumundan tüzlendiği için... varoluşunun ağırlığını susurluğunu bizzat bundan beslediği için... şimdi "BEKLE ve GÖR" pozisyonuna geçti.. bunca üstüste patlama üstüne. Ve bi de her katliam sonrası bir takım bitmek bilmeyen devlet ağzı klişeleri var.. Gene herkes hepsini duydu tabi. Aralarında en çok "KİMSE KUSURA BAKMASIN" klişesini tuttum bu sefer. Hemen yarından itibaren vatandaş olarak korku ve terör dolu sokaklarında böyle mi yürümeye başlasam acep: "KİMSE KUSURA BAKMASIN"... Uzak dediğim önce içimde birikir inşallah.. sonrası sadece yoldur defter. (Telkinlerle yollarda terörün üstüne yürüyemeyiz biz.) Paris katliamından sonra Türkiye'ye gelen Parisli bir iki Türk arkadaşa katliam sonrası sorduğumda "Yaşam kazandı.. herkes inadına neşeyle sokaklarda" demişti. Oysa Türkiye'de tam tersi. Eskiden beri hep "ÖLÜM" kazanıyor. Bizler hep ÖLÜM'lü kurtsanız atadan, dededen beri... Dikkatli olmak lazım. Kendinize dikkat edin.. Ya da etmeyin anasını satayım.. Bi kere alıştıktan sonra "dikkat etmek" de geçici bir bağlılık seyda işte.

LeMan
Sayı: 1266
23 Mart 2016 Çarşamba
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. Sahibi ve Genel Yönetmen: Turgay AKGÜN • Yazışleri Müdürü: Zafer AKINAR • Müessese Müdürü: Ali YAVUZ • Muhasebe Müdürü: Gülşim ÜNLÜ • Grafik: Murat Yüceşan • Dağıtım: Cihat Okan • Renk: Fikret Özdemir • Satış Müdürü: Şener Küçükçaykara • Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İstanbul. • Tel: 0212 292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 08 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 • Baskı: Lekman Matbaası • Adres: Aşmünyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: DPP A.Ş

LeMan

Karaman'da 45 Çocuğa Tecavüze Sessiz Kalma!

#StopChildRapeinTurkey

1267

LeMan

30 Mart
2016
Çarşamba
Sayı:
2016/14
3,5TL.
(KDV Dahil)
K.K.T.C.: 4 TL

ERDOĞAN, REZA'NIN GÖLGESİNDE AMERİKA YOLCUSU.. OBAMA İLE RANDEVU İÇİN ÇIRPILINIYOR!

SIKILHAN

-Alo Sıkılhan Çaatay ben kardeşim, nasısın? Ya baksana ne diycem, kanka ben çok tuhaf bi ruh halindeyim. Bilmiyorum, bilgisayar başında çok oturmaktan da olmuş olabilir ama şu an dötümü hissetmiyorum...

- **Ben naapabilirim oran için Çaatay?**

- Olm bi sıkıntımı anlatıyorum şurda. Ciddi bişi olabilir, hemen goygoy kasma. Bak geçen sabah da kulağımı hissetmiyodum mesela.

- **Üstüne ters yatmışsındır, diycem ama sen yatıyo musun Çaatay? Hiç kalkıyo musun o bilgisayarın başından?**

- O diil de, kendimin bir "yapay zeka" olmasından kuşkulanıyorum Sıkılhan. Bir makine olabilirim ben. Bu uyuşmalar, hissetmemeler filan, ya ara sıra arıza yaptığımı gösteriyosa. Hardvöörüm de bir sorun olabilir... Olm yemin ediyorum yapay zekayım lan ben...

- **Hmm... Yapay zeka geri olabiliyo mu peki?**

- Ohoo... Ben ciddiyim kardeşim ya. Yapay zeka çok ilerledi. Bak al en son haber "Japonya'nın Hakodate bölgesindeki Geleceğin Üniversitesi (Future University) bünyesindeki bilim insanları tarafından geliştirilen yapay zekanın yazdığı roman, saygın bir edebiyat yarışmasında, binlerce kişiyi geride bırakarak finale kalmayı başardı." Anlatabiliyo muyum? Geçende de yapay zeka satrançta bi herifi yendi attı. Hatta yapay zekadan troll bile yapıldı. Otomatik olarak "Hayır" diyebiliyo tivitırda. Ya ben de yapay zekaysam? Kulağım, dötüm falan tirdi yazıcıda üretildiyse?

- **Hızla bi asıl bakdım kopuyo mu? Nasolsa yedek parçan vardır üreticinde, ehe...**

- Asıldım kardeşim. Çok pis acıdı kulağım. Ama pekala bir acı sensörü yerleştirilmiş olabilir oraya. Bütünüyle kuşkulayım dostum. Az kaldı bir yıldız tornavida alıp kendime dalıcam...

- **Peki seni niçin üretmiş olabilirler? Neyin yapayısın sen kardeşim?**

- Bilmem ki... Ama mesela bazan bilgisayar başında uyuklayınca rüyamda Stiv Jobs'u görüyorum. O yüzden beni Apple firması üretmiş olabilir diye düşündüğüm oluyor. Nette saatlerce yeni ayfonları incelediğim bi sürü entiri var. Ama Microsoft'la IBM'e karşı da boş diilim. Demek ki sadece Apple ürünlerini övmek için üretilmedim. Boşluk içindeyim kardeşim, üretilişimin manasını bulmaya çalışıyorum. Ha? Ne diyosun?

- **Dışarı çık aklına açtığının malağı, bahar geldi!**

- Tijara, tijara sen ne güzel bir hissin, win win olsun cümle alem, herkes tijara etsin... Alo Sıkılhan? Dostum Enes ben Enes Binsatar. Daeuna hal alttijaria? Ticared edelim mi? Kazan kazan..Win win... Fawz, fawz?

- **Gıgıl transleyt kısmını anladım, dil olarak da Arapça zannedersem.**

- Brave maşallah. Diyeceksin ki neden? Nerden baksan üç milyona yakın sığınmacı var pazarda. Yeni tüketici, yeni ticared... Fawz fawz... Yani, win win... Şöyle bi inovasyon ettim de kendi kendime. Gerçi şimdilik fakir tüketici bunlar amma gene de...

- **Ticaret olsun diye "patlak botla sahte can yeleği satıcam, nakıma bakıcam" dersen yetmiş beş dilde birden küfrederim Enes...**

- Ben dahi o kadar, afedersin, köppek olamam Sıkılhan. Edeb dairesi içerisinde kurnazlık, ifrahata kaçmadan sinsilik ve inovasyon prensibimdir. Kadim tüccarlardan Sultan-ül Tijara yani ticaredin sultanı Ebu Hüveyye bir keresinde beraberindeki esnafa dönüp şöyle demiştir "Aşırı ticared hissi tükediciyi ürkütür. Usul usul hareket edip müşteriyi müştekiye çevirmeyiniz. İyi esnaf odur ki; arzu doludur amma vahşi pazarlamadan imtina eder, ön sevişmeyi uzatır. Sür'atle neticelendirmek her zaman iyi değildir." Sonrasında o büyük ticared insanı bakmış ki; esnaftan bir kısmı hüngür hüngür ağlıyor. Dönmüş ve şöyle demiş" Neye ağlıyorsunuz yaa eıbab-ı ticared?" Esnaftan ağlıyanlardan biri "Sıkılhan eşşeği gene telefonu suratımıza kapadı galiba" diye inlemiş. Tabi Sıkılhan, telefonu çoktaaan kapadığı için bu son cümleye tebki vermemiş, feveran etmemiş. Sıkılhan pijin tekiymiş çünkü... Ayıp yahu... Bir kerre de şu telefonu kapama be adam...

Atilla ATALAY

1 milyonluk makam araçlı Diyanet'ten çocuklara cennetlik öğütler.

Aile Bakanı Sema Ramazanoğlu gaf üstüne gaf yapıyor; "ihmal istismar ve tacize uğrayan çocukların cezalandırılması konusu da gündeme alacağımız konulardan bir tanesi"

LeMan

Amerika'da Rıza Sarraf'ı tutuklayan savcı Bharara'nın 7 bin olan twitter takipçisi yüz bini aştı. Yancı medyanın paralelci diye iftira attığı yetmemiş gibi, Amerika'yı darbecilikle suçladı.

Başbakan Davutoğlu; Başkanlık sistemini benimseyen her türlü adımı atacağız?!

Diyanet İşleri başkanlığının dergisinde küçük çocuklar çizimlerle şehit olmaya özendiriliyor...

Canlı bombalar dünyanın her yerinde!

Mülteci çocuklar "Brüksel için üzgünüz" yazılı pankartlar taşıdı...

Fransa Başbakanı, Belçika'daki saldın üzerine: "Savaştayız" dedi.

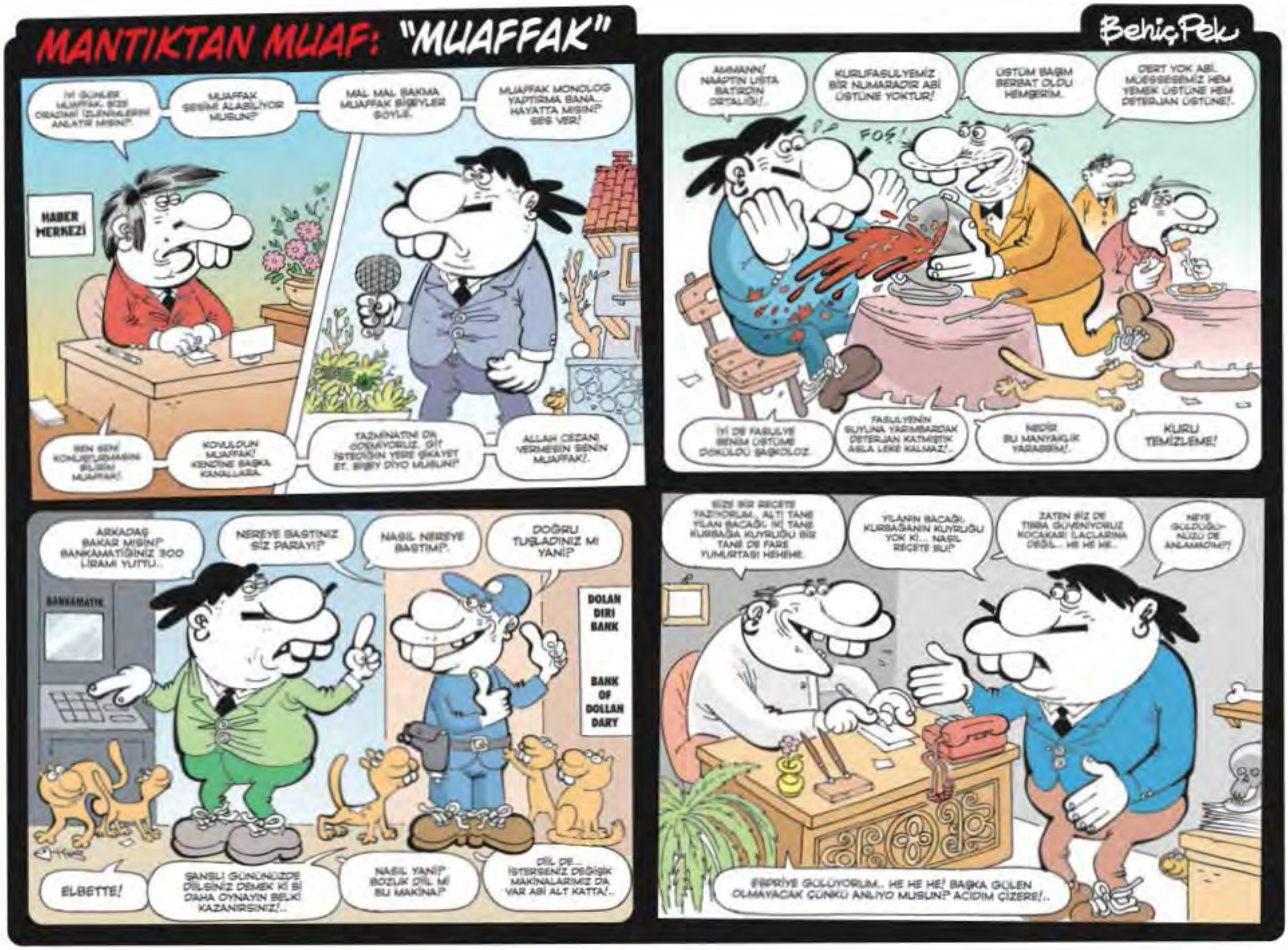

"SOSYOPATIN NE OLDUĞUNU SİZDEN Mİ ÖĞRENECEĞİZ?"

Hasan'ın, "Sosyopatın Seç Türkiye" başlıklı bir televizyon yarışması formatı hazırladığını geçen haftadan biliyorsunuz. Formatın yazılı hale getirildiğini, ancak televizyon şirketlerine konunun sunulabilmesi -sunum yapılabilmesi- durumu için bir de görsel demonun şart olduğunu ve bunun casting'ine bizi de, yani Hacı İsmail'i ve Hafız Labir adıyla şahsımı bile katılığı da malumunuz. Bu 'mekik'den dönemde...

Hasan'ın bize verdiği adrese Hacı İsmail'le birlikte gittik. Yer: Şişli'nin arka sokaklarında eski ve az pahalı üç katlı bir binanın küçük giriş kapısı. Zili çaldığımız gibi yeniden zıplamamız bir oldu. O kadar büyük bir zırt sesi çıktı ki, tüm mahalleyi ayağa kaldırdığımızdan en küçük bir kuşkumuz bile kalmadı. Sekiz sekize... üç dakika mı, beş dakika mı sonra kapı aralandı. gözüktü. dağınık saçlı, ciddi bakışlı bir genç adamın başı gözüktü. soran gözlerle bakıyor.

"Biz," dedim, "Hasan vermişti adresi, bu saat için, bir çekim konusu vardı da o nedenle geldik... Yoksa yanlış zile mi çaldık?" Bu cümleyi, tabii ki burada yazdığım gibi düzgünce değil, kekeleyerek söylemişimdir.

"Yok yok," diye yanıtladı çocuk, "Evvesa, ben biraz yoğunlaşmışım de, aklımdan çıkmış, hoş geldiniz, buyrun içeri."

Bizi, en az yüz yıl kadar önce, büyük bir depoya da ahşaba olarak yapılmış olduğu anlaşılan koca, hangar gibi yüksek tavanlı bir yere getirdi. Bir köşeye eprimiş bir koltuğa ve bir kanepe koltuk yerleştirilmişti. Duvara dayalı bir masanın üzerinde kahve makinesi, çay ocağı, içecekler ve kupalar. Bardaklar, tabaklar, peçeteler yoksa pürüzsüz müydü? vardı.

Kendini tanıttı. "Ben Hüseyin," diye biz de isimlerimizi söyledik. çay ya da kahve isteyip istemediğimizi sordu. kahve dedik. Zahmet olmazsa tabii ki, hayır olmazdı.

Deponun uzun ve yüksek duvarının ortasına yakın bir yerinde büyük ve beyaz bir örtü asılıydı. Örtünün hemen önünde küçük masalar vardı ve karşısına da bir kamera ve spotlar yerleştirilmişti. Bu mekan, anlaşılan, Hasan'ın bizi ele güne rezil edeceği mekanın ta kendisiydi. Sağ olsun, Kahvelerimiz sessizce içilirken. Hacı İsmail'le birkaç kez göz göze geldik. Kahvemiz bitmeyi gibisine koyunca bekleyişlerimiz oldu. Hüseyin, bu arada, hiç ses çıkarmayan ayakkabılarıyla dolaşıp duruyor. bir takım aletleri yerleştiriyor, kontrol ediyor. ışıkları açıyor, sönüyor bir elinde dolaşıp düşünüyor, sonra ışıkları kapatıyordu.

Bilin bir sonraki yazımızdan bir kez daha zıpladık, yoksa... Hasan, nu gelmişti? Hüseyin olağanüstü yavaş ve tabii ki sessiz adımlarıyla kapıya gitti biz kurdaşlık koyun gibi beklerken. Evet, Hasan'dı, ama yalnız değildi. Yanında bir de koca gözlü, uzun siyah saçlı, gülümsediğinde koca deponun havasını ısıtan bir kız çocuğu vardı. Yanımızda gelen kızı, "Bu, Beril," dedi. bizi normal. anne-babamızın nüfusa kaydettirdikleri isimlerimizle tanıştırdı, düşünceli davranıyordu. Beril, "Çok memnun olduk," dedi. "Hasan aldırdan çok söz etmişti."

"Umarım yeterince kötü şeyler söylemişler hakkımızda," dedi Hacı.

"Yeterince sanırım," diye yanıtladı Beril. "Yani daha fazlasını ben düşünemezdim!"

Hasan, daha önce bu depoya gelmiştiğin rahatlığıyla Beril'e ve kendisine de kahve aldı. Yavaşça oturdular.

"Size, akış hakkında bilgi vermem şart," diye başladı Hasan, benim dayanamayıp "Fena olmaz yani" diye araya girmemle hiç ilgilenmedi, anlatmaya başladı:

"Formatı oluşturmuştuk ama, bahsetmiştim. Beril, canlı yayında rastgele seçilmiş telefon numaralarını arayacak ve 'Sosyopatın Seç Türkiye' yarışmasına katılmak isteyip istemediklerini soracak. Olumlu yanıt alanlara Durum için önce bir sosyopat seçmeleri gerektiğini söyleyecek. Aşırı önemsiz, önemsizden sosyopatı neden seçtiklerini gerekçeleriyle açıklamalarını isteyecek. Sonra da, yapılan seçim sonucu finale kalacak yarışmacıların gerekçelerini Jüri önünde sunacaklarını belirtecek..." Hasan burada bir soluklandı, İsmail'e bana ayrı ayrı ve birkaç saniyelik sürelerle baktı. "Jüri, sizsiniz," dedi. Benim kıpırdayacak halim kalmamıştı. Hacı'nın da her iki dizi titreyip duruyordu. Bu, onun için özel bir durumdu. Dizleri normal olarak bir dizini titretir di genellikle.

"Evet," diye devam etti Hasan, "Sizler, 'Sosyopatın Seç Türkiye' yarışmasında finale kalanları sonraya çekeceksiniz. Tezlerini biz açıklarken sağlayacaksınız ki, bilgisayar oylarını daha sağlıklı kullanabilsinler. Öyle ya, ülkenin en sosyopatını seçeceğiz, hassasiyet hakkımız rahmetine..."

"Hakkımız dediğimiz kim kimdir?" diye sordum. İsmail hariç herkese sukuttadı. Bir yana eğilmiş eski koltuğun üzerinde biraz toparlanmaya çalıştım. "Yani başımız derde girdiğinde bir avukatımız olacak mı, merak ettim nedir?" Bu cümleyi de yazıldığı gibi gibisine düzgün bir şekilde kuramamış, kekeleyerek ifade etmiştim.

"Merak etmeyin, her şeyi düşündüm ben. Avukatımız Fadıl ki ver. Ayrıca ülkede hakimlerveri!"

"Gevşeğin Koyunları" hikayesine bundan daha farklı uyan bir durum olamazdı. Hasan'ın aklına uyan insanların geçmişleri, bugünleri ve geleceğiyle ilgili bazı sesli değerlendirmelerim oldu. Bana dışarıdan bakan biri, sadece, başımı hafifçe sallamakta olduğumu görürdü. Belki, televizyon kanallarından hiçbiri, bu formatı kabul etmezdi de, acı sonuçtan kurtulabilir... miydik?

"İsterseniz, bir deneme yapalım hazır gelmişken," dedi Hasan ve Beril'i, üzerinde bir telefon -evet, kablolu bir telefon, hem de eski model- bulunan masaya oturttu. bizden de biraz gerikçe bir masaya yan yana yerleştirdi.

Beril, sırt çantasından çıkardığı kağıtları, dosyaları masanın üzerine yaymaya başladı. Bir kağıdın üzerinde isimler ve telefon numaraları vardı. Bunları nereden bulduğu diye sormadım. Hüseyin ışıkları yeniden ayarladıktan ve çıktıktan sonra kameranın arkasına geçti, Hasan da elinde bir mikrofon, kameraya bakarak konuşmaya başladı. Heyecanlı bir sesle, programı anlatıyor. izleyicilerin katkılarıyla nasıl şekilleneceğini, heyecanlı bir deneyim yaşayacaklarını aktarıyordu. Son cümlesinde kullandığı bir terim kesinlikle doğruydu: Deneyim. Hasan, sözlerini bitirip Beril'e döndü, sağ elinin işaret parmağıyla kız çocuğunu işaret etti: Söz, Beril'indi.

Beril, "arayıp" görüşme etmeye başladı. Yanıt verebilecek durumda olanlara öyle güzel ve uygun terimlerle anlatıyordu ki formatı, sanki en esmer, en sarışın, en kumral kişi seçilecekti. Aramaların söylediklerini hepimiz dinleyebiliyordu. Aradıklarından, konuşmayı sürdürmeye değer bulduklarının en aşırı sonucuydu. Kız çocuğu -çocuk diyorum, bana göre yani, yirmilerinin başında öğrencide muhtemelen- o kişiye en uygun düşeni seçti. sosyopatı öyle bir tanımlıyordu ki, isimden sosyopat olmak geldi neyse. Sosyopat olup tüm derdlerden kurtulmak istiyordum bir an önce.

Beril, bu arada notlar alarak hızla aramaya devam ediyordu. Beril çevirdi. Telefon çaldı, çaldı, kararlı bir erkek sesi, "Kimsin, ne var?" diye açtı.

Beril, adamın kabalığına hiç takılmadan formatı anlattı. finale kalması durumunda görüşlerini tüm ülkenin öğrenebileceğini, bunun ne kadar yararlı bir hizmet olduğunu vurguladı.

"Sosyopatın ne olduğunu sizden mi öğreneceğiz?" diye sordu kaba ses.

Beril, gayet olgun bir şekilde, "Hayır, biz sizden öğrenmek istiyoruz sadece" deyiverdi.

Kaba ses biraz durakladı, ardından "Sosyopat seçmek suretiyle ne gibi bir emeğe hizmet ettiğinizi bilmiyor muyuz ki biz sanki? Bakın, sosyopat olma noktasında biz, her zaman dedik ki, yani, dünya bizden öğrensin bu işi, bu öyle bunların dediği gibi olmaz," dedi.

Kendimi ne kadar kötü hissettiğim anlatamıyorum. Anlasanız yoksa yani, İsmail'in dizlerinin sallantısı, benim duruşumu sarsılışım hâlâ devam ediyordu. Bu iş, buraya kadar mıydı diye düşünürken kapı açıldı, cep telefonu elinde Hasan girdi odaya. "Sevdiler görüntülü yayına geçmek, hadi onlar gerekeni yapacak!" diye bağırıyordu bu arada.

Yerimden kalktığımı, Hasan'a saldırdığımı anımsıyorum en son.

selim.yalciner@gmail.com **Selim Yalçıner**

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

ZERRAB

Devasa çamaşır makinaları olan, çamaşır yıkama işinin hakeaten kralları arasından olan bi abimiz var. Hatta, Şafak Sezer'in o ilk çalıştığı KOLPAÇİNO fabrikasında, tiplerin mafya tarafından dövdürüp içine atıldığı çamaşır makinaları da bu abimizindir. Geçen hafta patlayan REZA ZARRAB olayından sonra "..artık şu minik mevzuyu anlatmanın zamanı geldi" dedi. Reza'ların vasıtasından kirli çamaşırlar gelmiş. Yıkamaya atmadan'ı evvel bir sabahtığın cebinde 60 bin euro" bulmuşlar. Dürülü para. Belli ki Reza'nın sabahtığı.. götürüp geri vermişler.

İstiklal Caddesi'ndeki bomba saldırısından sonra bugün caddede hayat devam ediyor tabi. Geçen gün bir iki ajaci genç gördüm.. Caddede tam ortada patlamanın olduğu bölgede aniden hızlanarak yürüyünce bütün millet kaçışıyordu.. Bizim ajaçlar da sosyal deney yapmış olmanın zevkiyle gülüyorlardı sonra, ama Ankara'lar çok patlattı. Şunu da iki gün önce Ankaralı arkadaşım anlattı: "Cuma akşamı, bi adam Kızılay'da inceden bağırarak dualar okuyormuş.. Sakallı.. elli altmış yaşlarında.. elinde bi çanta.. bavul gibi. Resmen gitmek istiyor milletin o çanağıyla. Herkes, görünür saçmalığın o dakika anlaşıldığı için.. adam kalabalıktan tüyü gitti aniden."

ZARARINA ZIKIŞLER TÜM HALKIMIZ DAVETLİDİR

Popüler İstanbul semtimiz Cihangir. Burada tüm dükkan, mekan konseptleri denendi. Esnaf mutlu mu peki bugün? Elbette değil. Geçenlerde bikaç arkadaş beraber, Cihangir'e "kerhane" açmaya karar verdik! Bence en yeni ve olumlu konsept bu. Yazın açarız... Ekim, Kasım gibi sezon sonu indirimler başlar. Ama belki de yıl sonuna doğru zarar etmeye başlarız.Ve 2017: "Zararına zıkışlar başlamıştır. Tüm halkımız davetlidir."

1943 Amerikan yapımı "SPARTAKUS" filmine denk geldim. Başrolde efsane Kirk Douglas. Filmin bir sahnesinde kumandan esirlere "HANGİNİZ SPARTAKUS?" diye seslendi. Esirler hep bir ağızdan haykırdı sonra: "SPARTAKÜS BENİM" "HAYIR BENİM!" "BENİM!" "BENİM!" Hani o meşhur "HANGİNİZ KARAMURAT?" repliği de aha bu filmden çalıntı yani. Ulan İtmeccik bi hatırlatmanız vardı. O da mı çalıntı???

Şarkıcı bi arkadaşımızın 90'lı yıllar anısı var bi. Sahnelerde alev aldığı yalıdızlı rock günleri. Bi kız hayranıyla bir gece.. kız 20'sinde ve bakireymiş. Anlamın nolursa olsun, bekaretim bozulmasın silemindeymiş. Bunun üzerine bizim eleman şöyle bir fonksiyonel bulmuş. Bi el havlusunu alıp pipisine dolamış. Öylece cinsel birleşmişler. Yani ne bekaret gitmiş.. Ne de cinsel birleşim eyleminden vazgeçilmiş.. iki taraf da mutlu olmuş.

Bi abimiz de eski ülkücü.. 12 Eylül öncesi dönemlerinin ülkücü fakat iyem adamlarından. Anlattı.. anlattı.. en sonunda şöyle bir şey dedi.. "özgürlük! Özgürlük! diretmesi SOL'un başını hep bu yaktı..."

Ama şunu anlatan abimiz ülkücü değil... eski devrimcilerden. Bu geçtiğimiz yaz bi düğüne gitmiş. Orada bi ara gençlerden biri, abimize el hareketleriyle aynen yanda çizdiğim gibi.. önce kuku.. sonra aliden nah işareti yapmış. Bunu gören abimiz telefona bakar gibi yapıp dalıverince, o genç dayanamayıp soruyor. "Abi yanlış anladım... Kız tarafı mısın... erkek tarafı mısın? diye sordum sadece!!"

SEDEF ABİ, LAFINI KESTİM AMA YENGE HANIMA NOLDU ÖYLE??

ORBAY'CIĞIM.. AH Bİ BİLSEM!.. BENİ HEP UMURSAMAZLIĞIM BİTİRDİ.. O YÜZDEN, BANANE LAFINI PEK SEVMEM. ZAMANIN HIZINDA YALAMA OLMAK MI?. GÖZÜMÜN ÖNÜNDEKİ ŞEYİ ZEN DE ANLAMLANDIRAMIYORUM... GADIN MİLLETİNİ ZERRE GADAR ANLIYORSAM AMANAMI AVRADIMI SIKSİNLER! SUNA BAK ŞUNA.. HAY GAFANI BİTİRİM SENİN!

toka

Önce kadınlar ve çocuklar.. bu dakika insan olan insan önce kadınları ve çocukları korur. Fakat kuluk egemen sistemlerde önce kadınlara ve çocuklara saldırılır. Neye? Geleceği bulamak için.

Diycek çok şey var aslında moruk.. da.. En evvela bi şey diyim mi bi? Ohrekman? Diyecem. Bodoslama?.. Diyom o zaman.. En kütüğünden. en zarif düşünceli gibimtırakırnsıstına kadar hemen hemen her erkeğin en az bir kere bir kızı, bi kadını taciz etmişliği vardır bu ülkede.. geri kalan dünyada da çok farklı olmadığını görüng bakınca. Bazı yerlerde biraz farklı gibimsi. Ama çok farklı değil. Bi hareketle, bir bakışla.. Öhömmmm kö. hömmm lordlar kamerası.. kamara?.. neyse işte, enla ünlü Londra'da 'bile', metroda, 'sığır gibi bakma la insanlara, rahatsız olabülürler' diye uyarılar var. Ney? 'Ordada zaten yabancılar bakıyodur' mu? Meh. Hmfs.. Ne güzel, ne naif. ne saftorikçe. Nice melon şapkalı hanzolar, asil dalya.raklar var bu dünyada. Oturur ağlarım salya sümük artık öyle bi şey dersen. Ya da anında vaz. caydım, ne ağlıycam durduk yere. Hem sen zaten öyle demezsin, hem de ben daha bir hafta önce sümüğüm balon oluşturamaca ağlademdi uygun bi vesileyle. bi süre hiç ağlıyasım yok. Eğer sadece belli bir ırktan veya milletten erkeklerin kadınları taciz etliğine inanacak kadar saftonik olsaydın belki biraz gözlerim buğulanır. ağlıyayazardım. Ama ağlamazdım. Niye ağlıyım? Milletli külletli bi şey değil bu. Ama bi tek şu var: Erkek milleti değil mi şekerim, hepsi aynı.. bir tek orda evet. millet diye bi şey..

.. hmmm.. ney?.. Dedim bi bakayım dedim. Ne kadar dedim, dinlemeye açık dedim. Bokansan savunmaya geçecek öfgeli bir bünye inşallah değildir diye dedim. Hemen höööğğğ, hooooğğğ diye coşuyo mu bakayım hele dedim. Helbette komple erkek milleti diye herkeslere kızıp küsmekle olmaz, ne kadar zarif, düşünceli, duyarlı erkekler de var şu dünyamızda. Diğ mi? 'Genelleme yapmak, genetikle hıyarlıktır' diye laf var. Genolle.mek tembellik çünkü. Bütün erkekler şöyledir diyince.. bu da genelleme.. hıyar gibi.. ama peki bi şey sorcam. Sence daha iyi bir dünyada yaşamak güzel olur mu? Daha güzel yaşamayı hakketten hakediyo muyuz biz komple insanlar olarak? Bence ediyoruz. Niye etmiyelim. Ediyoruz tabi. Daha güzel bir dünyada daha güzel olmaz mıydı her şey? Sana versek dünyayı mesela daha güzel eyler miydin her şeyi? Naaparıdın mesela?..

Hep şikayet, hep şikayet olmaz. Naaparıdın sen mesela? Daha iyisi nasıl olur? Sen nasıl bir daha güzel bir dünya hayal ediyorsun bir, onu bi de bir? Sen olsan ne olsun istersin?.. nerden başlarsın? O kadar yanık yırtık durumlar var ki yeniden gözden geçirip düşünmesi, konuşulması gereken.. nerden başlarsın mesela sen?

Ben olsam ne isterdim mesela? Misal, en odun herliflerden tut, çoğ feminiz kızlara varanaca bissüru insanın 'çok t.şaklı hatun' lafını kullanıyor olmasını kaldırırdım. 'Çok taşş.klı hatun!.. O ne lo?.. Kastedilen şey açık sözlü olmak, cesur olmak falan gibi bi şeyse. bunun testis sayısı olup olmamakla zerre ilgisi yok. Cesaret, gö.tüklük, dayanıklılık, metanet, dürüstlük, doğru ve açık sözlülük.. Yanlışlı ve ökküzleme bir alışkanlıkla hep bilfarlara atfedilen yiğitlik güzel hasletin gerçekte iki dene kılı topla zerre kadar alakası olmadığını. bunun biraz doğuştan gelen karakter yapısına. biraz da içinde duruları çevrenin şekillendirmesine bağlı olduğu heleloylarını biliyoruz. Dün yine duydum bunu da, o yüzden diyim dedim. Belki de ben yanlış anlıyorumdur. belki de böyle bir şeyler kastetmemişlik dün duyduğum kız da. 'çok d.şaklı hatun' lafıyla aslında 'ikiden fazla d.şağı olan kadın' demek istemiştir. Olabilir mi?.. olabilir. Ben yanlış anladım belki. Belki de dört d.şaklı bir kadın gomuştur ve çok şaşırmıştır. onu diyodur?.. Olabilir.

Bazan ben de yolda 'çok t.şaklı herif'ler görüyorum. O kadar çok t.şşaklı ki elleri sürekli pantolonunun önünde, birini oraya, öbürünü şuraya, berikini öte yana, ha bunu da ha buraya yerleştir. aha şunu da oraya.. d.şak tanzim etmekle geçiyor günü adamın. Ya da belki de sürekli piyango, şans topu çekilişi falan yapıyo içerde?.. bilemeng.. Belki de şu çinlilerin sakinleşmek için kullandığı çıngıl çıngıl toplar var ya?.. iki dene top, içinde galiba minik zillet var, elinde döndertip duruyosun, sakinleşiyosun çevirdikçe.. bildin?.. onlardan vardır belki de pantulunda. Çıngıl çıngıl diye zil sesi duyuluyodur belki yaklaşınca?.. daşş.ak.. taş.ak.. doşşş.k.. öfff, leş gibi d.şak kokusu ortalık. Üç dakikada amma çok d.şak dendi ha. Değiştirelim mi artık konuyu? Daha konuşulacak çok şey var çünkü.. diyecektim ki.. bi dakika ama.. şöyle bir düşündüm de. ömrümüz bu iki topun etrafında uydu olmuş dönerken. bu kadar d.şak demek az bile. Bütün bu başımıza gelen naneler hep içi boş, aşırı coşkulu t.şak güzellemeleri. aharuh billur hoşaklamaların yüzünden. nereye denkleştiriyon konuyu öyle hemencecik. Daha yeni başlıyoruz hele. Vazgeçtim. Değiştirmiyorum. Bilur o zaman.. çonçili?.. çonçon.. zilli top.. pattis.. topaç?.. ceviz?.. ceviz kıracağı..

Nurgül KAAN

AYRINTILAR

Krokodil Dandi grubu

(2. ve son bölüm)

Özet: "Video player ve renkli televizyon satan mağazaların önünde biriken, vitrinde oynatılan bir filmi izlemeye çalışan o küçük grupların bir tanesinin içinde, bon de vardım o gün: Mağaza sahibi aniden televizyonu kapatınca, beleş film keyfimiz yarıda kalıyor. O sırada aynı eseri mağazaya gelen kansı, "Bırak insanlar izlesin" diyor, ve televizyonu açmaya çalışırken vitrinin ortasına yuvarlanıyor!"

Yaşlı kocası ve genç bir mağaza görevlisi, bu iyiliksever kadını kollarından tutarak, vitrinin içinden çekip aldılar. O anda biz de yardım etmek istemiştik ama bu garip kaçacağı için herhangi bir hamlede bulunmamıştık. Zaten neredeyse gitmek üzereydik. Orada artık dikilmemiz imkansızdı. Fakat genç mağaza tezgahtarı, neredeyse koşar adımlarla gelerek, vitrindeki televizyonu açtı. Kadının düşmesi esnasında yeniden oynayan videoyu duraklatıp ara kadrosunu takıp, ve beleş filmimiz kaldığı yerden devam etti! Acaba, mağaza patronu kansını çok mu seviyordu, veya ondan korkuyor muydu? Yoksa bu beyaz eşya ve elektronik mağazasının sahibi o kadın mıydı? Bunlardan hiçbirini fazla düşünmeye fırsatımız olmadı, çünkü Krokodil Dandi (Crocodile Dundee) tüm neşesi ve heyecanıyla kaldığı yerden sürüyordu: Başarılı ve güzel gazeteci Suu'nun (Sue) davetlisi olarak Nivyork'a gelen timsah avcısı, kötü Dandi, içten içe beğendiği Suu'nun evrak bir gazeteci hanfle evlenmek üzere olduğunu öğrenmek hüzünleniyor. Bir bara eğlenmeye gidiyor: tabii kötü olduğu için, bu acemiliği yüzünden garip ve de beleşçi grubumuzu pek güldüren komik şeylere yaşıyor. Örneğin yanlışlıkla bir travestiden hoşlanması, v.b. Bu arada daha önce bahsettiğim gibi, mağaza sahibinin kırk-elli yaşlarındaki karısı, filmdeki süper hatun Suu'nun, yaşlanmış, ve niyeyse daha da güzelleşmiş halinin birebir aynısıydı! Filmin tekrar başlaması konusundaki ilk heyecanımız geçince, niden niye bunu düşünmeye başlamıştım. Kadını tekrar görmeyi istiyordum. Fakat ayıp olur diye içeriye bakmıyordum asla. Geniş televizyon tam mağazanın ortasına denk geliyordu. Ekrana bakar gibi yapıp, kırmızıca beş-on santim üzerinden içeriye bakmaya çalıştım ama gözlerim şaşı gibi olunca tekrar utanıp vazgeçtim.

O sırada içeriden tartışma sesleri geliyordu. Sesler yaklaştı: Adı beni fecî şaşırtan bir biçimde Suna olan kadın ile bu kadının namsut kocası, mağazanın ortasında, kocamarı, parlak yeşil düğmeli stereyo teyp dekleri önünde durarak, hiçbirşey gizlemeden tartışmalarını sürdürüyorlar. Hatta adam açık açık bize, yüzümüze bakıyor! "Niye bunlara film izletmek zorundayım yahu? Oyle, rektam şey olsun diye açtık beş-on dakka işte. Sonra biriliyorlar, kapatıyorlar dükkanın önünü!" Bu sırada beleşçi grubumuz, sanki aramızda anlaşmışız gibi çok garip birşey yapıyor, adamın soktuğu küfürleri bir-bir duysa da, birşey olmamış gibi filmi izlemeye devam ediyordu! Gözlerimiz televizyonda, kulaklarımız bu tuhaf kan-koca tartışmasındaydı. Suu, anidən ötelerden de ayırarak çekip giden Dandi'nin ardından hüzünleniyor, ve aslında Timsah Dandi'yi sevdiğini anlıyor. Ben de o arada gözümü kararıp, mağazadaki Suna'ya ikinci kez göz atmayı başardım. Aman Tanrım! Aynı filmdeki Suu'ydu. Onun gibi yumuk bir ağzı var, aynı kepçe kulaklar, aynı kal.. kalçasını görememiştim aslında, yalnızca hayâl etmiştim. O sırada adam bana baktı! Kafamı utanç ve korkudan o kadar hızlı çevirmiştim ki, hangi açıda durduracağımı bilemedim. bakışlarım televizyon ekranını geçti, kaldırımı da geçti. İlerida yol ağzındaki saatçinin tabelasına bakar şekilde durabildi. Kocası. Suna'ya bizi işaret etti öfke ile: "İşte, bunun için buntan burada fazla tutmamak lazım. Sadece videoya değil, insanların başka özel şeylerine de bakıyorlar!"

Özellikle beni işaret etmediği için rahatlamış, ama beleşçi ve sapık bir grubun içinde bulunduğumdan tekrar suçluluk duymuştum. Bu arada grupta dört kişi kalmıştık. Takım elbiseli küçük çocuk, tartışmalardan ürkmüş, kaçıp gitmişti. Garson çocuk, ağlamaklı bir haldeydi, her an o da gidebilirdi. Tesbih çeken kır saçlı amca, hiçbirşey olmamış gibi davranabiliyordu. Jöleli saçlı ağbi, fevri bir hareketle bulunup, belki de "ben kimsenin kansının-kızının peşine takılmıyorum" gibisinden bir izahata girişecekti ki, Suna hanım (Suu!) daha da acayip birşey yaptı, ilk edim daha tam kapanmadan dedi: "Kime bakıyorlar yahu?" dedi, "Bana mı, sana mı? Kime bakıyorsunuz çocuğum, bana mı yoksa? Tövbe? Hanhaaa!"

Hepimiz afallamışık. Ve Suna, bunları söylerken o kadar seksiydi ki! Evvelki basamak yukarıda olan mağaza kapısının tam önündeydi, göğüsleri neredeyse kafama değecekti, veya ben öyle zannediyordum. Kocası bir koluyla nazikçe onu çekiştiriyor, genç mağaza tezgahtarı da kadının arkasından eliyle bir takım işaretler yapıyordu. Örneğin, bu işaretlerin "Gidin ulan çabuk buradan, yoksa sizi fecî döveriz sonra!" türünden tehdit işaretleri olduğunu sandım. Jestleri çok geç düştü. El hareketleri gayet açıkça aslında; Tezgahtar, "bu kadın deli" işaretleri yapıyordu.

Suna, tekrar sordu: "Çocuklar, dürüstçe doğru söyleyin. Bana mı bakıyorsunuz, yoksa video filme mi?

Artık filmi bırakıp ona dönmüştük. Ufak gecikmeler ve ton farklarıyla da olsa, neredeyse hep bir ağızdan, "Hayır, filme bakıyoruz biz," dedik. Sonra inandırıcı olsun diye gerçekten de filme baktık. Zaten artık sonu gelmek üzereydi. Suu, Dandi'yi çok sevdiğini anlıyordu, ve onun ardından mavi okyanusa doğru koşuyordu. Koşarken, benim böyle romantik-komedi filmlerinde çok hoşuma giden birşey yaptı; iyi koşamadığı için, eğilip topuklu ayakkabılarını çıkardı, onları eline alarak asfaltından daha hızlı ve tutkulu koşmaya başladı. Canım benim!

Filmin neredeyse tamamını izlemiş gibiydik, artık tam finalini de görmeye gerek yoktu. Öpüşeceklerdi işte. Arkamızı dönüp gitmeye hazırlandık. Jöleli ağbi, içinde kalan hamleyi yaptı, mağaza kapısına dönerek, "Biz kimsenin kansına-kızına bakmayız ağbicim. Sadece filmi sevdik, izledik. Gene olsa, gene izleriz." Hayatımda bugüne dek duyduğum en saçma açıklama sözleriydi. Yine de nedense, içinde neşeyle karışık, buruk bir hüzün bırakmıştı. Kendimi, ilk kez bir grupa ait hissetmiştim. Suu, yani Suna, kocasını çekiştirdikten çekiştirdi, "Koy bi film daha, izlesin çocuklar! Hadi."

Saçma bir refleksle durduk kaldık mı biz öyle. Bir film daha olsa izler miydik? Yok daha neleri. Ayakta çekilir miydi hem o kadar saat. Yorulmuştuk farkında olmadan. Herkes kendi yoluna yürüdü gitti. Son kez Suna'ya dönüp bakabildiğimde, kocasının ve mağaza çalışanının onu içeriye götürdüğünü gördüm. Yazık. Kimbilir ne dertler çekmiş, ne acılar yaşamış olmalı kadıncağız. Allah herkese zihin açıklığı versin!

suatozkan
@leman.
com.tr

KIRIK LEBLEBİ

SUAT
ÖZKAN

BENGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

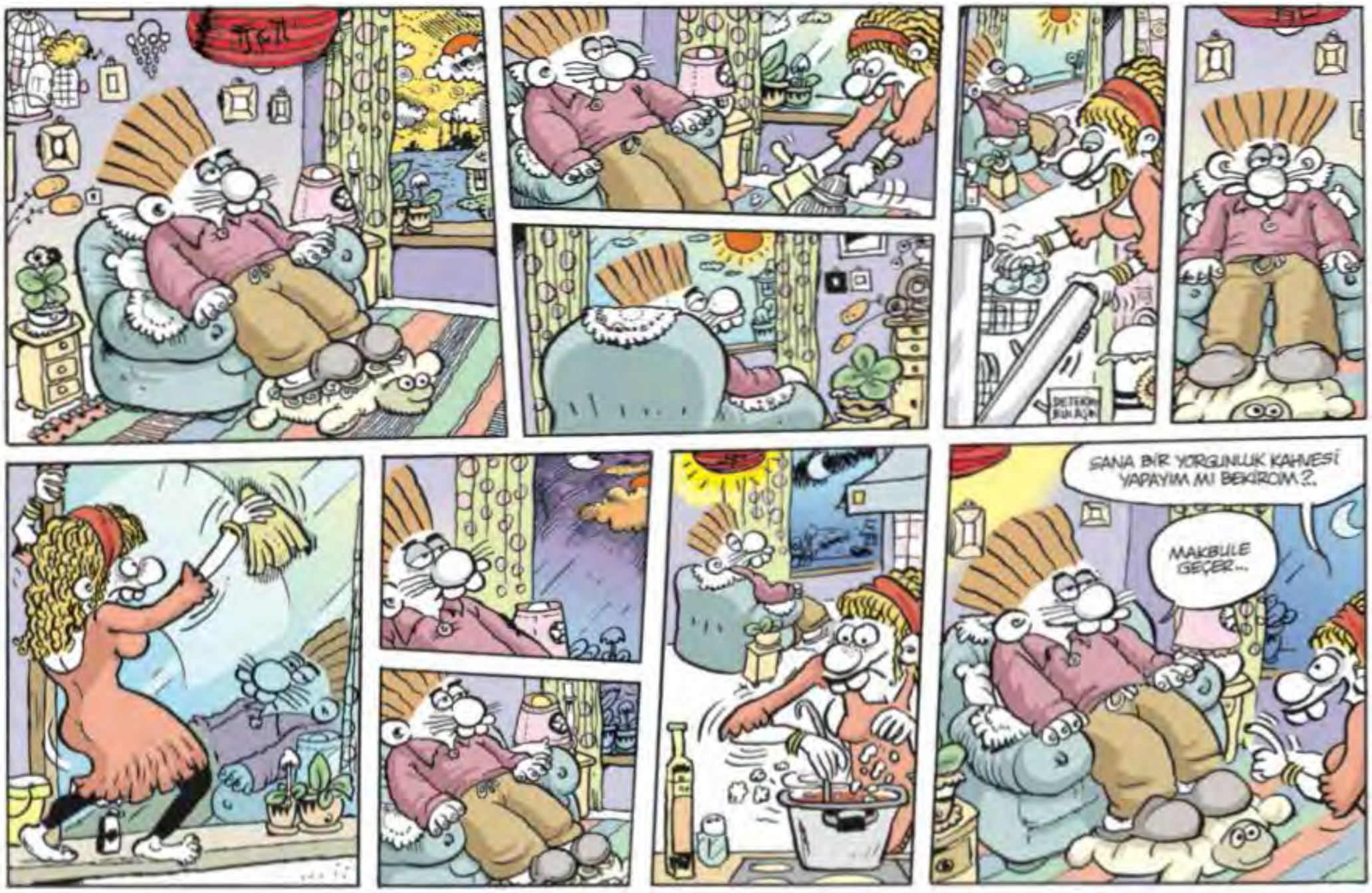

FİKRİYE

nuricetin@yahoo.com

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

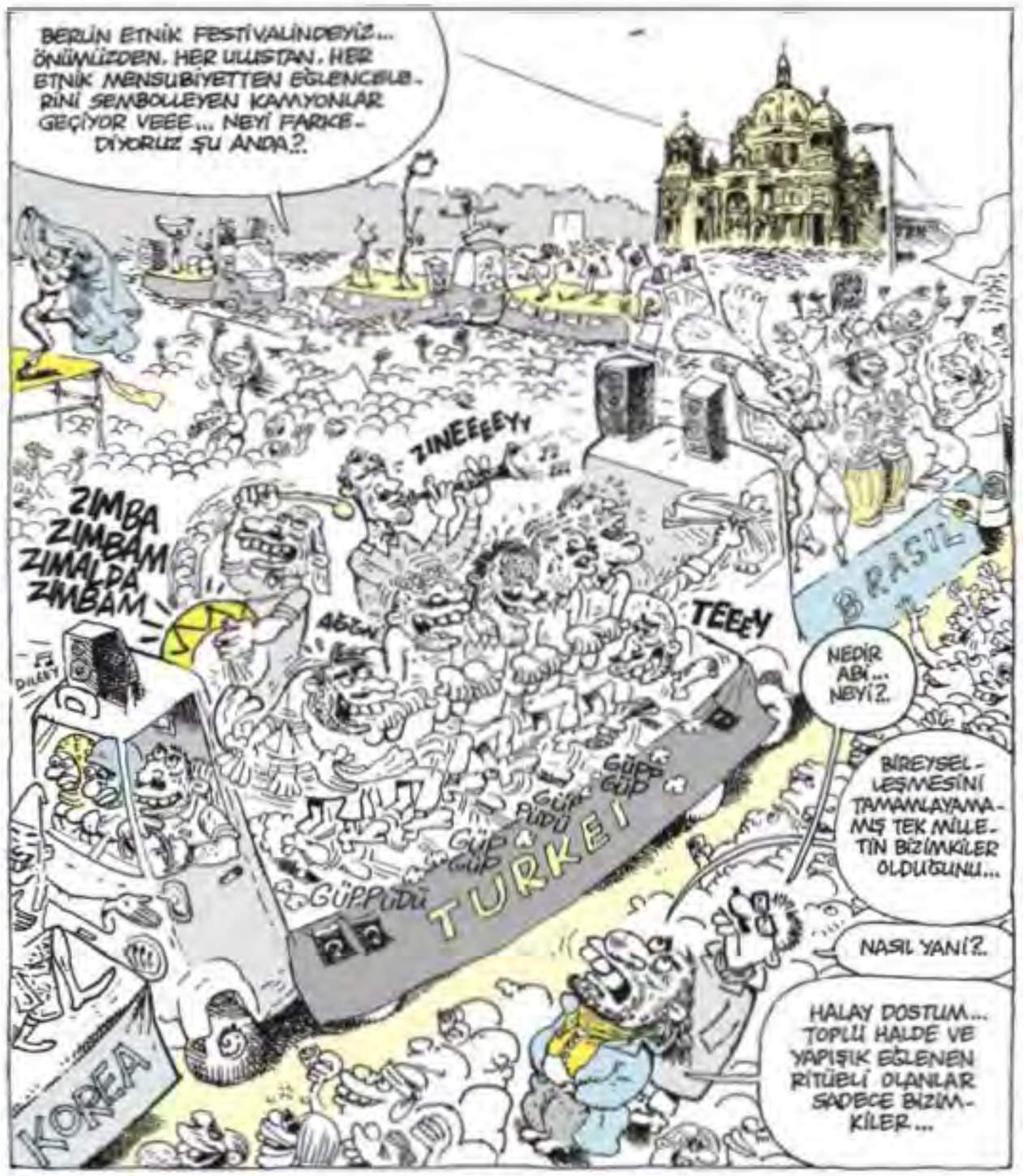

PANTOLON

METİN FİDAN

29 Mart 2016
"Bu Ülkeden Kaçıp Gitme" Vergisi
2. Taksidi
Son Ödeme Günü

Günün Sözü

Kanım, "Çabuk uyan, yoksa bu kaymak suyu yüzüne dökerim" deyip, çaydanlığı yüzüme tuttu. "Senin elinden zehir olsa içerim lan!" deyip, poposuna şaplak attım. O oynaşma esnasında, bumuma bi damla sıcak su döküldü. Deliye döndüm! Çalar saatle kafasına vurdum. Sonra poposunu okşadım. Sonra eczaneye gittik."

"Herkesin artık iyi fotoğrafçısınız. Bir kişinin ölümünde değer verdiği bir anının görüntüsünü, cihazında onu bekleyen diğerlerinde silmeyebilir ve bir makine gibi düzgün ve düşünmeden bir biçimde hemen paylaşırsınız. Bu değişimi düşünüp hesaplayan sanatçıya ihtiyaç var, acelecilerini engellemeye de gerek." Kafka - Gülmeler

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

Pervane Olduk Nâr-ı Firâkte

Diş dünyanın hızlı değişim rüzgârlarının daha da körüklediği aşk ve ayrılık ateşinin, yani nâr-ı firâkın harlı alevlerinde bir pervane misali yanarak dönen kahramanımızın bitti maceralarının yanısıra çeşitli serbest çizim çalışmalarıyla da koleksiyoncular için bulunmaz fırsat...

Herkesin içinde bir "Gönül Adamı" vardır demekten öte herkesin yüreğinde bir "gönül" vardır ve her ne olursa olsun iyilik usûlesi mevcuttur.

Gönül Adamı 5 "Ah" albümü kitapçılarda...

Erhan Candan

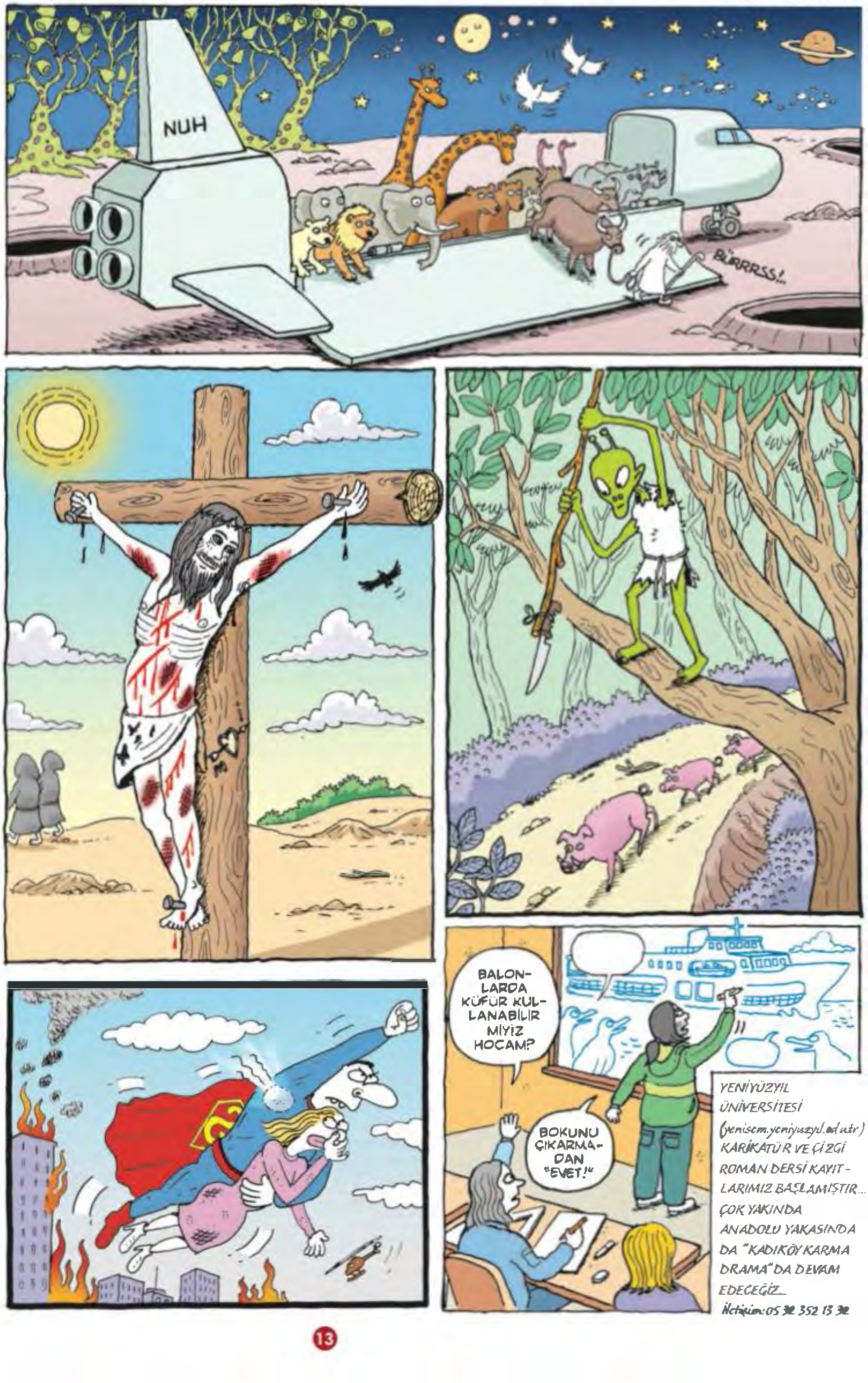

YENİYÜZYIL ÜNİVERSİTESİ (yenisem.yeniyuzyil.edu.tr) KARİKATÜR VE ÇİZGİ ROMAN DERSİ KAYIT-LARIMIZ BAŞLAMIŞTIR... ÇOK YAKINDA ANADOLU YAKASINDA DA "KADIKÖY KARMA DRAMA"DA DEVAM EDECEĞİZ.

İletişim: 05 32 352 13 32

TÜKET OSMAN TÜKET!
METİN FİDAN
Cehennemde Yanacaksın
SATTIM BLURAY FİLM İZLEMEKTEN. GÜZEL BİR AKVARYUM İSTİYOM! AMA HER ŞEY 1 OLUCAK! KAÇA YAPARSIN ÖYLE BİŞ?
SANA 4 BİN LİRAYA GÜZEL BİR AKVARYUM YAPARIM!
AMA ŞU DALGALANAN BİTKİLERDEN DE İSTİYOM.
ONLARA ÖZEL FİLTRE-MOTOR GEREKİR. BİR 500 DAHA VERİCEN!
3 AY SONRA...
ALLAH CEZANI VERSİN OSMAN! BIKTIM ARTIK. BİR SENELİK MAAŞIMIZI BU SUPRUNTUYE YATIRDIN!..
ÇOCUK UYUYO! TARTIŞMAYALIM LÜTFEN. BUNLAR ÖLMÜŞ. BEN YENİ BALIK ALMAYA GİDİYOM!..
AKVARYUM HUZUR VERİR DERLER! HİÇ HUZUR GÖRDÜN MÜ SİKACIK HAYATINDA OSMAN? GERGİNLİKLER. GEÇİKEN TAKSİT ÖDEMELERİ. YIKILAN UMUTLAR!. ÖLÜRKEN ARDINDA BORÇ BİLE BIRAKTIN PEZEMENK!.
ÖZÜR DİLERİM! ÖZÜR DİLERİM!

ERDENER ABİ
-Öyle bakıp durma! Duble yol yaptılar? 3.köprüyü yaptılar?
-Yavrum bi sus be!

DELİ CEVAT
GÖKHAN DİREK

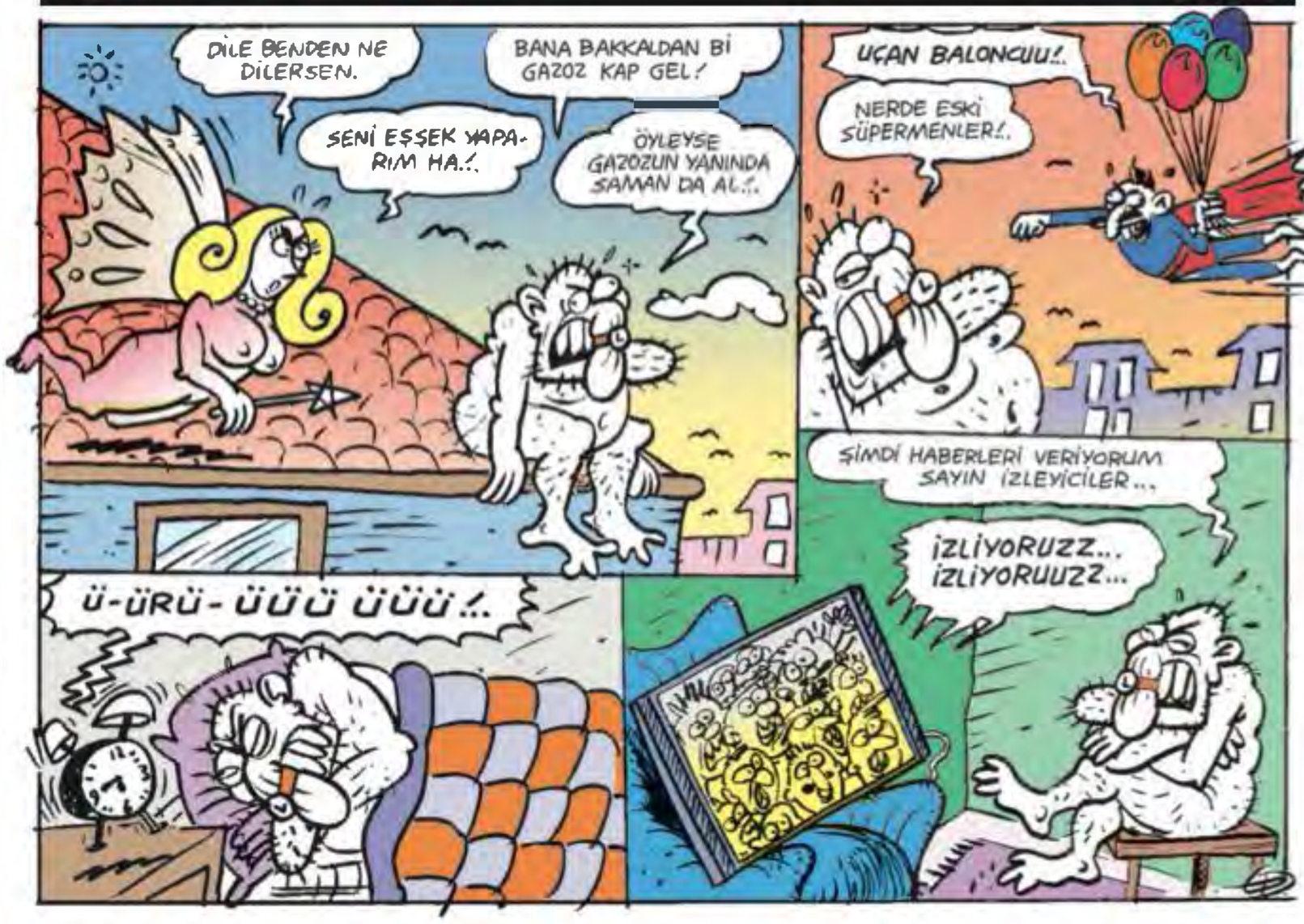
DİLE BENDEN NE DİLERSEN.
BANA BAKKALDAN BİR GAZOZ KAP GEL!
SENİ EŞŞEK YAPARIM HA.!.
ÖYLEYSE GAZOZUN YANINDA SAMAN DA AL!.
Ü-ÜRÜ-ÜÜÜ ÜÜÜ!..
UÇAN BALONCUU!..
NERDE ESKİ SÜPERMENLER!.
ŞİMDİ HABERLERİ VERİYORUM SAYIN İZLEYİCİLER...
İZLİYORUZZ... İZLİYORUUZZ...

-Aypedim? Tabletim yok! Tabletim nerde?
-İşte burada!

-Şimdi kitabı filan bir kenara koyalım..Şöyle yaklaş bakalım bana!
-Yaklaşmam!

E
D
İ
Z
METİN FİDAN
KARTIM BİTMİŞ. YİRMİ LİRALIK DOLDURIYM!.
İSTANBUL KART
FIRT!
GEÇERSİZ BANK OT! LÜTFEN PARANIZI TEKRAR YERLEŞTİRİN!
GEÇERSİZ BANKNOT! LÜTFEN PARANIZI TEKRAR YERLEŞTİRİN!
AY BİRDENBİRE ATTI KENDİNİ YERE. BİR İLGİLENİN LÜTEN!
GEÇERSİZ BANKNOT! LÜTFEN PARANIZI TEKRAR YERLEŞTİRİN!
ALLAM, GIPGICIR PARA! TEKRAR YERLEŞTİR, TEKRAR YERLEŞTİR DİYO!. DAA NASIYERLEŞTİREBİLİRİM. ÇOK ÖZEN GÖSTERDİM. BENDEN BU KADAR! AKİNELER ÇOK ACIMASIZ ALLAAM. HİÇ DİNLEMİYO İNSANI GÖRMÜYO HALİMİ. PES ETMEMELİYİM AMA ALLAAM KALKIP EKRAR YERLEŞTİRMELİYİM!

-Haaan! hep seni haklısın.. Bizim hiç diyecek bir seyimiz yok di mi?
-Aynen öyle!
K. ERTEM

Doğalgazı 70'e Getirme Tehdidi!

** Eğitim hayatım boyunca başarılı bir öğrenci olamadım, bu yüzden ailede genellikle başarısızlıklarım ve sorumsuzluklarım ile gündeme geldim. Bir gün bu durumdan fazlasıyla sıkıldığımı ve artık özel hayatımla ya da fiziğimle gündeme gelmek istediğimi babamla konuşmaya karar verdim.

** Karar vermeden önce sıkıntılı bir süreç yaşar ve 3 gün boyunca odamdan çıkmam. Ne zaman 3 gün odamdan çıkmasam annem ve babam bir karar vereceğimi bilir ve bizim hayta yine bir karar veriyor diye kendi aralarında konuşurlar.

** Odamdan çıkıp kendi aralaıında konuşmamaları için onları uyarırım ve uyarıma kulak asmadıkları takdirde doğalgazı 70'e getireceğimi söyleyerek onları yüksek fatura tehdidi ile karşı karşıya bırakırım. Bu tehdit anne ve babamı fazlasıyla korkutur.

** 3. günün sonunda ada konseyini toplar ve kararımı açıklamadan önce herkesin bir isim yazması gerektiğini söylerim. Benim de oyumla birlikte 3 oyla eve veda eden isim ben olurum. Kendimi yazmış olmam beni fazlasıyla üzer ve ihanete daha fazla dayanamayıp gecenin bi yarısı kapıyı çarpıp evden çıkarım.

** Sokaklarda içer, karı kıza sarkar ve tekrar eve dönerim. Babam, içtiğim içki ve saıkıntılık ettiğim kızların şikayete gelen abileri ile birlikte özel hayatımı, annem ise babamın vücudumda oluşurduğu darp izleri ile yakından ilgilenerek fiziğimi gündeme taşır. bu sayede; hem fiziğimle, hem de özel hayatımla gündeme gelerek huzurlu bir uykuya zemin hazırlarım.

Kadircan Kızılcıklı

BAYİİLERDE...

NOSTALİ

Ciltlerimiz yakın tarih okuması için ilaç niyetine alınabileceği gibi, torun torbaya bırakılacak bir miras niteliğindedir..

Sayı: 1267 23 Mart 2016 Çarşamba
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen: Turcay AKÖKÜN • Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR • Mülkiyet Müdürü: Ali YAVUZ • Muhasebe Müdürü: Gülşen ÜNLÜ • Grafik: Murat Yüceşan • Cebrail Öncü • Renk: Fikret Özdemir • Satış Müdürü: Şener Küçükkaplan • Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu İstanbul • Tel: 0.212 292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 86 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 • Baskı: LeMan Matbaası • Adres: Alimhyimeuler Sanayi Sitesi C.3 Blok No: 7-8 Haramidere/İST. Tel: 0212 - 858 00 83 (Pbx). • Genel Dağıtım: D.P.P.A.Ş

LEMAN

Erdoğan, Can Dündar ve Erdem Gül duruşmasına giden konsoloslara çok kızdı; "Kalkmış bir konsolos casusluktan yargılanan bir gazeteci ile yanak yanağa fotoğraf çektiriyor"

GEL MIHTAR..
KONSOLOSLAR SELFIE GÖRSÜN..

Sefer-Tunc-K

1268

LeMan

ISSN 0-1308-4867-4

6 Nisan
2016
Çarşamba
Sayı:
2016/15
3,5 TL.
(KDV Dahil)
K.K.T.C.: 4 TL

TÜRKİYE'DEKİ BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ VE DEMOKRASİ KARŞITI EĞİLİMLERDEN RAHATSIZIM... YÖNETİMİNİZ TÜRKİYE'Yİ ÇOK RAHATSIZ EDİCİ BİR YOLA SÜRÜKLÜYOR...

AAAAAEEÖÖÖ!.. AEOOOA..AAAö!..

Amerika'da Cumhurbaşkanlığı korumaları Erdoğan'ın protesto eden göstericilerin seslerini garip sesler çıkararak bastırmaya çalışması, son günlerin en büyük geyik konusu oldu.

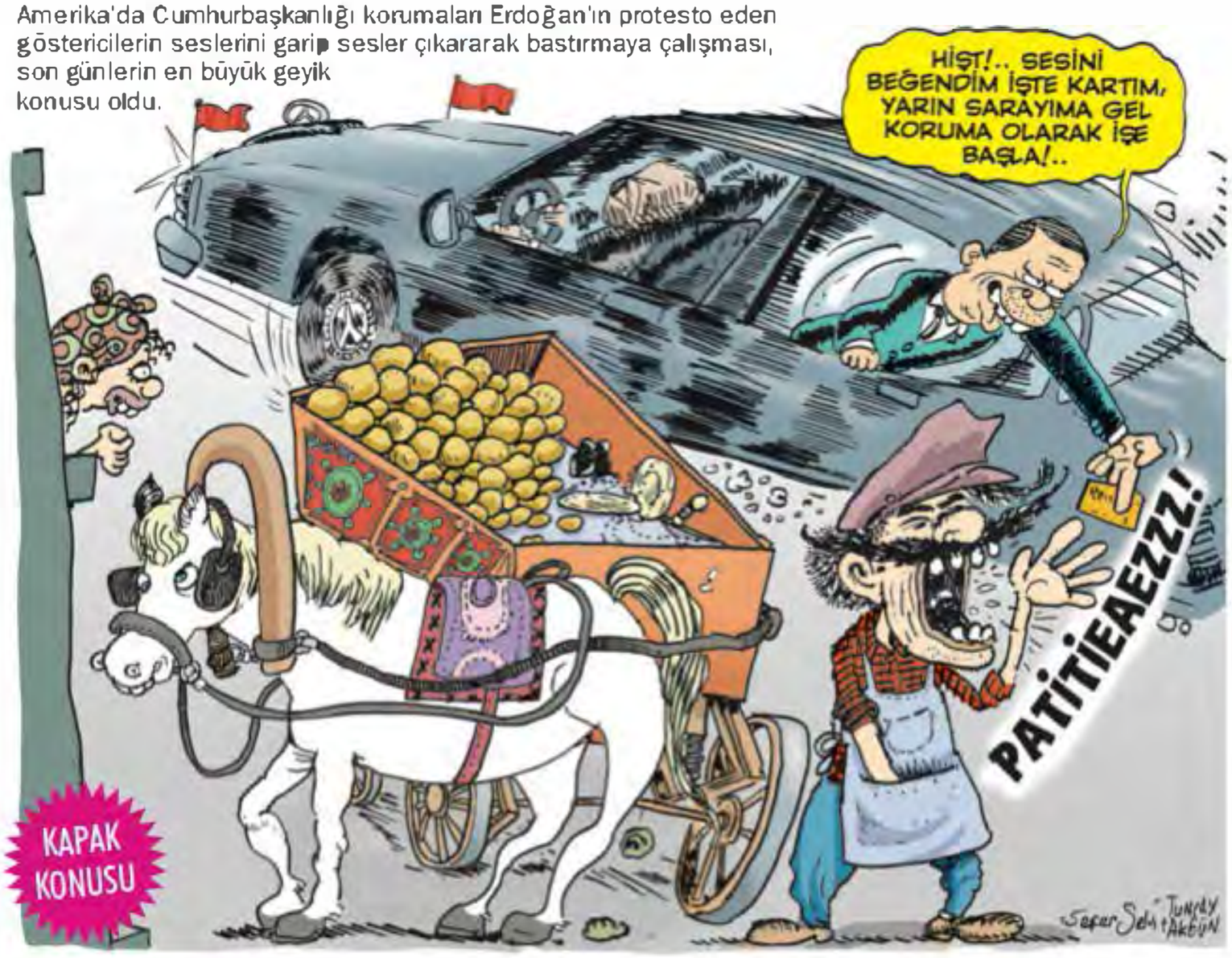

İHD, TİHV ve SES'in de aralarında bulunduğu heyetin Cizre raporuna göre 38 çocuk hayatını kaybetti.

Başbakan Davutoğlu, ilkokul öğretmeninin bir müsamerede kendisine başbakanlık görevi verdiğini ve ilk başbakanlık deneyiminin bu olduğunu söyledi.

Çağlayan adliyesi önünde polisler tarafından tekmelenen avukat Zeycan Baycı'nın belinde iki kırık oluştu.

Erdoğan: Ölen askerlerine ağlayan Azeri muhabir de gazeteci, bizdekiler de gazeteci?!

2014 yılında çocuklara yönelik cinsel istismar suçundan 18 bin 104 dava açıldı..

Çocuk istismarı AKP vakıflarında ve çevrelerinde ortalığı karıştırırken, Gümüşhane AKP İl Başkanı'nın kardeşi, yurtlarında kalan 3 kıza tecavüz ettiği belgelenmesine rağmen serbest bırakıldığı iddia edildi..

LeMan

11 milyon dosyalık Panama Papers belgeleri ortalığa saçıldı.. Türkiye'nin payına düşen ne, henüz belli değil!

810 bin liralık Gaziantep logosunun arkasından da bakara makara, çıktı...

YİNE İTLİK, YİNE SERSERİLİK...

Daral Timsah

tripanazomigambiyetsizler ÇAĞCAĞ

TRAFİK KAZASI GEÇİREN DARAL VE TİMSAH ACİLDEDİRLER...

DARAL KURTULMUŞ FAKAT TİMSAH'IN DURUMU BİRAZ AĞIR ÜNAL BEY...

TİMSAH'I DA KURTARIN! ELİNİZDEN GELENİ YAPIN!.. ZERRE SEVMEM AMA ÖLMESİNİ DE İSTEMİYORUM... YOKSA BU ACİLİ BAŞI-NIZA YIKA-RIM!..

ÜNAL HASTAHANELERİ

ACİL SERVİS

NABIZ ZAYIFLI-YOR...

DIT DIT

İTOĞLU İT UYAN HADİ... UYAN EŞŞEK SIPASI!.. DARAL'IM YALNIZ BIRAKMA!.. HADİ UYAN!..

ELEKTROŞOK LÜTFEN ÇABUK!..

MAALESEF CEVAP VERMİYOR!.. HADİ BE EVLAT!..

VERİN BAKALIM ŞU ELEKTROŞOK-LARI!..

FAKAT ÜNAL BEY...

FAKAT MAKATI YOK..!. BU HASTAHANE BENİM..!. GÖRMEDİNİZ DUYMADINIZ..!. SİZ SADECE DEDİĞİMİ YADIN..!. KALDIR..!.

ÜNAL BEY HASTAHANE SAHİBİ OLABİLİRSİNİZ AMA, BU YAPTIĞINIZ...

ZAAK

BEN NE YAPTIĞIMI BİLİYORUM..!.. BU İT SIPASINDA ELEKTRO. ŞOKU YANLIŞ YERE YAPIYORSU-NUZ..!.. ONUN CANI, KALBİ, HAYAT DAMA-RI, NABZI ZİKİN-DEDİR..!..

HAA!

ERDENER ABİ

-Kendimi durduramıyorum Erdener abi!

- Durdurma zaten!

-Mideme na büüle kelepçe taktırdım abi ama eedece bir kilo varebildim! Herşey yalan!

-Sen de yalansın?

-Size otelin önünde slogan attırmayız lan! Aaaaaaaaaa! Öööee!

-Aaaaaaaaööeeehhhheeeaaaaa!

-Lan?

-Yurtdışı temaslarını bitirip yurda döndüm Erdener!

-Tekrar git!

K. ERTEM

TEREGELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

SIKILHAN

- Panter ve şahin pençeleri el ele tutuşmuş, yılan kafası eziyor. fonda obuzar katlı bloklar ve diğer inşaat yatırımlarımız var. en fonda da benim silüetim. Bööle bişe görsen naaparsın Sıkılhan?

- Mehtem sürerim Hırgürken...

- Neriye mehem sürüyon lan! Bu nasıl cevap ibiş? Daha telefonu açar açmaz neden kavga susuyorsun? Kanlarını içerim lan senin. dehşetlerini saçarım...

- Öyle bi şey görünce dudağım uçuklar. üzerine mehem sürerim demek istedim reis... Niye görüyorum ben öyle bi şeyi?

- Yırtıcılar Gurup İnşaat Taahhud& Turizm Taşımacılık olarak Gurupumuza logo çizdırmak istiyorum Sıkılhan. Burada şahin pençesi, ekmeyinin peşinde olmayı, panter pençesi adalet ve iman ve tarihi, inşaat resimleri inovasyonları ticareti, ben ise Ceo sıfatıyla kendimi temsil ediyorum...Logomuzu Amerikalı bir şirkete değil de sen gibi efi kalem tutan çıkıntı fekat esasen temiz kalbli bir kardeşime yaptırtmak istedim... Ama sen kendini deştirmek istiyorsun o ayrı!

- Yılanı ne? Logodeki yılanı etladın. Eczacılık doktorluk gibi bi şey mi? Onların logode olur yılan...Ehehe...

- Eczaneye doktora yetişebilir misin bilmem. Ama orda yırtıcı pençelerii tarafından döğülen yılan sen ve senin gibi çıkıntı, iki kitap okudu diye sözde akademisyan zihniyyetleri temsil ediyor. Esasen alayınızın defalarca kez piçaklanmak suretiyle kanlarınızda duş alınması, karı kibin etek giydirilmesi meimi manyağı yapılması gerekiyor amma ben halkdan kaptığım ihaleyi halka döndereyim, logo tasarlatmak için bu memleketin temiz bir evladına ekmek vereyim diye kalkmış seni anıyorum. Aklıma zçayım, kendimi deşeyim, kanlarımı içeyim... Örl lan şu telefonu. Ya da dur örtme... Doğayla iç içe üçüncü köprüye sadece yirmi dakka uzaktaki Edeb Sultan Konakları inşaatımıza gel, yer beğen kendine...

- Ya sağol ya, bi logo tasarımı için sultan dairesi fazla, kabul edemem...

- Sen gel lan gel... Bu gün temel betonunu dökiyoruz. boğaza karşı piçaklayıp betona gömücem seni şerrefsiz yavşak. Dur orda bi araba almaya gelicek. Yaranılmıyor burdara ya. İnovasyon, logo... Anlamıyolar böyle şeylerden... Varsa yoksa kakara kikiri dalga geçmek suretiyle bir "Gel kanlarını iç" demeler, birkaşınmallar, bir sinsilikler. Yo kram süreçekmiş te... Vay yılan neymiş de... Ordasın de mi? Kıpırdama lan bi yere bizzat kendim geliyorum...

- Alo. Sıkılhan Ölan, ben Asla Gelmeyen Kargocu Renan, neredesin bebeyim kargonuz var. Gönderen Ömür Karzambak...

- Ahahe... Evdeyim... Hadi gelmeyin de bulamayın. O şekilde olsun gene...

- Nemnasebet. Biz kargo gönderilenini adresine ulaştırmak üzere kurulmuş, logosu, sifoganı cayır cayır reklamları olan koskoca bir kargo şirketiyiz. Binamız felan var lan, kompüter kamyon basbaya bööle şeyleılmiz var ciddi bi şeyiz olm biz... Tebiki de bi şekilde alıcan sen o kargonu. Yoksa manyak mıyız niye bööle bi iddiamız olsun, niçün böyle bi şey için bir araya gelip ticaret odasına kaydolalım...

- Bilmem kl, çoksunuz böle. Her yer, her şey ve hepsi. "Meş gibi". Her neyse, istemean ben kargo filen...

- Olm inatlaşma lan benle, alıcan o kargoyu. Şindi çıkıcan evden. Çekkezköy otobüsüne binicen. Muavine de ki "Ben Çerkezköy. Çorlu yol ayrımında inicem" de. Kibar kibar sööle. Muavinler sinirli olur. Üstüne gitme adamın, kendini otobüs firmasına piçaklattıma bi de. Kargonu alıcan lazımsın bize...

- Sekötörden sektör beğeneyim diyosun. Gelmeyen kargocu, sinirli muavin, tripçi özel güvenlik, muhafazakar taksici, "naturel ense" de ısrarcı esebi erkek berberi, yerli turiste köpek çeken çarşı esnafı...

- Norveç mi lan bura? Herkes ekmeğinin peşinde koşarken oluyo tabi bazı istenmeyen şeyler . Neyse konuyu dağıtma sen. Orda iniyosun, arkanı benzin istasyonuna ver. Tam önüne gelen ayçiçeği tarlasına girip yedi yüz elli adım yürü. Orda bi badem ağacı görücen onun dibine gömdük kargonu. Yolumuz bu tarafaydı, senin o tarafa doğru benzin yakmayalım dedik. Hadi aslan parçası... Ha, bana bak, sonra seni telefonla "Müşteri memnuniyeti anketi" için arıycaklar. Ne sorarlarsa cevap ver, "ker: istiyo musun?" diycekler "yollayın" diyceksin. Ters türs konuşup sinirlendinne anketör çocuğu. "Her şey on numara" de. Telefonu da kapama ööle insanın suratına!

Atilla ATALAY

felat delibalta'dan dev hizmet:

MÜKEMMEL GÖĞÜSLERİN SIRLARI

MANTIKTAN MUAF: "MUAFFAK"

Behiç Pek

AVUSTURYA – TÜRKİYE: 1-2

Avusturya sağlı sollu bastırıyor. Tekimin yansı Alaba, yansı Arnautovic. Beşer kişilik oynuyorlar.

Dk. 13. Çalhanoğlu'ndan orta. Kaleye bir metre mesafede Mehmet Topal kafayı çaktı. Topa değil, boşluğa. Darbeyi alan hava dalgalandı, doksandan fileleriyle buluştu. Topsuz futbola mükemmel bir örnek. Avusturya: 0 Türkiye: 1. (Top hariç yani.)

Dk.22. Soldan yine Arnautovic. Geriye doğru çıkardı. Yunusovic nerdeyse top gelmeden vurdu. Volkan uzanırken, direk otuz cm daha ileri gitti gibi geldi bana sanki ama, bilemem.

Dk.43. Çalhanoğlu en sevdiği yerede dolanırken indirildi. Topun başında hem Selçuk hem Çalhanoğlu. Hangisi atacak? D mu ötürüdü mü? Amaaan sanki çok farkeder de. Çalhanoğlu geldi. Fena astı. Dedim ben aynı işte. Selçuk atsa gene böyle olurdu. Falsolu, volumlu, kıvrık, anfes: 1-1. Bir daha vurdu: 1-2. bir daha: 1-3.. vur ha: 1-4. Pardon... Golun tekrarıymış onlar. Değişik açılardan. Pilot mıkot.

Dk.56. Avusturya kalecisi Ramazan'dan Cenk Tosun'a bir çalım. Topu rusak durumdaki arkadaşına, daha doğrusu vatandaşına aktardı. Arda'ya. Ramazan on sekiz çizgisi üzerinde. Dumdalak. Arda: "Ulan Turk kalecİye gol atarsam one mi geçmiş olurum, geriye mi düşerim?" diye bir sure tereddüt ettikten sonra topun altına girdi. Hoppalaaa, sıyrıldı mı yani topu? Bilemiyorum öyle diyorlar: 1-2

RONALDO 4,5 G'YE GEÇTİ VE SAF İZLEYİCİ

Reklam: Ronaldo topu aldı, ilerliyor. Yok böyle hız. Saf izleyici: Vaşşş, abooo... Reklam: İnsanı değil bu adam, robot mbot. Saf izleyici: Hadee canıım, hiç olur mıymış öyle şey. Sen ben gibi insandır o da. Reklam: Ronaldo'ya bişeyler oluyo. Yavaşladı. Saf izleyici: Olur öyle şeyler, bizim ligde de oluyo. Gece hayatındandır. Frank Ayıştayn gibi yürüyo bak. Reklam: Ronaldo efsanesi bitti mi? Saf izleyici: Peeee! Kaldık mı sıskalı Messi'ye. Reklam: Her yanına ipler kablolar bağladık. Onu tekrar hızlandırmalıyız. Saf izleyici: En az bi saat kalması lazım şarjda. Reklam: Turkiye'ye gitmeliyiz. Saf izleyici: Noolcukine? Emekliye ayrıldı mı ki Ronaldo? Reklam: Ronaldo'ya hız lazım. Saf izleyici: Gökhan Gönül'ün başı da bu yuzden belaya girdi. Reklam: Vavvv! Ronaldo gerçekten robotmuş. Saf izleyici: Hastilir. Dediterdi de inanmadıydım. Kolunun kabuğu ilkiye aynıdı. Reklam: Sim kartını takınca gozunun feri geldi. Saf izleyici: Tavuk suyu çorba da iyi gelir. Batna ciladır. Parlatır. Reklam: Pili bak şimdi amma hızlandı Ronaldo. Saf izleyici: Ooh beee. Turk futbolunun dibe vurması da bundan olabilir ha. Bizim futbolcular da geçsin hemen 4,5 G'ye. Bir bilgi de bizden: Bu reklam için Ronaldo'ya iki milyon avro ödenmiş. Saf izleyici: Türk fitboluna katkısına bakarım. Katkı olacaksa on milyon avro feda olsun. Forma da alırım, bilezik de alırım. Bir de soru: İnternet yavaşsa neden sadece Ronaldo yavaşlıyor? Saf izleyici: Çunku her futbolcu bir Ronaldo olamez.

ESKİŞEHİR – GS: 4-3

Dk.10. GS solda, rakip kaleye otuz metre mesafede. Üçgen mi artık, tezgah mı bişiy kurdu. Kur: gibi dönenliyolar. Bakalım atağı hangi yöne çevirecekl... Hass... 0-1. Bitol, kardeşim, iyi o zaman. Hiç anlaşmayalım maç filan. Hepimiz evlerimize gidelim. Zorla sitem ettiriyosun.

Dk.41. Engin'den soldaki Kaan'a. Kaan ortaladı. Ol'da bir Jeremy Boklla belirdi: 1-1

Dk.49. Sağda Linnes. Ortaladı. Yasin altı pasta. Bir kafa: 1-2. Altı pasta derken, elimde olmadan ağzım sulandı.

Dk.53. Yine sağ taraf:. Engin. Ne kadar tutumlu. İki kişiye tek çalım. Ortaladı. Boklla ıska. Arkada Nadir var: 2-2. Sahalarımızda nadir rastlanan bir görüntü. Muslera diz kırıp yanından geçen topu kedi okşar gibi sevecen okşadı.

Dk.58. Solda Bokda. On sekiz çizgisinden orta. Penaltı noktasında Hodzic belirdi: 3-2

Dk.68. Sol kanatta Kaan, kendi sahasından aldı, rakip altı pasın koşesine kadar geldi. Ne gören oldu ne duyan. GS defansı da olayı ertesi gun gazetelerden öğrenmiş. Kaan meğer çaprazdan vurmuş. 4-2 olmuş.

Dk.90. Yasin serbest vuruşu kullandı. Kale önunde top Semih'le tokuştu: 4-3

Her zaman Muslera devleşirdi, bu defa kalesi çok fena devleşti.

FB- OSMANLISPOR: 0-0

Maç özeti: Avuta gitti, avuta gitti, avuta gitti. Ayrıca Osmanlıspor kalecisi Ahmet Şahin, kalesinde etten bir "nuar" ördu. Saçma. Nuar dediğin zaten etten olur ve de örülmez. Ama etten duvar daha da acayip değil mi? (Nuar: Butun yağsız ve sınırsız kısmı)

KASIMPAŞA- BJK

Dk 27. Oğuzhan'dan ceza alanı içindeki Sosa'ya, Sosa'dan harika bir debelenme. Kenardaki Şenol Güneş'ten "Tuh". Top rakibin ayağının ucundan geçti. Sosa ayağının ucuyla vurdu, Kalecinin elinin ucundan. Tırnak. Ahh: 0-1. Şenol Güneş: "Eyyoo".

Dk 29. Hakan'dan soldaki Del Valle'ye elli metre boyunda bir pas. Del Valle beklemedi. Beck bekledi. Del Valle sıyrıldı. Vurdu. Boyko, kapattığı köşeden: 1-1. Kapatmadığı köşeyi düşünmek istemiyorum.

Dk 49. Sağda Popov. Ceza alanında Scarione bommmboş. E ona gelmeyecek de top bana mı gelecek? Boyko, evet kapattığı köşeden: 2-1. Boyko ilelere giden topun ve de üç pasın arkasından el salladı. Bahaaayy..!

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

toka

• Bir ara çocuk tasması vardı. Gördün müydü hiç? Çocuklara belinden ve sırtından geçirilen bir tasma takma modası oluştuydu tüm dünyada. Çocuk yeni yürümeyi öğrenmiş, iki adım hızlanınca arkasından hooo bürrsss, çekiştirmek suretiyle.. Zahmet olmasın ebeveyne diye. ● çocuklar şimdi büyümüştür he mi? Yazık kıl, naapıyolardır acaba? Biraz atılgan bir hareketler yapmaya davrandıklarında, biraz coştuklarında hep sırtından, belinden geriye çeken o tasmanın hatıraları..

• Bir belgeselde duydumdu. Fillere kaçmamayı daha yavruyken öğretiyorlarmış. Ayağına zincir takıyorlar yavruyken, uzaklaşmak istediğinde o zincir komuyor ki gitsin. Bu 'bi yere kıprayaman, özgür değilsin' bilgisi yıllarca öyle yer ediyor ki zihninde, büyüyünce de fazla teşebbüs edesi kalmıyor garibimin, nasolsa gidemem ki diye. Halbuse ne kadar güjlü, ne kadar akıllı bir canlı fil, he mi?..

• *'Belgesel seyretmiyodur, yalan söylüyo, dizi seyrediyodur o!'* : Bir de bu ayağına yavruyken zincir takılan filler gibi davranan insanlar. Daha çok ufakken fil eğitimi aldığından kelli, iki adım öteye adım atmaya çekinen. *'Ne, belgesel mi? Kesin yalan söylüyo, hep dizi seyrediyodur da belgesel seyrediyorum diye yalan atıyodur o'* diyen.. Görmüşündür, duymuşundur en az bir kere. Bildin?.. Bi de bu şekil herkesi horlayan, bi tek kendi omuzlarını öpen, kendi omuzlarını öperken aslında en çok da kendini horlayan ama bunun farkında olmayanlar.. ay yoruldum.. var. Yazık, garibim. Aciip üzülüyorum. Halbuse kafasını dönderip ecik baksa etrafına, dizi seyreden de çok var, belgesel seyreden de. Hem dizi hem belge-

sel seyreden de.. Ama ona öyle denmişse işte demek ki. 'Siz arıca dizi seyredersiniz. belgeselden bi halt anlamazsınız pis aşağılık gerişmemiş ülke insanları. yıkı karşımdan' denmişse demek ki.. Sanki belgesel seyretmek o kadar da şey bi şeymiş gibi. 'Az gelişmiş ülkelerin cahil insanları' fazla kapraşmasın, yol alamasın diye bu tür horlayıcı telkinler seksenlerde.. biraz daha evvel hafa, yetmişlerde zerk ettiilttiriildiydi körpe zihinlere halbuse. Ama işte ona onu öğretene de öyte öğretildiyse.. o da korkuyosa öğrendiğinden öte bi şey düşünmeye demek ki, o ayağındaki zinciri bi kıranlıyosa demek ki.. Dimek ki bu seviyosa kendine zincir takmayı. Ordan beriye gelmeye çekiniyosa.. demek ki..

Belgesel seyredebilecek kafadaki insanlar

• Yine bi belgesel o zaman. Başka bir belgesel bu. İnsan konulu. Takılar, görenekler, alışkanlıklar ve sair.. Afrika'da bi kabileden, Mursi kabilesindeki kadınlardan bahsediyor. Kızların ağzına tabak takılan bir kabile imiş bu Mursi kabilesi. Gömüşündür sen de belgeselde. Küçücük bir kıza soıdu belgeselciler, 'nasıl, tabakla gezmek güzel mi?' diye. 'Evet' dedi ufaklık. 'Mecmur olduğum için takmıyom. bence çok güzel bi şey dudağa tabak takmak' dedi. 'Mecmur olmasam da takardım ben bu tabağı ağzıma zaten' dedi. 12 yaşında falan kızcağız. 'Bunu takmak güzel bi şey, böyle olmalı bu. en güzel şey ağzında tabakla gezinek' diye öğretince demek ki..

• *'Belgesel seyretmiyodur o.. belgesel seyrediyom diye yalan söylüyo. dizi seyre. diyodur!'*..

• 'Mars'a giden araca silecek takmayı unutmuşlar. Aracın güneş enerjisiyle şarj olan pili fıss diye bitmiş. Çünkü kum fırtınasında silecek olmayıncı, güneş panelleri tozdan kapanmış tabi., o da ordan şeyolurcu.. öyle olmuş o'.. diye anlat, onu şeyetmez. Ama 'Devrim arabalarına benzin komayı unutmuşlar' diye neşe sarar bünyesini. Bir ömür yeter ona bu benzin gülüp eğlenmeye. Fil eğitimi çünkü. Kendi ayağına kendi zincirini takmayı seviyorsa, n'apabiliriz? Amacı üzüm yemek değil, bağcıyı aşağılamaksa.. Naapsın, o da öyle seviyo demek ki. Onu da öyle sevecen artık. Netçen başka?.. 'Bebişim, kalın g.tlü dünya otomotiv devleri sana araba yapbır mı datlım bi düşün hele?'.. 'Benzin koymayı unuttuk, hadi madem dursun bu araba burda, yapmayallım biz bunu o zaman, daha da ellemeyek' mi dendi?.. hakketten böyle mi düşünüyosun, burda bitiyor mu benzinin? Bu kadar mı kısa zincinin?' diye bi anlat, bakalım denişçek mi kafası. Üzüm yemek istiyorsa, denişir. Bağcıya takıksa, denişmez. Ama sen tabi bi dene yine de..

• *'Dudağa tabak takmak çok güzel. Mecmur olmasam da takardım ki ben zaten tabağı ağzıma..'*

• *'Devrim arabalarına benzin koymayı unutmuşlar, o yüzden araba üretemiyoruz.'*

• *'Belgesel seyretmiyodur, yalan söylüyo. dizi seyrediyodur o!'*.

NURGÜL KAAN

İpek Özsüslü

Trabzon'un Of ilçesinin AKP'li Belediye Başkan Vekili Halil Alileisoğlu, müftülük görevlisi Ayşe Yılmaz'ın konuşmasını keserek "Sen kimsin de vaaz veriyorsun, bizim kadından alacağımız eğitime ihtiyacımız yok" dedi.

Nisan Sayısı Bayilerde...

BAYİİLERDE...

NOSTALJİ

Ciltlerimiz yakın tarih okuması için ilaç niyetine alınabileceği gibi, torun torbaya bırakılacak bir miras niteliğindedir..

PANTOLON

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N·

05 Nisan 2016

Günün Sözü

Dün bana söylediğin gibi bile taşlara dahi nediğime tam kaşığın uzu değ., bi dakkal Bişiy konuşuyoz! Oğlum dur! Adama senedi sonra zalan benzinden gibi dumam lazımsa da aniden bana. Bi dakika Oğluum! Ne var? Babacım amcayla konuşuyom. Sonra! Ben gibi plakta sonra bi an lorpelk aa da Leym diye uçu veri bana...

Sayıların Gizemi: "Sıralı sayılar"

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 diye gider bunlar. Bunu Okkit bulmuş kafasına ekme düşünce. Ama bilince devamını getirememiş. Aynştayn, onun kaldığı yerden devam etmiş. 15, 16, 17, 8, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 26, 27, 28, 29. Büyüsünüz o da bildi. 29'da kalmışlı sıralı sayılar. Aynştayn'a göre 30 dan sonra Uzay bokluyo ve sonra beyaz bi sıvı akıyo gezegenlerin üzerine.

FIKRIYE

nuricetin@yahoo.com

ANNATAMİYANNİKA ANSİKLOPEDİSİ

NAKARAT: Verilen konserlerde sanatçının mikrofona azami olarak gelmiliği ve ellerinin ayarlarını üste gelinip alttan hızla "Hep beraber" yaptığı an. Ve esenin arasından gelen tanıdık ses. Bir müziği bisletmek, dönüşümlü olarak çalıdırmak. **Örnek:** "Memduh öyle lena virtüözleşmişti ki kemanını çenesinin altına bir kısırdı miyuf sekiz ebandun gelse onu oradan çanp çıkaramazdı."

MARİZ: Karşısına çıkan kişiye elinin yordamı, kesmesi, ön diz veya ayağının iç kısmıyla meramını öz kullanmaksızın anlatmaktan çok, dikla ettirerek gerçekleştiren kaba kimse ve onun methodlarına verilen bir mecaz.
Örnek: "geceyarısı yolunu kesen şahıs, Şuayip'in eline nunçaku verip kaçınca, polisler Şuayip'i sabah sahil boyunda kaşı gözü şişmiş, baygın yaterken buldular."

FONKSİYON: Bir şeyi kesen, vidası varsa onu çeviren veya yemek yediysek, dişimizin arasına sıkışan bir yemeği onunla çıkardığımız aracın plastic olanı, konserve açacağı gibi varlıkların içine geçtiği ubiquitous kullanım nesnesi. Fokşin, Foktional.
Örnek: "Hiçbir şeyini anlamadığı bilgisayarını tamir etmek için pilleslerine kadar söken Gürkan, karşı karşıya kaldığı fablo yüzünden fonksiyonunu kaybedecek hale gelince kendini sinir hastanesine kaldırdı.

GAYDA: ortasında haa yastığı bulunan ve ellerivle yöneterek kavallarıyla neles olarak ötesinden berisinden aktif nota kaçıran, şişik bir torbaya eklenerek yapılmış değerli pamplit. Turnalı zurnıba.
Örnek: "kırmızı ışıkta sürekli koma basan ve oflayıp poflayan sabırsız Suzan, o an gözüme İskoçya'lı bir makkenzi gibi görünmüştü."

ELEKTRİK: Farklı açılardan birden bire gelen ve göze batan, paklak sıçak veya ev aracı oynatıcı güçte ve içinden geçtiği ipin biz sesi eşliğinde damarlarımıza akan, geverimizde sıçratıcı ve biberli bir etki bırakan lizik materyali.
Örnek: "sıkı, daha güzel aydırlanmak için aldığı pilates topu büyüklüğünde ve iki parmak kalınlığındaki cam ampulü tavana takmaya çalışırken elinden düşürünce meydana gelen patlaa mahalleyi ayağa kaldırmış, evi jandarma basmıştı."

İNSANIN KOYNU: Çekot kısmımızın iç cep astar yüzeyi ile vücut etimizin buluştuğu asgari yükseklik. İnsanönü. Bağırımıza basmak ve bu fiilin basıldığı yer veya sanlınmış olan kişinin varlığı ya da bir kuzu veya onun total etrah.
Örnek: "Murat, koynunda beslediği yavru timsah yüzünden, günden güne eriyordu. Çünkü neden? Timsah'a yemek vermiyordu ve onun verdiği kilo öbürünün aldığı kiloya eşitti. Bu da anlık ne olduğu belliydi..."

Behiç Abi

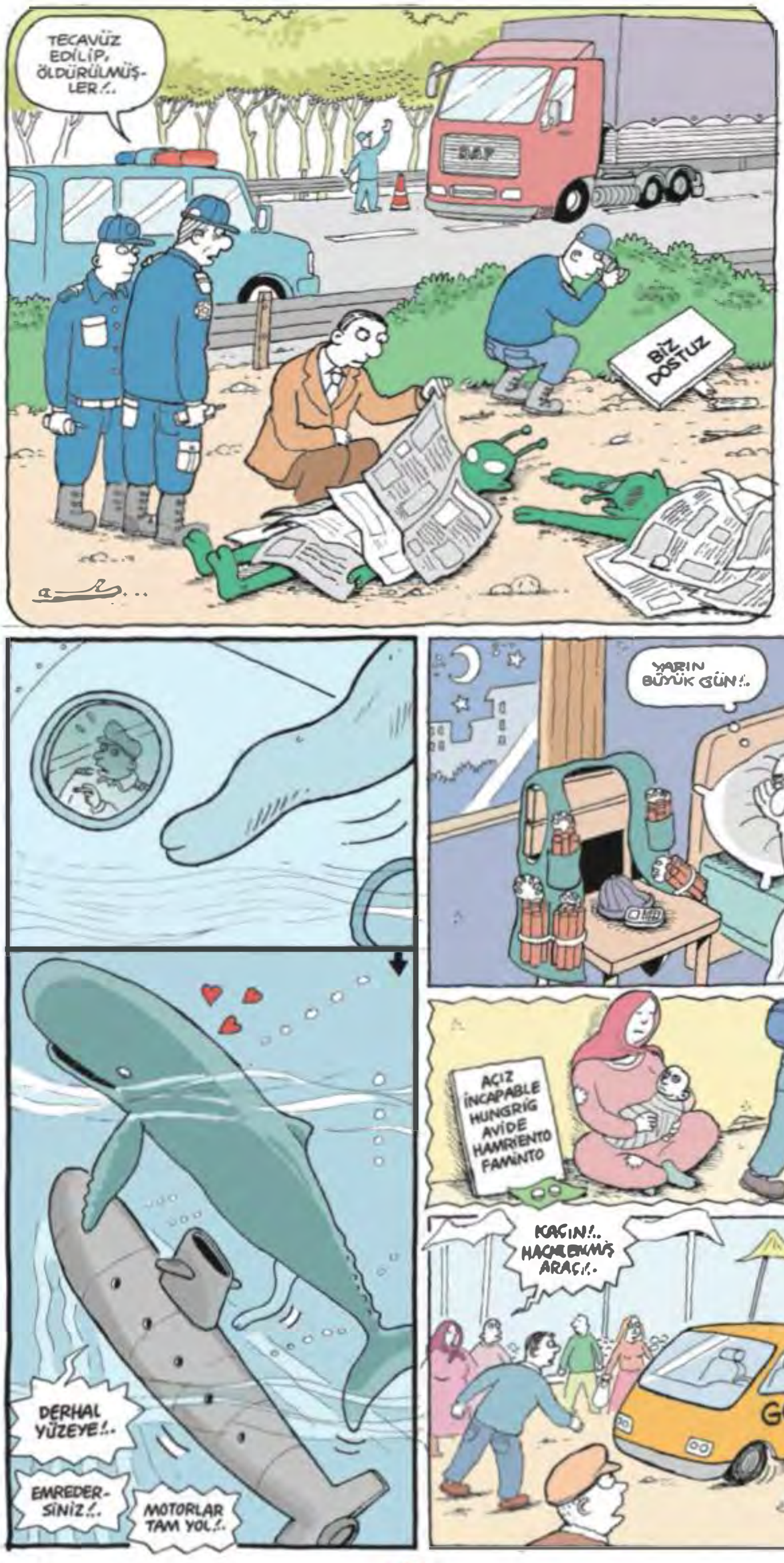

Erhan Candan

DUYURULAR:
9 Nisan Cumartesi KIRKLARELİ ÜNİVERSİTESİ'nde "MİZAHMET" Dergisinin düzenlediği söyleşi ve imza günündeyim.

YENİYÜZYIL ÜNİVERSİTESİ (yenisam.yeniyuzyil.edu.tr) KARİKATÜR VE ÇİZGİ ROMAN DERSİ KAYITLARIMIZ BAŞLAMIŞTIR.. ÇOK YAKINDA ANADOLU YAKASINDA "KADIKÖY KARMA DRAMA" DA DEVAM EDECEĞİZ..
İletişim: 0532 352 13 32

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

BOMBA

Taksim'deki her zamanki berberime gittim geçenlerde. Meğer "İşçikli'deki bomba patlaması"na dair onun da diyecekleri varmış. Patlamadan yarım saat sonra dükkana gelip başlamış mesaiye. Tüm sokak, yerler sidikti diyor.. Herkes korkudan altına işemiş kaçmış. Sokağın kabadayı bir kedisi vardı, o hiç bir şey umurunda olmadan dolanıyordu yine diyor. Ve az ötede arka sokaktaki travestiler, "hepsi imana gelmişti ve yaa rabbül alemin diye göklere avuç açmışlardı" diye bitiriyor...

SOĞUK & DAĞINIK

Cenaze... Ever- evet... Gerçekten de kapkalı, soğuk, ağlak ve ürkütü ruhlar sentezi. Kalbini bir yabani ot cennetine taşı. Nereyi soksu bu sentezin ardından gitti. Bahar da gelir ya kanı. Açık hava'da kahve içerken, dikkatimi bir kadın çekti bir Cenaze'nin yanında.. Para vermek istemeyen Cenazeci "Canım istemiyor" dedi. "Sen çocuk musun bi canım istemiyor" dedi sonra dikendi.. "Pfff! Pahalı" diye laf çakarak gitti sonra :)
Cenazeler biraz bir zamanlar kendimizi kaptırdığımız Derya Sayın'ın cenazesi (Cenaze meydanından kalkıp. Cenaze namazını Zincirlikuyu'da sigara içmek için 4 kişi kaymıştım. İçeri girdi. Tek kişiydi. Yanında gömülmeyi bekleyen Suat Özkan vardı. (Pek anlayan yokmuş gibiydi) Hemen Suat'a şöyle demiş: "Bakın mahallenizden birisi [redacted] babasının mezarı başında bi yer bakıyormuş yea?!" diye dolaşa gitti...

BAĞIMSIZ

Dış mihrak.. üst akıl.. milli seferberlik lafları havada uçuşuyor. Ve yani bağımsız Türkiye!! Ok. Ama birleşen dünyada aktif bir üreten olmak için elinden geleni yapmadan bağımsız cumhuriyet nasıl oluyor gardaşşş?? "Yeni Dünya"nın doğru önermesi, herkesin birbirine bağlı olması ve bu bağlılık içinde bağımlılık / bağımsızlık dengesinin iyi akort edilmesi! Kimsenin birbirine muhtaç olmaması (Dolayısıyla bi şeyleri manipüle etmek isteyenlerin eskisi gibi bunu rahat yapamamaları) Lakin vatandaşın zekasını iyileştirmek, yükseltmek yerine, açık veya gizli para yığma salaklığı hep tam gaz!! Ne hazin!
(Böylelikle, dünyanın bütünleşmesi hep sakat bir proje)

2000 yılında New York'caykarı bi akşam da bi Striptiz Bar'a gidelim eksik kalmasın demiştim... 5 Dolar... Sonra 10 dolar... gelip kucağına otururak dans ediyor dansçı. Ama sen asla dokuramıyorsun!! Dönelim Türkiye'ye!! Bizi mahveden şeylerin başında bu zengin "dokunma elleme kirlenirli" geliyor herhal??

Kasımpaşalı kulampara bi abimiz var eski.. Oğlanlarla beraber olmuş hep 90'lı yıllarda. Hatıralarında şuna çok gülmüştük... "ulan hadi bi de sen beni zik" demiş ilk defa.. O dakka çok canı yanmış.. hemen dürtüklemiş ve; "Aaaahh!! Ulan ne anlıyorsunuz bundan ya?."

Böyle bir TEZ'im var.. Ve sanıyorum bu tezin gerçekliği de var. Tam insanlık daha da ileriye doğru bir açılım yapacaktı ki, akmak yapanların üzerine sudan akılmaya başlandı!! Büyük Sıçramanın bitişi böyledir bence. Hatta geniş ince sıcak lavaşların üzerine çörekotlarıyla işlemlerini yazdılar... yazdılar.. yazdılar..!

OOOOH!! AŞKIM! ŞAHANESİN.. ARINIYORUM.. YÜKSELİYORUM! AŞKIIM!

"SANKİ BENİ SKYLEAR!" DİYOSUN HAPP BU SON OLSUN BEYBİ. SANIRIM BENİM ZAYIF, UZUN, ESMER ERKEKLERE DE TAHAMMÜLÜM KALMADI..

TRRRRT....

TRRRT..

HYPER SABRE TOOTH

KISS

DIŞAVURUMCULUĞUN İLKBAHARI

Yılların dövmecisi bi arkadaşımız var.. "Son beş yılda müşteri yoğunluğu acayip yükseldi, patladı.. Toplum baskısı falan filan, Allah razı olsun AKP'den" diyor.

CİMBİR CEMAAT

AHMET YILMAZ

KEHANET ve AKRABA evliliklerinin neticeleri!

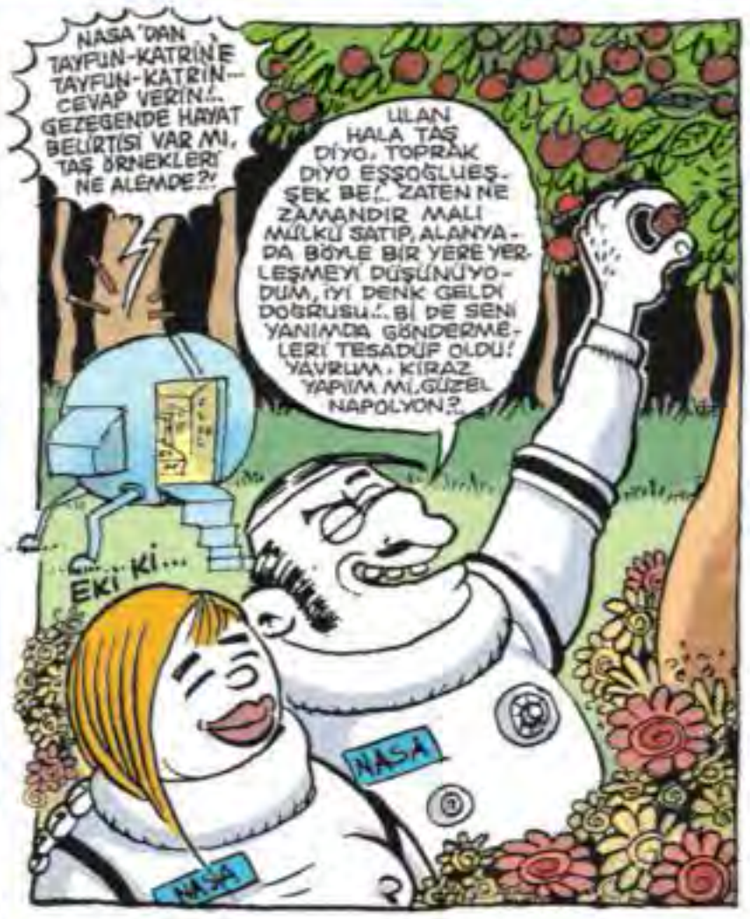

● İŞHANLARININ GİZEMLİ DÜNYASI...

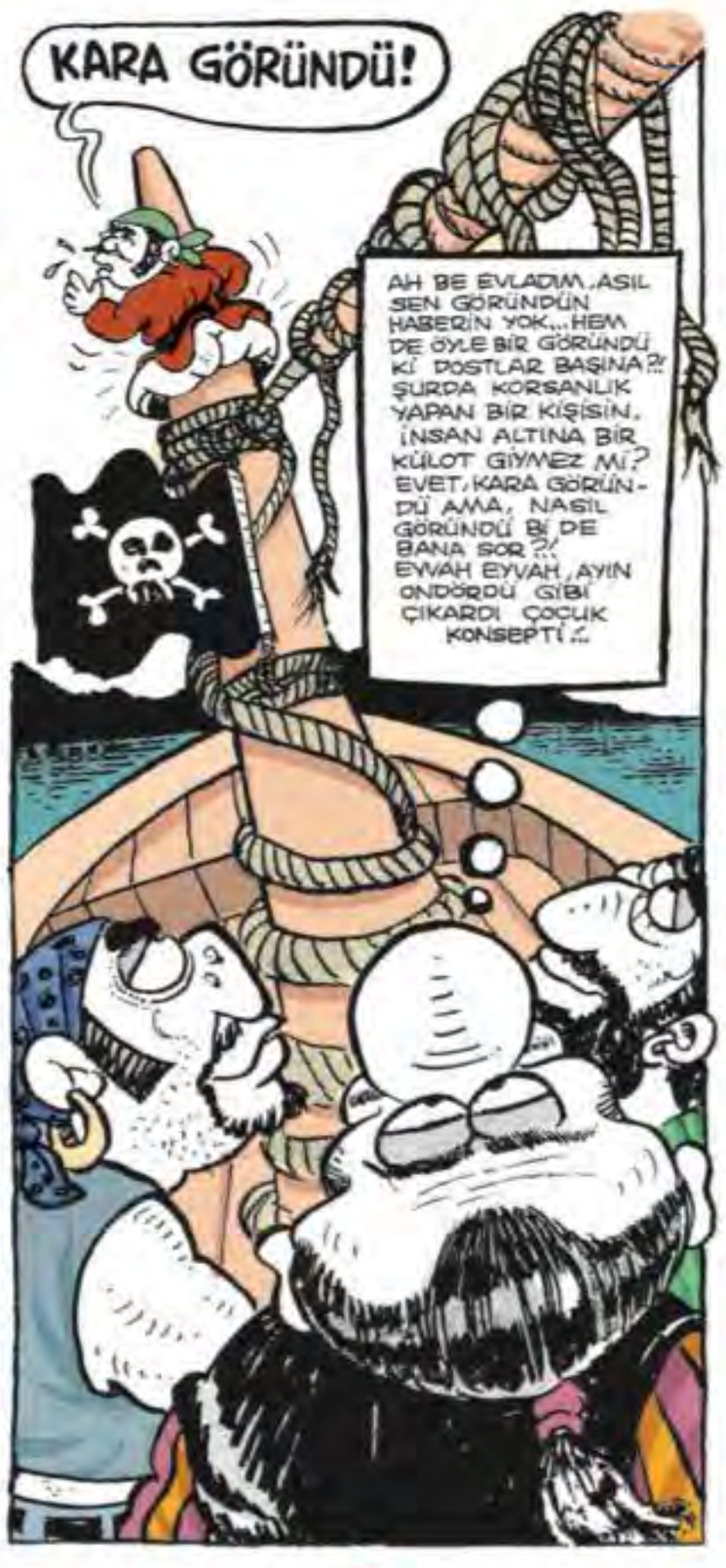

ZIÇ ADAM

KAAN ERTEM

"SALAK BİR SÜRÜ KORUMAM OLSA, İNSANLARI DÖVE DÖVE GEZSEM HAFIZ!"

Caddе'de bir kafede, İsmail'le (Hacı) birlikte, miskin miskin oturuyoruz. Gazete okumaya çalışıyoruz kendimize göre. Geçen günlere göre biraz daha kalabalık Caddе, insanlar daha rahat sokağa çıkmaya başlamışlar sanki. Suratların rengi yeşille siyah arasında değişiyor.

"Salak bir sürü korumam olsa, insanları döve döve gezsem Hafız!"

İsmail'in cümlesi, nasıl yaptıysa, var olan az sayıdaki mırıltıları da bıçak gibi kesti. Şu anda kafede derin bir sessizlik hükümsürüyor. çıt çıkmıyor. Soluk alan yok sanki. İçimden beşe kadar saydım, İsmail'e, yani gözlerinin ta içine baktım, "Ö kolay Hacı," dedim. Sessizliği bozmuş olmamla tek tük mırıltılar yeniden başladı, anlaşılan İsmail'in sözleri üzerine cep telefonuna sarılacak kimse -şu anda, en azından, yoktu çevremizde.

"Neresi kolay lan? Böyle olabilmek için ne kılıklara girenler var, bize mi kalmış korumalarla ortalığa dehşet salmak?"

Hacı'nın yanıtı umduğum tepkiyi bulmadı kafede. Demek ki, bizi mahallenin delisi kategorisine çoktan almışlardı, iyi haber.

"Kolay," dedim, "Sen paradan haber ver. Paran varsa, istediği korumayı, arzuladığın mahiyetlik düzeyinde rahatlıkla bulurlz."

Bu kez bana, gözlerime yani, derin derin bakma sırası Hacı'ya gelmişti. Ben de, kımıldamadan, üzerime o anda gelen büyük bir rahatlıkla, arkama yaslanmış, İsmail'in bakışlarını karşılıyordum. Masanın altından ayağıma tekme attı, "Konuşsana lan, nasıl yapacağız bu işi?" dedi.

"Çok kolay. İstediğin korumaların niteliklerine göre, ya Rotterdam'a gideceğiz, ya da Marsilya'ya. Orada bu tip işlere yatkın herliflerin komisyoncuları var, onları bulacağız, na istiyorsak söyleyeceğiz. En çok bir haftada koruma ordunu kurarız. Merak etme. Sen, paradan haber ver", dedim.

"Hadi lan." inanmamıştı dediklerime ya da, daha doğrusu, parası yoktu. Aslında Marsilya ya da Rotterdam'a gidecek kadar bile parası olduğundan derin kuşkularım vardı. Abuk sabuk konuşarak zaman harcıyorduk neticede.

Sohbetimizin bundan sonrası, 'arkadaş' tabir etliğimiz bir kişinin aşağılık kompleksinden muzdarip olup olmadığı üzerine, tıbbi yanları da bulunan diyalog görüntüsünde bir monologa -aynı görüşte olduğumuzdan- dönüştü. 'Arkadaş'ta aşağılık kompleksi vardı yoktu derken, yan masada gazetesini okumakta olan, kır saçlı ve top sakallı bir kişi bize döndü, "İstemeyerek sohbetinize kulak misafiri oldum, ben psikiyatrım. size bir katkıda bulunmak isterim," dedi. "Rica ederim, buyrun," diye yanıtlayınca, doktor her ikimize de birkaç saniye baktı ve ağzından şu sözler dökülüdü: "Arkadaşınızda kesinlikle aşağılık kompleksi yok. O. sadece aşağılık bir kişi. Bilin istedim."

Psikiyatra katkısından dolayı şükranlarımızı sunduk. Dediğinin doğruluğu üzerine hiçbir itirazımız yoktu. O da, memnun bir şekilde gazetesine döndü.

"Gencecik adam, parasızlıktan dolay kendisini kanalizasyona atarak intihar etmiş," dedim.

"Kahretsin! Güzel bir haber bulsana bir kere de be adam!" Hacı haklıydı. Acaba bu aralarda futbol ya da basketbolda herhangi bir başarımız var mıydı? Belki de, genç bir öğrencimiz, bir matematik yarışmasında birinci olmuştu?

"Para deyince," dedi Hacı, "Bir arkadaşım üç yüz Avro gönderdi bir hayır işi için, boş boş oturacağımıza gel de bankaya gidelim, parayı çekip gönderelim, hiç olmazsa olumlu bir eylemde bulunalım."

"Bana uyar" dedim. Bence olaydı.

Kaldırımda nedense bir türlü bitmeyen çakıl taşlarını, boş ve ezik gazlı içecek kutularını tekmeleye tekmeleye bankaya geldik. Bankanın dar kapısından içeri girmemizle, kuyruktan dolayı aynı yere sıkışıp kalmamız bir oldu. Hacı bunalıp bağırmaya başlamasın diye onu nispeten rahat olan bir yere yönlendirdim, sırtım kapıda duruyorum. Birden, kapıyı biri şiddetle sırtıma çarptırarak açtı. Kaşlarımın çatıldığını gösterme amacıyla adama döndüm. Kar maskesi takmıştı kaba adam, kızmış olabileceğimi anlayınca elindeki tabancayı burnuma dayadı, kolumdan tutup kenara savurdu beni, "Herkes kenara çekilsin, eller yukarı!" diye bağırdı.

Dediğini tabii ki yaptık. Kasaya gitti, cebinden çıkardığı bir çöp torbasını kasiyer kısa vererek, "Ne varsa doldur!" dedi. Kız panik içinde paraları kasadan almaya çalışırken, soyguncunun bakışları üzerimizde geziniyordu. Kaşı koymaya niyetlenecek kimse olup olmadığını aramaya büyük gayret gösteriyordu. Kasiyer kız, kasadan çıkardıklarını bankonun üzerine koydu. Para, alınacak kadar azdı.

İZANSIZ SEROTONİN

VOLKAN NARTA

onur karadurmuş

LeMan Sayı : 1268
6 Nisan 2016 Çarşamba
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen: Tunaay AKDÜN • Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR • Müessese Müdürü: Ali YAVUZ • Muhasebe Müdürü: Gülsüm ÜNLÜ • Grafik: Murat Yüceşan • Cebrail Dikau • Renk: Fikret Özdemir • Satış Müdürü: Şener Küçükkaptan • Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Faks: 0.212.245 38 86 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 • Basım: LeMan Matbaacılık • Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-6 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • Genel Dağıtım: D.P.P.A.Ş

Soyguncu paraları görünce, "Ne bu be!" dedi. "Bu kadar parayla bankacılık mı yapılır? Başka kasalarınız yok mu sizin? Ne varsa verin diyorum!" bu arada silahını bankonun gerisindekilere yöneltip duruyordu. İsmail'in (Hacı) sinirleri boşalmak üzereydi. İki eli havada, bir sağ bir sol ayağının üzerinde yaylanarak çişi gelmiş adam görüntüsü veriyordu. Kaşımla gözümle yapabileceğim tüm mimik sanatı becerilerimi sergiliyordum Hacı'yı etkileyebilmek, sakinleşmesini sağlayabilmek için.

"Sen bu bankayı hangi kafaya göre seçtin lan?" diye bağırdı Hacı soyguncuya, "Bu bankada para ne arar, iki yüz, üç yüz Avro'yu bile kim bilir kaç gün sonrasına randevu vererek öderler. Emeklilerin, gelir belirli olanların işlerini görürler. Kim söyledi sana burada para vardır diye? Ne biçim iş yapıyorsun?"

Soyguncu Hacı'ya döndü, "Kusura bakma, bilmiyordum Abi, burası zengin semt diye şey etüm," dedi.

İsmail açılmıştı: "Ayrıca da, niye banka soyuyorsun ki oğlum, hiç ilkele, inşaat falan diye bir şey duymadın mı sen?"

"Bize yaptırmazlar öyle şeyler Abi," dedi soyguncu, "O işleri başkaları yapar." Son sözcüklerin ağzından çıkmasıyla, kendi kendini tahrik eden bir psikolojik sürece girdi adam, "O işleri başkaları yapar, başkaları, başkaları, başkaları..." Silahını kaldırdı, kasiyerlerin arkasındaki duvarın sağ tarafındaki güvenlik kamerasına ateş etti. İsabet ettirememişti, yani iki metre kadar şaşırdı hedefini, yan sokağa bakan camın büyük bir şangırtıyla kırılmasına yol açtı. Banka çalışanları, müşteriler silah sesi üzerine paniğe kapılmışlardı. Çığlık sesleri artık Cadde'den de duyuluyor olmalıydı, insanlar toplanmaya başlamışlardı. Yakında polis gelirdi.

Hacı, soyguncuya, "Yaptığın işi beğendin mi?" dedi, "Bankaya silahla girdin, insanları tehdit ettin, zavallı bir parayı beğenmedin, dağıtıp ateş de ettin, şimdi kaç sene, en az yirmi sene yatacaksın, iş mi lan bu?"

"Abi acaba hafifletici bir şey bulunamaz mı?" Soyguncu iyiden iyiye paniğe kapılmıştı. Gözüm, tetikçinin tetiğindeki işaret parmağındaydı. Sinirleri bir daha boşalırsa, mermiyle ateş etmeye başlar da.

"Bulunur da, iyi bir avukat lazım sana" dedi Hacı, "O para da sende yok, yatacaksın çaresiz. İçerde dikkatli ol bari, bak delikanlı adamsın, bu aralar biliyorsun tecavüz haberlerini falan, bari az hasarlı çık dışarı yirmi otuz sene sonra..."

"Abi senin bu söylediklerini kimse demedi bana şimdiye kadar," dedi soyguncu, kar maskesini bir çekişte çıkarıp yere attı, silahı tutan eliyle Hacı'ya sarıldı, ağlamaya başladı. Birden, banka çalışanları, müşteriler, gerilen sinirlerinin de etkisiyle genç adamı teskin etmeye girişti. "Ah evladım ah" diyen bir teyze soyguncunun başını okşuyordu. Siren sesleri, tüm diğer sesleri bastırmaya başladı. Cadde'ye baktım, ortalık polis kaynıyordu.

İsmail'in söylediklerini diyecek kimsesi olmayan genç adamın hayatı kaymışlı. Neyse ki yaşıyordu. Bir yerlerde kendini patlatmadığına sevinecek haldeydik.

selimyalciner@gmail.com

Selim Yalçıner

suatozkan
@leman.
com.tr

KIRIK LEBLEBİ

SUAT
ÖZKAN

1269

YETKİLİLERİN İZNİYLE

LeMan MUHTAR

13 Nisan
2016
Çarşamba
Sayı:
2016/16
3,5TL.
(KDV Dahil)
K.K.T.C.: 4 TL.

ÖZÜR DİLİYORUZ

DUR... O OLMADI
BİR DAHA ÇEKİYORUZ...

3 yaşından beri şiir yazıyor. Bu şiiri kendisine çok nazik davranıp çay ısmarlayan muhtar için yazmış.

İPEK ÖZSÜSLÜ

CANSIN EY MUHTAR

İlmuhaber alacaktım , vardım muhtara
Buyrun oturun dedi işine verdi ara
İki çay söyledi birisi açık
Canımsın ey muhtar cansın ey muhtar

Birisine benzettim çıkaramadım
Corç Kuluni mi yoksa Coni Dep mi bacım
Hararetim oldu çay oldu ilacım
Canımsın ey muhtar cansın ey muhtar

Kökeni arapçaymış anlamı seçilmiş kişi
Herkesleri tanır çocuk erkek ve dişi
Bir yamuk görse ispitlemek de onun işi
Canımsın ey muhtar cansın ey muhtar

Kararları danışırmış azalarına
Buseler kondurmalı cümle azalarına
Makamı dert oluyor bazılarına
Canımsın ey muhtar cansın ey muhtar

Kalandivaları açmış boy vermiş
Dışarı bir kap su koymuş hayvansevermiş
Davet etti her pazar pikniğe de gidermiş
Canımsın ey muhtar cansın ey muhtar

Almadı ücret bidahakine alırız dedi
Kareli bir ceket almış onu gösterdi
Rengi sizi açar dedim mahçup gülümsedi
Canımsın ey muhtar cansın ey muhtar

ÖZÇEKİM ÖZDEYİŞ

- Dost dost nice konsolosa sanıldım, benim sadık yarim aziz muhtardır...
- Konsolos eken ataşe biçer...
- Aktrolle selfi olmaz...
- Şaşar Veysel işbu hale, gâh ağlaya gâhi güle, ikametgâh nerden ala?...
- Muhtarla selfi akar, doldurmaz eleği, azalaıla selfi doldurur telefon belleği...

Vodafone Arena açılışına Çarşı grrubu alınmazken AK gençlik tribünleri doldurdu. Toplu paslaşmayla yapılan açılışta Davutoğlu hiçbir topa vuramadı.

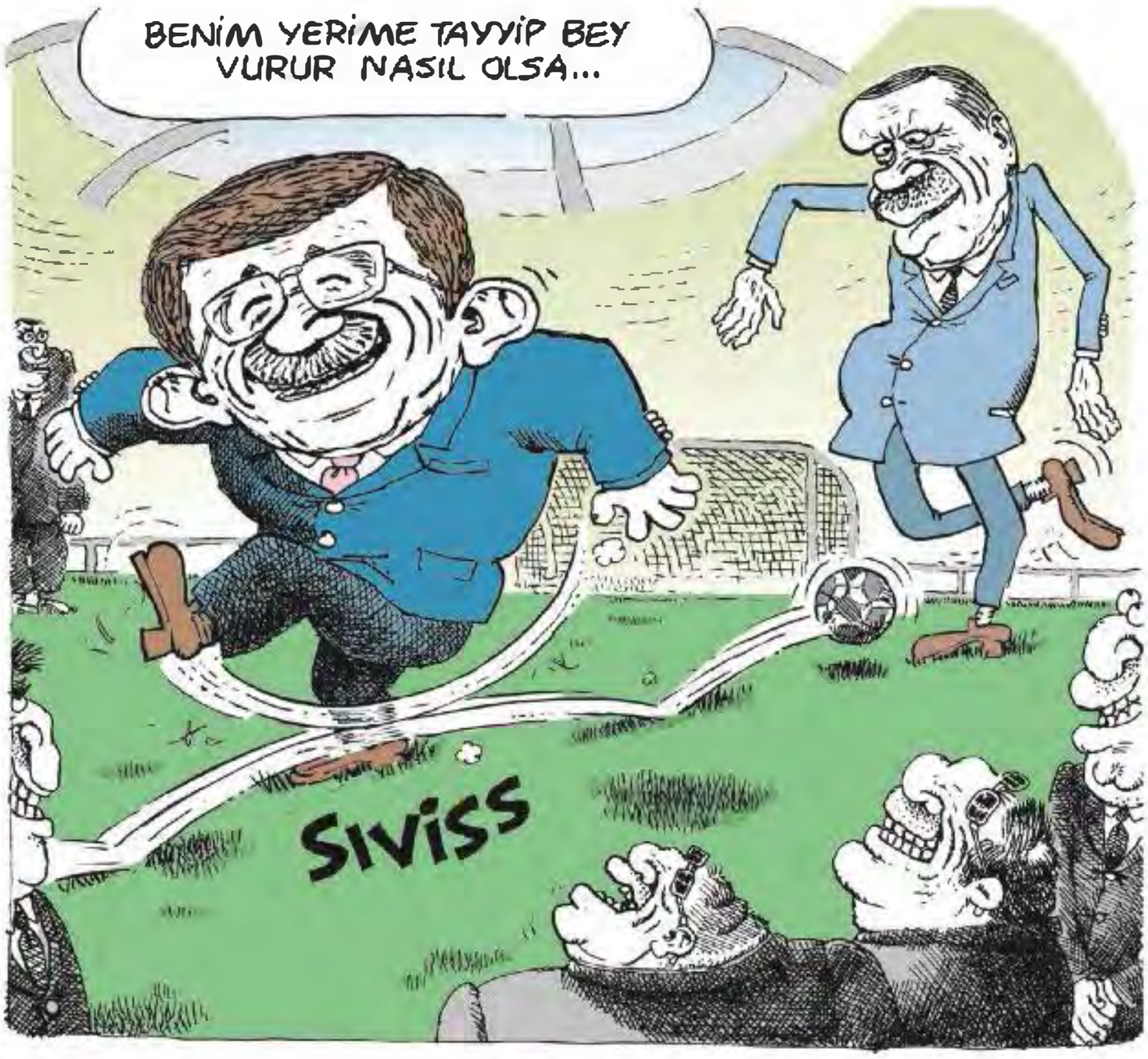

CHP lideri Kılıçdaroğlu'na "siyasi sapık" diyen Erdoğan, aynı sertlikte cevap alınca, "Benim için artık muhalefetin koltuğu boştur" dedi.

SELFİSİZ KALMAK

Basın baskısı ne zaman bıraktı ki bu sayfaları... Daha selfinin olmadığı zamanlardı... Özçekim değil özçizim yapılırdı o vakitler... Mitoloji, felsefe, Akdeniz kültürü ve antik dünyadan kalanların korunamayışıyla ilgili konular çizdiğim bir bant köşem vardı Limon dergisinde... 1986 senesinde çizdiğim bir bant yüzünden 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanmıştım. Celseler umutsuzca birbirini kovalamış ve sonunda 10 ay ağır hapis cezasına çarptırılmıştım. Daha sonra uzun süren kaçış ve saklanma sürecindeki temyiz beklentileri de boşa çıkmış ve çaresizce teslim olmaya karar vermiştim... Bana hiç olmazsa elverişli bir cezaevi bulmaları için dergi yöneticilerini aradım. Devrin Adalet Bakanı'na ulaştılar. Mahkemeden ve cezadan kurtulmam için yapılması gereken torpil ne yazık ki uygun cezaevi bulmam için kullanılmış oldu. İstediğim yere girebileceğim ve yalnızca ikametgah naklimin oraya yapılması gerektiği söylendi... Böylece Adalet Bakanlığı'ndan yüksek torpilli olarak emlak arar gibi uygun hapishane aramaya koyuldum. Bozcada Kapalı, Gökçeada Yarıaçık, Çatalca derken Şile Cezaevi'ne girmeye karar verdim. Ben kaçak olduğum için usulen Şile'ye ikametgah naklimi yaptırması için babamı mahallemizin muhtarına yolladık... En başından beri olup biteni tam kavrayamamış babam şaşkın ve düşünceli bir halde yılların muhtarı sevgili Ethem Bey'e gitti... Olanları duyunca ziyadesiyle şaşıran Muhtar Ethem Bey ki, beni pek severdi, "Suçu nedir bu çocuğun?..." diye sormuş... Babam da o sıralarda bir gazetede benimle yapılan bir röportajdan okuduğu yarım yamalak bilgiyle "Akdeniz" demiş. Muhtar daha da meraklanarak, "Ne Akdeniz'i yahu, çıldırtmayın beni, böyle suç olur mu?..." diye tekrar sormuş. Babam da ezilip sıkılarak "Ne biliyim Ethem Abi, gazetede Akdeniz ve Ege kültürünü korumak diye yazıyordu..." demiş... O yılgın halimizle nasıl da gülmüştük katıla katıla, o sıralar yaşadığım tüm öykünün özeti buydu aslında...

Neyse asıl ilginç olan muhtarın verdiği ikametgah naklini alıp Şile Cezaevi'ne vardık fakat içeriye almadılar. Savcı "Kusura bakmayın içerisi çok dolu, siz en iyisi bir hafta sonra gelin" deyince işte o zaman babamın ve muhtarın ardından şaşkınlık katarına bir hayret vagonu da ben eklemiştim o gün...

Oldukça genç yaşta Akdeniz'i, sanatı, Mitoloji'yi anlatırken adliye koridorlarına düşmenin şokunun neden ve niyesini; İşid'in ele geçirdiği Palmira antik kentinde önce arkeologu katledip daha sonra da amfitiyatroda insanların kafalarını keserken tarihin en kanlı, canlı tragedyasını taş sıralarda oturan halka zorla seyrettirmesiyle dünyanın geldiği şu noktada anlayabiliyorum, Akdeniz kültürünün ölümü dahi haketti-ren bir suç olabileceğini...

Keşke o günlerde haber niyetine Muhtar Ethem Bey'le bir selfimiz olsaydı, altında da suçu; Akdeniz yazsaydı...

GÜNERİ İÇOĞLU

STEPANÇİKOVO KÖYÜ MUHTARLIĞI

ZEHRA ÖMEROVA

ДОСТОЁВСКИЙ

HADİ FOMA FOMİÇ BE... ADAY OL ALLASEN... SENDEN İYİ MUHTAR MI OLUR?

BİLMEM, OLUR MU Kİ? MAHALLELİ SEVER BENİ LAN ASLINDA... MUHTARLIĞIN YERİ DE GÜZEL, HAVADAR. TARAÇANIN HEMEN KARŞISI...

TABİ ABİ! BAK, GÜNDE ON İKAMETGAHTAN AYDA ÜÇ YÜZ... SEN HESABET.!

İYİ ASLINDA...

BAK, BİZİM ŞAŞENKA BU İŞLERDEN ANLAR. GEÇEN BİLLO TAVUKÇULUK AÇILDI YA, ONUN AFİŞİNİ DE ŞAŞENKA YAPTIYDI...

TAVUKÇUYLA BEN BİR MİYİM LAN?!

YOK ABİ ESTAFUR...

NEYSE TAMAM. HAZIRLASIN BİR İLAN... Bİ BAKALIM...

FOMA FOMİÇ

STEFANÇİKOVO KÖYÜ MUHTAR ADAYI

•1964 Toprakkale doğumluyum

•Malumların yanında, sessizlerin sesi olmaya adayım.

•İlkeli, dürüst yönetime var mısınız?

(İlk ikametgah bedava)

STEFANÇİKOVO'NUN DİNAMİK YÜZÜ FOMA FOMİÇ

ABİ İLAN HAZIR. BEN NASTENKA-GİLDEN BAŞLIYORUM DAĞITMAYA.

AA EHEH... YAKIŞIKLI ÇIK-MIŞIM HAA... TİSİSİ... AFFERİN LAN KERANACI MUZINÇİKOV! ANLIYON BU İŞLERDEN.!

EE BOŞUNA MUZINÇİKOV DEMEMİŞLER ABİ...

Ne demekki Muzinçikov?

ABİ NİYE SÖKÜLÜYOSUN YA? BEN GÜKHAN GERÇEK'E VERMEYİ DÜŞÜNÜYORUM.

OLM SAÇMALAMA LAN! ADAM SENİ ŞEKER, BENİ ŞEKER, ÜSTÜNE DE İKİ TAKIM ELBİSE DİKER! FOMA'YA VER, BAKKA-LIN ŞENLENSİN, KÖYE NEŞE GELSİN, REHAH GELSİN!

HMM... ÖYLE Mİ DİYOSUN ABİ... E İYİ MADEM...

ÖYLE TABİ LAN. FOMA'YA VER İŞTE. HEM İLK İKAMET-GAH BELEŞ!

MUHTAR ADAYI HERŞEY YALAN GÖRÜNMEMEK

YUNUSA DİLEKÇE

CAAART

Seçim akşamı...

YİNGE YİNGE KEZBAN YİNGE

EHEH... MUHTAR MOLDUM ŞİMDİ? HEHEH...

ABİ DEDİK SANA! KRAL OLDUN KRAL! Bİ İSKENDERİNİ YERİZ ARTIK, TİSİSİS!...

YİNGE YİNGE KEZBAN YİNGE MUHTAR MOLDUN KEZBAN YİNGE

ŞU ŞARKIYI Bİ KAPAT SİNİRİMİ BOZDU!..

TAMAM MUHTARIM KIZMA TİSİSİS...

ÖFRÖF

...

ALEKSEY BENİM

CAR MI? MUHTARLARI MI ÇAĞIRIYO? NİYE Kİ?

T- TABİ TABİ.. GELİRİM DE... TAKIM ELBİSEM YOK, SU-VETERLE GELİNİYO MU?

HIMM... TAMAM O ZAMAN, BİR TAKIM SEYAPAYIM...

ÇIT

LAN İKİ MAAŞI TAKIMA YATIROCAK BE... İKİ AY ACIZ.. BAY BAHÇEYEV ÜÇ BEŞ TAVUK VERSE BARİ BU AY...

TAKIM DA TAKIM HAA... YÜZDE YÜZ MERİNOS. ÇAR'A GİDİYORUZ LAN BORU MU?.

SSS... MUHTAR FOMAA NE O? EMMİ GİBİ OLMUŞSUN TİSİSİSİ...

EMMİ BABANDIR GAVAT! ÇAR ÇAĞIR-MIŞ MUHTARLARI, ONA GİTÇEZ!

YAKIŞIŞSIRRR FOMA'MAAA...

Köyden ilksindim yemin ederim. Çekicem kibritli zamanında bulmuş...

MUHTAR DEMEEK, SÜPERLİK DEMEEEEK!!! TEK MİLLEEET, TEK BAYRAAAK...

EEÖĞĞĞEEEYYY YAŞASIN ÇAR KORKUNÇ İVAAAN!! ŞAK ŞAK ŞAK...

ULAN TAKIMI BOŞUNA ALMIŞIZ, ARADA KAYNADIK... Bİ BOK DA ANLA-MADIM. NAAPTIK Kİ ŞİNDİ BİZ O KADAR ADAM?

ÖYLE DEME ÇAR GÖRDÜK ÇAR'I! BUNDAN SONRA SORUMLULUK BÜYÜK!

Hadi gelin köyümüze geri dönelim...

Doğru lan...

ÇAR GÖRMÜŞ ADAMSIN MUHTAR, BİZİM OĞLANIN KPSS İŞİNİ AYARLASAN HAYRINA...

EHEH... TABİ. ÇAR GÖRDÜM DE Mİ?. EHM. BAKARİZ YA, BİR DAHAKİ TOPLANTIDA ŞEYA-BARİZ. ZATEN HER AY ÇAĞIRCAKMIŞ...

BİLGİSAYAR İKİ SENELİK MEZUNU BİZİM FALALEY, DEMİ OĞLUM ANLAT AMCAYA.

SOYADIN NEYDİ FALALEY? NOT ALAYIM ŞURAYA...

KILIÇARSLAN.

KÖY İMAMI ARADI.

Ulan Çar'ın yüzümüze baktığı mı var... Kürsüden hönkürüp hönkürüp gönderiyo... Köylü de zalimmış, Bitmedi isteği, arzusu...

O Bencik bencik

MIHTAOOR, BİR İKAMET VERİVER ÇOCUĞA!

AL BAKALIM OBNOSKİN OĞLUM, DEDENE SELAM SÖYLE. BİR LİRA DA ÜCRETİ VAR.

ÇAR GÖRMÜŞ ADAMSIN, BİR LİRA-NIN LAFINI EDİYON.!! SANA OY VERENİ SUKSİNLER BİR DAHA!!

TAKIMINDAN UTANI.

ÇAR GÖRMÜŞE BAK HELE, ADAM SANDIM EŞŞEĞİ YÜZÜME DEĞDİ TAŞŞAĞI!!

Oğluma bi iş bulmadı.

SELAMIN ALEYKÜM FOMAFOMİÇ BEY... ŞEY İSTİRHAM EDİCEKTİM... ŞU BİZİM YOL OLAYINI ÇAR'A BİR SÖYLESEN. HAYVANLAR ÇAMURA SAPLANIYO, TELEF OLUYO GÜNAHTIR...

EHM... TABİ... ŞEYAPARIZ ONU YARIN... BEN BİR BAKA-YIM... O POŞET NE?

TANDIR EKMEĞİ, BENİM BALDIZ YAPTI.. TATYANA...

Çar görmüş adam sorumluluğunu kaldıramayan Foma Fomiç, ikametgah ilmuhaberi ile boğazını keserek, kendini intihar etmek istedi ise de bunu başaramadı. Tüm gün muhtarlıkta oturan gay sevici gedikliler, muhtarı kaptıkları gibi lokman hekime götürdüler. Foma ölmedi ve fakat boğazındaki kesik üç gün acımaya devam etti, zira kağıt keşiği pis olur sevgili okur...

Kahramanımız Foma, anlamsız köylü ısrarına dayanamaması sebebi ile halen Stepançikovo Köyü muhtarlığına devam etmekte ve ayda bir, biriktirdiği yol parası ile saraya gidip Çar'ı alkışlayıp geri dönmektedir...

KVAS* I DA YASAKLAYALIM MIHDAR!

OLABİLİR BAKARİZ...

*Alkollü bir rus içeceği

-SON-

MANTIKTAN MUAF: "MUAFFAK"

Behiç Pek

Alo Sıkılhan Öfkan'la mı görüşüyorum? Büyük oyunu bozmak için aramıştım...

- Büyük resmi görmeye gitti kendisi, öğleden sonra gelir...

- Dalga geçme Sıkılhan. bal gibi de sesimi tanıdın... Hırgürkan ben... Kulağını açmak suretiyle beni iyi dinle kardeşim. Şimdi gözüm, mes'ele ciddi. Aramızdaki mizaha bir standart getirilmesi noktasında bazı adımlan kademeli olarak atmaya karar verdim. Bundan böyle benle yaptığın telefon konuşmalarında afedersin, kakara kikiri yahut hakara kukara dediğimiz şekilde kafana göre komikçi cevaplar veremeyeceksin. Karşındaki, telefonun öbür ucundaki tertemiz şahısları, bir nevi sarakaya alarak, sözde mizah yapmayacaksın, yaptırmam.

- Nası yani? Ne noktasında?

- Bi kere şunu bilelim. Bağzı mizahlar, bakınız onlar hakikaten, tertemiz. muhabbetle yapılan, o nokta da elektrik alan, stres dediğimiz şeyi gidermek suretiyle. yapan ve yapılan şahsı bir nevi ferahlatan hadiselerdir. Hoca Nasreddinlerin, Şeyh Küşteri'nin, Hacivad ve Karagözleninnn torunları sıfatıyla belli bir ölçüde komiklik, elbette, bu noktada haklıgkaten... İnanabiliyor musunuz? Eööö...Pardon... Hah... Bakınız. kısa süre önce Hak'ka yürüyen büyük yazı adamı Umberto Eco. "Gülün Adı" adlı eserinde ne güzellll söylemiş.... Bi.., Bi dakka... Bu ne be... Ne lan bunlar... Yok...

- Nooldu, prostatın mı bozuldu Hırgürkan?

- Olm hani espiri yapmıycaktın lan sen bana. İki saniye bi soluklandım, hemen çot diye laf dizdi hokkabaz. Bak olm çok fena yapanım seni. Makara yabmıycan benle! Senin yüzünden okulda herkes beni görünce sırsı sırsı gülüyo. Bi konuşmalar buldum, laflar hazırlamıştın sana ama kağıtlar karışb. O yüzden direkt söyliycem: oyarım... Tesbit ettiğim seviyede mizahlar yapılacak.

- Sıkıntı yok reiz, yabancı...

- Bir diğer husus, bakınız enteresandır...

- Nooldu olm gene, buldun mu kağıtlarını, elle...

- Lan sus! İki dakka ciddi ol Sıkılhan. terminki konuyu kapadım, samimi hislerle bir ricada bulunacağım senden. Ortanca Abim Vursıkcan evleniyo. Yenge biraz entel kuntel. Normalda abim bu tip kızlara yetine, yavasıyla alakadar olan. çocuk büyütmekten ve tuhaf ev dekorlarından başka işe karışmayan, kendisine alınan film camlı ciple AVM'den AVM'ye seken tertemiz biriyle izdivaç yapardı amma durum ekonomik. Kız tarafının acayip bi kupon arsası var. kayınpeder'in bi ayağı çukurda. Anlatabiliyo muyum?

- İnşaat sektörüne gereken önemi vermeliyiz...

- Bravo... Zaten izdivaç bi gerçekleşsin abim inşaata başlayıp yola sokar entel yengeyi. Nikahta keramet vardır. Ama o zamana kadar yengeye bi nevi "He canım he" deme durumundayız. Şimdi kendisi komikli bir nikah davetiyesi ve kır düğünü arzu ediyor. Kır düğünü kolay, bunların o dediğim kupon arsasında yaparız, "hem de inşaat için ölçü alınız" diyo abim. Ama davetiye işi sakat. Dediğim gibi komikli, karikatürlü filan bişey olsun diyo yenge. Güvendiğimiz birine çızdırmak lazım o davetiyeyi, o da sen oluyorsun. Çünkü resim dersin hep on. Resim hocası çizmelerine, karekatür denemelerine felan hayran...

- Büyük resmi gören birine yaptırsanız...

- Yan çizme hemen ibiş, karşılığını alacaksın. Yalnız tabi bu çizim ihalesinin bazı şartları var. Ölçülere sadık kalınacak. Ağabeyim gilin alın genişliği yedi buçuk santimi aşmayacak, yengenim ise yüzü tam görülmeyecek şekilde ters ışık alarak çizilecek. "Karekatür bir abartma san'atidir"ziyyetine pirim vermeksizin, bilhassa burunlar. suretsi kağıyyede, patlıcana, patatise yahut her hangi bir sebzeye benzemeyecek, benzemesi teklif dahi olunamayacak. Ağabeyim Kurtlar Vadisi- Çakır rolüyle unutulmazlar arasındaki yerini alan Oktay Kaynarca'ya bakılarak çizilecek, daha gür saçlısı olacak. Gelinin boyunun damattan uzun olması gibi bir hataya, asla yer verilmeyecek. Pastel renkler seçilecek, giysi çızımları muhakkak surette ekoseli olacak. Kuş ve ağaç olmayacak, fonda sincab gözükmeyecek. Kübizme, empresyonizme herhangi bir "izm" e izin verilmeyecek, milli irade esas olacak.

- Hep merak ediyodum, demek ki meşhur "Büyük resim" buymuş...

- Kombozisyon olarak da abimgili, büyük oyunu bozarken çizeceksin. Yengeyi perspektiv olarak üç adım geriye alıyosun, davetiye altına "Lütfen çocuk getirmeyiniz. Lütfen En az üç çocuk yapınız ve Lütfen cevab veriniz" ibarelerini yazıyorsunuz. Anlaşılmayan bi şey var mı Sıkılhanım? Alo... Alooo... Lan... Lütfen cevap veriniz... Alo... Bakınız bunlar "çot" diye telefonu, inanabiliyo musunuz, kapamışlar. Tabii. bu noktada da gerekse bunların piçaklanması dahi gündeme alınabilir. Alo? Dur lan orada geliyorum!

Eleştirel Bisiklet

Bi rahat işimizi yapamaz olduk arkadaş. Yok Hamamcılar alınır, yok Muhtarlar gücenir şikayet eder, 'bizi bilmem ne örgütünün liderine benzetmişsiniz' filan derler (ne alaka! Niye benzetilsin ki hem? Oradaki esprinin öyle birşeyle ilgisi yok bir kere!) Şu sitemimden sonra duyan da sanacak ki: müzelerden tarihi eser veya mücevher çalıyoruz da, devletin ve polisinin baskısıyla bu hırsızlıktan kârımız azaldı, ben de şimdi buna üzülüyormuşum gibi oldu sanki. Yahu alt tarafı mizah yapıyor, ekmek paramıza bakıyoruz. Tabii üst tarafı da var mizahın, hiç basit bir kavram değil bu. Ama alt tarafı bu kadar sahiden! Altını bile anlamayanlarla üstünü nasıl tartışacağız? Kimin, bir Mizah dergisine dava açmaya sahiden hakkı vardır, biliyor musunuz? O dergileri anlayarak, bilerek ve en önemlisi severek okuyanların! Zaten onlar da dava açmaz, eleştiri mektubu yazar dostça. Üzücü bir hata yapılmışsa bile yanlışlıkla yapıldığını bilirler. Ama adam direkt "seni dava edicez" diyorsa, benimle bir alıp-veremediği vardır. Benim binlercesini ürettiğim bir işin detayı ile değil, benim genel duruşum ve 'varlığımla' ilgilidir bu gergin, düşmanca tavır. Yani, kim bu arkadaşlara "gidin dava açın, arkanızdayız" demişse, hiçbir şekilde samimi değiller. Buram buram samimiyetsizlik kokuyor tepkileri.

Rahatça işimizi yapamadığımdan bahsettim az önce. Evet, şu an yapamıyorum meselâ. Bu konuda birşeyler yazmak istemiyordum ki ben! Çok güzel bir konu vardı aklımda; içinde yapay bakterilerin, ışıklı köprülerin, güzel kadınların ve vahşi gergedanların olduğu bir konu. Bıraktık o cümbüşlü rengârenk modern konuyu, "muhtarlar"la ilgili birşeyler yazmaya çabalıyorum. Dergi müdürü hepimizi telefonla arayarak, başımızda böyle tuhaf bir dert olduğunu, hep beraber dayanışma içinde olmamızı, mümkünse bu hafta yazılarımızda ve çizgilerimizde bu konuya ağırlık vermemizi ricâ etti. Ne diyeceksin; "benim aklımda kendi seçtiğim güzel bir konu var, ısmarlama yazı yazamam ben" mi diyeceksin adama? Aslında dedim de, ama sonra sözlerinde haklılık payı olduğunu fark ettim müdürün. Böyle günlerde dayanışma içinde olması gerekli tüm çalışanların. Gerçi fena konu da değil gibi; yapabilirim. Az önce, kendi özgürce seçeceğim konuların güzelliğinden bahsetmiştim ama, bildiğiniz gibi edebiyatta, müzikte, sinemada öyle çok fazla konu, yani tema filan da yoktur. Topu topu dört-beş tane yoğun işlenen konu vardır: Ölüm, doğum, Aşk, Şiddet, Hak-adalet; ne anlatırsan anlat hikaye gelir bunlardan birine dayanır. Öyleyse, dayayalım hemen: Muhtar davası da, bir hak arama konusunu içeriyor. Yalnız burada, davayı açan ben olmalıyım gibime geliyor: Bu ülkede gönlümce Aşkla, ışıklı köprülerle, bakterilerle ilgili yazılar yazamayıp, arasıra mutlaka mevcut sistemi eleştirmeye zorlandığım için!

Açıkçası şunu da eklemeli: Muhtarlarla ve muhtarlıklarla ilgili hiçbir güzel hatıram, aklımda kalan hiçbir tatlı düşünce ve görüntü yoktur. Bir-iki istisna dışında, çok sıkıcı, buram buram otorite ve devlet kokan yerlerdir. Hattâ devletin kendi çok katlı dairelerinden bile daha otoriter görünümlü, daha sıkıcı yerlerdir. Nedenini açıkçası tam bilemiyorum. Askerlik kağıtlarımı almaya gitmiştim; yanlarında asgari ücrete 12 saat çalışacağım üçkağıtçı patronların istediği ikametgâh belgelerini almak için gittim defalarca; beni evde bulamadıklarında muhtarlığa bırakılan boşanma belgemi almak için filan gitmiştim. Muhtarlıklarda hep gergin oldum. Garip, gergin bir havası var bu küçük ofislerin. Ama sebebi yukarıda yazdıklarım da olmamalı. Belki muhtarlıkların varlığına ait genel bir his bu. Neden böyle yerler var, bilmiyorum. Büyük süpermarketlerin mahalle aralarında açılan küçük şubeleri gibiler. Yani, karikatür, mizahçı yazısı böyle oluyor işte! Mizahçı, hep güzel şeyler söylemez. Çirkin yönlerden de söz eder. Ve eleştirir çoğunlukla. "Bir refleks olarak" eleştirir! Bisiklete binmek gibi. Eleştiri, bu işin pedalları. Eleştiremezsem düşerim, kafamı kolumu kırarım. Dediğim gibi, teknik böyle işliyor. "Dur eleştirelim de şunları, hadlerini bildirelim!" gibi kinci bir duyguyla yapmıyoruz bunu. Yazmaya veya çizmeye başladığımızda, konumuz olan nesnenin, kişinin veya kurumun, tüm çamaşırları birdenbire kendiliğinden dökülüyor ortaya. 'Az mizah' diye birşey yok yani. Öyle pilavın üzerine birazcık dökemiyorsun. Hep tam olmak zorunda porsiyon.

Hah, güzel bir şey geldi aklıma, muhtarlarla değil de muhtarlıklarla ilgili: Bu minyatür devlet dairelerinin pek çoğu, tek katlı, neredeyse bir kulübe, baraka gibi yapılarda varlığını sürdürür. Bu hallerini ve mütevazılıklarını seviyorum! Bazılarının önünde küçük bir bahçe de oluyor, bir-iki gül fidanı veya bir kaç ortanca çiçeği. Bazılarında eski usul çay demleniyor, küçük bir masa radyosu köşede; samimi, sıcak bir mahalle berberi havası hakim. Ama en çok, ışıklı köprülerli acayip seviyorum; güzel bir şehrin boynuna asılan kolyeler gibi. Bazen fotoğraflar çekiyorum bu konuda. 40 yaşından sonra nedense fotoğraf sanatına merak sarıyor insan! Eh, 35mm film derdi olmadığı için, dijital'in beleşliğinden de faydalanıyoruz. Üçayak kullanmak lazım ama gece çekimlerinde, 'tripod' yani. Biliyorsunuz, en ufak bir titretmede netlik bozuluyor (Muhtarlarla ilgili anlatacağım birşey kalmadı, konudan çalıyorum!) Şaka bir yana, gerçekten sinir bozucu bir durum. Çünkü iş şikayet etmekle, dava açmakla kalmıyor ki. Sizin varlığınızdan hoşnut değillerse, sizi (işinizi v.b) 'yok etmek' de isterler. Her ne kadar bunun farkında değilmişim gibi rahat davransam da, içten içe böyle bir şeyden korkuyorum. Bununla korkutuyorlar zaten, aba altından sopa gösteriyorlar.. Çünkü.. Arkadaşlar, çünkü, mizahtan çok korkuyorlar! Her şeye sahipler, ama Mizahı bir güç, bir silah olarak kullanmayı bir türlü becerememişler. Hattâ dergi kurmaya filan çalıştıklarını duydum. Fakat içine mizah yazısı ve karikatür koyabileceklerini düşünemiyorum. O gelenek, hiçbir mizah anlayışına sahip değil çünkü! 'Kan gibi gülmeyi ve güldürmeyi' amaç edinebileceklerini hiç sanmıyorum. İşte bu yüzden korkuyorlar; "ufacık bir karikatürle, iki cümleyle, iki satır yazıyla onbinlerce insanı nasıl gülümsetiyorlar, nasıl düşündürüp de birşeyleri fark ettiriyorlar!?" diyerek, biz dergicilere çok şaşırıyorlar. "Peki biz niye yapamıyoruz yav?" diyince, daha da fazla şaşırıyorlar bu kez! Bazı mizahçıları saflarına çekerek güçlü bir Mizah dergisi yapmak şeklinde, bilimkurgu gibi fantastik bir planları olduğunu işittim bu geleneğin. Bilmiyorlar fakat: Mizahçı safa çekilmez. Çünkü safı yok. Uzaylı o! Herşeye "dışa-

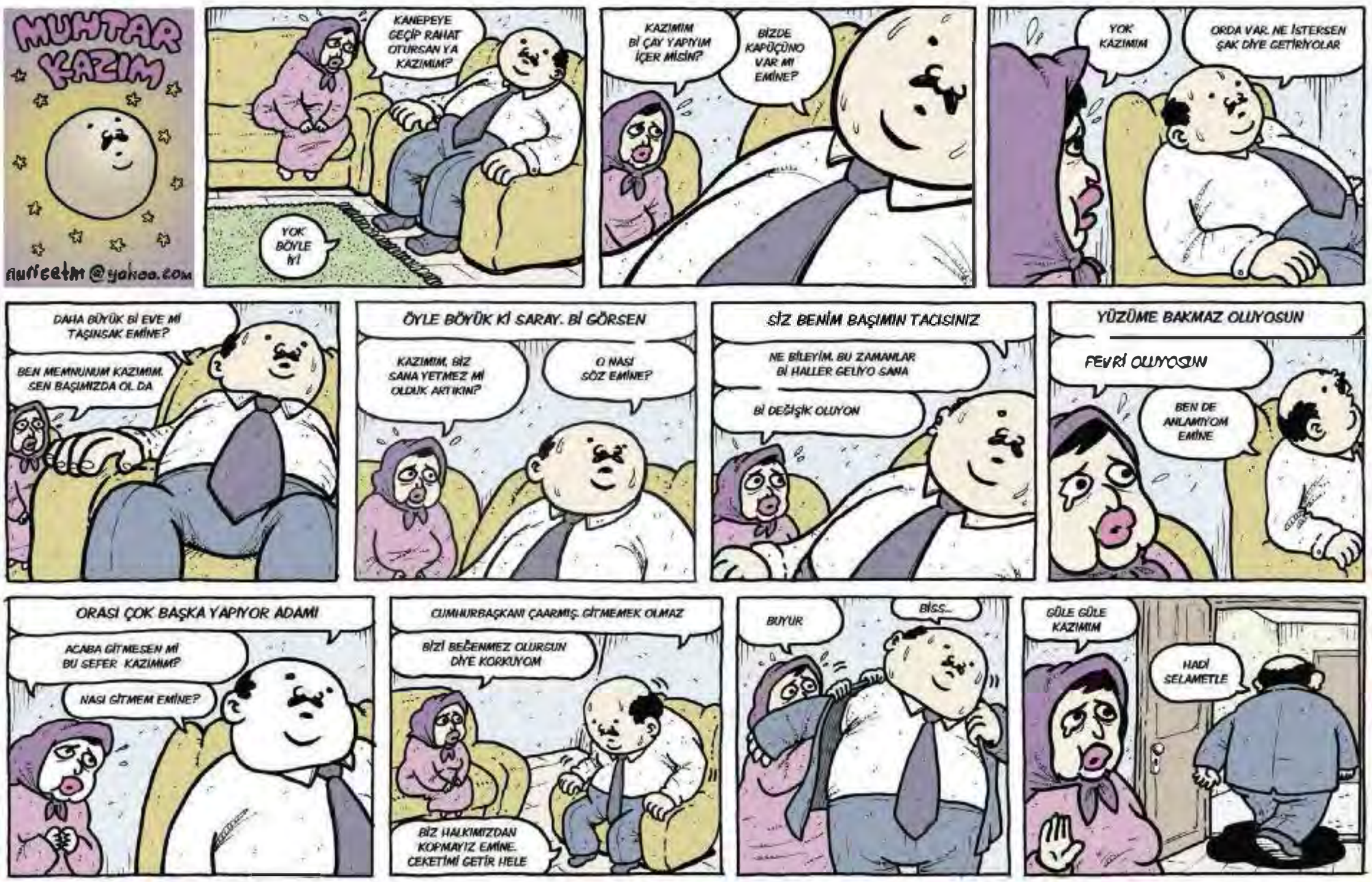

ridan," objektif olarak bakma zorunluluğu var. Bir 'espri' üretebilmesini sağlayan sihir, bu duruşunda gizli. Bunları ahlaki birer kural, prensipler veya erdemli davranışlar örneği olarak söylemiyorum. Teknik olarak bu mesleğin izahı budur! Bir laboratuvarda, elektron mikroskobuyla araştırınız, doğru olduğunu göreceksiniz!

Bırakın, işimizi yapalım. Hiç kimseyle özel bir problemimiz yok! Hatta acımasızca (onlar da bize acımıyor) eleştirdiğimiz politikacılar belki evlerinde iyi birer koca, iyi bir baba veya mükemmel bir arkadaşıdır birilerinin. Bilemem. Şahsi hedefleri yok ki bu uğraşın. Onların bizi, ülkemizi yönetmelerindeki eksikleri eleştiriyoruz. Başımıza kim gelirse, onun da karikatürü, mizah yazısı yapılacak. Benim oy verdiğim, ilkelerini beğendiğim bir parti bile olsa bu! Çünkü benim oy verdiğim bir partii, iktidara gelirse, artık benden değildir. Farklı bir konuma geçmiştir. Ve onun evrendeki bu farklı konumu, ancak "eleştiri düzleminde" belirlenebilir. Hah, "mizah komple yasaklansın, espri yapmayı yasak edicez" dersin, o zaman kanuna karşı gelmeyiz elbet. Ben yerlere kesinlikle çöp atmam! Birisinin cebine elimi uzatarak parasını çalmam, bir ofiste veya yılbaşı kutlamasında kadınların poposunu mıncıklayarak taciz etmem, devletin polisinin üzerine arabayla yürüyüp ezmem, bütün toplum kurallarına uyarım. Daha ne yapayım arkadaş!? Eleştirme diyorsun, çaktırma diyorsun, kurcalama bırak diyorsun. Ne yapıym ama sayın yetkili? Hakkınızda şu ana dek yapılmış olan hiçbir yasal protestoyu beğenmiyorsun! Nasıl olsa mizah dergisi de kuracakmışsınız (satın alacakmışsınız), öyleyse bu konuda bazı fikirleriniz de filizlenmiş olmalı. Rica ediyorum bunları paylaşınız bizle: Nasıl karikatür çizileceğini ve mizah yazısı yazılacağını sizden işitelim. Samimi olarak duymayı istiyorum! En azından ayağımızı denk alırız. Ama meydanlarda, bağıra-çağıra değil, danışmanlarınıza ofisinizde yazdırarak, sakin bir şekilde belirttiniz fikirlerinizi. Çünkü bağırınca işitilmiyor.

M · E · T · İ · N · Ş · İ · D · A · N

İpek Özsüslü

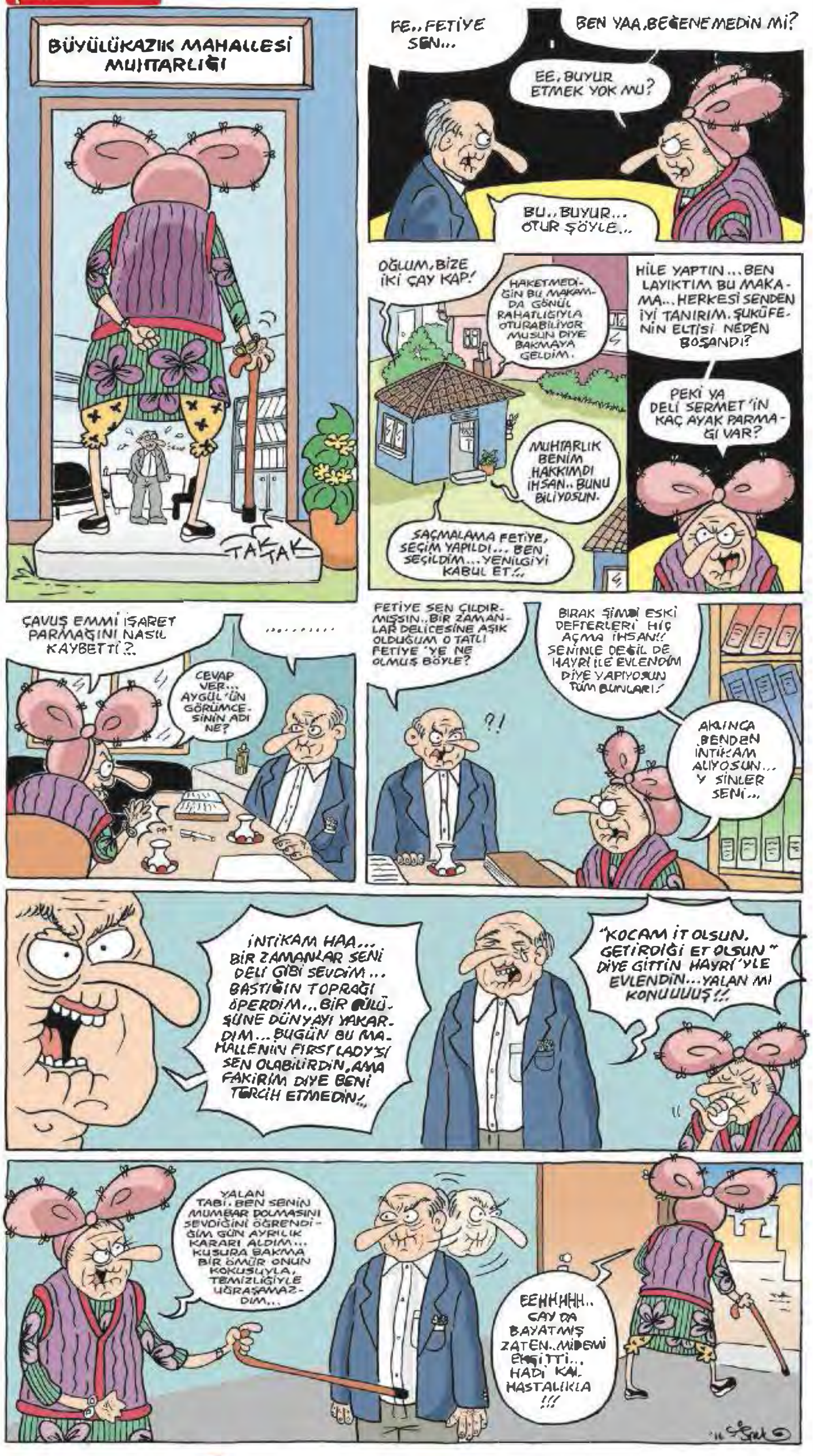

ERDENER ABİ

BAYIR GÜLÜ

BUNCA YILDIR BU KÖYDE YAŞARIM, ŞİMDİKİ GİBİ, Bİ MUHTAR HİÇ GÖRMEDİM...

VALLA HELAL ADAMA CENNET GİBİ OLMUŞ KÖYÜNÜ :.

BAK BU DERE KOKUYODU, TEMİZLETTİ. ŞU MEYVA AĞAÇLARINI DİKTİRDİ...

BRAVO ADAMA... ÇOK AZİMLİYMİŞ...

KADINLARI ÖRGÜTLEDİ... YAPTIKLARI ELİŞLERİNE TOPTANCI BULDU... EV KADINLARI DA PARA KAZANMAYA BAŞLADI.

VALLA HELAL HER İŞE EL ATMIŞ ADAM.

BU TAŞ ÇEŞME YIKILDI YIKILACAKTI... KÖYLÜLERİ İKNA ETTİ, ELBİRLİĞİYLE TAMİR ETTİLER BU ÇEŞMEYİ...

VALLA BİZİM KÖYE DE LAZIM. BÖYLE Bİ ADAM.

BAK MUHTAR DA ORDA OTURUYO... GEL BİRER ÇAY İÇELİM...

BOŞVER... RAHATSIZ ETMEYELİM ADAMI ŞİMDİ...

KIZ CEMİLEE... HAMARAT MUHTAR... N'APIYOSUN KIZ ?!

KADIN.. KADIN.. KADIN

AA ESMA ABLA... GEL GEL, BAK KAFAMDA BİŞEY VAR. SANA DA ANLATAYIM.'

BİTTİ

MUHTAR SAVAŞLARI

MUHTAR KAĞIT GELDİ GENE GENE DEVLETTEN, CUMHUR SİZİ ÇAĞIRIYOMUŞ TOPLANTIYA.

ALA GÜN BİZİM GÜÇ

BİN YILLARDIR BENİ ÇAĞIRAN OLMAMIŞTI... NEDİR SORUNUN MUHTAR? İHTİYAR HEYETİ SORUN MU ÇIKARTIYOR?

YOK YA, İHTİYAR HEYETİYLE ARAM İYİ ÇOK ŞUKUR. DEVLET LİDERİ BİZİ RAHAT BIRAKMIYOR, HER HAFTA, İKİ KEZ TOPLANTI YAPIYO, Bİ EL AT!

HOOP?! KUTSAL MUHTAR? NEREYE GİDİYOSUN? BİZ NAPICAZ? BİŞİ YAPMICAK MISIN?

CANKUŞ B... BULAŞMA... BAK, İKAM... DE GELS... KAYDI DE... ONA BİŞİ...

GÖNÜL ADAMI

BİZİM MUHTARI ZİYARET ETMEM LAZIM J. PİYER, İKAMETGAH SENEDİ ALICAM, MUSİKİ CEMİYETİNİN BEŞ YILLIK ÜYELİK YENİLEMESİ İÇİN...

İKAMETGAH S NEDİ NEDİR EVE Mİ BORÇLANDINIZ?... YOKSA KREDİ Mİ ALDINIZ?

YOK YAHU NERDE OTURDUĞUNU BELLİ EDEN BELGEDİR...

BUNU BAŞKA BİR KURUM VERMİYOR MU, YALNIZCA MUHTARDAN MI ALINIR?...

İLGİNÇ, BİZİM ORDA YOK BÖYLE YEREL BİR MEVKİ...

BAK J. PİYER MUHTAR MUHSİN AMCA BU... HER DÖNEM MUTLAKA SEÇİLİR. BİZ ONUNLA BÜYÜDÜK, MAHALLEYİ KORUMA RUHUNU MUHTAR MUHSİN'DEN ÖĞRENDİM BEN...

MAHALLEDE BİR EVİN ÇİVİSİ ÇIKSA İLK O BİLİR... HERKESİN SORUNUNA YETİŞİR...

ESTAĞFURULLAH CANIM EVİME BENİ, HİZMET ÖVÜLÜRSE DEĞERİ KALMAZ. HİZMET İÇİN BURADAYIZ...

YAHU YEKTA BERGÜZAR HANIMIN ÇATISININ ÇİNKO OLUĞU DÜŞMÜŞ GİT BİR ARA YERİNE TAKIVER BE EVLADIM...

HAY HAY MUHSİN AMCA DERHAL TAKARIM...

BE EVLADIM EVLENEMEDİN GİT KABAHAT BENDE ALA... TIM SANA VAKTİYLE ... RAN HANIMIN KIZI NE... SENİ DİNLEMEYİP...

ZIÇAN ADAM

KAAN ERTEM

AYOL BIRAK, ADAM GÖREVİNİ YAPSIN... SEN DE BELEDİYE BAŞKANISIN! NE İSTİYORSUN GARİBAN MUHTARDAN?

SEN BİLMEDİĞİN İŞLERE KARIŞMA!

İNSANLAR SENİ BELEDİYE BAŞKANI SEÇTİ, ONU DA MUHTAR.. SENİN MEVKİN DAHA YÜKSEK ZATEN?

BENİM TEK ADAM OLMAM LAZIMDI...

VAY BAŞGANIM? YOL İŞİ KALDI GALİBA?

DUBLE YOL YAPTIK YA TERBİYESİZLER ARSIZLAR!

BAŞKANIM FİŞKİYE YAPACAKTINIZ?..

YAPICAZ... HEPSİ SIRAYLA.. HAVAALANI BİLE YAPICAM KÖYE...

YOLUNA ÖLÜRÜZ BAŞKANIM!

SİGARA İÇMEYİN ULAN KARŞIMDA! ARTIK SİGARAYI YASAKLIYORUM!

AMA BAŞKANIM MUHTAR HİÇ BÖYLE YASAKLAR KOYMUYOR?

BEN BİLMEM!.. MUHTARINI DA ALIP GİDERSİN!

O SAPIK RUHLU MUHTAR BOZUNTUŞU KENDİ KAFASINA GÖRE BİR SÜRÜ BİR ŞEYLER YAPIYORMUŞ DOĞRU MU?

ADAM GÜZEL ÇALIŞIYOR BAŞKANIM!

HER İŞİMİZİ ANINDA HALLEDİYOR!..

BU ALEMDE BİR BEN VARIM!.. ÖYLE MUHTAR FİLAN TANIMAM BEN! HERKES HADDİNİ BİLECEK!

BAŞKANIM, VATANDAŞ MEMNUN KENDİSİNDEN!

MUHTARLIK

GEEEEEY MUHTAR EFENDİ! EEEY! MEYKİNİ BİL HİZAYA GEL! BU BİNAYI YIKTIRIYORUM! KENDİME BELEDİYE SARAYI YAPTIRACAM!

BAŞKA YER BULURDUK BAŞKANIM.İNAT ETMEYİN!

?

KARŞIMDA DURAN ADAMI YOK EDERİM!.. İKİ KİŞİ FAZLA. TEK KİŞİNİN YÖNETMESİ LAZIM.

BÖÖÖEEEAAHH! BÖÖEEEAAHH!

BEN OLMAZSAM BU KÖY DE OLMAZ!.

BÖDÖFF!

MUHTAR ASFALTLARI BOKTAN MI YAPIYOR LAN?

NEYSE NE...ÇALIŞIYOR ADAM KARDEŞİM! İŞ YAPIYOR! SEN PARALEL MİSİN LAN?

-felat delibalta

ALALAYA! İVİCE GÜNE ÇEVİRİR! BİZİM DE İŞİMİZ GÜCÜMÜZ VAR!

İKAMETGAH

MUHTARLARIN GÜCÜ AŞINA! GEL BİZİ KURTAR KURTSAL MUHTAR!

BİR CUMHURUMUZ VAR! EŞİMDEN DOSTUMDAN ÇOK GÖRÜR OLDUM!

KUŞ BEN O ADAMA AŞMAM YA. VALLA İKAMET SORUNU GELEYİM, NÜFUS DE GELEYİM AMA BİŞİ YAPAMAM.

O AKŞAM İSTANBUL YOLU...

SAYIN YOLCULAR, BİRAZDAN TOPKSK İKRAMIMIZ BAŞLAYACAKTIR.

20 kere de nalları vanp saşırsın bizi amk.

EL TURİZM

ARTIK BAŞKA ŞEKİLDE ALINIR, ALINIR DA MUHTARSIZ BİR HAYAT DÜŞÜNÜLEMEZ BU COĞRAFYADA...

MAHALLE MUHTARI

GEL BAK TANIŞTIRAYIM SENİ MUHTAR MUHSİN AMCAYLA...

ADIM N GİTTİ... PE ALACAKTIYLE KAMUIZİ NESRİN'İ MEYİP...

AL İKAMETGAH SURETİN... BU SURETTİR ASIL SANMA... UNUTMA SENİN ASIL OTURDUĞUN YER GÖNÜLLERDİR!...

İKAMET SENEDİ

İŞTE GÖRDÜN MÜ İKAMETGAH ADRESİMİ, MUHTAR MUHSİN DURDUKÇA HEP BİLİRİM NERDE OTURDUĞUMU...

NE DEDİ; BEN GELMEDİM OYİ İÇİN, BENİM İŞİM SEV İÇİN, DOĞUN EVİ GÖNÜLLERDİR, GÖNÜLLER YAPMAYA GELDİM!*

*Yunus Emre

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

İKAMETGAH & İKİ RESİM MUHTAR EMMİ NERDESİN

Muhtarlarla en direkt ilişkim... bundan yedi sekiz yıl evvel "klabing/tekno eğlence" zamanlarımızda. Cihangir'de bir mahallede olmuştu. Beni yolda her gördüğünde, sürekli olarak lafa tutuyor... inadına kafa açıyordu!!!

Sonunda ısrarlarına dayanamadım... Belediye seçimleri vardı o zamanlar. Seçmen kağıdını almaya yaz/kış sırasına uğradım. Meğer, dergide çizmemi istediği şöyle bir arsa varmış: Doğu Anadolu'dan uzaktan bi tanıdığın akrabası gelmiş bi kaç hafta önce buraya ziyarete. Bizimki "Ne iş yapıyorsun?" deyince... "İstiklal Caddesi'nde esrar satacam kısmetse" demiş bizimkine. ("Bunu çiz dergide... çok komik" demişti bana..)

Boyle ani ilginç yakınlaşmalar hariç, muhtarları hep "kuru ego"dan ibaret biliyordum. Yani bir evrak istersin en konu... bir haftadan önce gelmez.
Bi de böyle, yerli yersiz mahallesinden gehre, merkeze giden... gittiğinde de orda hep kaymakamlık veya Vilayet Koraşı'na baka baka huzurla çayını içip, mest olan egzantrik tipler olduklarını düşündüm hep.

Lakin, bi abimizin 1997 yılından anlatacağı şöyle ufak bi mevzu var. İnternetin olmadığı ve etin ete dağıldığı gizemli yıllar. Bir grup "Rakı"cı olmak Anadolu'yu gezmek için karavanla yola çıkıyor. Ve köyün birinde, köyün muhtarı bunların yaşamına özenip kamp ateşi başında bunlarla sabahlıyor.. Sabah, "ALİ EKMEK, KANATLANIR... YERYÜZÜNE İNER..."

Sonra da bi olmadık anlatıcı.. Yeni bağındığı mahallenin yarısı sabıkalıymış. Hepsi Ahmet Kaya'nın "Ayrılığın Hediyesi" şarkısını çok seviyormuş. Bu bizimki muhtarına komşuluğun alâmetiyle gidiyor.. ve bu şarkının bangır bangırlığından bahsedip isyan ediyor! Muhtarın dediği de şu: "Bunu yasaklarsam adam ya geri beni.. Ya da kanımı keser... Buraların insanlarının sakinleştiricisi bu!!!"

Asıl muhtar ah... Mahallenin, köyün psikoloğu olmaz bizde. O muhtardır. Mahallede birbirleriyle hanımlarına kopamamış tipleri muhtarlar barıştırır.. onlar kan çıkmasını önler. Ve belalı mahallelere yeni taşınanları hemen açılan esnaflarla tanıştıran da muhtardır ah!! (Bi de meşhur MUHTAR ÇAKMAĞI vardır ve gemlide soğucular kullanır. Pahalı ama karizmatiktir.)

Sayfamı rahmetli Cem Karaca'nın "Muhtar" adlı şarkısının son dörtlüğüyle bitiriyorum...

NE ZOR İMİŞ BE EY MUHTAR
AH UNUTULMAK...
DOST ELİNDEN
YARALANIP VURULMAK
BUNDAN SONRA
HARAM BİZE YAŞAMAK...
YAZIN BENİ YOĞA GAYRI...

Sürekli Cumhurbaşkanlığı Sarayı'na davet edilen muhtarlar için de, ne diyebilirim ki? Aslında, her saray dönüşü mahallesinde kendini anlatıyor muhtar. "Erdoğan'ın koltukları vardı... ben böyle saray görmedim" gibisinden şeyler söylüyordur. Hani hatırlarsınız... Havva'ya sormuşlar. "Adem nasıldı?" "Anlatacak kimse yok ki!.." diye sitem edip kederlenmiş Havva. (Yani, muhabbet yoksa hiç bişey yok ki hayatta?)

SIKIYOSA GİTME...

Erhan Cardan

Yıllar önceki bir mahalli seçimde arkadaşım muhtar olan babasıyla el ilanı dağıtmaktadır.

Bi okul önünde ilanları biter.

Tam geri dönecekken ilerden gelen insanların elinde kendilerininkine benzeyen seçim broşürleri görürler.

Broşürlere yakından bakınca kendi broşürleri olduğunu farkederler...

Çok şaşırırlar.. Merak edip babasıyla birlikte ilerlerler ve gözlerine inanamazlar..

70 yaşında bi amca onların broşürlerinden bi deste yaptırmış ve gelene geçene dağıtmaktadır...

...Der!..Ve gerçekten de 10 gün sonra açık ara farkla kazanırlar...

Bugün cenazesini birlikte kaldırdığımız babasının koltuğunda arkadaşım oturmakta!..Yıllardır hizmet ettikleri mahalleli bu koltuğa şimdi de onu uygun gördü...

Sıcak bi çayını içtiğim güzel hikayesini dinlediğim bu yaşlılıklar ve yeni açmış ergenlerle dolu muhtarlık bahçesinde onun için getirdiğin dergiyi çıkarıyorum cantamdan...

HAH HAA!. BANA DA SÖYLE SARILSA BEN DE BÖYLE OLURDUM LAN!.

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

İKAMETGAH & İKİ RESİM MUHTAR EMMİ NERDESİN

Muhtarlarla en direkt ilişkim... bundan yedi sekiz yıl evvel "klabing/tekno eğlence" zamanlarımızda. Cihangir'de bir mahallede olmuştu. Beni yolda her gördüğünde, sürekli olarak lafa tutuyor... inadına kafa açıyordu!!!

Sonunda israrına dayanamadım... Belediye seçimleri vardı o zamanlar. Seçmen kağıdını almaya yaz/kış sırasına uğradım. Meğer, dergide çizmemi istediği şöyle bir arsa varmış: Doğu Anadolu'dan uzaktan bi cemaatin atanması gelmiş bi kaç hafta önce buraya ziyarete. Bizimki "ne iş yapıyorsun?" deyince... "İstiklal Caddesi'nde esrar satacam kısmetse" demiş bizimkine. ("Bunu çiz dergide... çok komik" dediydi bana..)

Muhtarlarla en direkt ilişkim... bundan yedi sekiz yıl evvel "klabing/tekno eğlence" zamanlarımızda. Cihangir'de bir mahallede olmuştu. Beni yolda her gördüğünde, sürekli olarak lafa tutuyor... inadına kafa açıyordu!!!

Boyle ani ilginç yakınlaşmalar harici, muhtarları hep "kuru ego"dan ibaret biliyordum. Yani bir evrak istersin en konu... bir haftadan önce gelmez.
Bi de böyle, yerli yersiz mahallesinden gehre, merkeze giden... gittiğinde de orda hep kaymakamlık veya Vilayet Koraşı'na baka baka huzurla çayını içip, mest olan egzantrik tipler olduklarını düşündüm hep.

Lakin, bi abimizin 1997 yılından anlatacağı şöyle ufak bi mevzu var. İnternetin olmadığı ve etin ete dağıldığı gizemli yıllar. Bir grup "Rakı"cı olmadan Anadolu'yu gezmek için karavanla yola çıkıyor. Ve köyün birinde, köyün muhtarı bunların yaşamına özenip kamp ateşi başında bunlarla sabahlıyor.. Sabah, "ALİ EKMEK, KANATLANIR... YERYÜZÜNE İNER..."

Sonra da bi olmadık anlatıcı.. Yeni bağındığı mahallenin yarısı sabıkalıymış. Hepsi Ahmet Kaya'nın "Ayrılığın Hediyesi" şarkısını çok seviyormuş. Bu bizimki muhtara komşuluğa alışmaya gidiyor.. ve bu şarkının bangır bangırdan bütün mahalleye dinletip eğlenmeye başlıyor! Muhtarın dediği de şu: "Bunu yapabilirsem adam ya geri döner.. Ya da kanserini keser... Burasının insanlarının sakinleştiricisi bu!!!"

KAFAMI DUVARA VURMADAAAN... TANIYABİLMEK SENİİ... BEYNİNİN İÇİNDEKİLERİ ANLAYABİLMEEEK ..VE YİTİRMEDEEEEN YÜZÜNDEKİİ ANLIIIK TEBESSÜMÜÜÜ

Asıl muhtar ah... Mahallenin, köyün psikoloğu olmaz bizde. O muhtardır. Mahallede bütün herifleri hanımlarına hoplamış tipleri muhtarlar terbiye eder.. onlar kan çıkmasını önler. Ve belalı mahallelere yeni taşınanları hemen açılan esnaflarla tanıştıran da muhtardır ah!! (Bi de meşhur MUHTAR ÇAKMAĞI vardır ve gerekirse sıcılar kullanır. Pahalı ama karizmatiktir.)

Sayfamı rahmetli Cem Karaca'nın "Muhtar" adlı şarkısının son dörtlüğüyle bitiriyorum...

NE ZOR İMİŞ BE EY MUHTAR
AH UNUTULMAK...
DOST ELİNDEN
YARALANIP VURULMAK
BUNDAN SONRA
HARAM BİZE YAŞAMAK...
YAZIN BENİ YOĞA GAYRI...

Sürekli Cumhurbaşkanlığı Sarayı'na davet edilen muhtarlar için de, ne diyebilirim ki? Aslında, her saray dönüşü mahallesinde kendini anlatıyor muhtar. "Erdoğan'ın konutları vardı... ben böyle saray görmedim" gibisinden şeyler söylüyordur. Hani hatırlarsınız... Havva'ya sormuşlar. "Adem nasıldı?" "Anlatacak kimse yok ki!.." diye sitem edip kederlenmiş Havva. (Yani, muhabbet yoksa hiç bişey yok ki hayatta?)

SIKIYOSA GİTME...

Erhan Cardan

Yıllar önceki bir mahalli seçimde arkadaşım muhtar olan babasıyla el ilanı dağıtmaktadır.

Bi okul önünde ilanları biter.

Tam geri dönecekken ilerden gelen insanların elinde kendilerininkine benzeyen seçim broşürleri görürler.

Broşürlere yakından bakınca kendi broşürleri olduğunu farkederler...

Çok şaşırırlar.. Merak edip babasıyla birlikte ilerlerler ve gözlerine inanamazlar..

70 yaşında bi amca onların broşürlerinden bi deste yaptırmış ve gelene geçene dağıtmaktadır...

...Der!..Ve gerçekten de 10 gün sonra açık ara farkla kazanırlar...

Bugün cenazesini birlikte kaldırdığımız babasının koltuğunda arkadaşım oturmakta!..Yıllardır hizmet ettikleri mahalleli bu koltuğa şimdi de onu uygun gördü...

Sıcak bi çayını içtiğim güzel hikayesini dinlediğim bu yeşillikler ve yeni açmış erguvanlarla dolu muhtarlık bahçesinde onun için getirdiğin dergiyi çıkarıyorum çantamdan...

Anadolu Ajansı haber bültenlerinde yancı medyaya rahmet okuttu! Tecavüzcü Ensar görevlisini, **"Solcu, Eski MHP'li ve ateist köyde yetişmiş"** içerikli bir haberle servise koydu.

İzmir Emniyeti, sol grupların," çocuklara tecavüz iğrençliğini" protesto eylemlerine karşı ENSAR vakfı'nın koruması için terörle mücadele ekiplerini 07-24 görevlendirdi.

Malatya'da bir lisede müdür yardımcısı olan Resim-İş öğretmeni sosyal medyada folklar oynayan öğrencilerin fotoğrafını paylaşıp, **"kızın elini erkek tutuyor, halkın oyunu değil, bu zina..."** diye yazdı.

HATTAT Holding'in mühürlenen "Diamona Of İstanbul" projesine 18 arsa karşılığı izin veren Başkan Topbaş, gazetecilerin konu ile ilgil sorularına yanıt vermedi.

Aldığımız bilgilere göre LM dergi yetkilileri bizim burda çekim yapmamızdan rahatsız olmuşlar. Güvenlik çağırmışlar.

Görüyorsunuz, Bezginca bize burda durmamamız gerektiğini söylüyor güvenlik görevlisi. Basın özgürlüğü var ya.

Bakın, merdivenlere zincir çekmişler. Basın özgürlüğü diyoruz ve koyuyoruz zincirleri, çıkıyoruz merdivenleri.

Bizim burada olmamızdan LM karikatüristleri oldukça rahatsız oldular. Basın özgürlüğü var ya! O yüzden biz de bu basın özgürlüğünü sonuna kadar kullanmak istiyoruz. Bakalım ne çizliyorlar?

Bakın elleri kafasında gayet çok kaba bir şekilde espri düşünüyor, görüyorsunuz.

Görüyorsunuz, Türklere ve Cumhurbaşkanımıza olmadık hakaretler eden bir LM çizeri elleri kağıtta ve gereksiz taramalar atıyor. Basın özgürlüğü var ya.

Bakın bir LM yöneticisi düşünebiliyor musunuz? Hakaret eder şekilde konuşuyor. Adeta sinirden titriyor. O kadar rahatsız oldular ki bizden...

İşlemediğim Suçlarım Var!

Ali Beyefendi

** İşlemediğim bir suç yüzünden 1 gecemi nezarette geçirmek ve 35 yıl hapis istemi ile yargılanmak istiyorum. Bu aşamada aldığım ceza değil "istemi" kelimesinin büyüleyici dünyasına dahil oluyorum ve aklıma hemen büyük oyuncu İstemi Betil geliyor.

** Sonra bu düşünceden sıyrılıp demir parmaklıklar ardında yerimi alıyor ve gördüğüm işlemeler nedeniyle karaciğerlerimin su toplamasını istiyorum. İyi halden sevilen bir adam hali inegeliyor ve müdürümüz, demir parmaklıklar ardında yazdığım kitabın basılmasına izin veriyor.

** Allah kahretsin kitabım yine satılmıyor. Tek bir kişinin kitabımı satın alması beni bir nebze mutlu ediyor ve müdürümüz sağolsun kitabımı satın alan adamla beni tanıştırıyor fakat kitabı alan adamın bunu bilinçli yapmadığını ve ilk kez online sipariş verdiği için yanlış kitabı sipariş ettiğini öğrenip kahroluyorum.

** Yerinde olan psikolojim hızlı bir şekilde bozuluyor ve beni intiharın eşiğine getiriyor. Yattığım koğuştaki ispiyoncuya yanımda çok para olduğu yalanını söylüyor ve bu sayede koğuş ağasının adamları tarafından daha rahat bıçaklanabilmeme ortam hazırlıyorum.

** Haber kısa sürede yayılıyor ve gece 3.20 sularında ranzamın yanında beliren silüet ince bir ipi boğazıma dolayarak nefesimi kesiyor. O kadar profesyonel ki yastık bile kullanmıyor. O an işini iyi yaptığı için onu alkışlamak istiyorum ancak nefesim yetmiyor ve oracıkta can veriyorum...

İZANSIZ SEROTONİN

VOLKAN NARTA

onur karadurmuş

RONİ BATTE

Gülhan & Yılmaz Elmascan Çifti Kütüphanesi için Kitap topluyoruz!

25 Haziran'da açılacak kütüphanemiz için Türkiye'nin her ilinden okuyucularımıza seslenıyoruz! Onları kitaplarla ölümsüzleştiriyoruz!

Barış için yola çıkan eşlerden sonsuzluğa... Ankara katliamı sonrasında, kanlarımızı ağlamaya ve yaşatmaya devam ediyoruz. İzmir - Çiğli Belediyesi katkılarıyla geleceğimize ve ölümsüzlüğümüze emek veren kitaplarımızı Tire Özel İşitme Uygulama Merkezi ve İş Okulu'na gönderdik! Barış ve sevginin sonsuzluğu mektuplarla inşa ediyoruz! VAR OLUN!

Facebook sayfası: Gülhan Yılmaz Elmascan Kütüphanesi

Sayı: 1269
13 Nisan 2016
Çarşamba
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayıncı: LAL Basın Yayın Ltd.Şti. • İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen: Turgay AKGÜN • Yazı İşleri Müdürü: Zafer ALVARA • Muhasebe Müdürü: ALİ TAVUZ • Muhasebe Müdürü: Gülsüm UNLU • Grafik: Murat Yusuf Şen • Ozbral Ghou • Renk: Fikret Gedemir • Satış Müdürü: Sener Küçükaydın • Adres: Istiklal Cad. Emirhan Ağhan Sok. Nadide Beyoğlu Hanı/İSTANBUL • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hatlı) Fax: 0.212.245 3806 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 • Baskı: Lekman Matbaası • Adres: Mahmutyumurtalar Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Haramidere/AST. Tel: 0212 - 858 08 93 (Pbx). • Genel Dağıtım: D.P.P.A.S.

Le Man MUHTAR

BALTAYI TAŞA VURDUK... EN YAKIŞIKLILARI VE GÜÇLÜLERİ TOPLAYIP GELMİŞLER...

GÖZÜN MUHTAR GÖRSÜN LEMAN

MUHTARA UZANAN ELLER KIRILSIN

BİSKOLATA MUHTARLARI DERNEĞİ

ÇİRKİN MUHTAR YOKTUR... AZ VARDIR.. VOTKA

O ÇİZDİKLARINIZ ASIL SİZİN BABANIZA BENZER..

ÖNÜNE YATIN SİZ MUHTARLARIN

İKAMETGAH ALMAYA GELİRSİNİZ ELBET!..

LEMAN

1270

DENSİZ LeMan

27 Nisan 2016
Çarşamba Sayı:
2016/17
3,5 TL. (KDV Dahil)
K.K.T.C.: 4 TL.

AYAĞIMIZIN TOZUYLA ŞİNGAPUR İZLENİMLERİ

Besle İŞİD'i Oysun Kilis'i?!! Ocak ayından bu yana Kilis'e İŞİD tarafından atılan füzelerin sayısı 45'i buldu... Saldırılar sonucu yüzlerce kişi yaralanırken içinde çocukların da bulunduğu 17 kişi öldü.

BAYIK GÜLÜ

Feyhan Güver

Üniversite diploması bile tartışmalara neden olan Erdoğan'ın Amerika'daki bir üniversiteden aldığı fahri doktor ünvanı için 300 bin Dolar bağış yaptığı iddia edildi.

ERDENER ABİ

-Butik arsaların satışlarından haberim olacak diye uyarmıştım seni!

-Unutmuşum!

Fehmi Koru, 17 Aralık'tan sonra bazı yancı gazete yazarlarının Erdoğan'ın Kısıklı'daki evinde "sabah brifingleri" aldığını yazdı.

TBMM Başkanı İsmail Kahraman:

Can Dündar, 17.25 Aralık yolsuzluk soruşturmasıyla ilgili yazdığı yazılar nedeniyle 28 bin TL para cezasına çarptırıldı. Dündar, "Gerçeği açıklamak suçsa, işlemeye devam edeceğiz."

LeMan

Avrupa Komisyonu başkanı Romano Pordi: "Mülteciler atom bombası"

BBC MUHABİRLERİNİ CUMHURBAŞKANIMIZIN KISIKLI'DAKİ EVİNDE BRİFİNGE DAVET EDİYORUM.

Cumhurbaşkanlığı sözcüsü İbrahim Kalın'dan BBC'ye; Cemil Bayık ile mülakat yapılması terör örgütü propagandasıdır... "El Kaide ile bir haber ajansı gidip mülakat yapsaydı ne olurdu?" diye tepki gösterdi.

"No Bulgaria! Go Türkiye!" Bulgaristan'da gözü dönmüş faşistler, yakaladıkları savunmasız mültecilere zulmederek, onlara Türkiye'ye dönmelerini emrediyorlar...

Şehitler bahane edilerek 23 Nisan resepsiyonu iptal edildi. Havai fişekli EXPO kutlaması yapıldı.

Ankaragücü'nü 2-1 yenen Amedsporspor'lu yöneticilere şeref tribününde linç girişimi: demir çubuklu saldırı sonrası üç kişinin burnu kırıldı. 2.5 metreden beton zemine atılan Bir kişi beyin sarsıntısı geçirdi.

ZEHRA ÖMEROĞLU

toka

Yürüyüş yaptığım sokaklardan birinde bir ağaç var.. şimdi ondan böyle diyince 'sokakta sadece bir tane ağaç var' gibi oldu. Töbe tôbe, Allah korusun. Kocaman bahçesi olan binalar yıkıp, onların son minimet resmince beton dökmeli göddelenler dikip duruyler çünkü. Göddelen çok moda çünkü. Ama her şey gibi onun da modası geçecek helbet. Tekrar bahçeli, az katlı evlerin kıymetini anlama modası gelecek. Hiç bir ayuhlık sorusuza dek sürmez çünkü. O da geçecek helbette bi gün. Çünkü dünya dönen bi şey çünkü.

Heved.. bir ağaç var yürüdüğüm sokaklardan birinde. Geçerken bi baktım, ağaca sımsıkı dikenli tel sarmışlar. Ama bi görsen, nasssı böyle kanırta kanırta, canına okuyasıya.. Belli ki bi kaç yıl önce sarmışlar teli, zavallı ağaç büyüdükçe de gövdede üç dört santiim derine saplanmış, baydan baya hep yank yarık, dilim dilim eylemiş zavallının vücüdünü. Çok büyük bir kötülük yapmış da cezalandırılmış gibi. Ağaç? Kötülük? Ne kadar büyük bi kötülük yapmış olursa olsun hiç bir ağaç böyle bir cezayı hakelmez. Hiç bir canlıya bu zulüm müstahak değil.

Kışın görüyordum orada, öyle kütük gibi duruyodu bu. Dedim, herhalde kütük bu. Yoksa üstünde böyle dikenli teller olmazdı. Kütük galiba bu. Canlı ağaç olsa keserler o telleri, salbes bırakırlar zavallıya öyle mal gibi, demyo gibi, çok afedersin sığır gibi, teli üstünde kamazlar. De mi?

Bugün yine geçtim ordan. Aho!.. O da ney? Bahar gelcü diye filiz vermiş bu tepeden, yaprokdan çıkmış sağından solundan. Aneaaa? Canlıymış ya meğersem!.. Hay babeyzn çanaana, zalmeyler. Vijdansazlar. Sütü bozuklar. Nasıl bırakırsınız onu öyle yılarca? Yara bere içinde, dikenli teller gömülü her yanına. Ben ağaca bakıyorum. Ağaç bana bakıyor. Ne yapmalı? ● binada oturan birini bulup, 'bu ağaç canlı, bakın yaprakları var, filiz vermiş' desem, derlerse ya 'bağa ne?'.. 'E ama sizin bahçenizin ağacı?'.. '● zaman da sağa ne?'.. bu olur büyük olasılıkla. Ha? Yok be, belki de demezler. Belki de o kadar da şey değillerdir. Desem mi gidip böyle böyle, ağaç, tel, yazık, ay günah? N'apmak gerek? Desen bi türlüüü, demesen zulüm. Ağaca bakıyorum bunları düşünerek, ağaç bana bakıyor. Peki sen ne düşünüyorsun bu konuda? Ağaca demedim, sana sordum aydost, Mesela sen ne yapardın bu durumda?

Baktım iktiyar amcalar emektar taş.klarını sermişler sandalyeye, sohbet ediyorlar ağacın acık ötesinde. Daha önce de gördümdü o grubu orda. Yüzlerini ezberleyecek kadar dikkat etmedim ama gelen geçenin g.tüne bakanlar var aralarında, dikkatimi çekmişti, ordan hatırlıyorum. Evvelden kefen parası saklarlardı, şimdi hayatlayken son kez bir molabadi olur belki diye viyagra parası zuhaliyorlar bi köşeye. Aaah ah, nerde o eski yoşlar. Bizim zamorimizda böyle miydi mirim. Zamane yaşlıları işte. Torunları yaşında kızlara laçlanma bakıyorlar, tebeşir paldıyacolar.

Gittim yanlarına. Bi heyecan, bi kıpraşma oldu. Çoğu 'aha macera' diye, bi kaç tanesi de 'giderken g.tüne bakarım' diye.. Dedim 'emriniz beri bahın hele, bu ağacın halı nicedir?.. yazık, günah, şu telleri kestirmek mümkün olmaz mıydı acep birine?'.. Anında yüz ifadeleri değişti. Heyecan gitti, sıkıntı çöktü yüzlerine. Macera bekledikleri gibi çıkmadı zaar. Adres falan soraydım eyiydi, ama icat çıkarmamdan hiç haz etmediler. Ağaca bakıp, 'haa evet, öyle o' dediler. 'Hep öyle o zaten, bi şey olmaz'.. Demek ki bi şey 'zaten hep öyle' ise, o şey daha da 'bi şey olmaz'. Ben de mi böyle düşüncem yaşlanınca. 'o hep öyle zaten, bi şey olmaz' mı diycem?.. İktiyarlar ağacın hâlini her gün görüyor. Herkes bu iktiyarlardan bazılarının gelen geçenin g.tüne baktığını görüyor. Ağaç hepsini birden, bütün olanları görüyor. Yıllardır. Bu böyle hep. Böyle hep zalen, bi şey olmaz.. mıdiycem?

● telleri kesseniz yazın bu ağaç rahatlayıp serpilse, dev gölgesinde billurlarınızı yayıp oturur, gelen geçenin g.tüne bakarsınız işte ferah ferah.. 'Ama o zaman sıcaklardan şikayet edemeyiz?'.. E, o da doğru. Belki de sadece şikayet etmek istiyorlar. Sırf o yüzden her şeyin 'hep öyle o zaten' kalmasını istiyorlar. Bünye şikayetten besleniyorsa demek ki.. demek ki hareket etmek, şikayet etmek kadar lezzetli gelmiyorsa demek ki..

Yarım dakika bile sürmedi konuşmamız. Olup bitenlerin ne kadar da şey olduğundan, eskiden her şeyin ne kadar şey olduğundan, oyso şimdi nasıl da daha şey şeyler olduğundan şikayet etmeye başladılar hemencecik. Sanki yarlarında yara bere içinde bir ağaç olmasını zerre tınmayıp, gelip geçenin g.tüne bakmak yeterince boktan değilmiş gibi, 'daha mühim' ve 'daha kötü' şeylerden konuşmaya daldılar derhal. Adres soraydım, o civarda sahlik tuyunluk doyre danışaydım veya 'muhalefet parti'si gibi anca şikayet ediyoruz, konu bi şey yapmaya gelince fıs' falan diyip siyasetli konu harlayaydım halbuse,.. 'Hah, işte bize bunlarla gel. Bunlar güzel konular işte. Ağaç mağaç..o neymiş öyle. Yazın da tşakları klimaya tutarak şikayet etmeye devam ederiz'.. Peki çocuklar? Torunlarınız? Klima, küreşel ısınma, gelecek nesillere çarak, kupkuru bir dünya bırakıya olmak?.. bunları düşünmek hiç mi sızlatmıyor bencil şarkoçlarınızı?.. diye soroyazdım. Vazgeçtim. Gelecek neslin sadece g.tünü düşünen adamlar için fazla içli. Alkamdan bakamaşınlar diye geri geri yürüyerek uzaklaştım.

Peki, sen ne yapardın? Ben ne yaparımdım? Ne yapıyımda ben şimdi? Bi çelik makası olıp o taşş.. ay, taş demişim, dikenli teli diyecektim.. dikenli tellerini keserek ağacı serbest bırakacak mıyım, yoksa ben de sadece şikayet etmeyi mi seviyorum? Bilahere.. bilahorey.. bili jean_ bilahare.

NURGÜL KAAN

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

KISA FİLİM

Ruhunu arıtmak isteyen üst düzey yöneticinin gem vurulamaz dramı

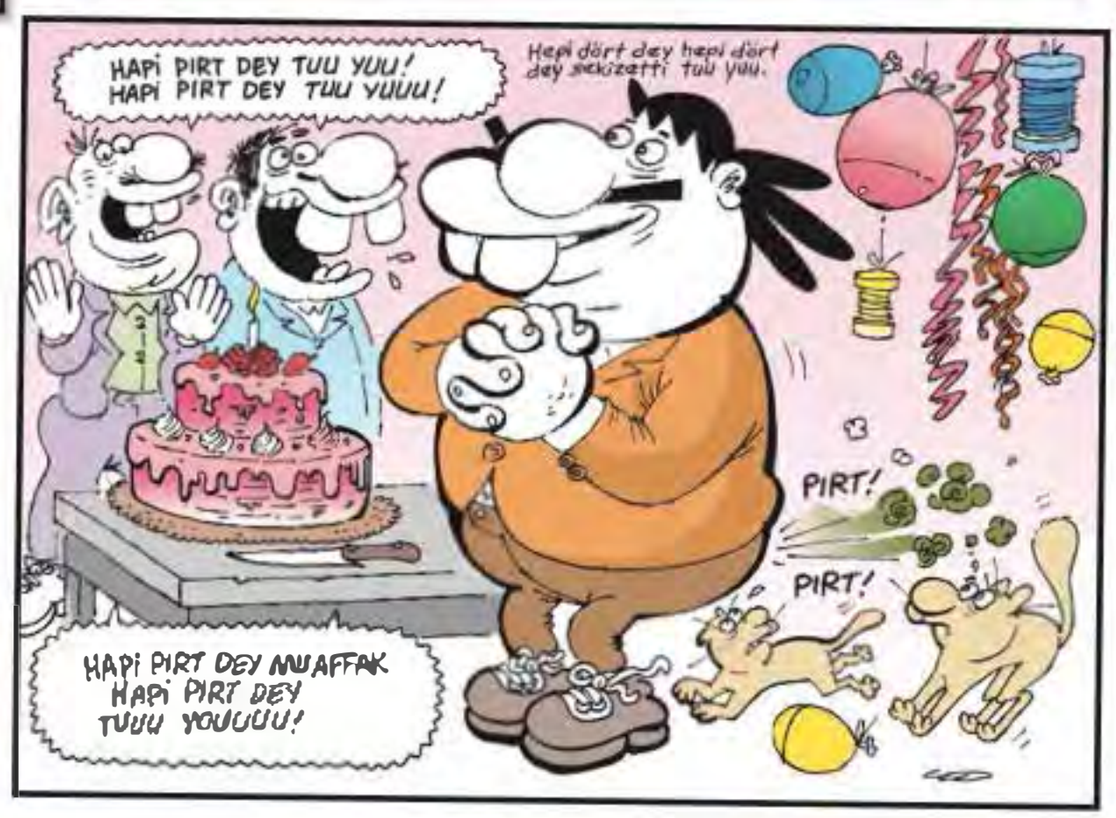

Bugün 23 niysan
Neş'e dolmuyor insan
Herhangi bir ozelliği yok
Bugünlerden çok var çok

Tablet dağıtıldı çocuklara
Her sınıfta akıllı tahtaa
İlim dolu her vakıftaaa
Olmayıversin resebsiyon da

Çoluk çocuk maakama geçecek
Türlü çeşitli mikilik edecek
Tuttırulmuş bir meclis,
bir eğemenlik
En güzel sisterndir başkanlık...

- Alo Sıkıl, Hırgürkan ben... Güzel mi lan temin okuduğum şiiir?

- Şiir yazdığını allen, abilerin felan billyo mu Hırgürkan, ehe...

- Tabiiki de, ben bunu abim Dövsıkcan'ın oğlu içün yazdım zaten. Örtmeni "23 nisan için şiir ezberleyin" demiş. Zannederim kendisi resepsiyon yanlısı bir zihniyyet. Yoksa ne maksatla hala çocuklara 23 Nisan için şiir ezberle şeklinde talimat vereceksin ki... Devlet seni atamış, ekmek su vermiş. Ekmeğini yiyip suyunu içtiğin yere neye edebsizlik ediyorsun. "23 Nisan resepsiyonu yok" dendiyse yok. Neye şiir ezberletiyorsun? Neyin peşindesin, bu neyin şiiridir?

- Di mi yanl... He... Başka bi şey yoksa kapıyım ben. Şiir muazzam, kafan çok güzel. Hayırlı başarılar.

- Diyosun... Şimdi örtmen bu şiiri duyunca nebçim bozulcak.

- Aynen... He... He canım...

- Bi daha okıyım mı?

- Okuma, ağlarım hislerime hakim olamam. Hatta ağlıyorum şu an, kapıyayım da kendim ile başbaşa kalayım... Çot...

- Nooldu? Gün olduu, devran döndü kardeşlerim. Keser döndü sap döndüüüü, vakit geldi, hesap döndüüüü.

- Dayı?

- Ha evet tabi, dayın ben Ömür... Ömür Kartzambak. Bakınız ne güzel söylemiş Tosun Kardeş: "Gün olur devran döneeer, horoz domalır, tavuk gömer" hah...

- Neden peki, niye böyle şeyler söylüyorsun dayı?

- Bazı turizm sektörü için. Vaktiyle Rus Turiste yavşamak maksadıyla beni görmezdene gelen, istediğim ayranı 45 dakka getirmeyip getirdiğinde daş atar gibi masaya fırlatan bazı hizmet sekdörü için. Kumsalda altımdan şezlong çekip, mayışarak bayan turiste ikram eden bir takım otel personeli için. Minnacık bir deniz süngerini satın almak üzere incelerken olan ayılığıynan tükkanın önüne çıkıp "Almaycaksan gurcalama başgan" diye beni azarlayan bazı şımarık, hanutçu çarşı esnafına söylüyorum... Nooldu şindi, kaldınız mı burun kıvırıp eziklediğiniz yerli turiste? Noldu şımarık ve gürbüz bazı esnaf? Nooldu Rus turist yalagası bazı personel? Tamam sarı değil idim, euro dolar bazında bir ödeme yabamıyor idim. Amma neticede gazoz kapağı vermiyor, dişimden dımağımdan arttırdığım "tatil paramı" harcıyor idim. Odanın en kliması bozuğu benim hakkım değil idi, at suratlı, zengin koca de-

dektörü bir otel müdiresi hanımın "Aman be bunlar da..." diyerek beni gagalamasını hakketmiyor idim...

- İyi de bütün bunları neden bana söölüyosun, canım yerli turistim, toprağımın öz insanı, esnafının hakiki, esmer dostu? Ehe...

- Lan işte anlasana. Bırakın Güney'i, düdükçü bazı otelleri felan. Yarın Rus turistle sulh olur, size gene köpek çekerler. Gitmeyin, burunları sürtülsün azcık. Buyrun gızlı erkekli doplaşıp bizim burıya gelin, bahçede toplaşıp ateş yakalım. Ateş başında fıkraa bilen gençler fıkraa anlatsın, sesi güzel olanlar şarkı söylesin. İlerleyen saatlerde konu konuyu açsın, alkolün da etkiyle... Bana bak lan, gene kapadın de mi insanın suratına ibiş... Olm o gülıbüz hanutçular bu yazlık dost size. Dayıngil her zaman burda... Alo... Lan?

SİNGAPUR KAPLANI

OOO NERELERDESİNİZ GÖZLERİMİZ DENİZ-LERDE KALDI!

BENİM UĞURLU MASA BOŞ MU?

SİZİN İÇİN DAİMİ REZERVE!

3 AYLARDAYIZ CANIM, ALMİİM!

BİR KAĞIT DAHA GÜZELİM!

PÜÜÜ!!!

HAY SENİN PAPAZININ SAKALINA!

GEMİNİN YÜKÜNÜ VEREYİM, ÜSTÜNE ÇAPASINI!

KUR-TAR-MAZ!

Çek defte-rinde sayfa kalmadı ama şansımı dön-dürücem!

BU GECE ŞANS SİZDEN YANA DEĞİL EFENDİM!

SON Bİ KAĞIDA LİMAN-DAKİ GEMİYİ KOYUYO-RUM!

WOOW!

700 GROSTON-LUK YÜK GE-MİSİ ALOO!

BİLMİYORUM!

PEEH!! Uğurlu masa buysa, uğursuzu nasıldır lan bunun?

Acıktım!

ÇÜÜZ!

BEN YALNIZ BİR G

EFENDİM!

HAYDE VİRA! EHEHE!

VERSENE ŞU TELEFONU! BANKALARI ARİİM, KENEMİZ BİTTİ!

BU SAATTE HER YER KAPALI! BABA DA UYANDIRILMAZ *Kİ ŞİMDİ!

İNANMIYORUM YA BU O!!!

ÇEKİYORUM AMA BİZİM GASTE BASMAZ LAN BUNU!

DİĞER GEMİLEREDE SENET YAPABİLİRİZ!

FİLİKACIK

R GEMİCİYİM... ♫

sana nerden rastladım?

utku can AKGÖL

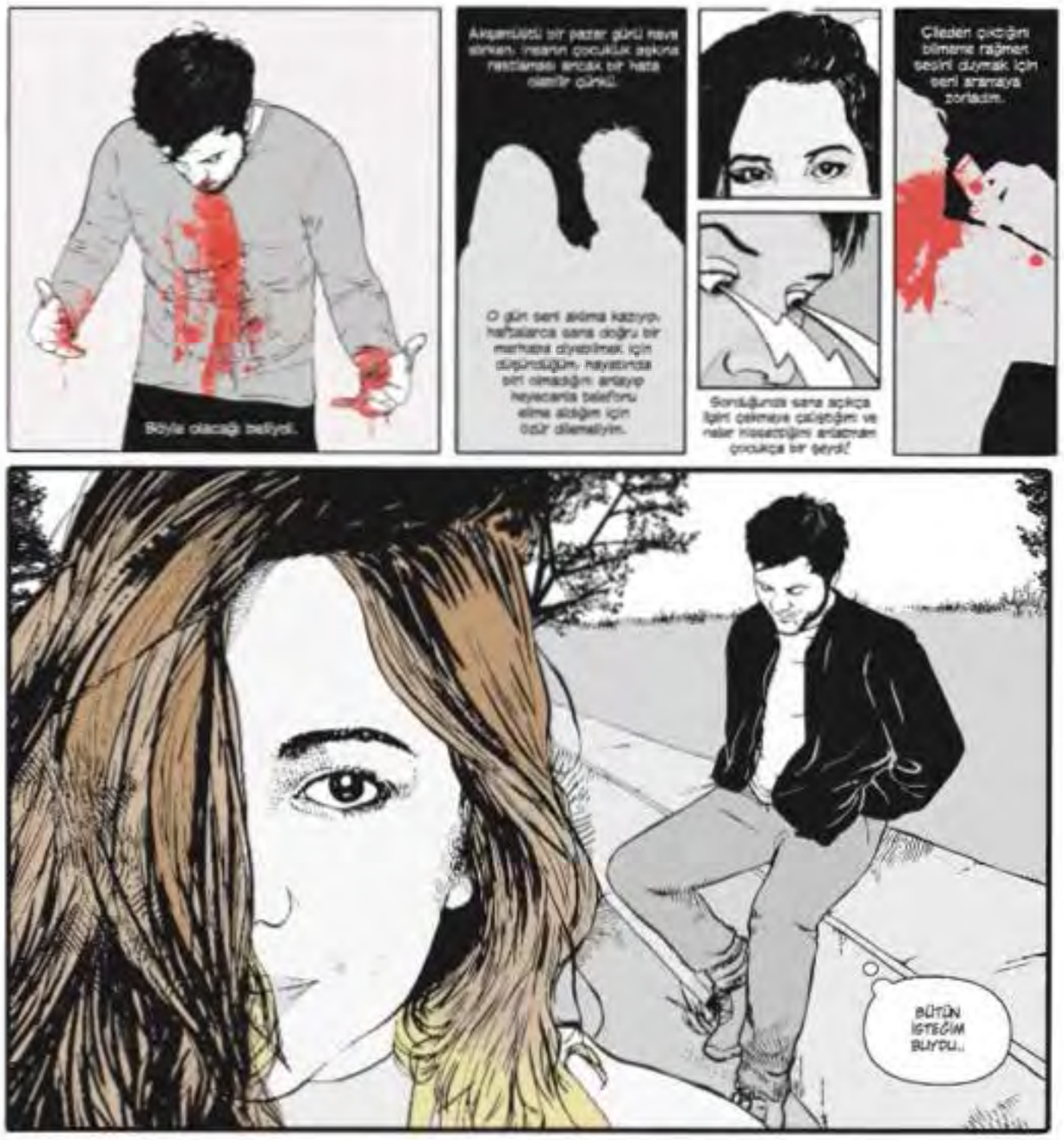

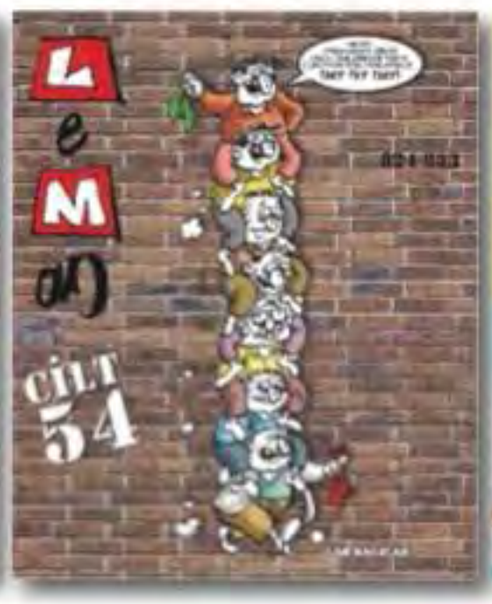

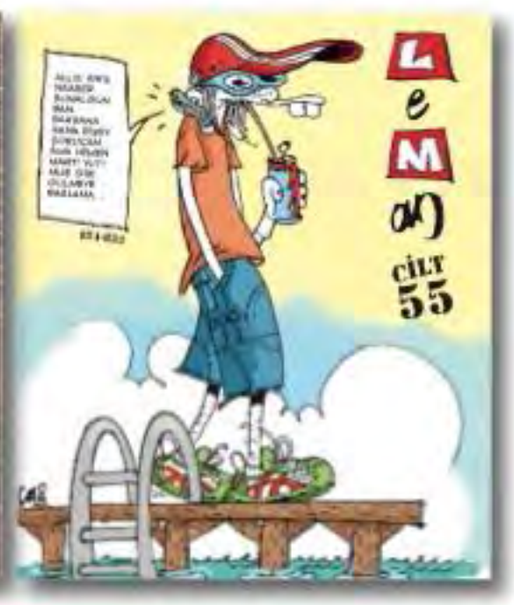

SİNGAPUR KAPLANI

Yazan/Yöneten: Turcay Akgün
Kamera: Zafer Aknar - Montaj: Fikret Özdemir
Oynayanlar: Cebrail Okcu *(Singapur Kaplanı)* - İbrahim Cevik *(Yancı)* - Aslan Özdemir *(Kumarhane Müdürü)* - Barış Ünal *(Garson)* - Erhan Canlan *(Singapurlu Kumarbaz)* - Ishigo Yamasamori *(Kurupiyer)*

BEZGİN BEKİR

TUNÇAY AKGÜN

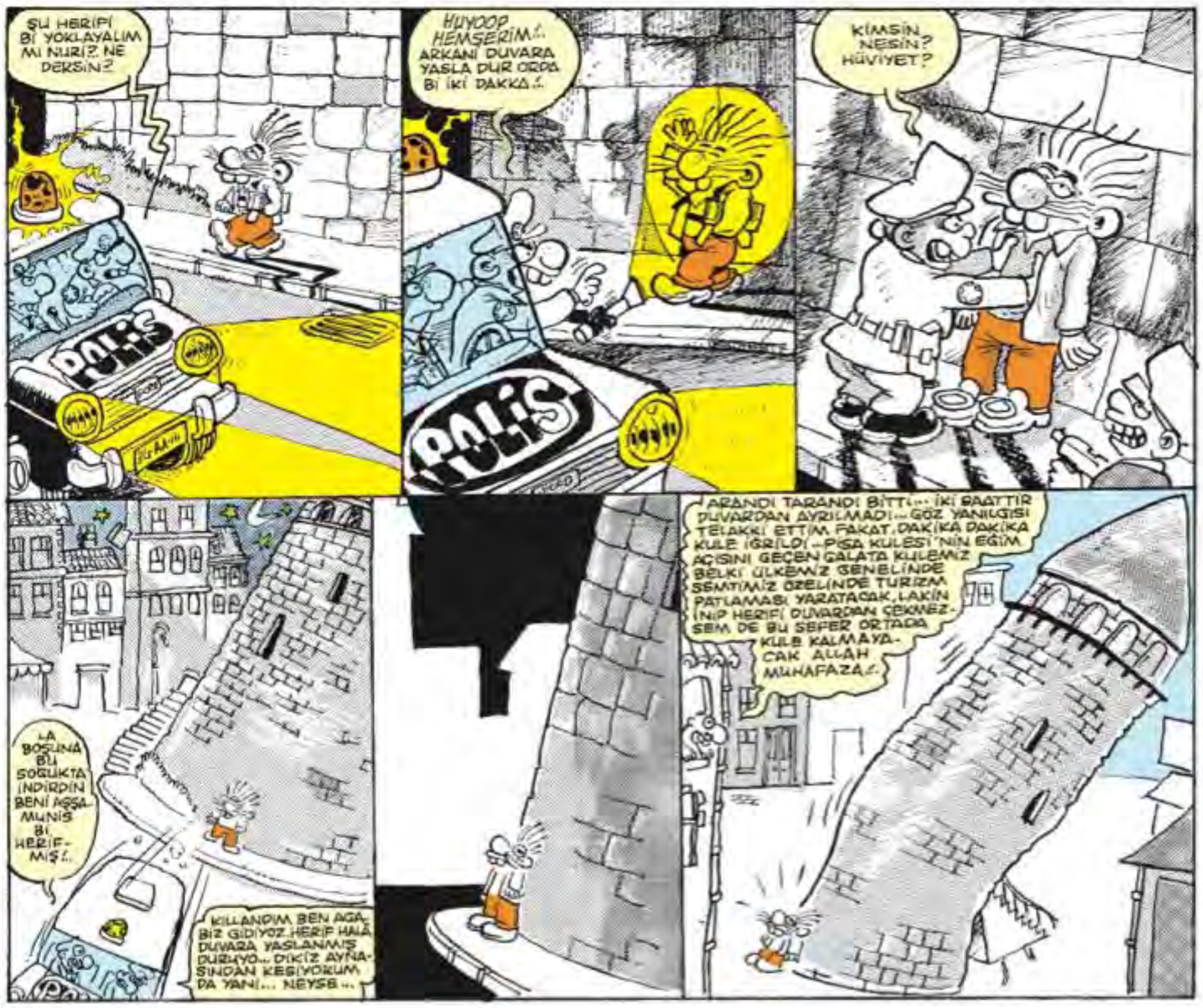

GÖNÜL ADAMI

MARMARAY'DA NELER OLUYOR?... TÜP GÜZERGAHINDA ALÜVYON VE DENİZSEL ÇÖKELLER HAREKETLİLİĞİ NEDENİYLE BİR EĞRİLME SAPTANMIŞ DENİLİYOR...

GÜNERİ İÇOĞLU

Kalem Fabrikatörü

"İyi m'sin?" dediklerinde 'iyiyim' diyorum ama..." şeklinde başlamıştım, iki hafta önceki yazıma. Sonra araya "muhtar" muhabbeti girdi, başka şeyler de oldu, kendimi bir parça iyi hissettim, ve derken, kaldığım yerden devam ediyorum gene: "İyi misi'n?" dediklerinde 'iyiyim' diyorum ama, bok gibiyim. Herşey kötüye gidiyor gibi. Bir an bir umut dalgası vuruyor yüzüme, ferahlatıyor, kıh kıh diye gülümsüyorum, sonra gene kararıyor içim. Ekonomik hayatım, aşk hayatım, eğlence-hobi veya aile hayatım, hepsi lumbur lumbur aşağıya yuvarlanmakta. Daha ne kadar yuvarlanıcaz böyle bilmiyorum. Depresyona 18 yaşlanndayken felan girilir sanıyordum! Girmedim gerçi daha da, gene de girmişim gibi utanıyorum anlatırken. İnsanlar, mizah dergilerini eğlenmek için alırlar, başkalarının derdlerini dinlemek için değil, biliyorum. Tamam, birazdan komiklik yapacağım, söz. İzin verin, az daha sızlanayım! Şunu biliyoruz ki, sızlanmak, ağlamanın daha insansı ve kontrollü bir biçimi. Kimi zaman 'efkarlanmak' da deniyor bu tür durumlara. İçinde gizli bir keyif saklı yani. İşte, o küçük saklı keyif de azalmakta gitgide. Yakında tamamen posası kalacak dilimde ve acıdan tüküreceğim. Gayret ediyorum ama, yapacağım çok az şey var. Gene de şükrediyorum. Bu bataktan çıkmak için bazı olasılıklar mevcut! Onları deniyorum birer birer: Geçen Salı, bu olasılıklardan bir tanesi ile meşguldum.

Bir renkli kurşun kalem şirketinin sahibi var. Tesadüf eseri, bu adamın 37 yaşındaki kızı ile bir sanat sergisinin girişinde karşılaştık. Şu, bienall dedikleri sergilerden. Banksy lakaplı sokak sanatçısının bir sergisi idi. Dediğim gibi, sergiinin girişinde, yani kapısında karşılaştık. Kapıdaki veznede, 315 lira istediler benden. **"Fakat, bu adam sokaklara, herkesin bedava izleyebileceği şekiller çizlyor. Niye şimdi buna para ödeyeyim kii?"** diyerek itiraz ettim. Etliye sütlüye karışmayan, asgari ücretli birçok sıradan görevlinin verdiği o uyuz tepkiyle, **"Ben bilemiyorum beyfendi,"** dedi, gişedeki görevli. Derin bir nefes aldım. Daha nefesi içime tam çekemeden, **"Öyleyse bir bileni çağır!"** diye kükredim. (Aslında pek kükreme denemez. Çünkü ses tonum başarılı değil. Burnumda kemik ya da et bulunduğu için konuşmam biraz donuk. O yüzden yüksek ses bana yakışmıyor. Öyle olmasın diye daha çok bağırıyorum, bu sefer de aşırı öfkeliymişim gibi gözüküyorum. Herneyse, ilerideki özel güvenlikten, siyah takım elbiseli bir herif bana doğru yürürken, koluma usulca bir kadın dokundu. **"Tamam, arkadaşlar, beyefendi misafirimdir,"** dedi görevli siyahlıya ve uyuz gişeciye.

Kalemci fabrikatörün kızıydı. Banksy sergisini o düzenlemiş. Bana neden böyle ücretli yaptıklarını, bunun gerekçelerini çok güzel bir Türkçe ile anlattı yürürken. Hiç dinlemedim. O sırada kaşlarına bakıyordum. Dinleyip bilmeden, **"Olmaz gene de"** dedim, **"Böyle şeyler ücretsiz yapılmalı! Bu ne sanat anlayışına sığar, ne de halka hizmet anlayışına!"** Biraz sert konuşuyor, çünkü benden hoşlanmasını istiyordum! Bir ara, bana belli etmemeye çalışarak eliyle nazikçe yanağını sildi. Öküz gibi heycanlı heycanlı konuşurken, ağzımdan tükürük sıçramış olabilirdi. **"Adınız nedir?"** diye sordum, birdenbire tonumu romantiğe getirerek. **"Ay, az önce söyledim ya!"** dedi, **"Ne salak bir hafızan var.."** Tamam mı? Yeter mi bu, komik mi? Az önceki normal konuma dönebilir miyim? Lütfen!

Sızlanmak, iyidir, fakat belli bir süre ara vermek gerekir. Her gün, her saat sızlanınca, dipsiz bir çukura düşmüş gibi oluyor insan. Öyle fena bir çukur ki, orada diğerleri seni değil, sen bile kendi sesini duymuyorsun. Orada ses yok; ya da herşey ses: Her düşüncenin, her anın ve her hissedişin bir sesi var: Hangisine kulak verip ciddiye alacağını bilemiyorsun! Bazen, hayvanlara imreniyorum. Bazı konularda bizden üstünler. Sızlanmak, hayâl etmek, plân yapmak gibi bıkkınlık verici uğraşları yok! Yalnızca içgüdüyle yaşıyorlar. Yaşamaya şartlanmışlar. Belki hayvan değil de, bir robot olmayı çok isterdim. Bir makine! İnsan olmaya çalışmaktan yoruldum. Zaman zaman hayvanlaşarak, bu yorgunluğunu üzerimden istem-dışı atıyor da olabilirim. Zaten bunları yapmayı hiç sevmiyorum: Şu an yaptıklarımı! Lafa başlarken ne güzel, doğal bir şekilde sızlanıyordum. Şimdi bilinçli bir şekilde, düzgün cümleler kuruyor, genel tesbitler yapıyorum. Düzgün cümleler çok sıkıcı. Bozuk ama samimi cümleler kurmak istiyorum! Herşey normalmiş gibi davranmaya çalışmak ne sinir bozucu. Kontrolün elimde olduğunu duygusunu yansıtmak. Başka türlü birisine birşey nasıl anlatılır ki diyeceksiniz? Kontrol gücü olmayan insanları kimse sevmez. Çünkü onlar her an, halının ortasına sıçabilir.

İyiyim, teşekkür ederim. Sizlerle konuştum ve şu an cidden biraz rahatladım! Ben de bu iyiliğinizin altında kalmayacağım ve az önce yarım bıraktığım hikayeyi bitireceğim. Pek çoğunuz eminim, böyle bir şeyin gerçek olmadığını düşünüyorsunuz: Yani, bir sanat sergisinde kalem fabrikatörünün sanatsever kızıyla karşılaşmam. Evet, doğru. Öyle bir olay gerçekleşmedi. Ama ya sonrası!? Bu sebeple zaten, kalem fabrikasına doğru yola çıkmıştım. Kapıdaki görevliye yalan atıp, "Gazeteciyim," diyerek, hızla İstanbul kartımı gösterdim ve Erdinç bey ile görüşmek istediğimi belirttim. O gün tesadüfen temiz ve şık giyindiğim için bana acayip saygı gösterdiler ve içeriye aldılar. Beş dakika kadar da sekreterin odasında bekledikten sonra nihayet fabrikatörün ofisindeydim. Benden, helikopteriyle bir toplantıya yetişmesi gerektiğini ve sadece onbeş dakikası olduğunu söyleyerek, konuya çabuk girmemi rica etti. Hemen çat çat konuştum:

"Kalem fabrikatörüsünüz değil mi? Güzel! Çünkü dergideki yazıma bazı kurgu hataları yaparak, daha doğrusu kurgu riskleri alarak başladım. Tamam, bu konuda sorumluyum. Ama lütfen, sanatsever bir kızınız olsun? En azından o kısmını doğru aktarmış olayım insanlara! Net? Peki, sanat sevmeyen, öküz gibi bir kızınız? Annecim. Hiç mi kızınız yok sahiden!?

Fakat adam, melek gibi çıkmıştı! Çünkü ben artık, sızlanma sınırını geçmiş, düpedüz ağlamaktaydım. Beni yavaşça bir koltuğa oturttu, omzumu sıvazladı. Adı Emin'di; rahmetli babamın adı gibi. Pardon ya. Ağlarken bile yalan atıyorum! Adamın adı Erdinç'ti tabii. Bana bi kola getirtti. Sonra bana fabrikada bir iş verdi. "Gel, bu fabrikada yaz!" dedi. Gözümden mutluluk yaşları süzülerek, "Kızınız var mı?" dedim. "La olum, salak mısın!" dedi. "Yok dedik ya yüz kere." Sonra ekledi: "Ama İngiltere'de okuyan Banksy diye hayırsız bi oğlum var."

M.E.T.İ.N.F.İ.D.A.N

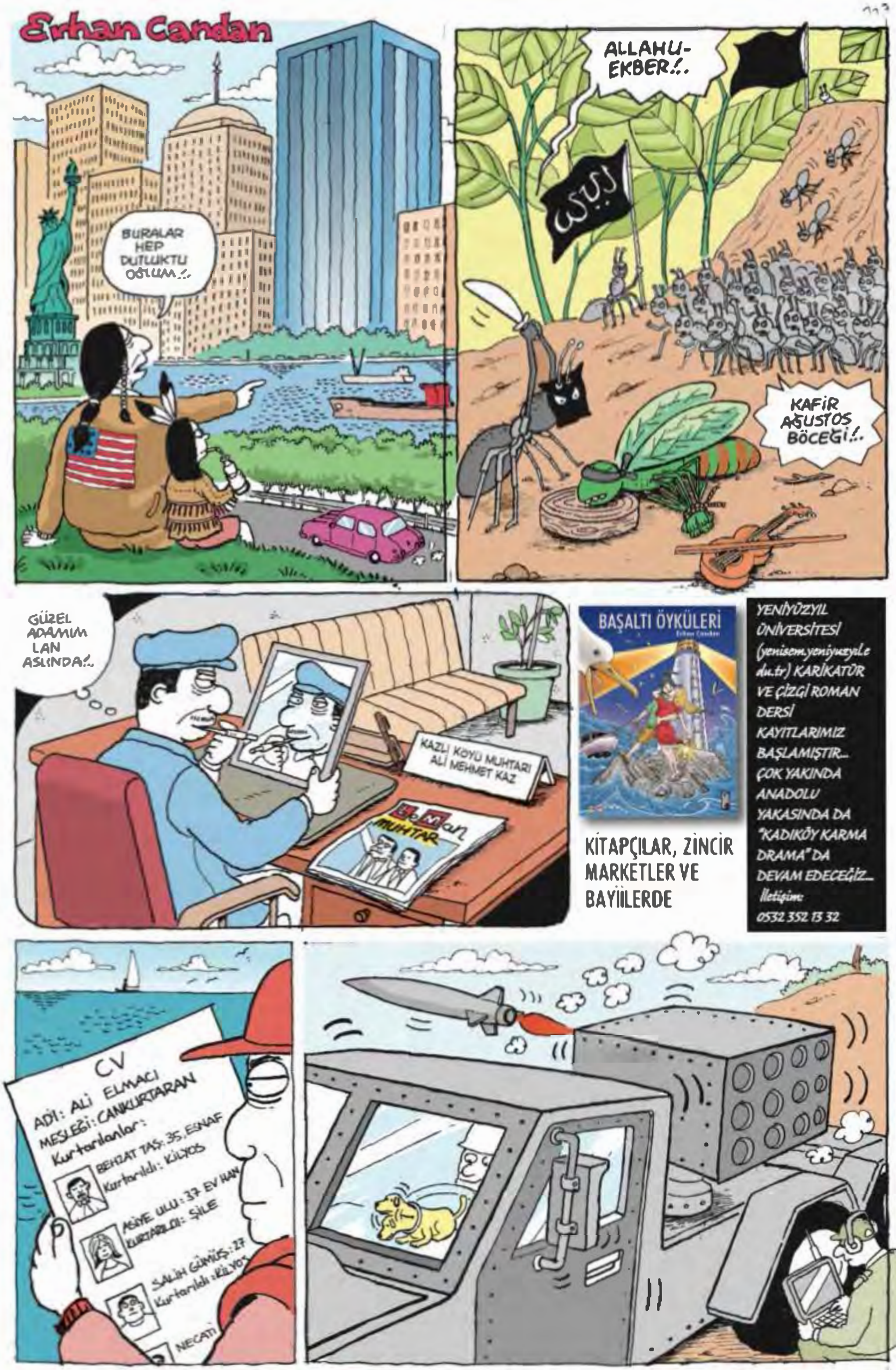

KONULU PANTOLON METİN FİDAN

25 Nisan 2016

"Muhtar özel"

MUHTAR EMMİ! MUHTAR EMMİ! HÜKÜMETE MEHTUP YAZDIN MI? BANA ELEKTRİNİK, SU VE YORGAN VERİCEK Mİ?..

NE EMMİSİ ARKADAŞIM, 21. YÜZYILDA? BANA BİŞEY SÖYLİYCEKSEN MUHTAR BEY DE. HEM.. YORGANI NE BE? NİYE ÇIKIYOSUN HER SABAH YOLUMA SEN!? TÖBBEE...

LA OLUM. HADİ LA! GELMİYON MU? LEMAN DERKİSİNE DAVA AÇMAYA GİDİYOS!

Bİ YÜRÜYÜN GİDİN ARKADAŞ YAA... HARBİDEN KARİKATÜR GİBİ ADAMMISSINIZ... BAŞKA İŞİNİZ Mİ YOK!

BUYRUN... 5 LİRAYDI Dİ Mİ İKAMETGAH BELGESİ ÜCRETİ?

TAMAM DELİKANLI, KALSIN... Bİ İŞİNE BAŞLA HELE. SONRA VERİRSİN...

İNSANSIZ UZAY ARACI

"ARKADAŞLIK YAPILABİLİR" BELGESİ İSTİYOM...

NE BE?

Bİ KIZLA ARKADAŞ OLUCAM PA, YANİ DAHA TAM OLMADIM. BENDEN BÖYLE Bİ BELGE İSTEDİ...

HEH HEH HEH! HİÇ GÜLÜCEĞİM YOKTU... SENLEN DALGA GEÇMİŞLER EVLADIM..!

PEKİ BUNUNLA DAHA ATMA BELGESİ VERİYONUZ MU? EŞEK SUDAN GELİNCEYE KADAR / YEGANALİK LAZIM MI?

MERABA EFENDİM BEN, MİTE. YANİ YATAK AKARI. YATAKLARDA YAŞARIM VE İNSANLARI KAŞINDIRIRIM... PEKİ SİZ KİMSİNİZ?

PLAZMODİUM... YANİ SITMA VİRÜSÜ! İNSANLARIN İKİ GÜNDE CANINI ALIRIM! HAYATINI KARARTIRIM LANN!..

AYY! AMA... YANİ... SİZ DE SADECE KAŞINDIRSANIZ? ÖLDÜRMESENİZ?

SAÇMA SAÇMA KONUŞMA LEN! ÇEKİL!.. DAHA ÇOŞALICAM... TRANSA GEÇMEM LAZIM!..

FİKRİYE

nuricetin@yahoo.com

OĞUZ, TEREYAĞA LAZIM KOÇ

GRÖÖR GRÖFF

ET SÖTEYE LAZIM

GBÖRRR HKSSS

NABIYI BU KIZAN BEYA

OĞUZ Bİ KOÇU TEREYAA

OLMİ BABANNE

GBFFF DÜÖFF

ET SÖTE İSTEMİYİN Mİ?

DUR İBLİS'LE DÖNÜŞÜYÜM!

OYNAMA KIZANIM BÖLE OYUNLAR. GÜNAH

NNİL, KUTSAL SU ATMAM LAZIM

OKUNMUŞ SU AT

AL LAN P*Ç AL!

VÖÖVEE

TÖVBE YARABBİM.

BİSS.

ELHAMDÜLİLLAHİ.

LAN GELMEEE!

GOAAVR

VE NETEVEKKELÜ ALEYKE!

HSK! MANAM BİTTİ! MANA YOK!

TEVEKÜL ET!

ÇOK AZ ENERJİM VAR. KAÇ KAAÇ!

ŞAHADET GETİR!

ÖLDÜM YAA!.

ALLAH RAAMET EYLESİN

TEREYAĞANI AL..

HELVA DA KAVURUCUM

Günün Sözü

Fikrı gibi yavı! Oğlum ansatı. Sivasfında olmuş. Ali, Ahmet'i öğretmene şikayet edicakmış. Ahmet, "Şikayet etmek ayıp olur. Ötmein de söyledi. Bizni şikayet etme," demiş. Ama Ali dinlemiyemiş. Ahmet hıdı davlamıp öğretmenin karşısına çıkmış. "Öğretmenim! Ali bena şikayet etmeye çalışıyo!"

"...Doktor Faik bey uyandı apartısızın. / (Bekar olduğundan hastanede yatıyordu). / Alacakaranlıktı oda. / Ve perdeleri açık pencerenin geniş camları / arkasında / soğuk bir su aydınlığı vardı, / merhamet gibi bir aydınlık."

Memleketimden İnsan Manzaraları - **Nazım Hikmet**

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

Bahar geldi diye, geçen pazar gürlü Maçka Park'ta yayılıyorduk eski dostlarla.. Ekipteki kızlar 35..36'sında falan. İnadına hala evlenmemişler veya boşanmışlar. Bordüğün zaman hepsi hala "AŞK KADINI"!! Ama hala arada tek gecelik gizli seksler yapıyorlar. Manevîyatları da YE-DUA ET-SEV ekseninde. Ha bi de, sürekli kente küfredip asla kentten vazgeçmeyen vay o kentlilik!.

Türk porno filmlerinin efsane ismi ŞAHİN K.'yı bilirsiniz. O yıllara ait bi röportajını okumuştum.. Şu cümlesini unutmuyorum: "Setten sonra, dertten ağlardık." İbretlik bir cümle. Aslında bizim milletin "fakiri sev.. zenginî koru" düsturuyla da birebir örtüşüyor.

90'lı yıllardan bir mevzu var. Abilerimizin toplanıp buluştuğu bir hemşehriler kahvesi. Kahvedeki bir tombalacı, sürekli olarak "Abi ben milliyetçiyim!" deyip duruyor. Hemşehrilerinden bir işadamı nihayet dayanamıyor: "Bak.. Emrimde 300 bin kişi çalışıyor, ülkeye döviz girdisi sağlıyorum.. Milliyetçi benim! Sen tombalacısın!"

Ayvalık.. hiç gitmek kısmet olmadı. Bi arkadaşımın ahbabının kızını. Kız da 20'sinde gencecik bi dayaşan kız. Çünkü habire JETSKİ'ye binme derdindeymiş. İnat etmiş.. koy koy dolaşıyor.. Jet Ski falan yok..Akşamüstü oluyor.. Son koy. Tenhada bi yaşlı adam. "JET SKİ VAR MIYDI BURALARDA?" yaşlı adam: "Kızım Jet Ski yok da, istercen şu az ilerde kenarda usul usul zileyim seni.."

KİLİSSSS!

İŞİN İÇİNDE RUSYA VAR! ANLADIK.. O YÜZDEN HAREKET YOK! PEKİ KİLİSLİ DAHA NE KADAR ROKET YİYECEK HÜLEEAAAAYYNN??

KARDEŞ BU NEDİR? KOALİSYON GÜÇLERİNİN YENİ NUMARASI MI?

SEMİRAMİS PEKKAN!

AMERİKA, BAŞIMIZA NİHAYET Bİ "IRAN MAN" MUSALLAT ETTİ DİYCEM AMA GÖDLERİ YEMEZ. VALLAHİ BEN DE ANLAMADIM KİM BU BIYIKLI??

BİZİM SARİN GAZI GİBİ DE DEĞİL?.. DENİŞİK!

AHEY!!!

Başıbozuk İstanbul'un modern şehir hayatına dair, hafızamdan silinmeyen cümleyi bir otopark tabelasında görmüştüm: TAMAM, PARK YERİMİ ALDIN, ÖZRÜMÜ DE ALABİLİR MİSİN?

Güneş gözlüğü... çok hazzettiğim bişey değil. Nihayetinde üstüne oturuyorum falan filan.. mutlaka kırılıp gidiyor. Ama şunu da ifade etmekte fayda var. Güneş gözlüklü erkeği kadınlar kesiyor... Kesiyor!. (Çünkü biz erkekler hep hayvan gibi baktığı iz için onlara.. onlar hiç bize bakamıyor.)

Benim kuşak.. 30 ve 40 yaş arası elemanlara seslenîyorum. Babalarınız bıyıklarını kestiklerinde dikkat edin. Burunla dudakları arasındaki pay ne kadar da fazla!! Oysa biz evlatlardaki paylar hiç de o kadar fazla değil. Bu bile "EVRİM"in var olduğuna işarettir. (Ve yani, bizim kuşaktan şarkıcı TARKAN'ın asla pala bıyıkları olamaz.)

ZIÇANADAM

KAAN ERTEM

"...O MUHTARLAR Kİ ŞAKADA ANLARLAR, BULUNDUKLARI MEKAN (ONLARIN) SÜPERDİR!.."

Bizi dışardan gözleyen biri için hiç de yeni olmayan bir durumdayız: İsmail'le birlikte her zamanki kafede pineklıyoruz. İşlerimizi bir şekilde halletmişiz, rahatlamaya alağanüstü gayret eder bir halde -ve de boşaramadan- gazete, dergi okuyoruz, orada kalıyoruz.

İsmail, 'Hoca' yani, elindeki gazeteyi yanındaki boş iskemleye atıp, yerinde biraz dikeldi, gözlerini kapadı, iki elini parmak uçları aşağı gelecek şekilde önde uzattı ve titreyerek:

"...O muhtarlar ki şakadan anlarlar, bulundukları mekan (onların) süperdir!.." dedi.

Şahsım katılmış bir durumdayım, yandaki masadan bir kahkaha patladı. İsmail aynı pozisyonda titreyip duruyor, keyfini çıkarıyor sanki durumumuzu. Yan masada, top sakallı efendi bir adam bize bakarak kahkaha atmaya devam ediyor. Tanıdım hemen, birinden -kimden?- söz ediyorduk, aşağılık kompleksi var mı yok mu diye, araya girip "O kişinin aşağılık kompleksi falan yok, o düpedüz aşağılık biri!" diyen kişi. Psikiyatrist olduğunu söylemişti, öyle anımsıyorum. Ben de, "Elimizden başka bir şey gelmiyor," gibisine bir hareketle güldüm doktora. Cesaretlenip kalktı, yanımıza geldi, "Biraz yanınızda otursam sizi rahatsız eder miyim?" dedi. "Estağfurullah beyefendi, buyrun lütfen," diye ayağa kalktım, konuğumuzu boş iskemleye davet ettim. Her masada bir doktor bulunması zorunlu olmalı bence diye bir not yazdı da geçti kafamdan.

Doktor hoca titremekte olan Hacı İsmail'e döndü, alçak bir sesle tokat her sözcüğün hakkını vererek, "Şimdi 10'dan 1'e kadar sayacağım, 1 dediğimde uyanacaksınız," dedi, yavaşça saymaya başladı. "9, 8, 7... Gözleriniz aralanmaya başladı... 6, 5, 4, şimdi kendinize geliyorsunuz, 3, 2, 1, uyanıyorsunuz ve normal yaşamınıza geri dönüyorsunuz..."

İsmail öne uzanmış kafasını dizlerine indirdi, gözlerini açtı ve yapabileceği en güçlü şekilde, minnet dolu bakışlarını doktora yönelitti. Konuğumuz, Hacı'nın sorusunu anlamış gibi, "Adım Özgür," dedi, "Psikiyatristim. Sohbetlerinizden o kadar keyif alıyorum ki, bir gün sizlerle tanışmak için can atıyordum. Kısmet bugüneymiş..."

Hemen atılıp, "Asıl siz bizi onurlandırdınız," dedim. İsmail de, "Beni hipnozdan kurtardığınız için çok teşekkür ederim, yoksa, kim bilir kaç saat böyle kalırdım" şeklinde bir cümle kurdu.

Konuyu dağıtmak için, "O kadar muhtar tanıdım, hepsi şakadan anlarlardı. Hatta, yaptıkları işin şakayla, espriyle, eleştiriyle, hazırcevaplılıkla doğrudan ilişkili olduğunu bilirlerdi," dedim.

Doktor Özgür, "Gayet tabii. Benim tanıdığım muhtarlar da öyleydi. Kapılarında beklersiniz, gelirler, alaylı sözlerinize espriyle karşılık verirler, kimseyi ayırmazlar, bilirler ki, siz, onun doğrudan seçmenisiniz, ona göre davranırlar. Aslında hayat da başka türlü geçmez. Biraz hatırlatmak gerekir alaylara. Nietsche, 'Bir kahkahanın eşlik etmediği her hakikati sahte saymalısınız' der ki, doğruluğunu tartışmam," dedi.

İsmail, konuğumuza yönelerek, "Doktor," dedi, "Espri, etkileyici bir boşaltımdır, onun baskısından kurtulmayı simgeler' lafını kim etmiş, bilirsin, tekrarlatırma beni, bu iş bu kadar!" dedi. Bana baktıktan sonra gözlerini doktora çevirdi, ekledi: "Seni gökte ararken yerde bulduk. Benim psikolojik desteğe ihtiyacım var, yoksa perişan olacağım, [beni işaret ederek] bu herifin hali ortada benden beterdi, öyle normalmiş gibi durduğuna bakma, çevredekilere ayıp olmasın diye akıllı oynuyor. Yani, bizlere takılsan işin çok, bilmiş ol!"

Doktor Özgür, İsmail'in senli benli konuşmasından mutlu olduğunu dudaklarına yansıtıp, "Freud'a seve seve gönderme yaparım," dedi, bize de birer saniye baktıktan sonra sesini alçaltarak konuştu: "Ben de, kendim için aynı şeyleri düşünmüştüm aslında. Yani siz beni tedavi edersiniz asıl diyorum."

"Eyvah!" diye iskemlesine çaktı İsmail, "Yanmışız desene. Ağlayanımız yok."

"Koç haftadır, Doğu'daki çarpışmalarda psikolojisi bozulan askerlere destek vermeye giden psikiyatristlere psikolojik destek vermekle meşgulüm. Bir şeyler söylüyorum tabii onlara kitaplardan ama, dediklerimin ne kadar etkili olduğunu bilemiyorum," dedi Doktor.

"Ne diyorlar?" diye sordum.

"Benim size söylediğimi."

"O kadar yani..." dedim.

"Daha da fazla," dedi Doktor, "Çaresizliğin insanın büyük düşmanı olduğunu öğrendim yardım ederek. Çaresizliğe bir de büyük bir belirsizliği ekleyin, kendiniz karar verin artık..."

"Ya Doktor, sen ikramiye misin, hediye misin?" diye söylendi İsmail, "Cehalette korkunun bileşiminden baku yemişiz zaten, bir de sen kalkıp bunları anlatıyorsun, konuşturacaksın beni şimdi kötü kötü..."

"Tam da zamanı," diye mırıldandı Doktor, "Kötü kötü konuşmanın tam zamanı. Yoksa iş işten geçmiş olacak korkarım..."

selim.yalciner@gmail.com **Selim Yalçıner**

Onur Karadurmuş

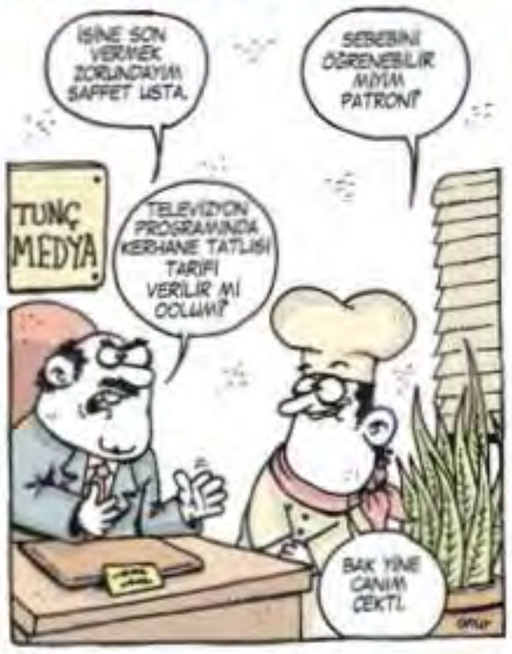

İZANSIZ SEROTONİN

Volkan Narta

Kamu Spotu

Ardakaan Özcan

Altan Tan ve Kuğu Gölü Balesi

Roni Battê

Çalışmalarınızı "leman2023@gmail.com" adresine bekliyoruz. Gönder gelsin!

LEMAN

Sayı : 1270

27 Nisan 2016 Çarşamba

Haftalık yerel süreli yayındır

Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN • Yazışma Müdürü: Zafer AKNAR • Müessese Müdürü : Ali YAVUZ • Muhasebe Müdürü: Gülsüm ÜNLÜ • Grafik: Murat Yüceşan • Cebrail Oluçu • Renk: Fevzi Özdemir • Satış Müdürü: Şener Küçükkaptan • Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 86 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 • Basım: Lebiran Matbaası • Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Haramidere /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • Genel Dağıtım: DPP A.Ş

suatozkan
@leman.
com.tr

KIRIK LEBLEBİ

SUAT
ÖZKAN

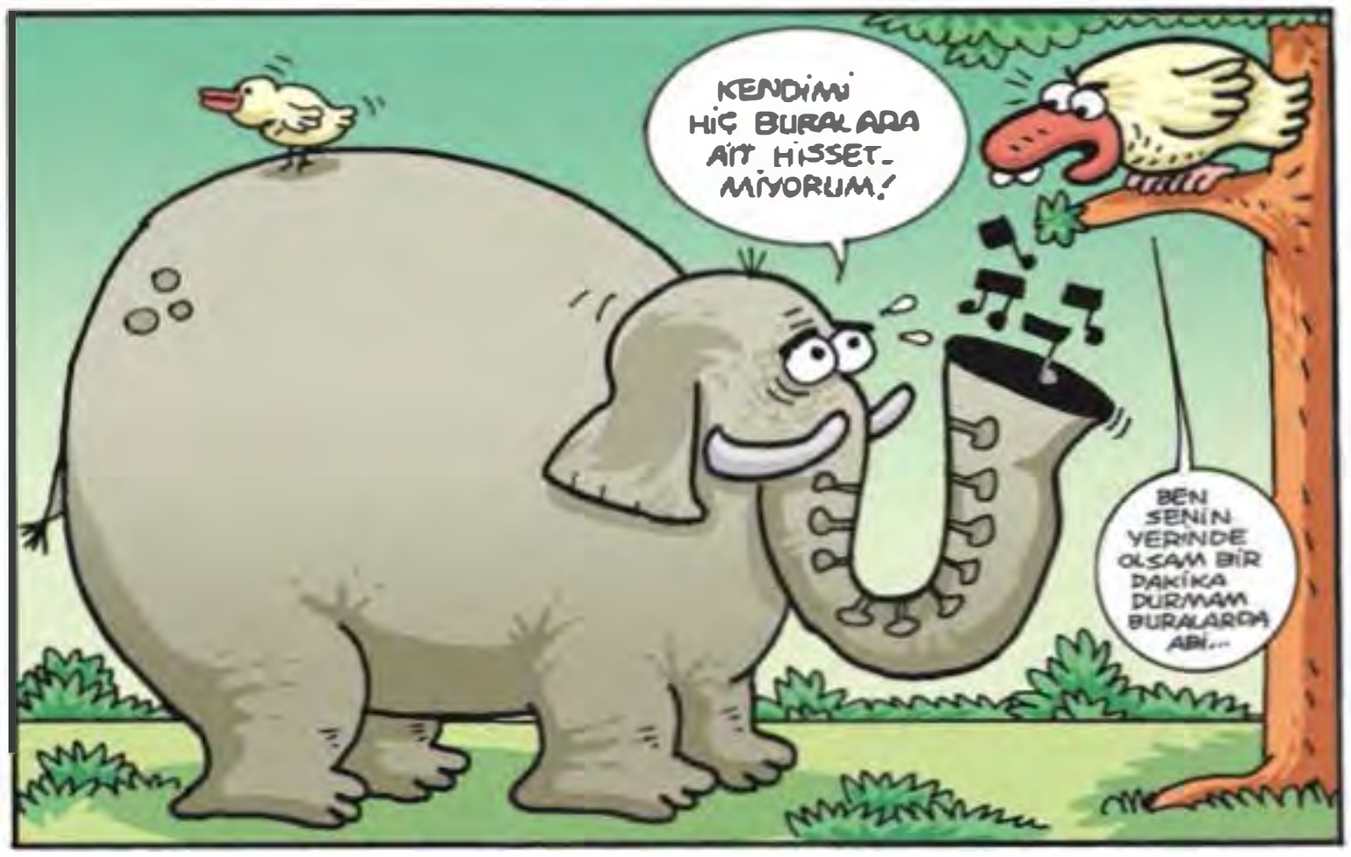

1271

4 Mayıs 2016 Çarşamba Sayı: 2016/18 3,5TL (KDV Dahil) K.K.T.C.:4 TL.

LeMan

Mecliste Anayasa Komisyonu toplantısından yumruklu tekmeli faşizm çıktı!

SIKILHAN

- Alo Sıkılhan, Bunalgül ban. Baksana bişi diicam. Bize unutturulmaya çalışılan Kut'ül Amare Zaferinin yıl dönümünde bana ne hediye aldın?

- Kulağın yanında mı Bunalgül? Ağzından çıkanı duyuyor musun?

- Aynen ööle... Duyuyorum. Büzge söyledi, dedi ki; eskiden, bu dediğim yıl dönümlerinde,erkekler kızlara hediye alırlarmış. Ama zaman içinde bu unuttu-rulmıya çalışılınmış. Ben bunu kabul etmiyorum yıha...

- "Büzge seni işletmiş" diycem ama...

- Nemnasebet. **Büzge, Ecrin'den hediyesini almış. Ama sen bu** hadise sanki hiç yokmuşcasına davranmak suretiyle "yok seni işletmişler, vay efendim bu kaptalizmin tüketimi körüklemek için icat ettiği bir şey" filan diyerek yan çiziyosun... Rahat ol Sıkılhan, sıkıntı yok. Benim, önemli gün ve haftalarda senin alıcağın minicik, hınzır, sevimli, aşkı ve dostluğu pençinleyen bir hediyeye ihtiyacım yok. Böyle şeyleri önemsiyen bir insan değilim. Önemli olan karşılıklı saygı ve emek. Olabilir... Meşgul olabilirsin, bu ilişkiden artık eski tadı almıyorsundur, bıkmış olabilirsin... Alo? Sıkılhan... alo, kapadın mı? Orda atmosfer nedir? Alo?

-....

- Kapamış olabilirsin. Rahat ol, sıkıntı yok. Ben senin hayvanlarca kere hayvan olduğunu zaten biliyorum. Ayı noktasında bir insansın, hayvan belgeselleri-nin canlı yayın noktası, insanlık dışının bile en az 48 mil daha açığında ve eşeğin genital bölgesinde su istasyonu işleten bir manyaksın!

-Alo... Canım nasılız... Hırgürkan ben. Sıkıntı yok kardeşim dey mi? İyisin? Aynen ööle misin?

- Tuvaletteyim kardeşim. Ama sen devam et. "Sıkıntı yok, aynen ööle, o iş bende kardeşim, rahat ol" filan gibi beş on geyik daha var onları çevire dur, bittiğinde ben çıkmış olurum...

- Aynen ööle, çıkmış olursun. Sıkıntı yok o zaman. Şimdi ben seni şunun için aradım. Bundan böyle üçüncü köprüye sadece 5 dakka mesafede Yakubiye civarında her gün zorunlu piknik düzenliyorum. Her gelen en az on beş araçlık bir konvoy toplayıp da gelecek... Üçüncü köprü güzergahını kullanacak... Asker ve hacı uğurlama konvoyları, galibiyyet, mağlubiyyet, sünnet alaçları, alayı, işaret ettiğim noktadan geçecek...

- Sen ordasın şu an de mi?

- Lokasyon olarak burdayım. Yükselen yıldız şeysi... Niye sordun lokasyonu kardeşim? Geleceksen daha yakın bir destinasyonda buluşalım.

- Henüz oksijen fazla tabi orda, çarptı seni. Bi alaç bul, egzosunu em, kendine gel, az beton felan yala... Niye geliyoruz oğlum toplaşıp yüz kilometre uzağa?

- Babacım burda bi trafik yaratmamız lazım. Yırtıcı Gurup İnşaat Taahhüd Turizim olarak, bazı yerler peyledik buralardan. Beş yıla kesin uçar da, şimdilik ıssız. İmara açık değil. Süreci biraz hızlandıralım kurban olıyım. Beş yıl "ortamlar olgunlaşsın" deye beklemenin ne alemi var. Az hareket olursa derhal açılır imara, oyalanmadan ekmeğine bakar herkes...

- Oh hepten oksijen yürümüş kafaya. Çıvık beton bul bi yerden ekmeğe sür, üstüne kömür tozuyla portland çimento serp, ye...

- Makara yapma yavuşak! Olacak olan belli, ne alay ediyon? Misal: TEM' Yolu dediğimiz şey Transit Europe Motorway diil mi esasen?. Vaktiyle ora da "ekspres yol, gamyonlar direk geçecek, hız yolu olacak" felan diye açıldı. İlk zamanlarda Mahmutbey Gişelere yakın gece araba bozulmuşmuş da ortanca Abim Vursıkcan korkudan altına kakasını etmiş. Öyle ıssızmış. Şimdi tampon tampona, etrafı gökdelen dolu. Yolda vıyır vıyır arabayı gamyonu bırak yayalar, bademciler, şarjcılar, sucular fink atıyo. Bakma **şimdi kurt kuş** kozalak olduğuna bura da er geç imara açılacak, çot koyacaz "Yırtıcıland Konakları, Ebeveym Banyolu 3+1 Dayreler"i. Hal böyleyken, neye beş yıl bekleyelim? Ben bunu kabul etmiyorum. Az kalaba görülsün ortalık. Hop, kozalak gitsin, imar gelsin, işimize bakalım... Neyse, sana soranda kabahat, her boka "İstemezük" tabii..

- Aaa... İsterük, arzu duyaruk. Oksijen bitsin, beton girsin, kim istemez kü? Sevinürük. Kıvançla karşularuk... Yardururuk...

- Lan bana bak ağzını burnunu kırarım senin. O alay eden dillerini defalarca kez piçaklarım, şeriafsiz! Hayin...

- Kapaduk...

Bakma şimdi kurt kuş kozalak olduğuna bura da er geç imara açılacak, çot koyacaz "Yırtıcıland Konakları, Ebeveym Banyolu 3+1 Dayreler"i. Hal böyleyken, neye beş yıl bekleyelim? Ben bunu kabul etmiyorum. Az kalaba görülsün ortalık. Hop, kozalak gitsin, imar gelsin, işimize bakalım...

Bombalı saldırının yapıldığı yere giderek "Millet karanfil bırakıyor ben gül" diyen AKP döneminin yükselen müteahhitlerinden Ali Ağaoğlu, CNN Türk canlı yayınında, cebinden çıkardığı parayı sunucu Ekin Olcayto'ya saydırdı.

İzmir'deki 1 Mayıs kutlamalarında anarşistler polislerin üst aramasına bedenimiz bize aittir diyerek kutlama alanına çıplak gittiler.

Kirli'yi "aybaşı durumunda bulunan kadın", Müsait'i "kolay flört edilen kadın" olarak tanımlayan TDK'dan;

Mersin Akkuyu Nükleer santralının yüzde 49'unun Cengiz inşaata satılabileceği iddia edildi.

LeMan

AKP milletvekili Hatice Dudu, çocuk istismarı ile ilgili kurulan komisyona. "Herkes çocuğuna sahip çıksaydı bu sapıklıklar yaşanmazdı" dedi.

Tayyip Erdoğan; Para civa gibidir. Uygun zemine kaçar!?

Kilis ışid'in ateşi altında. Türkiye Amerika'dan füze istedi.

Gaziantep emniyet müdürlüğüne IŞİD saldırısının ardından, ambulanslardan önce yayın yasağı geldi.

Erhan Candan

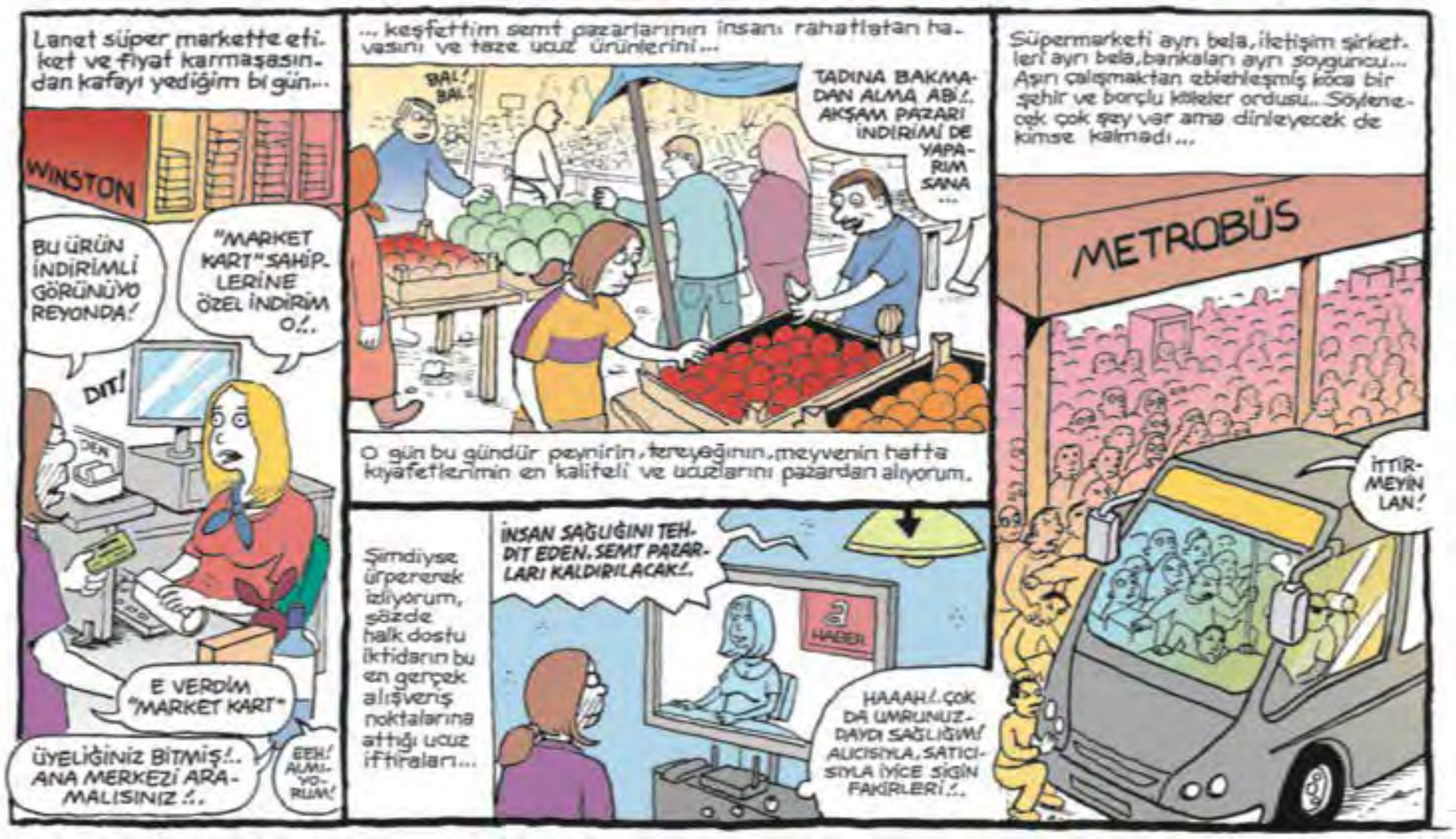

"SAVAŞ, BASKI, SÖMÜRÜ İSTEDİNİZ VERDİM, DAHA NE İSTİYORSUNUZ?"

Selim Yalçıner

Caddе'de, her zamanki kafemizde oturuyoruz İsmail (Hacı) ile. Hasan gelecek, işlerini uydurursa Hakan da bize katılacak. Hava kapalı, kara bulutlar neredeyse başımıza değecek. Masanın üzeri gazete dolu. Kafamızı dağıtmaya mı karartmaya mı çalışıyoruz belli değil.

"Bir zamanlar bütün bu gazetelerin ilk sayfalarında benim fotoğraflarım vardı!" Gürbir sesle, tane tane -simultane?- konuşan, kır saçlı, uzunca, siyah ceket pantolon giymiş, boyun kısmı sarkmış gri tişörtlü bir adam başımıza dikilmiş bize bakıyordu.

İlk anda, adamın bir tecavüzcü olabileceği geldi aklıma, öyle ya, bu sıralarda gazetelerin ilk sayfalarına daha çok onların görüntüleri düşüyordu. Bu tahminimin doğruluğunu test edebilmek için adama daha bir dikkatli bakmaya başladım. Olabilirdi doğrusu. 78 milyonun -yoksa 80 miydi?- yaşadığı bir ülkede, böyle bir kişinin bizim başımıza dikilmesi sadece bahtsız bedevi metaforuyla açıklanamazdı. Yoksa, Hakan mı gelmeden önce bize bir tiyatro tasarlamıştı da, şimdi, şu anda, bir kenarda hallimize katıla katıla gülüyordu?

İlk toparlanan Hacı İsmail oldu, adama, "Ne bağlamda haber oluyordunuz?" deyiverdi.

"Başbakandım ben!" diye bağırdı adam, "Yıllarca bu ülkede başbakanlık yaptım!"

İsmail'le göz göze geldik. Çatmıştık. Hacı, alçak bir sesle, "Hakan'ın işi mi?" diye sordu. "Olabilir," diye mırıldandım.

"Hakan da kim ulan?" diye bağırdı belamız bu kez.

Adam, kafayı sıyıranların çoğunluğunda olduğu gibi, çok kuvvetli duyulara sahipti. Mırıldanmalarımızı duymuştu. Servisteki kıza, "Hadi kızım, bir iskemle getir buraya!" diye emretti bu kez.

Hacı, masamıza büyük bir ihtişamla oturan adama dönerek, "Beyefendi, 'Başbakanlık yaptım' diyorsunuz, lanlı manlı konuşuyorsunuz," dedi, "Ayıp olmuyor mu?"

"Öyle kinayeli falan konuşma. Başbakanlık yaptım diyorsam, yapmışımdır. Sana ne yalan borcum var lan!" diye yanıtladı adam İsmail'i.

"Öyle ya," dedim Hacı'ya dönerek, "'Üniversite mezunuyum' diyorsa öyledir gibisine yani..."

"Sen de öyle manidar laflar etme!" diye bana çıkıştı bu kez belamız. İsmail bıyıklarını burmaya -yoksa koparmaya mı?- girişmişti. Çok hızlı düşündüğünde böyle yapardı.

"Sayın Başbakanım, siz şu anda ne yapardınız?" diye sordu zorunlu konuğumuza.

"Şimdi oldu," dedi adam, servisteki kıza, "Kızım bana şöyle koyu bir sade kahve getir!" diye emretti.

"Ben olsam, her şeyi bir haftada hallederdim beyefendi," dedi İsmail'e. Hacı'nın koşullara uyma becerisine bir katkı .yoksa yalakalık mı?- da ben yaptım, "Kuşkusuz Sayın Başbakan. Acaba biraz ayrıntı verebilir miydiniz?" diye sordum.

Kahvesinden höpürtülü, görkemli bir yudum aldı, önce bana, sonra İsmail'e baktı ve gözleri Hacı'ya takılı vaziyette konuşmaya başladı:

"Bir kere, önce Suriye'ye girerdim. Ta Şam'a, hatta İsrail sınırına kadar. O Esad denilen adamı tutuklar, Karaman'a getirir, yargılardım-"

"Niye Karaman?" diye araya girdim ama, öfkeli bakışlarından adamı daha da delirttiğimi hemen anladım.

"Bir günde bitirirdim işini, ondan! Karaman'dakinden daha hızlı karar verecek bir mahkeme biliyor musun? Neyse, sözümü kesme bir daha. Dokunulmazlıkları bir saatte kaldırır, bana karşı koyanları vekilleri acilen içeri tıkardım. Güneydoğu'nun üzerinden silindir gibi geçerdim. Havadan bombalardım, bitirirdim işi. Sonra, tüm şehirleri yeniden kurardım. Bak, basında hala mırın kırın edenler var, alayını bir dakikada sustururdum."

Bu arada Hasan gelmiş, sessizce yanımıza oturmuştu. Uslu uslu adamı dinliyordu. Hakan nerede kalmıştı diye merak etmeye başlamıştım. Bu adamı daha ne kadar başımıza musallat edecekti acaba biçiminde düşüncelere sahiptim. Bela, konuşmaya

ZEHRA ÖMEROĞLU

↑ Sadece yaşlıların anlayacağı karikatür...

devam ediyordu bu arada.

"Bomba düşen şehrin yöneticisine yerçekimi konusunda doktora yaptırırdım. Vakıf lafını ağzına alanı doğduğuna pişman ederdim. Anasına gidip sorardı, 'seni niye doğurdun?' diye. Faizleri eksiye alırdım. Kredi alana, üste para verdirtirdim. Ekonomi uçardı, uçar, anlıyor musun?" İsmail'e yönelik sorduğu için o yanıt verdi: "Anlıyorum."

"Sonra, stadyumlarda ses çıkaranı çarmıha gererdim ibret olsun diye. Çıt çıkmayacak, çıt! Turist gelmiyormuş? Kim diyor? Satardım bütün otelleri Araplara, bak harem selamlık uygulayan tüm tesisler doluyor mu dolmuyor mu gör!"

Bu arada, Psikiyatrist Özgür, yanında beyazlar giyinmiş adamlarla kaldırımdan bizim bulunduğumuz kafeye doğru geliyordu. Çevrelerine bakınıp duruyorlardı.

Selamız, programının millî eğitim bölümüne gelmişti bu arada, "Tüm okulları, bak tüm okulları diyorum, dini eğitim veren kuruluşlar hâline getirirdim, bilimsel millimsel anlamam ben! Bütün çocukları bir, bilemedin iki yaşından itibaren böyle okullarda eğitirdim!"

"Ama anneleri," diyecek oldum, "Analarının işi yok mu, çocuk doğursunlar önce doğuracakları kadar," diye çıkıştı.

Doktor Özgür masamıza gelmişti bu arada, "Sayın Başbakanım, Amerika Birleşik Devletleri Başkanı geldi, biliyorsunuz, onunla toplantınız vardı, gecikmesek," dedi. Sela, programının son bölümünü kafedekilere yönelerek sundu: "Savaş, baskı, sömürü istediniz verdim, daha ne istiyorsunuz!" diye tüm cadde duyacak şekilde bağırdı.

Sonra biraz dönüp yine selamız, "İşler bir türlü bitmiyor görüyorsunuz. Hep iş, iş, iş... Memleket meselelerini halledecek zaman bırakmıyorlar adama" diyerek kalktı. Biz de ayaklandık. Doktor Özgür'e, "Bula bula bizi buldu," dedim. Yanıtı kısaydı:

"Kimi bulsaydı?"

selim.yalciner@gmail.com

İYİ Mİ: GÜNEŞ İÇİNDE

#Nuit Debout #Gece Ayakta

MANTIKTAN MUAF: "MUAFFAK"

Behiç Pek

ANNA TAMA YAN NİKA ANSİKLOPEDİSİ

FİŞ: Duvara batırarak içindeki pozitif elektriği almamız, sağlayan iki delikli ve arkası uzun bir ip gibi taşıyıcı güç yüklü. iki parmak şeklindeki veya duvardaki değil de yeşil bir masadaki tavandan sarkan ampulün altında aydınlanan iskambillerin arasında bulunan çeşitli renklerdeki irili yuvarlaklı veya dörtken şekilli finansal sayı.

Örnek: "Bahri, şarj aletiyle doldurdukça, aldığı şarjı alttan aynen toprağa veren cihazın "topraklı telefon" diye kendisine kakalanmış ikinci el bozuk bir telefon olduğunu anlayana kadar, telefonun tamamı döşemedeki çatlaktan sızıp yeraltı sularına karışarak Büyükçekmece gölüne akmıştı."

JİMNASTİK: denize girecekmiş gibi bir kıyafetle tahta sandıklara çıkıp yataklara atlayarak, dönerek, salınarak elde top, yerlere kapaklanarak, çıbıklara sarılıp dolambaçlı turlar, ekzersizler atmakla, halkalara asılmakla geçen bir ömür, küçük yaşta ağır tempo.

Örnek: "İstanbul'daki Jimnastik Şampiyonası'nda, ardarda yerde otuz iki perende, havada kırk beş takla atarken kazaen salonun penceresinden sokağa fırlayan Şuayip, altı hafta sonra Bursa'nın kılıannda yuvarlanırken bulundu."

KESİT: Yandan bakılan büyücek bir kırmızı elmanınyanında bulunan orta taraf. O elemanın sırtı değil de düz olan berisi ve onu yemeden çekirdeğini gören kişinin gördüğü manzara. Bembayaz bir elma.

Örnek: "Ağaçtaki bütün elmaları koparmadan hepsinin kabuklarını bir güzel soyan Sunuhi, artık yemeklerden sonra canının çektiği elmayı merdiven dayayıp ısırabiliyordu."

DUYGU: insanın içine girerek şekil şekil düşünceler ve mantıklar veren, zevk, neşe, hüzün, komedi gibi tüplen damarlarımıza akıtan, bazen gözümüzden bazen ağzımızdan çıkan, bazen geri kaçan ve isteksiz davranan gerçek istek..

Örnek: "Ağaca kalp çizen Cabbar, çizdiği kalpte küçük bir rahatsızlık görünce, çakısının kenarıyla oyayı düzelterek hem sağlıklı ve sigarasız bir ömür sürdü hem de operatör gibi şerefli bir mesleğe adım atarak kendi hastanesini kurdu.

KARGAŞA: Bir kişinin agresif şekillere girmesi, konuşurken tükürük saçıp mimik yaparak muhatabının lafını veya fikrini bölmesi ve çok sayıda karga bağırışıyor imajı yaratan tavırla, sıradakilerin önüne geçmesi...

Örnek: "Tezcan, kale önünde oluşan karabolde bir ara ortaokuldan arkadaşı Ziya'yı görür gibi oldu. Ziya, sahaya inen dört bin kişi arasına karışarak yeniden kayboldu."

DOKTORA: Hastalanınca, kaşı gözü ağrıyan bir insanın kalkarak gittiği yerin neresi olduğuna karar veren sıfat. "Nereye gittin?" sorusuna, tıpta yer alan uzmanca verilmiş bir cevap.

Örnek: "Ordünaryus profluktan öte gidecek yer bulamayınca kendine başka bir dal seçerek, hastanenin duvarından, yanındaki köşkün bahçesine inen Lütfü'nün kapıdan çıkarken ceplerindeki şişliği farkeden köşk bekçisi, beyaz önlüğünün iki cebine yerleştirdiği ikişer nar alarak yeniden Lütfü'nün seçtiği dala asb."

MEVSİM: Büyükçe bir seneyi ortasından ikiye bölerek sıcak ve soğuk coğrafi bölgelere ayıran ve karpuz olan yelpazede denize girip kardanadam sezonunda nezle yapmayıcı sıcak içecekler tercih edilen dörder aylık zamansal kesit...

Örnek: "İsfendiyar, yirmi ton ince kum döktürerek tavana kadar yekpare plaj hâline getirdiği evine, arkası dolan kapı açılmadığı için giremeyince o yaz buz gibi parklarda yattı."

YABANİ: Bayırlık alanların dik ve yamaçlı kırsallarının dik, taşlarla bezeli tepe noktalarında, hilli, bağırgan, atik ve güçlü dinleme yetilerine sahip, pençeli gibi, adam mı başka şey mi izlenimi bıraktıktan sonra fırlayarak kaçan ağır kokulu varlık.

Örnek: "Safaiiye katılalı Burhan, elinden tüfeğini alarak sağa sola rasgele ateş açan gonilden şikayetçi olmamış, vurulan iki keklliğin parasını ödeyerek kendine mükellef bir ziyafet çekmişti."

Behiç Abi

toka

*(Geçen haftanın özeti: Ben baktım o o aç öyle olunca tabi o da ordan şey olmuş. Üzüldüm. Orda öyle duruyon modern, o da bir can, yazık değil mi dedim. Öyle diyince, o bi şey dedi, sonra ben bi şey dedim.. sonra ben tekrar **'neden peki?'** dedim. O da ne desse beğenirsin? **'Öyle o zaten'** demesin mi? Vay efendim öyleyeli böyleydi, yok şöyleydi.. Sonra da öyle oldu işte. Bu oldu yani.)*

Tekrar gittim bi oraya. Baktım oğoç aynı şekilde duruyor. Amcolar da yine sermişler sücccaiyelerini sandalyelere, oturuyorlar sakakta. Yine gelenin geçenin g.füne bakıyorlar. Amcaların hepsinin de günahını almayalım, **'genelleme yapmak genellikle hayırlıdır'** çünkü. Bir iki tanesi öyle. Gelen geçenin, ufacık kızların bile kıçına başına bakıyor. Kocaman insansın sen ayı. Bu ne hâl? Cemiyet içinde bile bu kadar berbat bir şeye çekinmiyorsan, o kızcağızla bir tenhada başbaşa kalsan neler yapabileceğini düşünmek dahi istemiyorum. Tebeşir paklayamıca. Beddua etmek de sevmiyorum, etmiyorum. Bu kadarını diyorum sadece: Tebeşir paklasın. Hiç güzel değil g.te bakan yaşlı. Çok gerilere hadi bi derece mal olmo hakkımız var, hata yapma, sığır olmo poyy.. bir nebze.. ama bir nebze o da. Gerilere düzelme umudu var çünkü. Gün olur sığırlıktan vazgeçer, düzelir belki diye umut var. Ama yaşlanırken acık yal almış almak, üstümüze başımıza çeki düzen vermek güzel olmaz mı? **'Bunca zaman neler yaptın hele? Yediğin içtiğin senin olsun, yaptıklarını annat bi yol'** dendiğinde, **'sokağa sandalye koyup, gelenin geçenin g.füne baktım'** mı diyecekşin? Ne biliyim moruk, bence çak sıkıcı bi şey bu. **'Moruk'** diyince, bu sandı ki, ona 'ihtiyar' anlamında **'moruk'** diyorum. Halbuse ihtiyara moruk denmez. Gençlere moruk denir, sevdiğin arkadaşlara denir **'moruk'** diye. Moruk dedim diye bu bi hüzünlendi. Hafif hafif sağa sola salınarak Orson Vels'in, **'Ay know what it is to be young, but yu dont nov wat it is to be old'**unu söylemeye başladı. Yani 'ben genç olmanın ne olduğunu bilirim, ama sen yaşlı olmak nedir bilmezsin'diyesi.. **'Ya birrrak bu işleri'** dedim. 'Duygu sömürüsü yapma bağa, Nefsine hâkim olmayı öğren ecik, sığır. Çoluk çocuğa sülanıyosun, sonra kalkmış ay nov moy nov.. bi yiri gid.. önce sen bi kadına kıza insan gözüyle bakmayı öğren. Onlar farketmiyo mu sanki senin bakışlarını? Ne kadar yorucu bir şey, her gün senin gibi ayların bakışları altında bunalarak.. yoo öööf, neyss... ben de kime konuşuyosam zaten, yanı bu içindeki ağacı dikenli tellerle sarmışsa, yara bere içinde can çekişiyor, onu bile umursamıyosun, doğa da ne ol'tıyosam ben de keriz gibi sana.. dedim. Bi de oturup siyaset miyaset geyiği yapıyon, mülemeket meselelen fortişiyon. Senin mülmeket sorunlarından konuşmaya hakkın mı var g.toş?.. Kadına hayvan gibi bakan, hayvan gibi davranan bir insanın güzel bir dünya istemeye, işlerin tıkırında olduğu bir memleket hayal etmeye hakkı mı var? Bir ülkede kadın ne durumdaysa, ülke de tam o durumdadır. Sen önce kadınına insan gibi davran, gerisi zaten kendiliğinden çözülür, mal değneği dedim içimden. İyi demiş miyim? İçimden konuşurken bazen biraz fazla didaktik olabiliyorum. Amo seyolmasın diye dışımdan demiyorum. O yüzden dışımdan sadece 'vay ayu vay' dedim. Ve arkamdan bakamasın diye geri geri koşarak uzaklaştım.

Hevedd.. bunlar geçti kafamdan. Ama çelik kesme makası alıp, gidip ağacı boğan dikenli telleri kesmedim tabii ki. Çok düşündüm, çok istedim ama yapmadım. Elin bahçesine elimde dev merdiven ve çelik makasıyanan girerken düşündüm bi kendimi.. Ih. Olmaz o. Çünkü yok efendim mülkiyet, yok bizim bahçemizden sağa ne, zart zurt.. uğraşılmaz onunla. Ama belli mi olur, belki bir gün yine o yoldan yürürken o apartmanda oturan bir genç insanla karşılaşırım, derim ki **'moruk, şu telleri kesek mi?'**. Bence hemen koşa koşa yardım eder ağaca. Genç öyle bir şey çünkü. Henüz umudunu yitirmemiş, güzel bi şeyler yapmaya daha meyyal bir insan genç. Yoksa neden habire yeni yeni insanlar gelsin ki dünyaya? He mi?

Nurgül KAAN

ZIÇANADAM

KAAN ERTEM

Feyhan — Bayır Gülü

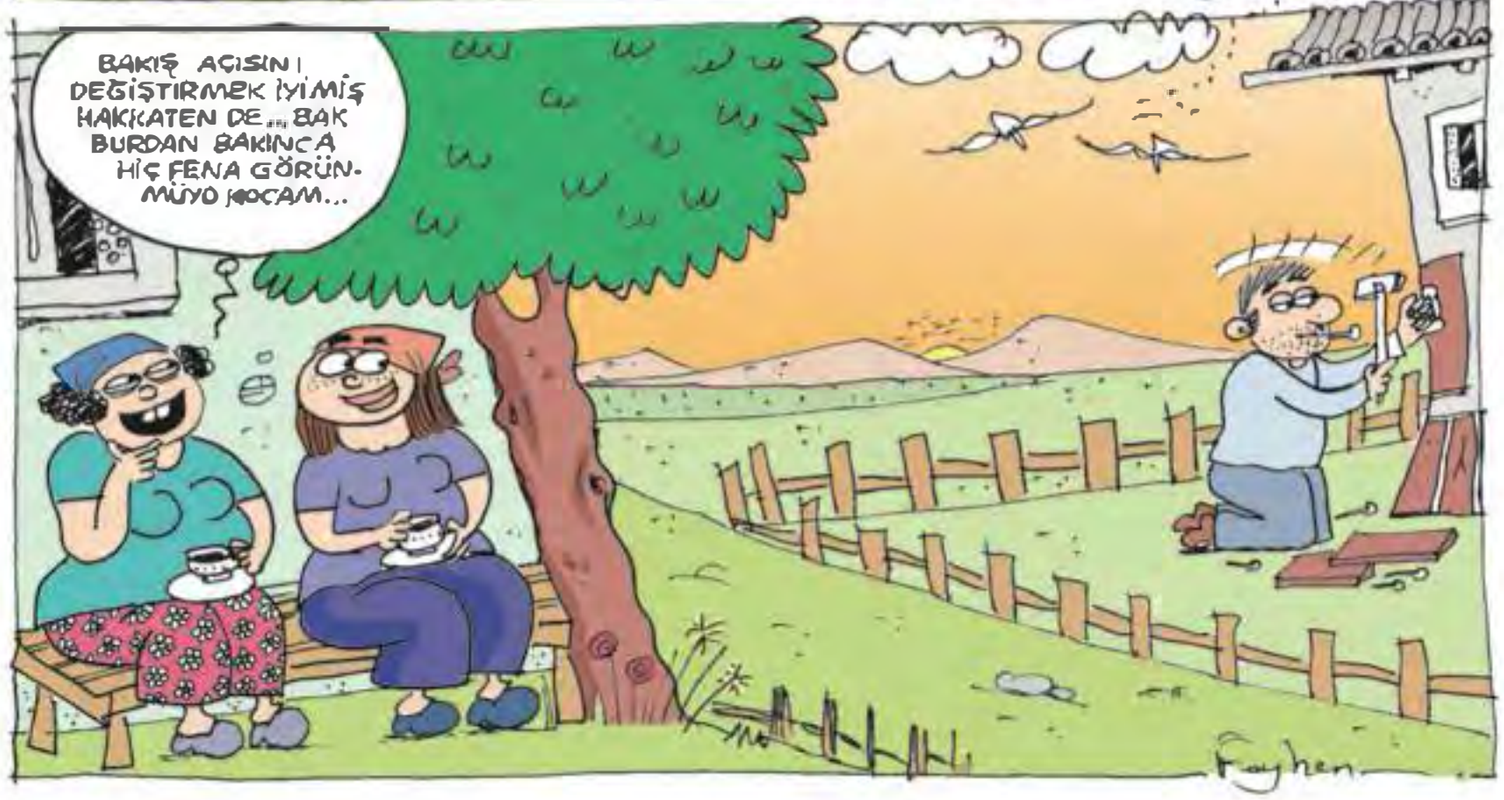

Blue

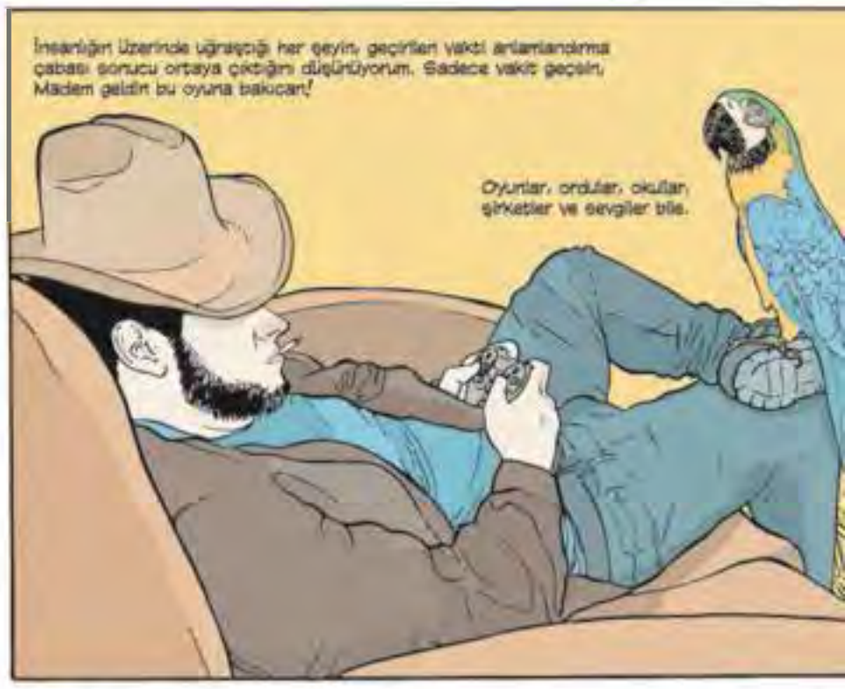

utku can *ATIYOR*

RAMİZE ERER

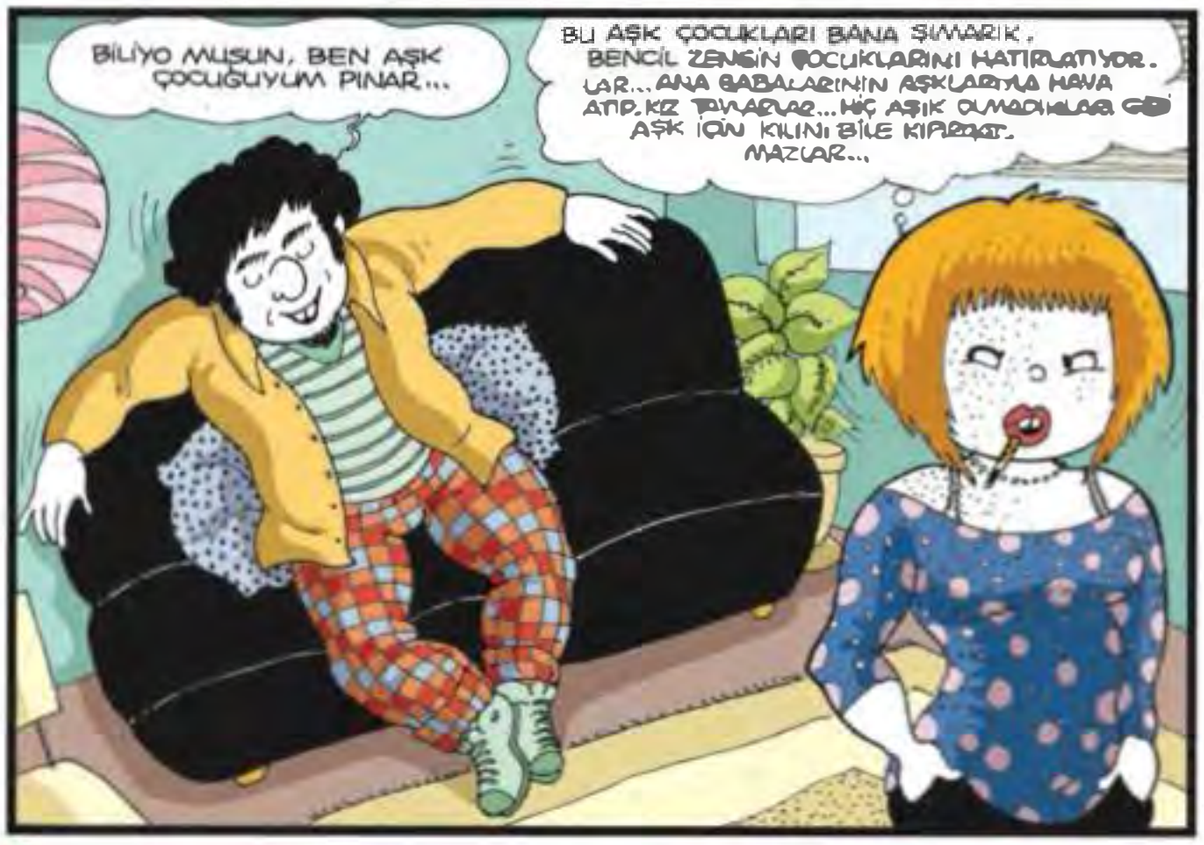

AYRINTILAR

Sevgiliye İsim Koymak

-Buldun mu bişey, Erdinç? Acayip merakla bekliyom ha.

-Dün Eminönü'ne gittik, mal aldık patronla, Çok yoğundum, düşünemedim bişey, Nuray.

-Ay Eminönü ne yaa!? Uff, haftaya bulucam demiştin.

-Eminönü, Karaköy'ün tam tam karşısı oluyo.

-Ay bana ne yaa. Bana ne Emiköy'den, Karaönü'nden. Ben kendime güzel bir aşk hitabı, tatlı bir sevgili seslenmesi istiyorum. Hayır, ben ısrar etmedim de yani. Kendin dedin, "herkesin kullandığı aşk sözcükleriyle hitap etmem sana. Çok daha güzel ve ilginç bi lakap bulucam" dedin.

-Dedim. Demedim demiyorum. Uğraştım, gelmedi valla aklıma deeşik birşey. Ama gelir yakında. Hissediyom acayip!

-Şey.. şimdilik, "aşkım" desen?

-Haaayıııaaaaoorrrh! Kesinlikle! Kendimi şurdan kuyuya atarım, elektriğe çarparım, genede "aşkım" demem sana! Bin tane sevgili çiftinden dokuzyüzseksenaltıtanesi bunu diyo be zaten! Ben, o geri kalan ondört çiftten olalım diyorum.

-Ama hemen olalım! Bak, beş aydır çıkıyoruz, hâlâ bir sevgili hitabı bulamadın bana.

-Bi bulucam tam bulucam! Hiç merak etme. Herkes bizi imrenicek, bize kıskanıcak. Manyak gibi bişey bulucam. Şimdilik, o zamana kadar, "gür tanem!" diyeyim mi ben sana?

-Gür tanem ne be?

-Hani "bi tanem", "nur tanem" filan var ya. Bu da benim doğaçlamam. Saçların gür ya senin, ordan.

-Ay saçmalama. Iğrençmiş. Gür tanem? Iyy! Hem benim saçlarım gür filan değil. İnce ve narin. Senin saçların gür! Kadınlara gür denir mi, ayıp.

-N'alakası var ya. İçimden geldi, dedim. Zaten bi lakap, bi sevgili seslenmesi, içten gelmeli. O aanı bekliyom asıl! Bi gelecek içimden fışur fışur, bak nasıl boşalıcam yüzüne, aman yani söyliycem suratına.

-Biz gene şimdilik bişey bulalım diyorum. O ana kadar beklemiycem gibi hissediyom.

- "Koca götlüm" dedim geçen hafta, beğenmedin.

devamı 12. sayfada

PANTOLON

METİN FİDAN

03 Mayıs 2016
Metroda bir yere
2 Elle Tutunma
Vergisi
Son Ödeme Günü!

Cevdet Sözer
"Beni görmemesi için kafamı ayarnıma eğdim. Keşke elimde bi gazete olsaydı! Ama yoktu. Aynen öyleydi; gibi yaptım. Zaten öyleydim de. Daha hevesli değil. Fakat beni hâlâ görebilirdi. Ayran kutusu beni yeterince koruyamıyordu. Ter içinde kalmıştım. Pes ettim ve "Burdayım! Burdaaa!" diye bağırmaya başladım..."

"...[illegible] çıkarken, arkadaşlarım [illegible]. 'Bayram ziyaretleri mi?' diye [illegible]. Beni [illegible] [illegible] [illegible] incelediler. Eski, büyük bir [illegible]. [illegible] [illegible]..."
Dönüşüm / KAFKA

metinfidan@ymail.com

İSMET ABİ, TEKLONOCİNİN NE KADAR GERİSİNDENİZ YAV! ARTIK HER ŞEY KABLOSUZ..! Bİ KABLOYA GEREK YOK Kİ BU COYSTİKTE..!
LANN?? MANYAK!
BRASIL 1 - 0 TURKEY
PES 2014
KTAK!..

BU NE BE? SAPTIN MI SEN? HAŞAT MI EDİCEN BİZİ..!
KAMPANYA! ZİK ZİKEBİLDİĞİN KADAR! TEK FİYAT: 200 TL. DOYANA KADAR 2.K
GENELEV
VERGİ LEVHASI:
YAV Bİ DE BÖYLE DENEYELİM... İŞLER KÖTÜ. PİZZACILARDA FELAN İŞE YARIYO: YİYEBİLDİĞİN KADAR YE KAMPANYASI... OLMAZSA ESKİ SİSTEME DÖNERİZ GENE.

TÖÖBE TÖÖBEE! DAA NELER GÖRÜCEZ BAKALIM... KAÇA ALDIN BU ELEKTRONİK SEPETİ İSMAYİL?
EBAY SİTESİNDE ÇİNLİ Bİ SATICIDAN ALDIM MELİH ABİ... KARGOSUYLA 39 DOLARA GELDİ... SEN DE AL DÜKKANINA BENCE.

PERSONEL HARİCİ GİREMEZ
EVLENDİRME DAİRESİ
SEMİH ABİ! PEKİ, OTURMA ODASI TAKIMINI KIZ TARAFI MI ALIYODU, YOKSA ERKEK TARAFININ YAKIN BİR ARKADAŞ TARAFI MI?
PEKİ TENCERE VE TELEVİZYON TAKIMINI ERKEK TARAFI MI ALIYO, YOKSA BENİM TARAFIMDAN BİRİ Mİ ALIYO TARAFSIZ OLARAK..!
ÇOCUKLAR SAAKİN.. DAHA ÇOK VAR SİZİN EVLENMENİZE... KAPANIZI TAKMAYIN BUNLARA..! KİMSENİN ZORLA BİŞEY ALMASINA DA GEREK YOOK...

YAA, DÜN ALMIŞTIM BUNU, AMA BEĞENMEDİM ÇOK..! ÜZERİNE PARA VERİP Bİ ÜST MODELLE DEĞİŞTİREBİLİR MİYİM?.. FAZLA ŞEY YAPMADIM HİÇ..!
OLSUN HANFENDİ. GENE DE OYNANMIŞ BUNUNLA! PATİLERİ FİLAN KİRLENMİŞ...
PET SHOP
AY LÜTFEN YAA..! NOOLUR!
TAMAM. GEÇİN İÇERDEKİ ARKADAŞA 100 DOLAR DAHA VERİN, İSTEDİĞİNİZİ ALIN.

FİKRİYE

nuricetin@yahoo.com

AA ANAHTARI ALMAMIŞIM
E BE KIZIM, APTAL MISIN, AŞIK MISIN NESİN?
NABCAZ?
HANI VEDAT?
MERABA FİKRİYE TEYZE
KAPIDA KALDIK OĞLUM
HADİ YAA

ÇİLİNGİR ÇAĞIRALIM BİZE
YOK BEYA. KARTLA MARTLA AÇIYLAR BUNU. BİLİYİN Mİ SEN?
YANİ.. HİÇ YAPMADIM KI. KÖTÜYÜ DEĞİL MİT?
YOK DEYİL
ŞİMDİ 50 LİRA VERMEYELİM ÇİLİNGİRE.
Bİ DENE BAKAYIM
O.OLUR. NEYLE YAPÇAZ?
V.VAR
YOK MU MÜVİYETİN SENİN?
GÖK İYİCENE
SALLA SALLA
KANIRTI
HAŞ, ZIGIDI ZIGI

AA AÇILDI VALLA
HAY ELİNE SAĞLIK KIZANIM
ÇIKIRT
ÖNEMLİ DEĞİL FİKRİYE TEYZE
ÇOK SAĞOLASIN HADİ ANANA BABANA SELAM
BU VEDAT İTİNE DİKKAT ET
NE?
KAPI AÇMAYI NASIL BİLİYİ KUDUZ
KAP
BABANIRE GEN ZORLADIN ÇOCUĞU
KIŞKIŞ KAFA KAADINI EZERİM EEEYİM..
AMA OKUMAM YOK

Doğan Pehlevan

10. sayfadan devam

-Yok bi de beğenecektim! Öyle sevgili hitabı mı olur! Birisinin yanında bana böyle mi diyceksin? Bazen o kadar kaba ve iğrenç oluyosun ki. İnsan, geniş kalça der bari.

-Hmm? Geniş kalçalım? Yok, çok saçma oluyo. Samimi dil!. Dur.. sanki bişey buldum.. "Füze memelim" diyim mi?

-Off.. Sürekli cinsel hitapları! Hem füze ne be?

-Dik yani...Valla ne yapıyım, dediğim gibi; bi hitap içten gelmeli. içimden gelmeyen birşeyi söyleyemem.

-Yaa, demek öyle Erdinç bey? "Aşkım" diyemiyorsun bana. Yani, benim aşığım olman içinden gelmiyor! Aşktan başka birşey, senin maksadın. Doğru mudur?

-Doğru değildir hanfendil Tereyağ gibi, sana.. besel.. ne yağıydı o? üste çıkmayın öyle hemen. Ayrıca, bir lakap bulmakla sorumlu tek kişinin ben olmadığımı da hatırlatayım. Ben de şalısıma özel bir sevgili sözcüğünü hak ediyorum!

- E var ya? Diyoruz ya hep.

-Var mı? Hiç duymadım! Sakın "aşkım" diyorum deme. Onu duymuyorum bile. Bi lakaptan saymıyorum! Bi kulağımdan giriyoor, ötekinden çıkıyo.

- Hayır canım, "aşkım" değil! Onu zaten ağzımda kaçınca söylüyorum! Alışkanlık işte; bütün sevgililerin ağzına yapışmış.. Asıl dediğim: Şapşalişko. Hatırlamıyo musun, ara sıra "şapşalişkom" diyorum sana!

-Yaa git Allahaşkına Nuray. Şapşalişkom diye lakap mı olur? O zaman ben de sana kocagötlüm diyeyim. Evet, biraz donuk, bazen şaşırıp afallayan, kafası geç basan bi adamsın ama, hemen de şapşalişko mu der insan sevgilisine? Cık! Kabul etmiyorum.

-Ay saçmalama be! Seni sevdiğim için öyle diyom. Seni her halinle seviyorum çünkü!

-Ben de seni her halinle seviyom: Kocaman kalçalarına hastayım. Ama kocadötlüm dedirtmiyorsun. Hah, buldum sana lakap: "Mantıksızım" diycem sana artık. Benim canım mantıksızım!

-Ama kırıcı olmaya başladık artık. Hiç de mantıksız filan değilim ben. Bazen aşırı duygusal davranıyorum ama mantıksız, kaba-saba bi insan değilim.. Hmf..

-Dilsin. Özür dilerim.. Ağlama lütfen.. Sulu gözlüm benim! Yok, lakap olarak demedim; sadece şu an için dedim yani. Sana söz veriyorum; yemin ediyorum ki önümüzdeki Salı, sana süper bi sevgili hitabı bulucam!

-Büyük konuşma bence.

-Off çok güzelmiş. "Büyüğüm" desene bana. "Benim tatlı kocamanım" de! Çok güzel bi lakapmış be. Ben de sana "küçüğüm" derim, simetrik olur.

-Ay, büyüğüm, küçüğüm ne ya, ilkokul andı gibi.

- "Muhalifim!" diyim sana? Her şeye hemen karşı çıkıyosun.

-I-ıh. Çok arapça gibi.

-Geçen hafta, "amerikan salatam" diyeyim dedim, ona da dudak büktün, Nuray.

-Ya seks, ya da yemek zaten. Bu iki alandan hitaplar buluyosun hep. İnsan, "nar tanem" der, "ballı böreğim" filan der, ama salata ne ya. Yağlı yağlı! Iyh.

-Tamam peki, sustum. Mükemmel bi sevgili seslenmesi bulana kadar, ağzımı açmıycam. O zaman kadar sadece Nuray, veya Nurayım derim.

-Aslında, dedemlere sordum. Altmış yıllık evliler onlar. Hiç öyle bi lakapları filan yokmuş. Biz de ölene dek Erdinç ve Nuray diyecez belki sadece.

-Olmaz! Yedirmem bunu kendime! Mutlaka bulucam orjinal bi lakap. Çünkü benim için orjinal bir insansın sen.

-Hah haa! Ayy, bunu de! "Orjinalim" de. Çok beğendim!

-Tamamdır! Heh he! Orjinalim benim! Kocadötlü füze memeli orjinalim! Öp beni.

M·E·T·İ·N F·İ·D·A·N

PICTURES
ŞAN BARŞAN

İLERİ SOL

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

90'LAR

Sene 1994. Bakırköy'lü bi abimizin mevzusu (Regata zamanları). Hafta sonu, gecenin sonunda sevgilisiyle evine dönüyor abimiz. (Evinde de bir Sibirya kurdu beslıyormuş bu arada) Eve bi geliyolar, evin her yerine sçmiş hayvan! 150 yere ayrı ayrı sçmiş! Bi de o kadar akıllı, iyi huylu bi hayvan. Sonunda anlaşılıyor ki.. Kurt, abimizin saklı ufak hokain paketi zulasını bulmuş, patlatmış emmiş yutmuş.

LAİKLİK

Sen bu ülkenin coğraflarının kaymağında hep, din ve devlet işlerinin bir türlü birbirlerinden ayrılmaması olarak gördüm. Ama gelgelelim bu topraklarda duyduğum en "LAİK" açıklamayı da yıllar evvel bi taksi şoförü söylemiştir. Konu evlilikti ve şöyle dediydi: "Evleneceğin kız, Atatürk ilke ve inkılaplarını bilecek.. Hacca, umreye gidecek ama kalkıp sana fetva vermeyecek." (Evet eril seksist ama laik:)

Sokakta yürürken iki barzo birbirine küfrederek eğleniyorlardı geçenlerde. Biri "Ağzına kanguru boşalsın!" deyince birdenbire tesee çocukluğuma gittim. Çukurova. Yayla zamanları. Avcıların henüz vurduğu minik kuşlardan etli pide yapmışlardı. Yerken çıtır çıtır sesleri geliyodu kuş kemiklerimin... Hala kulaklarımda.

Anasıyla beraber üşüyen yetenekli bi çocuk geldi. Anasının dediğine göre çok güzel çiziyormuş. Çocuk daha 3-5 yaşında okuma yazmayı kendi kendine öğrenmiş. Çizdikleri de gerçekten çok başarılı yaşına göre! Neyse, annesinden nescafe istedi bu.. Anası da "Nescafe Gold" bulup getirmiş meğer. Çocuk "Anne beni zehirliyosun mi? Napıyon ya?!!" diye bağırmasın mı!

Ahmet Davutoğlu'na hiç kin duymadım. (Bilenler bilir zaten, Bahadır kinci değildir.) Hatta onu bi hafta sonu ortamlarımıza davet etmek isterdim.. Beraber viski ezelim. Eminim sabaha kadar sanat tarihinden konuşabilirdik. Bizler nasıl garbî fetişlerimizden vazgeçip akl-ı selime kapılarımızı açtıysak. Allah da Davutoğlu'nu şeytanî saldırgan ümmetleri terbiye etme yolunda Allah ona dayanma gücü versin. Erdoğan'ın radyoaktif saçlarını söndürmede Allah onu muvaffak kılsın. Haydi bize eski günahlarını unuttur.. Haydi karnını sıfırla! Sıfırın kadir-i mutlakını deyiver!

Çok eski Cihangirli esnaf bi ablmizle yürürken. 90'lı yıllarda Cihangir'de bir grup ülkücü elemanın büyük yazarımız Orhan Pamuk'u döve döve bir rock bara götürüp sc ses müzik dinlettiğinden bahsetti.. Hatta Ahmet Kaya'nın da öyle ünlü falan olmadığı zamanlarda. Cihangir Meydanı'nda çok büyük dayaklar yediğin ısrarlattı. Şimdiki Cihangir'in hiç böyle şeylerle alakası yok. Ama hemen aşağıda "Tophane"de hala dayak muhabbeti var! (Çay içerken kulak kabarttığım başka bazı esnaflar konuşuyordu 3 gün önce) "İsmail nerde?" "Uyuşturucu satan birini bağlayıp kemerle dövmüş.. İki aydır içerde.."

TÜRK HİPSTERLARINDA HİÇ HÜZÜN YOK! Evet yok!.. Ellerinde kağıt kahve bardaklarla dolaşırken öyle bir edalan varki muma koyayım.. sanki yaşayacağı hiç bir şey hata değil, tercih olur! Sanki andre Gide'in "Beni çabucak anlama!" sözünü aceleyle sırtlarına giymişler. Duygusallık falan değil lan... "Hüzün"den bahsediyorum be hey sakallı ehl-i deve!

TIKLIM TIKIŞ PARTİDE DJ KABİNİNE ULAŞMAK İÇİN KALABALIĞI YARANA, MEMLEKET YOLUNDAKİ SAĞLI SOLLU PAPATYA TARLALARINI HATIRLATIRIM.!

İŞ ve İŞÇİ BULMA KURUMU

VAY OMUĞA GOYiiiM!

ARMAĞAN GÜVEN

ONUR KARADURMUŞ

İZANSIZ SEROTONİN

VOLKAN NARTA

HAFTALIK BURÇ YORUMLARI

HER FIRSATTA DEĞİŞİM İHTİYACI HİSSEDEN İKİZLER İNSANI BU DEĞİŞİMİ GERÇEKLEŞTİREBİLMEK İÇİN KESENİN AĞZINI SONUNA KADAR AÇAR.

Çalışmalarınızı her hafta, "leman2023@gmail.com" adresine gönderebilirsiniz.

LeMan
Sayı: 1271
4 Mayıs 2016 Çarşamba
Haftalık yerel süreli yayındır

Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen: Turgay AKGÜN • Yazişleri Müdürü: Zafer AKINAR • Müessese Müdürü : Ali YAVUZ • Muhasebe Müdürü: Gülsüm ÜNLÜ • Grafik: Murat Yüceşan • Cebrail Okcu • Renk: Fikret Gadevrek • Satış Müdürü: Şener Küçükhaftarı • Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Faks: 0.212.245 38 06 • Abonelik İçin Tel: 0.212.292 95 65 • Baskı: LeMan Matbaası • Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-6 Blok No: 7-8 Hadımköy /İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: D.P.P A.Ş

suatozkan@leman.com.tr

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

1272

11 Mayıs 2016 Çarşamba Sayı: 2016/19 3,5TL (KDV Dahil) K.K.T.C.: 4 TL

9 770130 048678

Le Man

BENİ BAŞBAKANLIĞA LEYLEKLER Mİ GETİRDİ?

HAYIR BEN GETİRDİM!

AMA PELİ-KANLAR GÖTÜ-RÜYOR!

RONİ

KAPAKTAN DÖNENLER

Erdoğan'ın hemen her yerde yaptığı konuşmalarda hedef tahtasına koyduğu Can Dündar'a adliye önünde kararı beklerken karanlık bir kurşun sıkıldı. MİT Tırları davası sonucunda Can Dündar'a 5 yıl 3 ay, Erdem Gül'e ise 5 yıl hapis cezası verildi.

Dilek Dündar, kocasına silah sıkan tetikçinin yakasına yapıştı.

Adliye önünde mahkeme kararını bekleyen Can Dündar, silahlı saldırıya uğradı.

Başbakana darbe yapılmasından sonra sokağa çıkan Erdoğan'a bir vatandaş: "Benden sadık birini bulamazsınız. Beni başbakan yapın" diye seslendi.

Davutoğlu'nu darbeyle indiren Erdoğan, "Hiç ummadığımız yerlerden darbe aldık" dedi.

Can Dündar'a yönelik suikast girişiminin ardından Erdoğan'ın başdanışmanı Varank, "İnsan karısını bırakıp kaçar mı" diye tivitledi.

AKP'de Başbakanlık için kıyıdan köşeden adı çıkanlar, bıyık bırakma yarışına girdi.

Erdoğan'ın Başbakan Davutoğlu'nu koltuğundan alaşağı etmesi darbe olarak yorumlandı.

AKP milletvekili Orhan Miroğlu'nun kızı , KPSS sınavına girmeden mülakatla TRT'ye alındı. Miroğlu, "Geç bile kalındı" dedi.

MHP lideri Bahçeli, "hükümete verdiğimiz fiili destek hukuki bir boyut alabilir" sözleri koalisyon teklifi olarak algılandı.

Adıyaman'da polis IŞİD şüphelilerine "Suruç'ta teröristleri öldürenleri tanıyor musunuz" diye sordu.

Erdoğan birebir el ölçüsü alınarak yapılan el heykelleri meclis'te AKP'li milletvekillerine dağıtıldı.

Başbakanlık için adı geçenler arasında halen enerji bakanlığı yapan Erdoğan'ın damadı Berat Albayrak da var.

Amerika, Suriye'de mülteci kampının bombalanmasına tepki gösterdi: "Çaresizlik içindeki insanlara saldırmanın hiçbir açıklaması olamaz."

- Alo... Bir kerresinde kadim tüccar, Sultan-ül Ticâra yani ticaredin sultanı Ebu Hüveyye ve beraberindeki esnaf, cem'an yetmiş beş deveden müteşekkil bir ticared kervanıyla Kurabiyye şehrinden Dombrâbad şehrine doğru yol alıyorlarmış.. Ebu Hüveyye bitkin devesini durdurmuş dönmüş ve arkasındaki esnaf kafilesine göz yaşları içerisinde şöyle demiş: "Daha ne kadar kaldı yıhaaa, ticared etmek istiyoraaam"

- Hayırlı geceler, alkol mu aldık genç? Bu nası kıssa böööle ya Enes?

- Bundan böyle kıssalarımı biraz daha modern bir anlatımla nakletmek istiyorum Sıkılhan. Gençlik sıkılıyor, uzun uzun kıssalar ile duyar kasmak istemiyor... Gençlik yeni anayasa, artı, başkanlık sistemi istiyor...Duyar kasmaya son...

- Duyar kasmak mı? Neler diyorsun, neden öölesiniz? Deli mi ora?

- "Duyar kasmak" lafını bilmiyor olamazsın Sıkılhan. "Sıkıntı yok" ve "Ahıynan öölee" den sonra en çok kullanılan şey. Bil bunları dostum, halktan kopuk olmayın... Ne diyodum: hedef kitle, ekşın içinde tüketmek istiyor... Aktif bazarlama stratejileri, hızla win win, misyon vizyon inovasyon... Her neyse, vakit nakittir uzatmayıp derhal konuya geleyim, sizin apartumanın bahçesinde on dört adet minik deve yavrusu bırakıcam en geç iki gün içinde bir kamyon gelip alacak kendilerini...

- Hocam bi kapatabilir miyiz, ben kendimi yakıcam da... Sonra aratsın...

-Etme...

- Edicem fakat bir tarafıan deve yavrusu niçin onu merak ediyorum...

- Merak kasma mübarek, hemen anlatıyorum. Bi nevi "pet şop" işi olarak

düşün. Yeşil sosyete evlatlarına hediyye edebileceği minik bir deve yavrusunun üzerine atlar diye düşünüyorum. Birçok AVM'de pet shoplar inovasyon peşinde, ürün çeşitliliğine gitmek istiyor. Millet aynı kedi köpekten bıktı, hep aynı lepistesler, aynı muhabbet kuşları...

- Her kuşun ticaredini ettin'iz bir deve kaldı diyosun...

- Pek sevimli oluyollar yalnız deve yavruları. Bilhassa yeşil sosyete çıldıra-

cak. Ayrıca emlak sahibi Arab kardeşlerimiz, ha keza ecdadı Prens Lawrence'ye gıbta eden İngilis mülk sahipleri, Putin'in zulmünden bıkmış Antalyalı Rus kardeşlerimiz onun ayı sevdasına inat, deve yavrusu satın alıp bahçeli evlerinde oynıyacaklar... Seversen sana da bırakayım bi tane, hem idrarı da faydalıdır deve hayvanının... Ne diyorsun şindi, eved mi, hayır mı?

- Cayır...

- Af buyur?

- Cayır cayır...

- He, gene "cayır cayır kendimi yakıcam" demiye getirliyosun. Yalnız şunu söyliyeyim dostum mizah bu değil. Ha eğer ki "Hayvanlara ezıyet ediyosun cehennemde cayır cayır yanacaksın" demeğe getirliyorsan, ki zannetmiyorum, bu seni alakadar etmez. Sen benim günah işleme hürriyetime de karışamazsın. Hani siz hürriyet aşığıydınız? Sevsinler... Varsa yoksa ticarete bir düşmanlık, samimi inovasyona bir mesafeli durmalar, neo libaral yaklaşımlara burun kıvırmalar... "Dur ben naapayım? Ekmeğinin peşindeki esnafı küçümsiyeyim" Neden? "Çünkü, her şeyi ben biliyorum. Çünkü neden, kıskancım- karnım dar. Müfrifak olan, hizmete aşık, gecce gündüz inovasyon ile tutuşan insanı çekemiyorum"... Busunuz oğlum siz...

- Çatır çatır...

- Haa, "Dur bir de naapayım, şu telefonu samimiğ müteşebbis Enes Binsatar'ın suratına "çat" diye kapatayım"... Anca kapa zaten sen... Neden kapa? Çünkü elinden yabılan hizmeti eleştirmekten, küçümseyip istiskal etmekten başkaca bir şey gelmiyor da onun için. Pekı niye? "Versen ben iki koyunu güdemem de o yüzden. Nerde kaldı onn dört deve yavrusuyla ticared edeyim" Yalan mı? Bin kerre hayır. Geçti ama, geçti artık, başka kapıya, burası Yeni Türkiye dostum... Deve yavrusunu hâkir gördüğünüzzamanlar gerıde kaldı. "Sen deve yavrususun, pet şop'da ne işin var? AVM'de ne işin var? Aman ha, ortalıkta gözükme, git kumda oyna sen kumdaaaağ!" dediğiniz günler bitti. Bitti.

-.Kıkır kıkır...

- Tabii, kıkır hürriyeti var, gül gülebildiğin kadar. Gül sen gül... Gül ve anca insanın suratına kapa. Afedersin, eşşek ölür kalır semerliğ, insan ölür kalır eseri... Sen kapa kapa, anca kapa. Kıkırmış... Kıbırdır o kıbır... Dötümün kenarı... Dübrümün ince gülü... Peh...

ATİLLA ATALAY

PEZEVENK İSKELET EYÜP (EYÜP)

ZEHRA ÖMEROĞLU

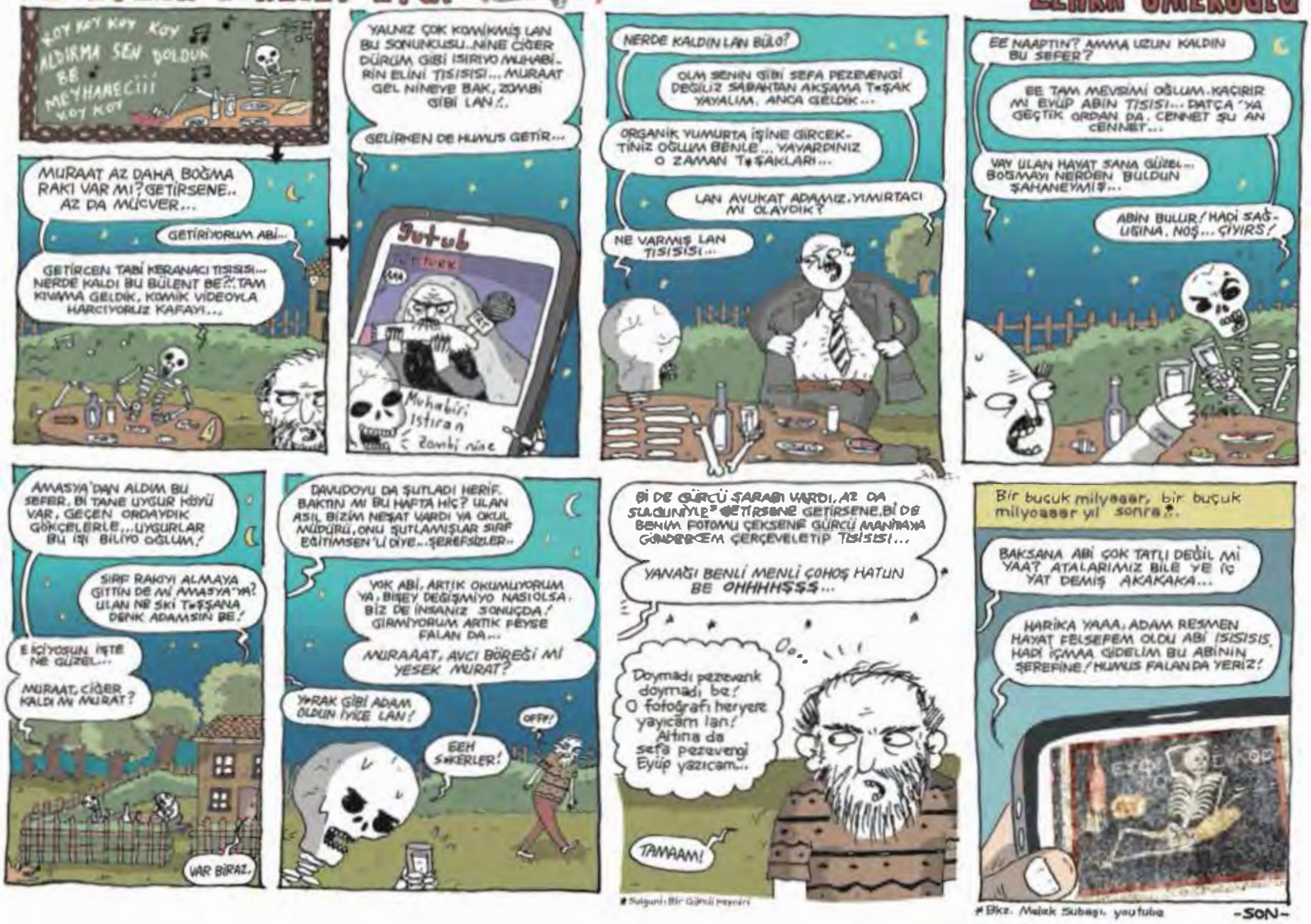

Vergi kaçıranların hesaplarının yer aldığı Panama belgelerinin Türkiye ayağı listesinde yok yok, Damat şirketlerinden, yancı patronlara kadar, herkes orada ama tık çıkmıyor.

Davutoğlu başbakanlık koltuğundan apar topar itelenirken bile Erdoğan'a biat etti.

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

EVE GELEN ADAMIN FEVRİ BİR ŞEKİLDE DAVRANIP AMA SONRA KENDİNE ÇIKARDIĞI DERS...

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

Tehlikeli İlişkiler

İpek Özsüslü

ZAMANE SUÇLARI... ZAMANE KIZLARI

LeMan Kitap İle Birlikte, Kitapçılarda, Gazete Bayiilerinde ve Zincir Marketlerde

FİKRİYE

nuricetin@yahoo.com

GÖNÜL ADAMI

GÜNERİ İÇOĞLU

MANTIKTAN MUAF: "MUAFFAK"

Behiç Pek

suatozkan@leman.com.tr

Kırık Lebleb

SUAT ÖZKAN

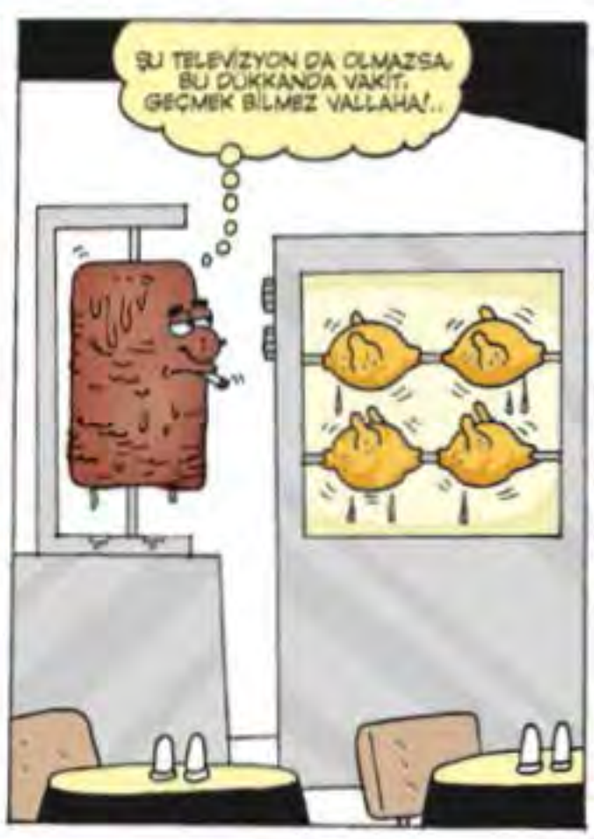

Hızlandırılmış Yetenek Kursları

Kurs 1: Bilgisayar!!

-Hoşgeldiniz. Bilgisayarın önüne geçin lütfen!

-Ben aslında biliyom bilgisayar. Ama üst seviye kullanabilmek için kaydoldum kursa.

-Oturun lütfen. Mausu elinize alın.

-Aldım.

-Tıklayın.. Tıkla. tıkla.. Durma. tıkla hep.

-Bileem ağrıdı. Şişli gibi.

-Tamam. şimdi şu kola dolu bardağı alın elinize. Dökün klavyenin üzerine.. Dökün dökün. bakmayın suratıma öyle.

-Döktüm şakur şuptur.

-Şimdi şu saç kurutma makinesini alın. Takın fişe ben. Çalıştırın siz! Tutun sıcağı klavyeye. Tutun. tutun!

-Sınırsızcak oldu buralar

-Bravo tebrikler. kursumuz bitti. Buyrun diplomanız! En üstün bir alfa düzeyde Bilgisayar kullanıcısısınız artık.

Kurs 2: Dans!

-Meraba hoşgeldiniz! Hangi dans olsun?

-Eee, ben?.. Şey...

-Çabuk, çabuk! İki saat düşünmeyin. Hızlandırılmış kurs bu!

-Ay.. Tamam, tanko olsun! Tango yani.

-Pekâlâ. Sanın bana. Tutun belimden! Çek kendine.

-Ama, ben erkek tarafı olmak istiyorum. Şu en neyim?

-Fakat onu düşünecek vaktimiz yok. Uzat ayağını. Dola ensene.

-Yaa, şey vazgeçtim. Breik-dans istiyom bon! Hani var ya, elokrige tutulmuş gibi hareket etmeli?

-O zaman size halk-buggy öneriyorum! Electro-buggy ile halk danslarının bir karışımı; Şimdi camda gilo yürümo hareketini yapıcaz: İki elinizi önünüze açın. Birini diğerinin önüne sırayla geçirerek, aynı anda da ayaklarınızı yerde hafifçe yordo kaydırarak, sanki bir gökdelenin pencere kenarında yürüyomuş gibi yapın.

-Nasıl ya picam?

-İçinizden geldiği gibi.. Evet, evet, devam edin. Utanmayın, aynen böyle! Teşekkürler. kursumuz bitmiştir. Artık süper bir "içinden gelen dansçısı"sınız! 250 lira lütfen.

Kurs 3: İngilizce!

-Hav ar yu tudey?

-Ney?

-Bugün nasılsınız diyom, İngilizce. Hızlandırılmış kurs olduğundan sizinle zaman zaman İngilizce konuşucam!

-Ben, çat-pat istiyom yalnız. Yüksek düzey bi İngilizceye ihtiyacım yok. İspanya'ya gidicem de. Ordaki İngiliz kız arkadaşımla konuşabilmek için sadece.

-Çat-pat kalmadı ne yazık ki elimizde. Terzanca var. halfi duday olarak. Bir de günaydın var isterseniz.

-Günaydın nasıl oluyo?

-Günaydın, biraz sert bir şehçe oluyor. Yani bağıra çağıra konuştuğunuz için. biliyomuş gibi görünüyosunuz.

-Neh, ondan olsun!

-Tamam. Ripiit aftır mi! Benden sonra tekrar edin yanlız: "Ey Edip Adanada Pide Ye!"

-Ey Eee... ama bu Türkçe? Hatta tersten bile Türkçe.

-Hadi yaa? Tersten İngilizce olması gerekiyordu aslında. Yani, onların düşünme mantığı, cümle kurması bizim cümle yapımıza ters olduğu için mantıken öyle düşünmüştüm! Neyse, yedek müfredattan devam edeyim! Şöyle yapalım:

-Pardon, müfrebat ne?

-MüretTebat işte. Gemi ve minibüs personeli gibi. Evet tekrar edin: "Ven ar yu kaming tu mi dis neyt, or no neyt!"

-"Fen ar yu dis meyh or may kaming neyt."

-Güzel ama, telaffuzunuz zayıf. Ben 300 lira alıyım, bu kurs bitti. Mersi! Yanda Telaffus Kursu var, oraya da bi uğrayın. Neekst!

Kurs 4: Gitar!

-Meraba, gitar öğrenmek istiyom ben. Bu akşam homon öğrenebilir miyim acaba!? Dayımlar gelecek do Sinop'tan. Onlara bişey çalmak istiyom!

-Çok çalışırsanız belkide çalabilirsiniz. Saat sekiz'e doğru öğrenmiş olursunuz. Bi kat daha hızlı kursumuz var, onda saat dörtte öğrenmiş oluyorsunuz, yalnız o 175 lira.

-Tamam ondan olsun! Ay ondan olsun!

-Gitarı alın elinize lütfen.

-Aldım. Ne güzel telleri var, pırıl pırıl.

-Telle işimiz yok pek. Gitarın telsiz kenarına vurun şimdi! Vurarak tempo tutun. Aynı anda da bi şarkı mırıldanın. Daha doğrusu mırıldanarak şarkı söylüyomuş gibi yapın. Sözler tam anlaşılmasın; mırıl mırıl olsun, Kedi gibi. Vurun gitarın kenarına. Tellere dokunmayın!

-25 lira daha versem, birazcık üst düzeyini öğrenebilir miyim acaba? Bu az geldi gibi sanki.

-Size bir tane nota öğreteyim öyleyse. Tekrar edin: "Beee!"

-Beee... İlk defa duyuyom bu notayı. Yeni mi çıktı?

-Olur mu canım. Beş senedir var Türkiye'ye yeni gelmiş olabilir belki.

Kurs 5: Buji-Fitsu!

-Meraba. Sağlıklı bir yaşam için adam dövmek istiyorum. Çünkü taksiciler ve minibüsçüler aniden asfaltın ortasında durup müşteri alıyolar. Siz kornaya basınca da, ne var len gibisinden el-kol hareketi çekiyorlar. Arabamın içinden bağırıp-çağırıyom ben de! Bi gün onlar beni dövmeden, ben onları kırpalamak istiyom. Şey, Buji-Fitsu ne tam olarak? Kurs ücretini ucuz görünce girdim içeri.

-Şimdi, birisi size yüz kilolük bi güçle saldırırsa, ona öyle bir hamle yapıyosunuz ki, onun bu yüz kilosunu, ikiyüzelli kilo olarak geri hamleyle ona çarpıyosunuz!

-Haa, duymuştum, ondan. E, güzelmiş.

-Şimdi saldırıcağım ben size. Öyle durun. Kıpırdamayın.

-Ben napıyim o esnada?

-Siz, gücü olmeceksiniz! İçinize çekin ve emin! Geliyorum. (BUUFF!) Tamam, kalkabilirsiniz. 50 TL alıyım, kursumuz bitmiştir.

-Ama ben bi karşılık veremedim hamleye.

-Şimdi vermiyceksiniz zaten. Güç içinizde toplansın, biriksin, önümüzdeki Ay verirsiniz. Güç şu anda damlaya damlaya biriktiğinde minibüsçülere bile salabilirsiniz artık. Ben size koydum gücü artık.

-Güç, kendi kendine boşalabilir mi peki?

-Otusbir çekmeyin fazla. Boşalabilir.

Kurs 6: Güzel Güzel Konuşma!

-Bu Kurs hakkında ne hissettiğinizi söyleyin lütfen.

-Terrak gibi bi kursi! Hiç umudum yok harbidon. Para kesin boşa gidecek mına koyyim. Karım ısrar etti de geldim.

-Tamam, harika. Şimdi onu Güzel Konuşma biçiminde şöyle diyoruz, tekrar edin: "Bu tuhaf kurs hakkında şüphelerim var doğrusu. Pek ümitli değilim doğrusunu söylemek gerekirse. Acaba ödediğim ücretin karşılığını alabilecek miyim doğrusu. Eşim rica etti de kursa yazıldım doğrusunu söylemek icap ederse aslında."

-"Bu amına godumun kursu hakkında şüphelerim var doğrusu! Ulan hiç umudu değilim doğrusunu söylemek lazımsa. Acaba. paranın karşılığını doğuru.. karım, eşim acıba..." kısın, niye hep "doğrusu moğrusu" diyoz? Taf ağzından bi kere çıkar, olum!

-Doğrusu şaştım bu işe!

bencil boysal

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır BOYSAL

MSÜ Konservatuar/Keman Bölümü'nden bi arkadaşım var. Tam bir sanatçıdır.. idealisttir ve kemanıyla dünyada çok yere gitti, çaldı geldi. Lakin, İstanbul'dayken bir minibüs anısı var. Bi mekanda salonu alınacak toplucaa... Keman.. çello.. flüt. Yetkiliyle telde konuşuyor o an: "Biz mi gelicez?.. Siz mi alıcaksınız?. Ne giyicez?. Hangi otel?. Özel kostüm istiyo musun?. İş bitiminde eve bırakıcak mısınız?" Bunları duyan minibüsteki hemen yandaki kadın "TUUU!! ALLAH BELANI VERSİN KEVAŞE!" diye tükürmüş!!

TUU!

Malumunuz, arada mutlaka bahsettiğim güzide Cihangir semtimizde yıllar içinde gördüğüm gelenteklerden biri de.. anlıdan ünlü olan birinin birdenbire boynuna fular takıp peri gibi dansederek dolanması! Lavuk, oynadığı dizide göze girmiştir falan. (Fakat, öyle bir fular ki, gökyüzünün tüm pastel tonları vardır hep amk)

"Doğululuk.." Asla doğamamaktır doğululuk.. dedik. Bugünkü İslam coğrafyasına dönüp bakamıyor bile insan! (En son ne zaman dönüp bakıldıydı gardaşşş??) Bu coğrafyanın şimdiki görüntüsü belli: Heykelleri yıksalarda.. HAYAT TAŞ.. IŞİD HEYKELTRAŞ.

Sadece ve sadece RAKI sarhoşluğuyla özet bi durum var. Adam, eğer rakıdan hakikatte sarhoş olduysa, uykusunun bilmem kaçıncı Rem'inde usul usul ve mutlaka alçı gıyşilerini çıkarıyor hem de dorluna kadar. Bir iki kere bu ilginçliğe şahit oldum ve bunun bin yıllar öncesinden gelen bir ayrımsal rahatlama olduğunu düşünüyorum.

Atalarım çok yer işgal etti. Ama topraklar çok el değiştirdi.. artık ben ne Asya'ya dönebilirim, ne de başka bir yerleri işgal edebilirim. ama günah keçisi ilan edilmeyi de kabul etmem. Geçmişimle alakalı, gurur duyulacak ne bit bütünlüğüm yok! (Ama antiTayyip'çi bugünkü gurura da bakıyorum.. eğitimli ama küresel ölçekte kendine güvensiz, ürettiğine de saygı duymuyor ve daima "biz adam olamayız"cı! 1. Haçlı ordusu gibi dağınık.. ortak vicdanı ekolü yok! Kendi içinde siyasi olarak bi dolu boktan ayrışıklık içinde)

Ve bugünkü bu dünya... Geride kalan cüzzamlı bir tarih ve onun sonucu çarpık bir siyasi yapılanma kalmış bizlere! (İnsan haklarının görece zirve yaptığı bugünlerde, IŞİD'in yaptıkları bunun en somut kanıtıdır!) Bağırıp çağırmak, anırmak ve dövünüp yorulmaktan başka bir meşgalemiz olmalı artık!!

Ve ülkece zorla bir "MEGA-PADİŞAH"lık dönemine geçiş??.. Olaylar sürekli kötüye giderken bir dolu yaprak dökümü oluyor.. ve sadece Tayyip Erdoğan'a bişey olmuyor. Böyle bir mekaniği var yani onun. Üstelik aramızda en sinirlisi hala o!!! Rahmetli dedem, çok sinirlendiğinde çıkar yalınayak bahçede on tur atardı. Tur sonrası eve girer ben de kucağına çıpladım. Öyle bir rahatlamış olurdu ki yüzündeki ifade adeta şöyleydi rahmetlinin: "Jestiniz için teşekkür ederim."

Hayatında hiç paralı sex yapmamış bir arkadaşımın şöyle ufak bi anısı var. (Kaldı ki ben de hiç öyle bişey yapmadım) Sultanahmet esnafındandı kendisi. Sempa gencecik bir Rus dilber çalmış. Nihayet paralı sekse karar veriyor bizimki. Ama kızla başbaşayken tam ne yapacağını bilemiyor... "Şöyle ellerin ve dizlerin üzerinde dur bari" diyor. Rus kız da aynen öyle yapıp yanım Türkçesiyle "NE O?. GÖTÜMÜ MÜ ZIKEYECEKSİN YOKSA?" deyiverince, pantolonu indirmiş olan bizimki hemen toparlanıp giyinip tövbe etmiş... Yani başlamadan bitmiş.

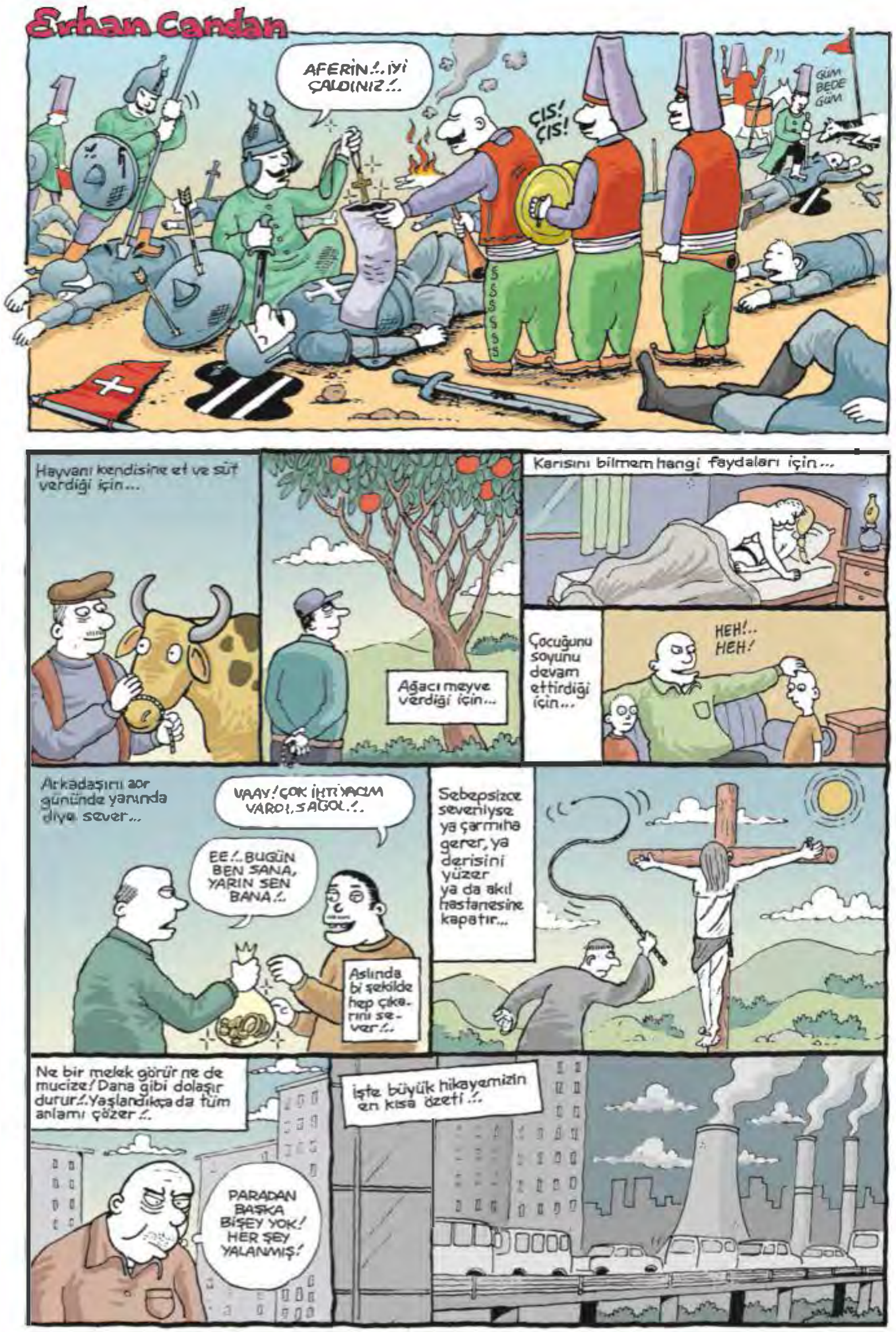

"ELİ YAVAŞ DİYE AŞÇI MI ÖLDÜRÜLÜR HAFIZ?"

Selim YALÇINER

Her zamanki kalemizdeyiz. Cadde'de. Tam kadro, çekirdek olanı yani. İsmail. Hasan. Hakan, ben. Bir değişiklik var bu kez yalnız: yan masalarda mekana süreklı takılanlardan pek kimse yok gibi, yeni yüzler görülüyor, yaş ortalaması da düşmüş sanki. Bol da çantaları var. sanki bir yerden geliyorlar ya da yola çıkacaklar.

"A Good American" diye bir belgesel var," dedi Hasan, "Mutlaka izlemelisiniz."

İsmail kaşlarını çatarak, "Adam çok mu iyi bir Amerikalıymış? Ayrıca nerden bulup izleyeceğiz ki, sinemalarda oynamıyor herhalde, bu isimde bir film anımsamıyorum çünkü."

"Linkini gönderirim, gerisi, yani başınız bir yerlerle derde girer mi girmez mi size kalmış," dedi Hasan.

"Bu aşçı böyle tost yapmaya devam ederse başı iyice derde girer," dedi Hakan konuyu değiştirerek.

"Tost işte," dedi ben, "Alla üstü bir tost, nesi kötü olabilir?"

Hakan beni duymazdan geldi. servisteki kıza **"Aşçıya haber versene, kendisini lebbik elmek istiyoruz da,"** diye seslendi.

Kız, bir dakika sonra yanında orta boylu, kısa siyah saçlı, sakin yüzlü beyaz tişört pantalon giymiş bir adamla çıkageldi.

Hakan, menü kartını eline aldı, aşçıya yüksek sesle tostun yanında yazılanları okumaya başladı. "Bak, ne diyor, kaşar diyor, sucuk diyor, domates diyor," dedi. tabaktaki tostu açtı, "Bak, içinde bunlardan var mı? Üstelik, bir tane berbat tostu yapmak, bir saat sürer mi ha?"

"Var tabii," diye boşladı aşçı, "Hepsi var. Senin gözün görmüyor, ağzın tad almıyorsa suç benim mi?"

"Doğru konuş benimle!"

"Asıl sen terbiyeli olmayı öğren. Böyle mi şikayet edilir?"

"Senden mi öğrenecem lan şikayet etmeyi?"

"Sen bela mısın be!" diye bağırdı aşçı, o sakin yüzü gitmiş, tüm mimikleri nefrete dönüşmüş bir halde belindeki bıçağı çekti, Hakan'ın üzerine atıldı. Hemen masadaki su şişesini kaptım, adamın kafasına geçirdim. Şişe aşçının kafasında arelda tuz buz oluverdi. Adam taşlandı, ani bir hamleyle bıçağı Hakan'ın böğrüne saplıcak. Ne oluyor derken, çevre masalardaki gençler çantalarından çıkardıkları kameralarla bizi çekmeye başladılar. Hasan da cebinden bir silah çıkardı, yüzünde hunhar bir ifadeyle adama sıkmaya başladı. Bir, iki, üç.

Aşçı yerde kanlar içinde kıvranırken "Yandım anam, anam, anam!" diye yakarıyordu. Çevredeki gençler, hiçbir şey olmamış gibi çekimlerine devam ediyorlardı bu arada.

İsmail birden sesinin olanca gürlüğüyle bağırmaya başladı:

"Durun lan, durun! Bir tost için kalleşlik yapılır mı lan! Hepiniz sıyrıldınız mı be! Siz de, başka işiniz yokmuş gibi çekim yapıyorsunuz. ayıp değil mi, bir Allah'ın kulu can kurtaran çağırmayacak mı be! Yuh, yazıklar olsun!"

Aşçı kanlar içinde kıvranmaya devam ediyor, Hakan böğründe bir bıçak hareketsiz yatıyor, Hasan elindeki tabancayla sağa sola tehdit edici bakışlar yöneltiyordu. Her an sıkmaya devam edebileceğinden kuşku duyulmamasını sağlamaya çalışıyordu.

İsmail dayanamadı, "Tüü, Allah hepinizin belasını versin manyak herifler sıkıcı bir tost için birbirinizi kırdınız!" Bana döndü, "Sen de akıllı usta geçinirsin, herifin kafasına şişeyi geçirdin, iki adam can çekişiyor, öyle aptal aptal bakınıp duruyorsun! Cankurtaran çağırsana salak herif!" dedi.

"Bırak gebersinler," dedim. **"Bir tost için bunları yapanların yaşamaya hakları zaten yok."**

"Ne diyorsun lan sen?" dedi İsmail, kalenin diğer müşterilerine, çekim yapan gençlere bakmaya başladı yardım arıyormuş gibi. Kimse oralı değildi.

İsmail Hakan'ın üzerine eğildi, **"Yakınız çocuğu,"** diyordu bir yandan. Tam o arada. Hakan'ın bir gözü açıldı. muzip muzip bakmaya başladı. İsmail bana döndü, "Ulan eşşoğulları," dedi ama sesi fazla duyulmadı. çünkü hepimiz, Hakan ve aşçı da dahil, **"İyi ki doğdun Hacı"** diye bir ağızdan şarkıya başladık.

İsmail'in kahkahaları tüm Cadde'de çınlıyordu. Hakan, bir eliyle tutmakta olduğu bıçağı çıkarmış, ucu bir yere dokunmunca içeri giren plastik hiyatrocu yaylı şaka bıçağını İsmail'e saplayıp duruyordu. Aşçı da kalkmış, kırmızı boya torbalarını göğsünden gülerek sökülüyordu.

İsmail bana döndü. "Eli yavaş diye aşçı mı öldürülür Hafız?" dedi.

"Öldürülür tabii ki," dedim.

"Manyaksınız hepiniz," dedi. **"Hepinizi çok seviyorum!"**

Hakan'a hınzırca baktı Hacı, "Bunlar hep senin başının altından çıktı, değil mi?" diye sordu.

Hakan, çevreye döndü. hepimizi elyle göstererek, "Hakkımız böyle istedi," dedi, "İsmail abimizin bir doğum gününü de böyle kutlamış olalım dediler."

Bu sırada, üzerinde bir sürü fişekler yanan bir pastayla bir aşçı ve ellerinde tabaklarla yardımcıları masamıza geldiler. İsmail aşçıya baktı, "Sen de kimsin be?" dedi.

"Ben asıl aşçıyım," dedi genç adam,ekledi: **"Öldürdüğünüz hiyatrocuydu."**

"Ulan ben sizi ne yapayım, ne yapayım be" diye gülüp söylenerek İsmail pastayı kesmeye koyuldu. Elbirliğiyle pastanın herkese paylaşıldığını gördükten sonra da "Öyle güzel izledinizki felaketi, öyle pasif, öyle sakin, iyice delirtiniz beni" dedi.

"Tıpkı gerçek yaşamdaki gibi," diye yanıtladım.

selim.yalciner@gmail.com

onur karaduRMUŞ

Basit bir suç

utku can AKYOL

YAA.. HAH HAH HA! BOŞVERSENE OLM YA.. DELİ MİSİN NESİN KAÇ HAFTA OLMUŞ? RAHATLA, RELAX BE MORUK.. HIAH! YA.. AYNEN ÖYLE! DÜŞÜNMEYİ BIRAK YAŞAMAYA BAK! HIOK! SKTRET GİTSİN BOŞVER!
OTSBİR OTSBİR OTSBİR? YA EVLADIM OLSAN ÇEBİNE ERGİN KOYARIM HAYATINA BİRAZ AKSİYON GELSİN DİYE? BU NE BÖYLE ERGEN ERGEN ŞEYLER HAFTALARDIR?
E O BİRAZ DAHA EVET.. YOO HAYIR.
ŞU KARE PEKİ ZAFER ABİ?
SAPLANTI MI OLDU? E OLSUN BOŞVER.. OLSUN SAPLANTI.. BIRAK NE GÜZEL İŞTE.. BAK SEN BENİ DİNLE.. BAK DİNLE NE ANLATIYORUM..
ÇIK ÇIK ÇIK! TAŞ MI OLMUŞ KALBİN YA? LAN ŞAMPİYONLUĞA SEVİNEMİYCEM BU GİDİŞLE!
ÇIK, HİÇ OLMAZSA CAMA ÇIK!
SAPLANTI MI OLDU BU İŞ CİDDEN?
YOO HAYIR BU OLMADI.
YOK YOK.. ŞIK OLMADI.. ŞIK OLMAZ!
..bir dk bakcam ki içtee ortaa ortaaa.. arkadaş ki çok yanılmışım.. yoo yoo bu değil. Yaaa

LeMan eskiz defteri

BİZ HAZIRIZ!..